



KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA

EZRA TAFT BENSON





KIRKON PRESIDENTTIENTIEN OPETUKSIA
EZRA TAFT BENSON

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
Suomi

Kirkon presidenttien opetuksia -sarjan kirjat

Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith (varastonumero 36481 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young (35554 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor (35969 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff (36315 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow (36787 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith (35744 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant (35970 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith (36786 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay (36492 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith (36907 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee (35892 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball (36500 130)

Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson (08860 130)

Voit hankkia näitä kirjoja paikallisesta jakelukeskuksesta tai osoitteesta store.lds.org. Kirjat ovat myös saatavilla osoitteessa LDS.org ja Evankeliumiaiheinen kirjasto -mobiilisovelluksessa.

Tätä oppikirjaa koskevat mielipiteet ja ehdotukset ovat tervetulleita. Ne pyydetään lähettämään osoitteeseen Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Sähköposti: cur-development@ldschurch.org

Mainitse nimesi ja osoitteesi, seurakuntasi ja vaarnasi. Muista mainita kirjan nimi. Kerro sitten, mitä hyviä puolia kirjassa mielestäsi on, ja esitä parannusehdotuksesi.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc.

Kaikki oikeudet pidätetään

Printed in the United States of America

Hyväksytty englanniksi: 3/11

Hyväksytty käännettäväksi: 3/11

Alkuperäisjulkaisun nimi:

Teachings of Presidents of the Church: Ezra Taft Benson

Finnish

ISBN 978-951-850-388-3

08860 130



Sisällys

Johdanto	V
Historiallinen yhteenveto	IX
Ezra Taft Bensonin elämä ja palvelutyö	1
1 Suurin käsky – rakasta Herraa	39
2 Rukoilkaa alati	49
3 Valinnanvapaus, iankaikkinen periaate	63
4 Ilontäyteinen elämä vaikeina aikoina	73
5 Todellisen parannuksen periaatteita	83
6 Jeesus Kristus, Vapahtajamme ja Lunastajamme	95
7 Joseph Smith, väline Herran käsissä	109
8 Sanan voima	121
9 Mormonin kirja – uskontomme lakikivi	133
10 Täyttäkäämme maailma ja elämämme Mormonin kirjoilla	143
11 Seuratkaa elävää profeettaa	153
12 Tavoitelkaa Henkeä kaikessa, mitä teette	163
13 Herran huoneen verrattomat siunaukset	175
14 Avioliitto ja perhe – Jumalan säätämiä	187
15 Isien ja äitien pyhät kutsumukset	199
16 Ikäihmiset kirkossa	213
17 Siveyden lain noudattaminen	227
18 Varokaa ylpeyttä	241
19 Johtaminen	253
20 ”Ruoki minun lampaitani”	265
21 Ajallisen ja hengellisen huoltotyön periaatteet	275
22 Evankeliumin vieminen maailmaan	289
23 Vahvista vaarnasi	301
24 Kristukseen keskittynyt elämä	311
Luettelo kuvista	323
Hakemisto	325



Gene W. Brown



Johdanto

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat ottaneet käyttöön sarjan *Kirkon presidenttien opetuksia* auttaakseen sinua pääsemään lähemmäksi taivaallista Isääsi ja syventämään ymmärrystäsi palautetusta Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Sitä mukaa kuin kirkko lisää kirjoja tähän sarjaan, evankeliumin hakuteosten kokoelma kodissasi täydentyy. Tämän kirjasarjan kirjoja on tarkoitus käyttää sekä itsenäiseen opiskeluun että opetuksessa sunnuntaisin. Ne voivat myös auttaa sinua valmistamaan muita oppiaineita tai puheita ja vastaamaan kirkon oppia koskeviin kysymyksiin.

Tämä kirja sisältää presidentti Ezra Taft Bensonin opetuksia. Hän palveli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä 10. marraskuuta 1985 – 30. toukokuuta 1994.

Itsenäinen opiskelu

Kun tutkit presidentti Ezra Taft Bensonin opetuksia, etsi rukoillen Pyhän Hengen innoitusta. Kunkin luvun lopussa olevat kysymykset auttavat sinua pohtimaan, ymmärtämään ja soveltamaan käytäntöön presidentti Bensonin opetuksia. Seuraavista ideoista voi myös olla sinulle apua:

- Kirjoita muistiin ajatuksia ja tunteita, joita Pyhä Henki antaa sinulle tutkiessasi.
- Alleviivaa kohdat, jotka haluat muistaa. Voisit opetella ulkoa näitä kohtia tai tehdä niistä merkinnän pyhiin kirjoituksiisi niihin liittyvien jakeiden viereen.
- Lue luku tai kappale useammin kuin kerran, jotta voit ymmärtää sen syvällisemmin.

- Esitä itsellesi seuraavanlaisia kysymyksiä: Kuinka presidentti Bensonin opetukset lisäävät ymmärrystäni evankeliumin periaatteista? Mitä Herra haluaa minun oppivan näistä opetuksista?
- Kerro perheenjäsenille tai ystäville, mitä opit.
- Kysy itseltäsi, kuinka opetukset tässä kirjassa voivat auttaa sinua omissa haasteissasi ja huolissasi.

Opettaminen tämän kirjan pohjalta

Tätä kirjaa on tarkoitus käyttää kotona ja kirkossa. Seuraavista ohjeista voi olla apua opettaessasi tämän kirjan pohjalta.

Valmistaudu opettamaan

Valmistautuessasi opettamaan etsi Hengen johdatusta. Tutki opiskeltavana olevaa lukua rukoillen, jotta voit olla varma siitä, että ymmärrät presidentti Bensonin opetuksia. Opetat vilpittömämmin ja voimallisemmin, kun hänen sanansa ovat vaikuttaneet sinuun henkilökohtaisesti (ks. OL 11:21).

Jos opetat Melkisedekin pappeuden tai Apuyhdistyksen oppiainetta, et saa jättää tätä kirjaa syrjään tai valmistaa oppiainetta muuta aineistoa käyttäen. Valitse rukoillen luvusta ne opetukset, joiden tunnet olevan hyödyllisimpiä niille, joita opetat. Jotkin luvut sisältävät enemmän aineistoa kuin mitä pystyt käsittelemään oppitunnin aikana.

Kannusta osallistujia tutkimaan lukua ennen oppituntia ja tuomaan kirjansa mukanaan. Kun he tekevät niin, he ovat paremmin valmistautuneita osallistumaan keskusteluihin ja rakentamaan toisiaan.

Valmistautuessasi opettamaan kiinnitä erityistä huomiota jokaisen luvun lopussa olevaan kohtaan ”Opiskelu- ja opetusehdotuksia”. Tämän otsikon alla on kysymyksiä, aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia ja tutkimisapua tai opetusvihjeitä. Kysymykset ja aiheeseen liittyvät pyhien kirjoitusten kohdat koskevat nimenomaan sitä lukua, jonka kohdalla ne ovat. Tutkimisapu ja opetusvinkit voivat ohjata sinua kaikissa pyrkimyksissäsi oppia evankeliumia, elää sen mukaan ja auttaa muita toimimaan samoin.

Esittele luku

Tee lukua esitellessäsi – ja läpi koko oppiaiheen – työtä luodaksesi ilmapiirin, jossa Henki voi koskettaa niiden sydäntä ja mieltä, joita opetat. Aloita oppiaihe auttamalla opetettaviasi keskittymään luvun opetukseen. Voit käyttää yhden tai useamman seuraavista ajatuksista:

- Lukekaa luvun alussa oleva kohta ”Ezra Taft Bensonin elämänavaiheita” ja keskustelkaa siitä.
- Keskustelkaa jostakin luvussa olevasta kuvasta tai pyhien kirjoitusten kohdasta.
- Laulakaa yhdessä aiheeseen liittyvä kirkon laulu.
- Kerro lyhyesti jokin aiheeseen liittyvä henkilökohtainen kokemus.

Kannusta keskusteluun presidentti Bensonin opetuksista

Kun opetat tämän kirjan pohjalta, kehota muita kertomaan ajatuksiaan, esittämään kysymyksiä ja opettamaan toinen toistaan. Kun he osallistuvat aktiivisesti, he ovat valmiimpia oppimaan ja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta. Anna hyvien keskustelujen jatkoa sen sijaan että pyrkisit käymään läpi kaikki opetukset. Käytä keskustelun herättämiseen kunkin luvun lopussa olevia kysymyksiä. Voit myös kehittää omia kysymyksiä erityisesti niitä varten, joita opetat.

Seuraavat vaihtoehdot voivat antaa sinulle lisää ideoita:

- Pyydä osallistujia kertomaan, mitä he ovat oppineet tutkiessaan lukua itsekseen. Voi olla hyödyllistä ottaa yhteyttä muutamaan osallistujaan viikon aikana ja pyytää heitä saapumaan valmistautuneina kertomaan, mitä he ovat oppineet.
- Anna osallistujille tehtäväksi lukea tietyt luvun lopussa olevat kysymykset (joko yksin tai pienissä ryhmissä). Pyydä heitä etsimään luvusta kysymyksiin liittyviä opetuksia. Kehota heitä sitten kertomaan ajatuksistaan ja oivalluksistaan.
- Lukekaa yhdessä luvusta joitakin presidentti Bensonin opetuksia. Pyydä osallistujia kertomaan pyhistä kirjoituksista tai omista kokemuksistaan esimerkkejä, jotka havainnollistavat noita opetuksia.

- Pyydä osallistujia valitsemaan luvusta yksi osa ja lukemaan se hiljaa itsekseen. Kehota heitä kokoontumaan kahden tai kolmen hengen ryhmiin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka valitsivat saman osan, ja keskustelemaan oppimastaan.

Kannusta osallistumaan ja soveltamaan käytäntöön

Presidentti Bensonin opetukset muodostuvat mitä merkityksellisimmiksi niille osallistujille, jotka keskustelevat niistä muiden kanssa ja soveltavat niitä elämäänsä. Voit käyttää yhtä tai useampaa seuraavista ajatuksista:

- Kysy osallistujilta, kuinka he voivat soveltaa presidentti Bensonin opetuksia tehtäviinsä kotona ja kirkossa. Voisit esimerkiksi auttaa heitä pohtimaan sitä, kuinka he voivat toteuttaa hänen opetuksiaan aviomiehinä, vaimoina, vanhempina, poikina, tyttärinä, kotiopettajina tai kotikäyntiopettajina, ja keskustelemaan siitä.
- Kannusta osallistujia kertomaan joistakin presidentti Bensonin opetuksista perheenjäsenille ja ystäville.
- Kehota osallistujia soveltamaan oppimaansa käytäntöön ja kertomaan kokemuksistaan seuraavan oppitunnin alussa.

Päätä keskustelu

Tee lyhyt yhteenveto oppiaiheesta tai pyydä yhtä tai kahta osallistujaa tekemään se. Todista opetuksista, joista olette keskustelleet. Voit myös halutessasi pyytää muita esittämään oman todistuksensa.

Tietoa tässä kirjassa lainatuista lähteistä

Tässä kirjassa ovat presidentti Ezra Taft Bensonin opetukset ovat suoria lainauksia hänen saarnoistaan, artikkeleistaan, kirjeistään ja päiväkirjoistaan. Julkaistuista lähteistä otetuissa lainauksissa on säilytetty alkuperäisten lähteiden kirjoitusasu ja kappalejako, ellei sitä toimituksellisista syistä ole pitänyt muuttaa luettavuuden parantamiseksi. Aiempien suomennosten pyhien kirjoitusten kohdat ja termistö on päivitetty.



Historiallinen yhteenveto

Tässä kirjassa esitetyt presidentti Ezra Taft Bensonin opetukset sijoittuvat historialliseen asiayhteyteen seuraavan lyhyen yhteenveton avulla.

- | | |
|--|---|
| 4. elokuuta 1899 | Syntyy lähellä Whitneyä Idahossa George Taft Benson jr:n ja Sarah Dunkley Bensonin perheeseen. |
| 1912–1913 | Ottaa hoitaakseen monia tehtäviä kotona, kun hänen isänsä palvelee lähetystyössä Yhdysvaltain pohjoisosissa. |
| 1914–1919 | Opiskelee Oneida Stake Academyssa Prestonissa Idahossa ja valmistuu sieltä. |
| 1918 | Kutsutaan palvelemaan lippukunnan apulaisjohtajana (nuorten miesten johtohenkilönä) seurakunnassaan Whitneyssä. |
| 1920 | Tapaa Flora Smith Amussenin, tulevan vaimonsa. |
| 1921 | Opiskelee Utahin maatalouskorkeakoulussa (nykyinen Utahin osavalttiollinen yliopisto) Loganissa Utahissa. |
| 13. heinäkuuta 1921 | Hänen isänsä asettaa hänet vanhimmaksi. |
| 15. heinäkuuta 1921 –
2. marraskuuta 1923 | Palvelee kokoaikaisena lähetysaarnajana Brittein saarten lähetyskentällä. |
| 25. elokuuta 1924 –
kesäkuu 1926 | Flora palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä Havaijin saarilla. |
| Syksy 1924 | Ostaa yhdessä veljensä Orvalin kanssa takaisin perheen maatilaa Whitneyssä. |
| Kevät 1926 | Valmistuu Brigham Youngin yliopistosta. |

10. syyskuuta 1926 Solmii avioliiton Floran kanssa Suolajärven temppelissä.
- Syyskuu 1926 –
kesäkuu 1927 Opiskelee Iowan osavaltiollisessa maatalouden ja konetekniikan korkeakoulussa (nykyään Iowan osavaltiollinen luonnontiede- ja teknologiayliopisto) ja suorittaa maisterin tutkinnon maatalous-ekonomiassa.
- Kesäkuu 1927 Muuttaa takaisin perheen maatilalle Whitneyyn.
- 1929 Ottaa vastaan piirikunnan maatalousasiamiehen toimen Franklinin piirikunnassa Idahossa. Lähtee maatilalta ja muuttaa läheiseen Prestoniin Idahossa.
- 1930–1939 Palkataan maatalousekonomistiksi ja asiantuntijaksi Idahon yliopiston täydennyskoulutusosastolle.
- Tammikuu 1935 –
marraskuu 1938 Palvelee ensimmäisenä neuvonantajana Boisen vaarnan johtokunnassa.
- Marraskuu 1938 –
maaliskuu 1939 Palvelee Boisen vaarnan johtajana.
- 1939–1943 Työskentelee Maanviljelijäosuuskuntien valtakunnallisen neuvoston pääsihteerinä Washington D.C:ssä. Asuu perheensä kanssa Bethesdassa Marylandin osavaltiossa.
- Kesäkuu 1940 Kutsutaan palvelemaan Washingtonin vaarnan johtajana Washington D.C:ssä.
26. heinäkuuta 1943 Kutsutaan palvelemaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä.
7. lokakuuta 1943 Presidentti Heber J. Grant asettaa hänet apostoliksi ja erottaa hänet kahdentoista apostolin koorumin jäseneksi.

- Tammikuu 1946 – joulukuu 1946 Palvelee Euroopan lähetyskentän johtajana auttaen tuomaan ajallista ja hengellistä apua myöhempien aikojen pyhille toisen maailmansodan hävityksen jälkeen.
16. heinäkuuta 1946 Pyhittää Suomen evankeliumin saarnaamiselle.
- Tammikuu 1953 – tammikuu 1961 Palvelee Yhdysvaltain maatalousministerinä presidentti Dwight D. Eisenhowerin alaisuudessa.
- Tammikuu 1964 – syyskuu 1965 Palvelee jälleen Euroopan lähetyskentän johtajana.
10. marraskuuta 1966 Pyhittää Italian uudelleen evankeliumin saarnaamiselle.
14. huhtikuuta 1969 Pyhittää Singaporen evankeliumin saarnaamiselle.
26. lokakuuta 1969 Pyhittää Indonesian evankeliumin saarnaamiselle.
30. joulukuuta 1973 Erotetaan kahdentoista apostolin koorumin presidentin tehtävään.
10. marraskuuta 1985 Erotetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentin tehtävään.
24. lokakuuta 1986 Vihkii Denverin temppelin Coloradon osavaltiossa Yhdysvalloissa.
28. elokuuta 1987 Vihkii Frankfurtin temppelin Saksassa. (Hänen palvellessaan kirkon presidenttinä vihittiin yhdeksän temppeliä.)

2. lokakuuta 1988 Pitää viimeisen yleiskonferenssipuheensa itse. (Lokakuun 1988 jälkeen hänen heikko terveydentilansa esti häntä puhumasta yleiskonferenssissa. Hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa lukivat saarnat hänen puolestaan tai lainasivat sanomia, joita hän oli esittänyt aiemmissa puheissaan.)
14. elokuuta 1992 Suree vaimonsa Floran kuolemaa.
30. toukokuuta 1994 Kuolee kotonaan Salt Lake Cityssä noin kaksi kuukautta ennen 95-vuotispäiväänsä.



Ezra Taft Bensonin elämä ja palvelutyö

Utahin Loganin ja Idahon Whitneyyn välisellä valtatiellä kulkeneet matkajat näkivät jotakin epätavallista 4. kesäkuuta 1994. He näkivät ihmisiä seisomassa eri kohdissa tuon 39 kilometriä pitkän tieosuuden varrella. Seuraavana päivänä vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista selitti, miksi ihmiset olivat kerääntyneet sinne. He olivat odottamassa hautajaissaattuetta, joka kuljetti presidentti Ezra Taft Bensonin ruumista hänen kotikaupunkinsa hautausmaalle Salt Lake Cityssä Utahissa pidettyjen hautajaisten jälkeen. Vanhin Hales kuvaili näkyä:

”Hautajaissaaton ajo Idahon Whitneyyn oli koskettava kunnianosoitus Jumalan profeetalle.

Kirkon jäsenet osoittivat kunnioitustaan reunustaessaan valtatie ja seistessään ylikulkusilloilla tien varrella. Jotkut olivat tuona lauantai-iltapäivänä pukeutuneet pyhävaatteisiinsa. Toiset keskeyttivät kunnioituksesta matkansa, pysäyttivät autonsa ja seisoivat kunnioittavasti odottaen profeetan kulkua ohi. Maanviljelijät seisautuivat pelloillaan vieden hattunsa sydämelleen. Ehkäpä vieläkin merkittävämpää olivat nuoret pojat, jotka riisuivat baseball-lakkinsa ja painoivat ne sydämelleen. Myös lippuja heiluteltiin hyvästiksi profeetan kulkiessa ohi. Näkyi kylttejä, joissa luki: ’Me rakastamme presidentti Bensonia.’ Toisissa sanottiin: ’Lue Mormonin kirja.’”¹

Tämä kiintymyksen vyöry oli todellakin kunnianosoitus, mutta se oli enemmänkin. Se oli näkyvä todiste siitä, että ihmisten elämä oli muuttunut, koska he olivat noudattaneet profeetan neuvoja. Ja ihmiset, jotka kerääntyivät valtatie varteen, edustivat monia muita. Siitä hetkestä, jolloin Ezra Taft Benson syntyi lähellä Whitneyä Idahossa, siihen hetkeen, jolloin hänen maalliset jäännöksensä haudattiin sinne, hän palveli välineenä Herran käsissä matkustaen kautta maailman ja auttaen miljoonia tulemaan Kristuksen luokse.



Ezra Taft Benson vauvana vuonna 1900

Perheen maatilalla opittuja asioita

Elokuun 4. päivänä 1899 Sarah Dunkley Benson ja George Taft Benson jr. toivottivat tervetulleeksi perheeseensä esikoisensa. He antoivat hänelle nimen Ezra Taft Benson hänen isoisänsä isän, vanhin Ezra T. Bensonin mukaan, joka oli palvellut kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä.

Ezra syntyi kaksi huonetta käsittävässä maalaistalossa, jonka hänen isänsä oli rakentanut edellisenä vuonna. Synnytys oli pitkä ja vaikea, ja hoitava lääkäri ajatteli, ettei 5,3 kiloa painanut vastasyntynyt jäisi eloon. Mutta vauvan isoäidit olivat toista mieltä. He täyttivät kaksi vatiä vedellä – toisen lämpimällä ja toisen kylmällä – ja laskivat lapsenlapsensa vuorotellen kumpaankin vatiin, kunnes vauva alkoi itkeä.

Nuori Ezra Taft Benson, jota perheenjäsenet ja ystävät kutsuivat usein nimellä ”T”, nautti antoisasta lapsuudesta syntymäkotiin ympäröivällä maatilalla. Presidentti Gordon B. Hinckley, joka palveli presidentti Bensonin rinnalla lähes 33 vuotta kahdentoista apostolin koorumissa ja ensimmäisessä presidenttikunnassa, kertoi nuoren Ezran saamista opetuksista:

”Hän oli kirjaimellisesti ja täysin maalaispoika – haalariasuinen, ruskettunut poika, joka oppi hyvin nuorella iällä tuntemaan sadonkorjuun lain: ’Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää’ (Gal. 6:7).

Hän oppi tietämään noina niukkoina aikoina, että ilman ahkeraa työntekoa ei kasva mikään muu kuin rikkaruoho. Jos halutaan satoa, täytyy tehdä työtä, lakkaamatta ja jatkuvasti. Ja niin kynnettiin syksyllä ja kynnettiin keväällä – oli hikistä työtä kävellä aurankurjessa vahvan hevosvaljakon perässä koko pitkä päivä. Siihen aikaan käytettiin hevosauraa, ja kädensijoista, jotka nykivät ja tärisivät, oli pidettävä kiinni koko ajan, kun auran terävä kynsi painui maahan ja käänsi sen siististi ympäri. Kun sitä oli tehnyt päivän, oli uuvuksissa ja nukkui hyvin. Mutta aamu koitti hyvinkin pian.

Sitten pelto piti äestää hevosilla, jotta multapaakut rikkoutuivat ja siemenille saatiin kylvöalusta. Kylväminen oli vaivalloista, raskasta työtä. Ja sitten oli kastelu. Bensonien maatala oli kuivalla maalla, jonka kastelun taika teki viljavaksi. Kastelua oli pidettävä silmällä,

ei vain päiväsaikaan vaan myös läpi yön. Silloin ei ollut sähkökäyttöisiä taskulamppuja tai propaanilyhtyjä. Oli vain kerosiinilyhtyjä, jotka antoivat heikon ja valjun keltaisen valon. Oli välttämätöntä, että vettä virtasi saran päähän asti. Se oli opetus, joka ei unohtuisi milloinkaan.

Voin nähdä sieluni silmillä pienen pojan lapio olkapäällään kävelvän ojissa ja pelloilla viemässä elinvoimaa tuovaa kosteutta ruti-kuivalle maalle.

Pian tuli aika niittää heinä, ja sitä oli hehtaareittain. Hevoset valjastettiin niittokoneen eteen, poika kiipesi vanhalle teräsistuimelle, ja terä lensi edestakaisin niittäen puolentoista metrin kaistaletta valjakon kulkiessa eteenpäin. Kärpästen ja hyttysten, pölyn ja paahtavan helteen keskellä se oli kovaa työtä. Sitten heinä piti haravoida, sitten nostaa käsin hangolla seipäille kuivumaan. Ajoitus oli tärkeää. Kun heinä oli riittävän kuivaa, se nostettiin heinälavalle, rattaisiin, joissa oli suuri ja tasainen pohja. Aumapihalla hevosen vetämä nosturi nosti sen rattailta valtavaksi heinäkeoksi. Noihin aikoihin ei ollut paalausta eikä mekaanisia kuormaajia. Oli vain hankoja ja lihaksia.

– – Ei siis ihme, että hänestä kasvoi kookas ja vahva. Ne meistä, jotka tunsivat hänet myöhemmin hänen elämässään, huomauttelivat usein hänen vahvoista ranteistaan. Vankka terveys, jolle hänen nuoruutensa loi pohjan, oli yksi suurista siunauksista hänen elämässään. Lähes viimeisiin vuosiinsa asti hän oli tavattoman tarmokas.

Koko aikuiselämänsä ajan, kun hän kulki presidenttien ja kuninkaiden seurassa, hän ei koskaan menettänyt kosketustaan lapsuus-aikoihin maatilalla. Hän ei koskaan menettänyt kykyään tehdä työtä. Hän ei koskaan menettänyt tahtoa nousta auringon sarastaessa ja tehdä työtä yöhön asti.

Mutta tuosta lapsuuskodista koitui muutakin kuin suunnaton kyky tehdä työtä. Maaperästä sai tietynlaista lujuuutta. Se muistutti jatkuvasti sanoista, jotka annettiin Aadamille ja Eevalle, kun heidät karkotettiin puutarhasta: 'Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen' (1. Moos. 3:19). Ne, jotka muokkasivat maata, omaksuivat omavaraisuuden hengen. Silloin ei ollut mitään hallituksen maatalousohjelmia, ei minkäänlaisia tukiaisia. Vuodenaikojen oikut oli hyväksyttävä. Tuhoisat hallat,

vuodenaikaan nähden poikkeukselliset myrskyt, tuuli ja kuivuus olivat kaikki hyväksytyjä elämän riskitekijöitä, joita vastaan ei ollut olemassa mitään vakuutusta. Varastoiminen puutteenaikoja varten oli välttämättömyys, sillä muutoin nähtäisiin nälkää. Ainoa vakaa lähde elämän riskitekijöitä vastaan oli rukous – iankaikkisen, rakastavan Isän, maailmankaikkeuden kaikkivaltiaan Jumalan rukoileminen.

Siinä pienessä kodissa Whitneyssä Idahossa rukoiltiin paljon. Oli perherukous illoin ja aamuin, jolloin kiitettiin elämästä haasteineen ja mahdollisuuksineen ja jolloin pyydettiin voimaa tehdä päivän työ. Puutteenalaisia muistettiin, ja kun perhe nousi polviltaan, äiti, joka oli seurakunnan Apuyhdistyksen johtaja, lähti kärryt täynnä ruokaa jakamaan sitä puutteenalaisille vanhin poikansa kuskinaan. Noita opetuksia ei koskaan unohdettu.”²

Uskollisilta vanhemmilta saatuja opetuksia

Nämä ahkeran työnteon, perheykseyden, palvelemisen ja evankeliumin mukaisen elämän opetukset alkoivat vahvistua eräänä päivänä, kun 12-vuotiaan Ezran vanhemmat palasivat kirkon kokouksesta mukanaan odottamattomia uutisia. Presidentti Benson muisteli myöhemmin:

”Kun isä ajoi hevosella kotiin päin, äiti avasi postin, ja heidän yllätyksekseen mukana oli kirje Salt Lake Citystä – kutsu lähetystyöhön. Kukaan ei kysynyt, oliko asianomainen valmis, halukas tai kykenevä. Piispan oletettiin tietävän, ja piispa oli isoisä George T. Benson, isäni isä.

Kun isä ja äiti ajoivat pihaan, he itkivät molemmat – mitä emme olleet koskaan nähneet perheessämme. Me kokoontuimme rattaiden ympärille – meitä oli silloin seitsemän – ja kysyimme, mitä oli tapahtunut.

He sanoivat: ’Kaikki on hyvin.’

’Miksi sitten itkette?’ me kysyimme.

’Tulkaa olohuoneeseen, niin selitämme.’

Kokoontuimme vanhan sohvan ympärille olohuoneeseen, ja isä kertoi meille lähetystyökustustaan. Sitten äiti sanoi: ’Olemme ylpeitä

siitä tiedosta, että isää pidetään kelvollisena lähtemään lähetystyöhön. Me itkemme hieman, koska se merkitsee kahden vuoden eroa. Isänne ja minä emme näet ole koskaan olleet erossa enempää kuin kaksi yötä kerrallaan koko avioliittomme aikana – ja silloin isä oli kanjonissa hakemassa tukkeja, pylviäitä ja polttopuuta.’”³

Isän ollessa lähetystyössä Ezra otti kantaakseen suuren osan perheen maatilan hoidon tuomasta vastuusta. Hän ”teki miehen työn, vaikka hän oli vasta poikanen”, hänen sisarensa Margaret muisteli myöhemmin. ”Hän otti isän paikan lähes kahdeksi vuodeksi.”⁴ Sarahin johdolla Ezra ja hänen sisaruksensa tekivät yhdessä työtä, rukoilivat yhdessä ja lukivat isältä tulleita kirjeitä yhdessä. Presidentti Benson muisteli 75 vuotta myöhemmin siunauksia, joita hänen perheensä sai, koska hänen isänsä palveli lähetystyössä:

”Jotkut maailmassa saattaisivat kenties sanoa, että se, että hän otti kutsun vastaan, osoitti, ettei hän rakastanut todella perhettään. Miten seitsemän lapsen ja raskaana olevan äidin jättäminen yksin kotiin kahdeksi vuodeksi voisi olla todellista rakkautta?

Mutta isälläni oli suurempi näkemys rakkaudesta. Hän tiesi, että ’kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa’ (Room. 8:28). Hän tiesi, että parasta, mitä hän voisi tehdä perheensä hyväksi, oli totella Jumalaa.

Vaikka kaipasimmekin häntä kovasti noiden vuosien aikana ja vaikka hänen poissaolonsa aiheuttikin perheellemme monia vaikeuksia, niin se, että hän lähti lähetystyöhön, osoittautui rakkauden lahjaksi. Isä lähti lähetystyöhön jättäen äidin kotiin seitsemän lapsen kanssa. (Kahdeksas syntyi neljä kuukautta sen jälkeen kun isä saapui kentälle.) Mutta siihen kotiin tuli sellainen lähetystyön henki, ettei se lähtenyt sieltä koskaan. Se ei tapahtunut ilman uhrauksia. Isän oli myytävä vanha kuiva maatilamme rahoittaakseen lähetystyönsä. Hänen oli otettava eräs aviopari asumaan osassa taloamme ja huolehtimaan pelloista, ja hän jätti poikansa ja vaimonsa huolehtimaan heinämaasta, laidunmaasta ja pienestä lypsykarjasta.

Isän kirjeet olivat todellakin siunaus perheellemme. Meistä lapsista ne tuntuivat tulevan maailman toiselta puolelta, mutta ne tulivat vain Springfieldistä Massachusettsin osavaltiosta, Chicagosta Illinoisin osavaltiosta sekä Cedar Rapidsista ja Marshalltownista

Iowan osavaltiosta. Niin, kotiimme tuli isän lähetystyön ansiosta sellainen lähetystyön henki, ettei se lähtenyt sieltä koskaan.

Myöhemmin perhe kasvoi yksitoistalapsiseksi – poikia oli seitsemän ja tyttäriä neljä. Kaikki seitsemän poikaa menivät lähetystyöhön, jotkut heistä kaksi tai kolmekin kertaa. Myöhemmin kaksi tytärtä ja heidän miehensä menivät kokoaikaiseen lähetystyöhön. Toiset kaksi tytärtä, molemmat leskiä – toinen kahdeksan lapsen ja toinen kymmenen lapsen äiti – palvelivat lähetysseurain ohjelmassa Birminghamissa Englannissa.

Se on perintö, joka siunaa yhä Bensonin sukua aina kolmanteen ja neljänteen polveen. Eikö se ollut todellinen rakkauden lahja?”⁵

Palvelutyötä kirkossa nuorena miehenä

Koska Ezra Taft Bensonia innoitti hänen vanhempiansa esimerkki ja koska hänellä oli oma halu auttaa Herran valtakunnan rakentamisessa maan päällä, hän otti innokkaasti vastaan kutsuja palvella. Kun hän oli 19-vuotias, hänen piispansa – joka oli myös hänen isoisänsä – pyysi häntä palvelemaan yhtenä 24 nuoren miehen aikuisjohtajista seurakunnassa. Nuoret miehet osallistuivat Amerikan partiopoikajärjestön ohjelmaan, ja Ezra palveli lippukunnan apulaisjohtajana.

Tässä ominaisuudessa yksi Ezran monista tehtävistä oli auttaa nuoria miehiä laulamaan kuorossa. Hänen johdollaan nuoret miehet voittivat vaaran seurakuntien kuorokilpailun ja saivat näin osallistua alueelliseen kilpailuun. Auttaakseen innostamaan poikia harjoittelemaan ja laulamaan niin hyvin kuin pystyisivät Ezra lupasi heille, että jos he voittaisivat alueellisen kilpailun, hän veisi heidät 50 kilometrin patikkaretkelle vuorten yli eräälle järvelle. Suunnitelma toimi – Whitney nuoret miehet voittivat.

”Aloitimme patikkaretkemme suunnittelemisen”, presidentti Benson kertoi, ”ja siinä kokouksessa yksi pieni 12-vuotias nosti kätensä ja sanoi hyvin virallisesti: ’ – Minä haluaisin tehdä ehdotuksen.’ – Minä sanoin: ’Hyvä on. Minkä?’ Hän sanoi: ’Haluaisin tehdä ehdotuksen, ettemme vaivaudu ottamaan tälle matkalle kampoja ja hiusharjoja vaan että kaikki leikkaamme hiukset pois.’”

Lopulta kaikki nuoret miehet suostuivat leikkaamaan hiuksensa lyhyiksi valmistautuessaan patikkaretkelleen. He innostuivat

ajatuksesta yhä enemmän, kun yksi heistä ehdotti, että lippukunnan johtajatkin leikkaisivat hiuksensa. Presidentti Benson jatkoi:

”Kaksi lippukunnan johtajaa asettui paikalleen parturin tuoliin, kun parturi kävi käsiksi kummankin hiuksiin hyvin iloisena. Ollessaan päättämässä työtä hän sanoi: ’Jos te kaverit antaisitte minun ajaa päanne kaljuiksi, tekisin sen ilmaiseksi.’ Ja niin me aloitimme sen patikkaretken – 24 poikaa hiukset lyhyinä ja kaksi lippukunnan johtajaa päät kaljuksi ajettuina.”

Muistellessaan tätä kokemusta seurakuntansa nuorten miesten kanssa presidentti Benson sanoi: ”Yksi poikien kanssa toimimisen iloista on se, että palkan saa sitä tehdessään. Johtamisensa tuloksia on tilaisuus tarkkailla päivittäin, kun työskentelee heidän kanssaan vuosien ajan ja seuraa, miten he kasvavat luotettaviksi miehiksi, jotka ottavat innokkaina vastaan aikuisuuden haasteet ja velvollisuudet. Sellaista tyydytystä ei voi ostaa millään hinnalla. Se täytyy ansaita palvelemalla omistautuneesti. Mikä loistava asia onkaan olla edes pieneltä osaltaan auttamassa poikien kasvamista miehiksi, todellisiksi miehiksi.”⁶

Presidentti Benson ei koskaan unohtanut noita nuoria miehiä, ja hän pyrki pitämään yhteyttä heihin. Monia vuosia tuon 50 kilometrin patikkaretken jälkeen hän kävi Whitneyyn seurakunnassa kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä ja jutteli muutamien kanssa. He pystyivät kertomaan hänelle, että noista 24 miehestä 22 oli pysynyt uskollisena kirkossa. He olivat menettäneet yhteyden kahteen. Presidentti Benson löysi lopulta nuo kaksi miestä, auttoi heitä tulemaan taas aktiivisiksi kirkossa ja toimitti heidän temppeleisinetöimisensä.⁷

Seurustelua Floran kanssa

Syksyllä 1920 Ezra lähti Utahin Loganiin, joka on noin 40 kilometrin päässä Whitneyä, opiskellakseen Utahin maatalouskorkeakoulussa (nykyään Utahin osavaltion yliopisto). Hän oli muutamien ystäviensä seurassa, kun eräs nuori nainen kiinnitti hänen huomionsa. Myöhemmin hän muisteli:

”Olimme lähellä meijerirakennuksia, kun eräs nuori nainen – hyvin viehättävä – ajoi ohi pienellä autollaan matkallaan meijeriin



Flora Amussen, ennen naimisiinmenoaan Ezra Taft Bensonin kanssa

hakemaan maitoa. Poikien heiluttaessa hänelle kättään hän heilutti takaisin. Minä kysyin: 'Kuka tuo tyttö on?' He sanoivat: 'Se on Flora Amussen.'

Sanoin heille: 'Kuulkaa, sain juuri sellaisen tunteen, että menen naimisiin hänen kanssaan.'

Ezran ystävät nauroivat hänen julistukselleen ja sanoivat: "Hän on liian suosittu maalaispojalle." Ezra ei kuitenkaan lannistunut. "Sittenhän tästä tulee vielä kiinnostavampaa", hän vastasi.

Vähän tämän keskustelun jälkeen Flora ja Ezra tapasivat ensimmäisen kerran Whitneyyssä, jonne Flora oli kutsuttu yhden Ezran serkun luo. Ja pian sen jälkeen Ezra kutsui Floran tansseihin. Flora suostui, ja muut treffit johtivat siihen, mitä he myöhemmin kutsuivat "suurenmoiseksi seurusteluksi". Mutta heidän seurustelunsa keskeytyi – ja monella tapaa rikastui – kun Ezra sai kutsun palvella koko-aikaisessa lähetystyössä Brittein saarten lähetyskentällä.

Kun he valmistautuivat Ezran lähetystyöhön, hän ja Flora puhuivat suhteestaan. He halusivat ystävyytensä jatkuvan, mutta he ymmärsivät myös, että Ezran piti olla omistautunut lähetysaarnaaja. ”Ennen kuin lähdin, Flora ja minä olimme päättäneet kirjoittaa [kirjeitä] vain kerran kuussa”, hän sanoi. ”Me päätimme myös, että kirjeemme olisivat rohkaisevia ja kertoisivat luottamuksesta ja uutisista. Juuri niin me teimme.”⁸

Kaksi lähetysaarnaajaa

Brittein saarten lähetyskenttä, joka oli ollut hyvin hedelmällistä maaperää varhaisille myöhempien aikojen pyhien lähetysaarnaajille, oli erilainen vanhin Bensonille ja hänen tovereilleen. Vastustajat Brittein saarilla, joukossa myös pappeja, olivat lietsoneet myöhempien aikojen pyhiä kohtaan laajalle levinnyttä vihaa julkaisemalla mormonien vastaisia artikkeleita, romaaneja, näytelmiä ja elokuvia. Ihmisten katkerat tunteet palautettua evankeliumia kohtaan murehduttivat varmasti vanhin Bensonia, mutta hän ei antanut sellaisten koettelemusten heikentää uskoaan. Itse asiassa hän kirjoitti päiväkirjaansa siitä, kuinka paikalliset nuoret pilkkasivat häntä ja hänen toveriaan huutelemalla: ”Mormoneja!” Hänen ääneen lausumaton vastauksensa oli: ”Luojaalle kiitos, että olen yksi heistä.”⁹

Sen lisäksi että vanhin Benson kertoi evankeliumista ihmisille, jotka eivät olleet kirkon jäseniä, hän palveli myöhempien aikojen pyhien keskuudessa Isossa-Britanniassa pappeusjohtajana ja kirjurina. Nämä eri tilaisuudet palveluilla johtivat suloisiin kokemuksiin, jotka olivat selkeä vastakohta hänen usein kokemilleen vaikeuksille. Vanhin Benson kastoi ja konfirmoi muutaman ihmisen ja auttoi monia muita pääsemään lähemmäksi Herraa. Hän kertoi esimerkiksi tilanteesta, jolloin uskollisten kirkon jäsenten järjestämässä erityisessä kokouksessa Henki johdatti häntä puhumaan tavalla, joka auttoi jäsenten ystäviä saamaan todistuksen siitä, että Joseph Smith on Jumalan profeetta.¹⁰ Hän kirjoitti, että hän ja eräs toveri antoivat kerran pappeuden siunauksen vakavasti sairaalle naiselle, joka toipui noin kymmenen minuuttia myöhemmin.¹¹ Hän riemuitsi, kun hän löysi kirjurin toimessaan pyhiä, joiden nimet olivat kirkon kirjoissa, mutta joihin sikäläiset johtohenkilöt olivat menettäneet yhteyden.¹² Hän sai arvokasta johtajakoulutusta palvellessaan

kahden lähetysjohtajan alaisuudessa, jotka olivat myös kahdentoista apostolin koorumin jäseniä: vanhin Orson F. Whitney ja vanhin David O. McKayn.

Vanhin Benson oli kiitollinen Herran varjeluksesta, kun hän saarnasi evankeliumia. Eräänä iltana hänet ja hänen toverinsa saartoi miesjoukko, joka uhkasi heittää heidät jokeen. Hän rukoili ääneti apua. Sitten, kuten hän myöhemmin kertoi, ”iso, vankkarakenteinen muukalainen työntyi joukon läpi vierelleni. Hän katsoi minua suoraan silmiin ja sanoi lujalla, selkeällä äänellä: ’Nuori mies, uskon jokaisen sanan, jonka sanoit tänä iltana.’ Miehen puhuessa pieni piiri ympäriltäni hävisi. Minulle se oli suora vastaus rukoukseen. Sitten paikalle ilmaantui brittiläinen poliisi.”¹³

Kun vanhin Benson ei ollut aktiivisesti palvelemissa muita, hän ”piti itsensä vireessä ’ahmimalla Mormonin kirjaa’, etenkin Moosian poikien lähetystyökokemuksia”¹⁴. Hän sai lohtua ja tukea myös kotoa tulleista kirjeistä, joita hän sanoi lukeneensa yhä uudelleen. Muistellessaan lähetystyötään hän huomautti: ”Äiti ja isä vuodattivat sydämensä minulle kirjeissä, ja he olivat todellinen voima minulle, kun olin nuori. Floran [kirjeet] olivat täynnä henkeä ja rohkaisua, eivät koskaan mitään tunteellista vuodatusta. Luulen, että se lisäsi rakkauttani ja arvonantoani häntä kohtaan enemmän kuin mikään muu.”¹⁵

Vanhin Benson vapautui kokoaikaisesta lähetystyöpalvelusta 2. marraskuuta 1923. Hän epäröi lähteä sanoen, että jäähyväisten jättäminen ”rakkaille ja hyvälle pyhille” Isossa-Britanniassa oli ”lähetystyön vaikein osuus”¹⁶. Hän oli silti iloinen mahdollisuudesta päästä taas perheensä luo, ja hän odotti kovasti näkevänsä Floran.

Florakin odotti kovasti näkevänsä Ezran. Mutta hän ei ainoastaan odottanut sitä, että saisi pian viettää aikaa Ezran kanssa. Hän todella odotti tulevaa – Ezran tulevaisuutta ja mahdollisuuksia. Teini-ikästään alkaen hän oli sanonut, että hän haluaisi ”mennä naimisiin maanviljelijän kanssa”¹⁷, ja hän iloitsi Ezran ilmeisestä halusta asettua asumaan perheen maatilalle Idahon Whitneyyn. Hänestä tuntui kuitenkin, että Ezran pitäisi ensin saada opiskelunsa päätökseen. Myöhemmin hän sanoi: ”Rukoilin ja paastosin, että Herra auttaisi minua tietämään, kuinka voisin auttaa häntä olemaan suurimmaksi hyödyksi lähimmäisilleen. Mieleeni tuli, että jos piispa pitäisi minua

kelvollisena, hän kutsuisi minut lähetystyöhön. Kirkko oli etusijalla Ezran elämässä, joten tiesin, ettei hänellä olisi mitään sitä vastaan.”¹⁸

Ezra yllättyi, kun hänen ja Floran alettua taas seurustella Flora kertoi hänelle ottaneensa vastaan kutsun palvelulla lähetystyössä Havaijin saarilla. Flora erotettiin lähetysaarnajaan tehtävään 25. elokuuta 1924, ja hän lähti matkaan seuraavana päivänä. Heti Floran lähdettyä Ezra kirjoitti päiväkirjaansa: ”Olimme kumpikin onnellisia, koska meistä tuntui, että tulevaisuudella oli meille paljon annettavaa ja että tämä ero korvattaisiin meille myöhemmin. Oli kuitenkin vaikeaa nähdä toiveidensa särkyvän. Mutta vaikka me joskus itkimmekin sen vuoksi, me saimme varmuutta Herralta. Hän kertoi meille, että kaikki kääntyisi parhain päin.”¹⁹

Kaikki todella kääntyi parhain päin. Flora oli lähetysjohtajansa mukaan ”erittäin hyvä ja tarmokas lähetysaarnaja”²⁰, joka antoi ”sydämensä, sielunsa, aikansa ja kykynsä Herran työhön”²¹. Hän valvoi Alkeisyhdistyksen organisaatiota joillakin lähetyskentän alueilla, opetti lapsia alakoulussa, palveli temppelissä ja osallistui pyrkimykseen vahvistaa paikallisia myöhempien aikojen pyhiä. Hän jopa palveli jonkin aikaa leskeksi jääneen äitinsä Barbara Amussenin lähetystyötoverina, kun sisar Amussen oli kutsuttu lyhytaikaiseen lähetystyöhön. Yhdessä äiti ja tytär -toveripari kohtasi miehen, joka oli liittynyt kirkkoon vuosia aiemmin Yhdysvalloissa Floran isän, Carl Amussenin, työn tuloksena. Tämä käännyttäminen oli sittemmin jäänyt pois kirkon toiminnasta, mutta Flora ja hänen äitinsä ystäväystivät hänen kanssaan ja auttoivat häntä palaamaan kirkkoon.²²

Floran ollessa poissa Ezra piti itsensä työn touhussa. Hän ja hänen veljensä Orval ostivat takaisin perheen maatilan ja jatkoivat opintojaan. Jonkin aikaa Ezra opiskeli Brigham Youngin yliopistossa Provossa Utahissa, ja Orval oli Whitneyyssä hoitamassa maatilaa. He sopivat, että kun Ezra saisi opintonsa päätökseen, hän palaisi maatilalle siksi aikaa kun Orval palvelisi lähetystyössä ja suorittaisi omat opintonsa loppuun. Koska Ezra halusi saada tutkintonsa BYU:sta nopeasti, hänen opiskeluaikataulunsa oli kunnianhimoinen. Hän osallistui myös yliopiston vapaa-ajan toimintoihin kuten tansseihin, juhliin ja näytelmiin.

Vaikka Ezra äänestettiin viimeisenä opiskeluvuotenaan ”BYU:n suosituimmaksi mieheksi”, kukaan ei kyennyt kääntämään hänen

huomiotaan pois Florasta. Myöhemmin hän sanoi, että kun Flora oli päättänyt lähetystyönsä kesäkuussa 1926, hän oli ”innokas” näkemään Floran, vaikka tähdensikin, ettei ollut ”odotellut”, että Flora tulisi takaisin.²³ Ezra valmistui kiitettävien arvosanoin vain muutamaa kuukautta ennen kuin Flora palasi lähetystyöstä.

Yhteisen elämän aloittaminen

Kuukausi sen jälkeen kun Flora oli palannut lähetystyöstään, hän ja Ezra julkaisivat kihlauksensa. Jotkut ihmiset asettivat Floran arvostelukyvyn edelleenkin kyseenalaiseksi. He eivät ymmärtäneet, kuinka kukaan niin etevä, varakas ja suosittu tyttö tyytyisi maalaispoikaan. Mutta Flora sanoi jatkuvasti, että hän oli ”halunnut aina mennä naimisiin maanviljelijän kanssa”²⁴. Ezra ”oli käytännöllinen, järkevä ja vakaa”, hän sanoi. Hän huomasi myös, että ”Ezra oli herttainen vanhemmilleen, ja tiesin, että jos hän kunnioitti heitä, hän kunnioittaisi minua”²⁵. Flora tajusi, että Ezra oli ”hiomaton timantti” ja sanoi: ”Aion tehdä kaiken voitavani auttaakseni häntä niin, että hänet tullaan tietämään ja tuntemaan hyvää aikaansaavana ihmisenä, ei vain tällä pienellä paikkakunnalla vaan myös koko maailmassa.”²⁶

Floran ja Ezran sinetöi 10. syyskuuta 1926 Suolajärven temppeleissä vanhin Orson F. Whitney kahdentoista apostolin koorumista. Vihkimistä juhlittiin ainoastaan aamiaisella perheen ja ystävien kesken. Aamiaisen jälkeen tuore aviopari lähti heti T-mallisella Ford-avolavapakettiautollaan kohti Iowan osavaltiossa olevaa Amesia, jossa Ezra oli hyväksytty Iowan osavaltiollisen maatalouden ja konetekniikan korkeakoulun (nykyään Iowan osavaltiollinen luonnontiede- ja teknologiayliopisto) maisteriohjelmaan pääaineenaan maatalousekonomia.

Suuri osa heidän matkastaan kulki pitkin hiekkateitä harvaan asutulla seudulla. Matkan varrella he viettivät vuotavassa teltassa kahdeksan yötä. Amesiin saavuttuaan he vuokrasivat asunnon korttelin etäisyydellä korkeakoulun kampukselta. Asunto oli pieni, ja Bensonit jakoivat sen suuren torakkayhdyskunnan kanssa, mutta Ezra sanoi, että ”pian se näytti viihtyisimmältä pikku mökiltä, mitä kuvitella saattaa”²⁷. Ezra omistautui jälleen opinnoilleen. Vajaan vuoden kuluttua,



Ezra Taft Benson valmistuessaan Brigham Youngin yliopistosta vuonna 1926

lukemattomien opiskelu-, luento- ja kirjoitustuntien jälkeen, hän suoritti maisterin tutkinnon. Aviopari, joka odotti nyt ensimmäistä lastaan, palasi Bensonien maatilalle Whitneyyn.

Tasapainoilua ammatillisten tilaisuuksien ja kirkon tehtävien välillä

Kun Bensonit palasivat Whitneyyn, Ezra paneutui täysin maatilalan päivittäisiin toimiin, joihin sisältyi lehmien lypsämistä, sikojen ja kanojen kasvatusta sekä sokerijuurikkaiden, viljan, sinimailasen ja muiden kasvien viljelemistä. Orval kutsuttiin kokoaikaiseen lähetystyöhön Tanskaan.

Vajaan kahden vuoden kuluttua paikalliset virkamiehet tarjosivat Ezralle työtä piirikunnan maatalousasiamiehenä. Floran kannustamana Ezra otti tehtävän vastaan, vaikka se merkitsikin lähtöä maatilalta ja muuttoa läheiseen Prestonin kaupunkiin. Hän palkkasi sikäläisen maanviljelijän hoitamaan maatilaa Orvalin paluuseen asti.

Ezran uusiin työtehtäviin kuului paikallisten maanviljelijöiden neuvominen heidän tuottavuuteensa vaikuttavissa asioissa. Hänestä tuntui, että maanviljelijät tarvitsivat ennen kaikkea parempia markkinointitaitoja – asia, joka tuli yhä tärkeämmäksi suuren lamakauden iskettyä, ja asia, jossa hän maatalousekonomisen koulutuksen saaneena pystyi auttamaan. Hän rohkaisi maanviljelijöitä liittymään maanviljelijöiden osuuskuntayhdistyksiin, mikä auttaisi heitä vähentämään kuluja ja saamaan parhaan hinnan työstään.²⁸

Ezran maatalouteen ja johtamiseen liittyvät kyvyt loivat uusia työmahdollisuuksia. Vuosina 1930–1939 hän työskenteli maatalousekonomistina ja asiantuntijana Idahon yliopiston täydennyskoulutusosastolla Boisessa, joka on Idahon osavaltion pääkaupunki. Nuo tehtävät keskeytyivät elokuun 1936 ja kesäkuun 1937 väliseksi ajaksi, kun Bensonit muuttivat Kaliforniaan, jotta Ezra voisi opiskella maatalousekonomiaa Kalifornian yliopistossa Berkeleyssä.

Vaikka Ezra ja Flora Bensonilla oli vaativia tehtäviä työssä ja kotona, he järjestivät aikaa palvella kirkossa. Whitneyssä, Prestonissa ja Boisessa heidät kutsuttiin opettamaan ja johtamaan nuoria.²⁹ He ottivat nämä tehtävät vastaan innokkaina uskoen, että ”nuoret ovat tulevaisuutemme”³⁰. Ezra sai myös tilaisuuden auttaa lähetystyössä noilla paikkakunnilla.³¹ Boisessa Ezra kutsuttiin palvelemaan neuvonantajana vaarnan johtokunnassa. Hän palveli tuossa tehtävässä jopa silloinkin kun hän asui perheineen Kaliforniassa. Boisen vaarna kasvoi nopeasti, ja marraskuussa 1938 vanhin Melvin J. Ballard kahdentoista apostolin koorumista jakoi vaarnan kolmeksi vaarnaksi. Ezra Taft Benson kutsuttiin palvelemaan yhtenä vaarnanjohtajista.

Tammikuussa 1939 Ezra yllättyi, kun hänelle tarjottiin pääsihteerin virkaa Maanviljelijäosuuskuntien valtakunnallisessa neuvostossa Washington D.C:ssä. Hän neuvotteli tästä mahdollisuudesta Floran kanssa. Koska hänet oli erotettu vaarnanjohtajan tehtävään vain kaksi kuukautta aiemmin, hän otti yhteyttä myös ensimmäiseen presidenttikuntaan ja kysyi heiltä neuvoa. He kannustivat häntä ottamaan tehtävän vastaan, joten hän ja hänen perheensä jäivät jäähyväiset ystävilleen Boisessa maaliskuussa 1939 ja muuttivat Bethesdaan Marylandiin lähelle Washington D.C:tä. Kesäkuussa 1940 hänet kutsuttiin jälleen palvelemaan vaarnanjohtajana, tällä

kertaa juuri perustetussa Washingtonin vaarnassa Washington D.C:ssä.

Rakastava, yhtenäinen perhe

Ezra ja Flora Benson muistivat aina, miten iankaikkisen tärkeä oli heidän suhteensa toisiinsa ja heidän suhteensa lapsiinsa, ikään-tyviin vanhempiinsa ja sisaruksiinsa. Heille se, että he tähdensivät perheen yhtenäisyyden säilyttämistä, oli enemmän kuin velvollisuudentuntoa. He rakastivat aidosti toisiaan, ja he halusivat olla yhdessä – tässä elämässä ja kautta iankaikkisuuksien.

Ezran monet velvollisuudet kirkon tehtävissä ja ammattiin liittyvissä asioissa veivät hänet usein pois kotoa. Joskus heidän pienten lastensa ilmaukset tähdensivät tätä tosiasiaa. Kun hän esimerkiksi eräänä sunnuntaina lähti johonkin kirkon kokoukseen, Barbara-tytär sanoi: ”Hei hei, isi. Ja käy joskus taas katsomassa meitä.”³² Floralle oli haaste kasvattaa heidän kuutta lastaan, kun aviomies oli poissa niin usein, ja toisinaan hän myönsi tuntevansa itsensä ”yksinäiseksi ja vähän lannistuneeksi”³³. Silti kaikesta huolimatta hän rakasti tehtäväänsä vaimona ja äitinä ja oli iloinen siitä, että hänen aviomiehensä oli omistautunut Herralle ja perheelle. Kirjeessään Ezralle hän kirjoitti: ”Kuten tavallista, päivät lähtösi jälkeen tuntuvat kuu-kausilta. – – [Mutta] jos kaikki miehet – – rakastaisivat uskontoaan ja eläisivät sen mukaan niin kuin sinä, olisi hyvin vähän surua [ja] kärsimystä. – – Olet aina niin omistautunut perheellesi ja aina valmis auttamaan muita apua tarvitsevia.”³⁴

Ezra osoitti tätä omistautumista milloin vain oli kotona. Hän varasi aikaa nauraa ja leikkiä kuuden lapsensa kanssa, kuunnella heitä, kysyä heidän mielipidettään tärkeistä asioista, opettaa evan- geliumia, auttaa kotiaskareissa ja viettää aikaa kahden kesken heidän jokaisen kanssa. Lapset saivat lohtua ja voimaa siitä, että kumpikin vanhemmista rakasti heitä. (Koska perhe oli niin tärkeä Ezra Taft Bensonille, tässä kirjassa on kaksi lukua hänen tätä aihetta koskevia opetuksiaan. Nuo luvut, nimeltään ”Avioliitto ja perhe – Jumalan säättämiä” ja ”Isien ja äitien pyhät kutsumukset”, sisältävät Bensonien lasten muistelmia heidän rakastavasta lapsuuskodistaan.)

Kutsu apostolinvirkaan

Kesällä 1943 Ezra lähti Marylandista poikansa Reedin kanssa kiertämään useita maanviljelyosuuskuntia Kaliforniassa. Se kuului hänen tehtäviinsä Maanviljelijäosuuskuntien valtakunnallisessa neuvostossa. Hän suunnitteli myös tapaavansa kirkon johtohenkilöitä Salt Lake Cityssä ja käyvänsä tervehtimässä sukulaisia Idahossa.

Saavutettuaan matkansa tavoitteet he kävivät vielä 26. heinäkuuta Salt Lake Cityssä ennen paluumatkaa kotiin. He saivat kuulla, että presidentti David O. McKay, jonka Ezra oli tavannut vajaat kaksi viikkoa aiemmin, oli etsinyt häntä. Ezra soitti presidentti McKaylle, joka kertoi hänelle, että presidentti Heber J. Grant, silloinen kirkon presidentti, halusi tavata hänet. Ezra ja Reed vietiin presidentti Grantin kesäkotiin, joka oli muutaman minuutin ajomatkan päässä Salt Lake Cityn keskustasta. Heidän saavuttuaan ”Ezra vietiin välittömästi presidentti Grantin makuuhuoneeseen, jossa iäkäs profeetta lepäsi. Presidentin pyynnöstä Ezra sulki oven ja meni tämän luo istuutuen tuolille vuoteen viereen. Presidentti Grant otti Ezran oikean käden omiensa väliin ja kyyneleet silmissä sanoi yksinkertaisesti: ’Veli Benson, onnittelen sinua koko sydäimestäni ja rukoulen sinulle Jumalan siunauksia. Sinut on valittu kahdentoista apostolin neuvoston nuorimmaksi jäseneksi.’”³⁵

Ezra kirjoitti kokemuksesta päiväkirjaansa:

”Ilmoitus tuntui uskomattomalta ja musertavalta. – – Moneen minuuttiin en kyennyt sanomaan muuta kuin: ’Voi presidentti Grant, se ei voi olla totta!’ mitä olen varmasti toistanut moneen kertaan, ennen kuin kykenin kokoamaan [ajatuksiani] sen verran, että tajusin, mitä oli tapahtunut. – – Hän piteli kättäni pitkän aikaa meidän molempien kynelehtiessä. – – Yli tunnin ajan olimme kahden, suuren osan ajasta kädestä toisiamme lämpimästi puristaen. [Vaikka hän oli] heikossa kunnossa, hänen mielensä oli kirkas ja valpas, ja hänen suloinen, ystävällinen, nöyrä henkensä teki minuun syvän vaikutuksen, kun hän näytti katsovan sieluuni.

Tunsin itseni äärimmäisen heikoksi ja kelvottomaksi, joten arvostin sitäkin enemmän hänen antamiaan lohdun ja vakuutuksen sanoja. Hän sanoi muun muassa: ’Herralla on keino lisätä niiden ihmisten kykyjä, jotka hän kutsuu johtotehtäviin.’ Kun



Kahdentoista apostolin koorumi jossakin vaiheessa lokakuun 1950 ja huhtikuun 1951 välisenä aikana. Seisomassa vasemmalta oikealle: Delbert L. Stapley, Henry D. Moyle, Matthew Cowley, Mark E. Petersen, Harold B. Lee, Ezra Taft Benson, Spencer W. Kimball. Istumassa vasemmalta oikealle: John A. Widtsoe, Stephen L Richards, kahdentoista koorumin presidentti David O. McKay, vt. presidentti Joseph Fielding Smith, Joseph F. Merrill, Albert E. Bowen.

heikkoudessani kykenin sanomaan, että rakastan kirkkoa, hän sanoi: 'Me tiedämme sen, ja Herra haluaa ihmisiä, jotka antavat kaikkensa Hänen työlleen.'³⁶

Tämän puhuttelun jälkeen Ezra ja Reed saivat kyydin presidentti McKayn kotiin. Matkalla Ezra ei kertonut mitään kohtaamisestaan presidentti Grantin kanssa, eikä Reed kysynyt. Kun he saapuivat McKayn perheen kotiin, presidentti McKay kertoi Reedille, mitä oli tapahtunut. Silloin Ezra ja Reed halasivat.

Ezra oli levoton sinä yönä, kun hän ja Reed aloittivat junamatkansa kotiin. Seuraavana päivänä hän soitti Floralle ja kertoi tälle kutsustaan apostolinvirkaan. "Flora sanoi, kuinka hienoa se hänen mielestään oli, ja ilmaisi täyden luottamuksensa siihen, että minä

pystyisin siihen”, hän muisteli. ”Oli rauhoittavaa puhua hänelle. Hän on aina uskonut minuun enemmän kuin minä itse.”³⁷

Muutaman seuraavan viikon aikana Ezra ja Flora järjestelivät muuttoa Utahiin, ja Ezra teki kaiken voitavansa auttaakseen seuraajaansa Maanviljelijäosuuskuntien valtakunnallisessa neuvostossa siirtymään vaivattomasti hänen tilalleen. Hänet ja Spencer W. Kimball hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi 1. lokakuuta 1943, ja heidät asetettiin apostolin virkaan 7. lokakuuta vanhin Kimballin tultua asetetuksi ensin.

Näin alkoi vanhin Ezra Taft Bensonin palvelutyö yhtenä Kristuksen nimen erityisenä todistajana koko maailmaan (ks. OL 107:23).

Elintarvikkeiden, vaatteiden ja toivon tuomista sodanjälkeiseen Eurooppaan

Joulukuun 22. päivänä 1945 presidentti George Albert Smith, silloinen kirkon presidentti, kutsui ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin erityiskokoukseen. Hän ilmoitti, että ensimmäinen presidenttikunta oli tuntenut innoitusta lähettää apostolin johtamaan Euroopan lähetyskenttää ja valvomaan kirkon työtä siellä. Toinen maailmansota oli päättynyt aiemmin samana vuonna, ja monet Euroopan kansakunnista alkoivat vasta toipua sodan laajalle levinneistä, musertavista tuhoista. Ensimmäinen presidenttikunta oli sitä mieltä, että vanhin Ezra Taft Benson oli oikea mies tehtävään.

Tämä uutinen oli ”valtava järkytys” vanhin Bensonille, joka oli tuorein ja nuorin koorumin jäsen. Kuten hänen isänsä lähetystyökutsu 34 vuotta aiemmin, tämä tehtävä edellyttäisi, että hän olisi erossa nuoresta perheestään. Ensimmäinen presidenttikunta ei osannut sanoa, kuinka kauan hän olisi poissa. Hän kuitenkin vakuutti heille, että hänen vaimonsa ja lapsensa tukisivat häntä, ja hän ilmaisi olevansa valmis palvelemaan auliisti.³⁸ Myöhemmin hän kuvaili vastaanottamaansa tehtävää:

”Sen valtavuus tuntui ylivoimaiselta. He [ensimmäinen presidenttikunta] antoivat meille nelikohtaisen toimeksiannon: ensiksi pitää huolta kirkon hengellisistä asioista Euroopassa, toiseksi tehdä työtä

elintarvikkeiden, vaatteiden ja vuodevaatteiden tuomiseksi kärsivien pyhiemme saataville kaikkialla Euroopassa, kolmanneksi johtaa Euroopan eri lähetyskenttien uudelleenjärjestämistä ja neljänneksi valmistella lähetysaarnaajien paluuta noihin maihin.”³⁹ Presidentti Smith antoi hänelle kuitenkin tämän lohdullisen lupauksen: ”Minä en ole sinusta lainkaan huolissani. Olet siellä aivan yhtä turvassa kuin missä tahansa muualla maailmassa, jos pidät huolen itsestäsi, ja sinä pystyt toteuttamaan suuren työn.”⁴⁰

Vanhin Benson kuvaili, mitä tapahtui, kun hän kertoi uutisen vaimolleen ja perheelleen: ”Suloisessa ja vaikuttavassa, kyynelten pyhittämässä keskustelussa vaimoni kanssa Flora ilmaisi hellästi olevansa kiitollinen ja vakuutti minulle tukevasa minua koko sydämestään. Päivällisellä kerroin lapsille, jotka olivat yllättyneitä, kiinnostuneita ja täysin lojaaleja.”⁴¹

Kun vanhin Benson ja hänen toverinsa Frederick W. Babbel saapuivat Eurooppaan, sairaudet, köyhyys ja hävitys, joita he näkivät kaikkialla ympärillään, murehdutti heitä. Kirjeessään Floralle vanhin Benson kertoi esimerkiksi äideistä, jotka olivat kiitollisia saadessaan lahjaksi saippuan, neuloja ja lankaa ja appelsiinin. He eivät olleet nähneet sellaisia tavaroita vuosiin. Vanhin Benson huomasi, että aiemmin saamiensa niukkojen annosten vuoksi he olivat ”nähtäneet itse nälkää yrittäessään todellisen äityden hengessä antaa enemmän lapsilleen”⁴². Hän kertoi kirkon kokouksista ”pommitetuissa rakennuksissa” ja ”melkein täydellisessä pimeydessä”⁴³. Hän kertoi pakolaisista – ”ei-toivotuista sieluparoista – –, jotka on ajettu pois kerran onnellisista kodeistaan tuntemattomiin määränpäihin”⁴⁴. Hän kertoi myös ihmeistä sodan synkkien seurausten keskellä.

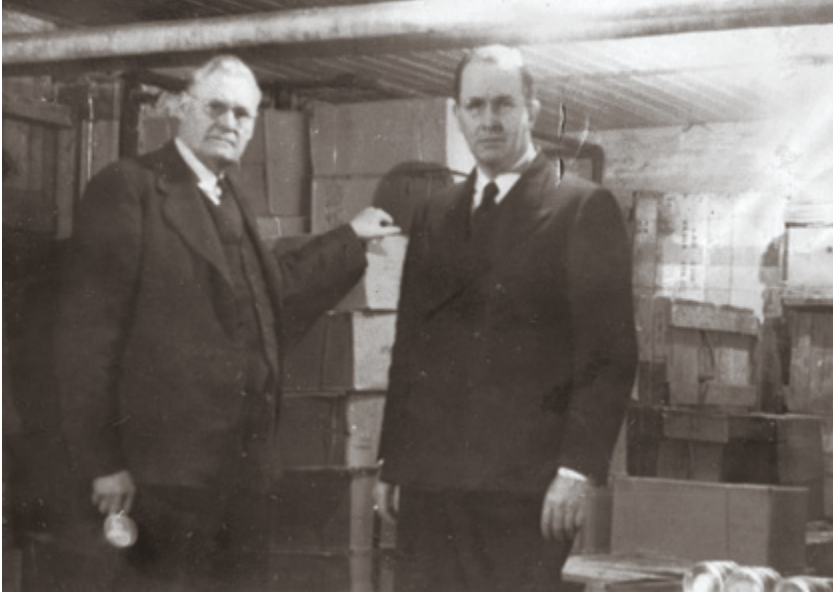
Yksi ihme näkyi selvästi myöhempien aikojen pyhien elämässä kaikkialla Euroopassa. Matkalla Eurooppaan vanhin Benson mietti, kuinka pyhät ottaisivat hänet vastaan. ”Olisiko heidän sydämensä täynnä katkeruutta? Olisiko siellä vihaa? Olisivatko he kääntyneet kirkkoa vastaan?” Hän sai innoitusta siitä, mitä hän näki:

”Kun katsoin heidän kohotettuja kasvojaan, kalpeita ja laihoja – pyhien, joista monet olivat pukeutuneet rääsyihin ja muutamat olivat avojaloin – saatoin nähdä heidän silmissään uskon valon, kun he todistivat tämän suuren myöhempien aikojen työn jumalallisuudesta ja ilmaisivat kiitollisuutensa Herran siunauksista. – –

Havaitsimme, että kirkkomme jäsenet olivat kulkeneet eteenpäin ihmeellisellä tavalla. Heidän uskonsa oli vahva, heidän omistautumisensa suurempaa ja heidän uskollisuutensa verrattonta. Havaitsimme hyvin vähän, jos lainkaan, katkeruutta tai epätoivoa. Siellä oli toveruuden ja veljeyden henkeä, joka oli ulottunut yhdeltä lähetyskentältä toiselle, ja kun matkustimme, pyhät pyysivät meitä viemään heidän tervehdyksensä veljilleen ja sisarilleen muissa maissa, vaikka heidän kansakuntansa olivat olleet sodassa keskenään vain muutamaa kuukautta aiemmin.” Jopa pakolaiset ”lauoivat Siionin lauluja – – palavalla innolla” ja ”polvistuivat yhdessä rukoukseen aamuin ja illoin ja todistivat – – evankeliumin siunauksista”⁴⁵.

Toinen ihme oli kirkon huoltotyöohjelman voima. Tämä ponnistus, joka oli alkanut kymmenen vuotta aiemmin, pelasti monien myöhempien aikojen pyhien hengen Euroopassa. Pyhiä siunattiin, koska he olivat itse sisäistäneet huoltotyön periaatteen. He auttoivat toisiaan hädässään jakaen elintarvikkeita, vaatteita ja muita tarvikkeita toistensa kanssa ja jopa kylvivät kasvimaita maan tasalle pommitettuihin rakennuksiin. He olivat siunattuja myös siksi, että myöhempien aikojen pyhät muissa osissa maailmaa lahjoittivat tavaroita heidän auttamisekseen – yli 1,8 tonnia tarvikkeita. Vanhin Benson kertoi kirkon johtohenkilöistä, jotka itkivät nähdessään peruselintarvikkeita, joita he voisivat jakaa paikallisille jäsenille, ja hän sanoi seisoneensa seurakuntien edessä, joissa arviolta 80 prosenttia kaikista jäsenten yllä olevista vaatteista oli lähetetty huoltotyöohjelman kautta.⁴⁶ Yleiskonferenssipuheessa, jonka hän piti pian kotiinpaluunsa jälkeen, hän sanoi: ”Veljeni ja sisareni, tarvitsetteko mitään lisätodisteita tämän ohjelman tarpeellisuudesta ja siihen johtaneesta innoituksesta? – – Minä sanon teille, että Jumala johtaa tätä ohjelmaa. Se on innoitettu!”⁴⁷

Vanhin Benson ja veli Babbel kokivat myös toisen toistuvan ihmeen, kun Herra avasi heille mahdollisuuden matkustaa sodan runtelemien kansakuntien keskuudessa Euroopassa. Kerta toisensa jälkeen vanhin Benson pyysi sotilasviranomaisilta lupaa mennä tiettyille alueille tapaamaan pyhiä ja jakamaan tarvikkeita. Kerta toisensa jälkeen hän sai periaatteessa saman vastauksen noilta johtohenkilöiltä ja muilta: ”Ettekö ymmärrä, että täällä on ollut sota? Yhtään siviiliä ei päästetä matkustamaan sinne.” Ja kerta toisensa



*Vanhin Benson, oikealla, tarkastamassa
huoltotyötarvikkeita Bergenissä Norjassa*

jälkeen, kun hän katsoi noita johtohenkilöitä silmiin ja selitti rauhallisesti tehtävänsä, hän ja veli Babbel saivat luvan matkustaa ympäriinsä ja toteuttaa sen, mitä Herra oli lähettänyt heidät tekemään.⁴⁸

Noin 11 kuukauden kuluttua vanhin Bensonin tilalle tuli vanhin Alma Sonne, kahdentoista apulainen, joka palveli Euroopassa vaimonsa Leonan kanssa. Veli Babbel jäi auttamaan Sonnen pariskuntaa. Siitä kun vanhin Benson lähti Salt Lake Citystä 29. tammikuuta 1946, siihen kun hän palasi 13. joulukuuta 1946, hän oli matkustanut kaikkiaan 98 550 kilometriä. Vanhin Bensonista tuntui, että hänen lähetystehtävänsä oli onnistunut, mutta hän kiirehti sanomaan: ”Tiedän, minkä ansiosta työmme onnistui. Minusta on aina ja joka hetki tuntunut siltä, että minun ja toverieni olisi ollut mahdotonta täyttää tätä lähetystehtävää, joka meille oli annettu, ilman Kaikkivaltiaan johdattavaa voimaa.”⁴⁹ Tuon lähetystehtävän onnistuminen voitiin nähdä juuri uudestaan järjestetyn ja kasvavan kirkon voimana Euroopan kansakunnissa. Onnistuminen voitiin nähdä myös yksittäisten pyhien elämässä – yksittäisten ihmisten kuten miehen, joka tuli kerran monia vuosia myöhemmin presidentti

Thomas S. Monsonin luo Zwickaussa Saksassa pidetyssä kokouksessa. Hän pyysi presidentti Monsonia viemään terveisiä Ezra Taft Bensonille. Sitten hän huudahti: ”Hän pelasti henkeni. Hän antoi minulle ruokaa syötäväksi ja vaatteita pidettäväksi. Hän antoi minulle toivoa. Jumala siunatkoon häntä!”⁵⁰

Isänmaanrakkautta, valtiomiestaitoa ja palvelemista Yhdysvaltain hallituksessa

Ollessaan poissa kotoa vanhin Benson sai muistutuksia siitä, mitä hän oli pitänyt arvossa nuoruudestaan saakka: kansalaisuuttaan Amerikan yhdysvalloissa. Isältään George Taft Benson jr:lta hän oli oppinut rakastamaan isänmaataan ja periaatteita, joille se oli perustettu. Hän oli oppinut, että Amerikan yhdysvaltain perustuslaki – asiakirja, joka hallitsee kansakunnan lakeja – oli innoitetujen miesten laatima. Hän piti arvossa oikeutta äänestää ja muisti aina keskustelun, jonka oli käynyt isänsä kanssa eräiden vaalien jälkeen. George oli tukenut julkisesti tiettyä ehdokasta ja oli jopa rukoillut perherukouksissa tämän miehen puolesta. Kun George oli saanut tietää, että hänen ehdokkaansa oli hävinnyt vaalit, Ezra kuuli isänsä rukoilevan vaalit voittaneen miehen puolesta. Ezra kysyi isältään, miksi hän rukoili ehdokkaan puolesta, joka ei ollut hänen vaihtoehtonsa. ”Poika”, George vastasi, ”luulen, että hän tarvitsee rukouksiamme vieläkin enemmän kuin minun ehdokkaani olisi tarvinnut.”⁵¹

Huhtikuussa 1948 vanhin Benson piti ensimmäisen monista yleiskonferenssipuheistaan, jotka keskittyivät Amerikan yhdysvaltain ”profeetalliseen tehtävään” ja vapauden tärkeyteen. Hän todisti, että Herra oli valmistanut Yhdysvallat ”vapauden kehdoiksi”, jotta evankeliumi voitaisiin palauttaa siellä.⁵² ”Me olemme Rauhan Ruhtinaan seuraajia”, hän opetti puheensa lähestyessä loppuaan, ”ja meidän pitäisi omistaa elämämme uudelleen totuuden ja vanhurskauden levittämiseksi ja vapauden säilyttämiseksi.”⁵³ Myöhemmissä puheissa hän puhui Amerikan yhdysvalloista ”Herran toiminnan tukikohtana näinä myöhempinä aikoina”⁵⁴.

Vanhin Benson varoitti vapauteen kohdistuvista uhkista Yhdysvalloissa ja kaikkialla maailmassa. Hän puhui usein voimallisesti hallitusvallan ”ihmistekoisista pakkojärjestelmistä, jotka ovat

vastoin iankaikkisia periaatteita”⁵⁵. Hän myös varoitti muista vaikutteista, jotka uhkaavat vapautta, kuten moraalittomasta viihteestä, kunnioituksen puutteesta lepopäivää kohtaan, omahyväisyydestä ja vääristä opetuksista.⁵⁶ Hän kannusti myöhempien aikojen pyhiä kaikkialla maailmassa käyttämään vaikutustaan varmistaakseen osalltaan, että julkisiin virkoihin valittaisiin viisaita ja hyviä ihmisiä.⁵⁷ Hän julisti: ”Evankeliumin tehokas saarnaaminen voi kukoistaa vain vapauden ilmapiirissä. Kyllähän me kaikki sanomme, että rakastamme vapautta. Mutta se ei riitä. Meidän täytyy suojella ja varjella sitä, mitä rakastamme. Meidän täytyy turvata vapaus.”⁵⁸

Marraskuun 24. päivänä 1952 vanhin Bensonin voimakkaat isänmaallisuuden sanat joutuivat koetukselle, kun hän sai kutsun palvella maataan. Hän oli matkustanut New Yorkiin juuri Yhdysvaltain presidentiksi valitun Dwight D. Eisenhowerin kutsusta. Vastavalittu presidentti Eisenhower harkitsi vanhin Bensonia hallitukseensa – toisin sanoen yhdeksi tärkeimmistä neuvonantajistaan – palvelemaan Yhdysvaltain maatalousministerin tehtävässä. Huomionosoitus tuntui vanhin Bensonista kunnia-asialta. ”Mutta minä en halunnut sitä työtä”, hän sanoi myöhemmin. ”Sanoin itselleni, ettei kukaan, jolla on yhtään järkeä, tavoittelisi maatalousministerin virkaa tällaisina aikoina. – – Tiesin jonkin verran siitä, mitä tehtävä piti sisällään: pirstovaa ristitulta, valtavia paineita, monimutkaisia ongelmia. – –

Mutta minua huolestutti muukin kuin ongelmat ja paineet. Meillä kaikilla on niitä. Kuten monet amerikkalaiset, olin haluton osallistumaan politiikkaan aktiivisesti. Tietenkin halusin nähdä, että hallituksen virkoihin valittaisiin ja nimitettäisiin ihmisiä, joilla on korkeat ihanteet ja hyveellinen luonne, mutta se oli aivan erilaista kuin ryhtyä sellaiseen itse. – –

Ennen kaikkea olin kuitenkin erittäin tyytyväinen työhön, jota jo tein yhtenä kahdentoista neuvoston jäsenistä. – – Minulla ei ollut halua eikä aikomusta tehdä muutosta.”⁵⁹

Ennen kuin vanhin Benson lähti tapaamaan vastavalittua presidentti Eisenhoweria, hän oli pyytänyt neuvoa presidentti David O. McKaylta, joka oli tuolloin kirkon presidentti. Presidentti McKay oli sanonut hänelle: ”Veli Benson, ajatukseni ovat selkeät tässä asiassa. Jos tuo mahdollisuus esitetään sopivassa hengessä, minusta sinun pitäisi tarttua siihen.”⁶⁰ Tämä suora neuvo yhdessä vanhin Bensonin

perustavaa laatua olevan halun kanssa ”taistella amerikkalaisena tehokkaasti uskonkäsitystensä puolesta” sai aikaan ”sisäisen väitteilyn”⁶¹, kuten hän sitä nimitti.

Kun presidentti Eisenhower ja vanhin Benson tapasivat ensimmäisen kerran, vastavalitulta presidentiltä ei kestänyt kauan tarjota vanhin Bensonille maatalousministerin virkaa. Vanhin Benson luetteli heti syitä, miksi hän ei ehkä olisi oikea henkilö tehtävään, mutta vastavalittu presidentti Eisenhower ei perääntynyt. Hän sanoi: ”Meillä on työ tehtävänä. Suoraan sanottuna minäkään en halunnut presidentiksi, kun painostus alkoi. *Mutta Amerikan palvelemisesta ei voi kieltäytyä.* Haluan sinut työryhmääni, etkä voi kieltäytyä.”⁶²

”Se ratkaisi asian”, vanhin Benson muisteli. ”Presidentti McKayn neuvon ehdot oli täytetty. Vaikka minusta tuntui, että olin jo saanut kirkoltani sen, mitä pidin suurempana kunniana kuin mitä hallitus voisi suoda, ja sanoin hänelle niin, otin vastaan tehtävän tulla maatalousministeriksi ja palvelella vähintään kaksi vuotta – jos hän halusi pitää minut niin kauan.”⁶³

Heti otettuaan tehtävän vastaan vanhin Benson lähti vastavalitun presidentti Eisenhowerin kanssa lehdistötilaisuuteen, jossa hänen nimityksestään ilmoitettiin kansalle. Kun lehdistötilaisuus oli ohi, hän palasi hotelliinsa. Hän soitti Floralle ja kertoi hänelle, että vastavalittu Eisenhower oli pyytänyt häntä palvelemaan ja että hän oli ottanut kutsun vastaan.

Flora vastasi: ”Tiesin, että hän tekisi sen. Ja tiesin, että sinä ottaisit sen vastaan.”

Ezra selitti: ”Se merkitsee valtavaa vastuuta – ja todella monia ongelmia meille molemmille.”

”Minä tiedän”, Flora vastasi, ”mutta se näyttää olevan Jumalan tahto.”⁶⁴

Kuten vanhin Benson oli odottanutkin, hänen kautensa maatalousministerinä oli myrskyisiä kokemus hänelle ja hänen perheelleen. Mutta hän tähdensi, ettei hän yrittänyt ”voittaa kilpailua suosioista” – että hän yksinkertaisesti halusi ”palvella maataloutta ja palvelella Amerikkaa”⁶⁵ – ja hän noudatti tätä henkilökohtaista lupaa: ”On hyvä strategia puolustaa sitä, mikä on oikein, vaikka se olisi epäsuositua. Ehkäpä minun pitäisi sanoa, että etenkin silloin, kun

se on epäsuosittua.”⁶⁶ Oli hänen onnensa, ettei hän ollut kiinnostunut suosioista, sillä kun hän pysyi vakaana ja uskollisena vakaukselleen, hänen suosionsa poliitikkojen ja kansalaisten keskuudessa vaihteli voimakkaasti. Toisinaan hänet haluttiin syrjäyttää maatalousministerin paikalta.⁶⁷ Toisinaan taas ehdotettiin, että hän olisi hyvä valinta Yhdysvaltain varapresidentiksi.⁶⁸

Jopa valtiollisessa johtotehtävässään vanhin Benson toi avoimesti esiin kristillisiä ihanteitaan, todistuksensa palautetusta evankeliumista ja omistautumisensa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle. Aina kun hän johti kokouksen työtoveriensa kanssa maatalousministeriössä, kokous alkoi rukouksella.⁶⁹ Hän lähetti presidentti Eisenhowerille Mormonin kirjan kohtia, joissa profetoitiin Amerikan yhdysvaltojen kohtalosta, ja presidentti sanoi myöhemmin, että oli lukenut ne ”mitä suurimmalla mielenkiinnolla”⁷⁰. Hän antoi Mormonin kirjan myös monille muille maailman johtohenkilöille.⁷¹ Vuonna 1954 Edward R. Murrow, kuuluisa television uutistoimittaja Yhdysvalloissa, pyysi vanhin Bensonilta lupaa esitellä Bensonien perheen perjantai-illan ohjelmassa nimeltään ”Person to Person” [Henkilöltä henkilölle]. Vanhin ja sisar Benson kieltäytyivät aluksi, mutta myöhemmin he suostuivat kuunneltuaan poikaansa Reediä, joka näki sen suurenmoisena lähetystyötöilaisuutena. Syyskuun 24. päivänä 1954 ihmiset kautta koko kansakunnan katselivat suoraa lähetystä harjoittelemattomasta perheillasta Bensonien kotona. Murrow sai enemmän ihailijapostia tuon ohjelman johdosta kuin oli koskaan saanut mistään muusta ohjelmasta. Kaikkialta maasta ihmiset, joiden uskonnollinen tausta oli moninainen, kirjoittivat kiittääkseen Bensoneita heidän loistavasta esimerkistään.⁷²

Vanhin Benson palveli maatalousministerinä kahdeksan vuotta, koko sen ajan, jonka presidentti Eisenhower johti Yhdysvaltoja. Presidentti McKay sanoi, että vanhin Bensonin työ ”jäisi historiaan ja olisi kunniaksi kirkolle ja kansalle”⁷³. Vanhin Benson muisteli noita vuosia valtiollisessa valokeilassa sanoen: ”Minä rakastan tätä suurenmoista maata. On ollut kunnia palvella sitä.”⁷⁴ Hän huomautti myös: ”Jos minun pitäisi tehdä se uudelleen, noudattaisin hyvin paljon samaa linjaa.”⁷⁵ Ajatellessaan palvelutyönsä jatkumista apostolina



Vanhin Benson vannomassa Yhdysvaltain maatalousministerin virkavalaa korkeimman oikeuden presidentti Fred M. Vinsonille Yhdysvaltain presidentti Dwight D. Eisenhowerin katsellessa

hän sanoi: ”Nyt omistan aikani sille ainoalle asialle, jota rakastan enemmän kuin maataloutta.”⁷⁶

Vaikka vanhin Bensonin työ hallituksessa päättyi vuonna 1961, hänen rakkautensa maataan ja vapauden periaatetta kohtaan jatkui. Monissa yleiskonferenssipuheissaan hän keskittyi näihin aiheisiin. Hän puhui Amerikan yhdysvalloista ”maana, jota rakastan koko sydämestäni”⁷⁷. Hän sanoi myös: ”Pidän arvossa patriotismia ja isänmaanrakkautta kaikissa maissa.”⁷⁸ Neuvoessaan kaikkia myöhempien aikojen pyhiä rakastamaan maataan hän opetti: ”Isänmaanrakkaus on enemmän kuin lippujen heiluttelua ja urheita sanoja. Se on sitä, kuinka suhtaudumme yhteiskunnallisiin asioihin. Omistautukaamme uudelleen olemaan patriottojeja sen todellisimmassa merkityksessä.”⁷⁹ ”Toisin kuin poliittinen pyrkyri, todellinen valtiomies arvostaa periaatetta enemmän kuin suosiota ja tekee työtä saadakseen kannatusta niille poliittisille periaatteille, jotka ovat viisaita ja oikeudenmukaisia.”⁸⁰

Kristuksen nimen erityinen todistaja

Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina vanhin Ezra Taft Benson noudatti käskyä lähteä ”kaikkialle maailmaan ja [julistaa] evankeliumi kaikille luoduille” (Mark. 16:15) sekä ”avata ovi julistamalla Jeesuksen Kristuksen evankeliumia” (OL 107:35). Hän palveli monissa osissa maailmaa kiertäen lähetyksentillä ja opettaen ihmisiä.

Hän piti arvossa etuoikeutta tavata myöhempien aikojen pyhiä. Eräässä yleiskonferenssipuheessa hän huomautti: ”Olen joskus sanonut vaimolleni palattuani noilta vaarnavierailuilta, että en tiedä täsmälleen, millainen taivas tulee olemaan, mutta en voisi pyytää siellä mitään parempaa kuin saada sen ilon ja riemun, että voin olla tekemisissä sellaisten miesten ja naisten kanssa, joita tapaan johtotehtävissä Siionin vaarnoissa ja seurakunnissa ja maailman lähetyksentillä. Meitä on siunattu todella runsaasti.”⁸¹ Eräässä toisessa puheessa hän sanoi: ”Kirkossa on todellista veljeyden ja toveruuden henkeä. Se on hyvin voimallista, joskin hieman abstraktia, mutta hyvin todellista. Minä tunnen sen ja samoin työtoverini, kun matkustamme kaikkialla Siionin vaarnoissa ja seurakunnissa ja maailman lähetyksentillä. – – Toveruuden ja veljeyden tuntee aina. Se on yksi suloisimmista asioista, mitä liittyy jäsenyyteen kirkossa ja Jumalan valtakunnassa.”⁸²

Vanhin Benson rakasti myös sitä, että sai kertoa Vapahtajaa koskevasta todistuksestaan muihin uskontokuntiin kuuluville. Vuonna 1959 hän esimerkiksi kävi sisar Bensonin ja neljän Yhdysvaltain maatalousministeriön virkailijan kanssa kiertomatalla seitsemässä maassa, myös Neuvostoliitossa. Vaikka hän oli siellä maatalousministerin ominaisuudessa, hänen apostolinen todistuksensa kosketti monien sydäntä. Hän kertoi:

”Viimeisenä iltanamme Moskovassa mainitsin matkalla lentokentälle – – yhdelle oppaалlemme pettymyksestäni siitä, ettei meille ollut tullut tilaisuutta käydä yhdessäkään kirkossa Venäjällä. Hän sanoi muutaman sanan kuljettajalle, auto kääntyi ympäri keskellä katuja ja viimein me pysähdyimme vanhan rapatun rakennuksen eteen pimeällä, kapealla, mukulakivin päällystetyllä sivukadulla melko lähellä Punaista toria. Se oli keskustan baptistikirkko.

Oli sateinen, kolkko lokakuun ilta, ja ilmassa oli selvästi pakkasta. Mutta kun menimme kirkkoon, se oli täynnä. Ihmisiä seisoi käytävällä, eteisessä, jopa kadulla. Saimme tietää, että väkeä ilmaantui joka sunnuntai, tiistai ja torstai.

Katselin ihmisten kasvoja. Monet olivat keski-ikäisiä ja sitä vanhempia, mutta nuoria oli yllättävän paljon. Noin neljä viidestä oli naisia, useimmat huivipäisiä. Meidät ohjattiin paikkaan, joka oli puhujakorokkeen vieressä. – –

Pappi sanoi muutaman sanan ja sitten uruista kuului sointu tai kaksi ja alkoi virsi, johon koko seurakunta yhtyi. Siitä, kun kuulin tuhannesta tuhanteenviiteensataan äänen laulavan siellä, tuli yksi vaikuttavimmista kokemuksista koko elämässäni. Yhteisessä uskossamme kristittyinä he välittivät meille tervetuliaissanoman, joka rakensi sillan kaikkien kieleen, hallintotapaan ja historiaan liittyvien erojen yli. Ja kun yritin toipua tästä emotionaalisesta kokemuksesta, pappi pyysi minua tulkin välityksellä, joka seisoi vieressä, puhumaan seurakunnalle.

Jouduin hetken kamppailemaan ankarasti hallitakseni tunteeni siinä määrin, että sain suostuttua. Sitten sanoin muun muassa: 'Oli hyvin ystävällistä, että pyysitte minua esittämään tervehdyksen.

Tuon teille terveiset miljoonilta ja miljoonilta kirkossa kävijöiltä Amerikassa ja eri puolilla maailmaa.' Ja äkkiä oli maailman luonnollisin asia puhua näille muille kristityille pyhimmistä ihmisen tiedossa olevista totuuksista.

'Taivaallinen Isämme ei ole kaukana. Hän voi olla hyvin lähellä meitä. Jumala elää. Minä tiedän, että Hän elää. Hän on Isämme. Jeesus Kristus, maailman Lunastaja, valvoo tätä maailmaa. Hän ohjaa kaikkia asioita. Olkaa pelottomia, pitäkää Hänen käskynsä, rakastakaa toisiaanne, rukoilkaa rauhaa, niin kaikki käy hyvin.'

Kun kukin lause tulkattiin seurakunnalle, näin naisten ottavan esiin nenäliinansa ja, kuten yksi tarkkailija asian ilmaisi, alkavan 'heiluttaa niitä kuin äiti, joka jättää lopulliset jäähyväiset ainoalle pojalleen'. He nyökkäilivät pontevasti huokaillessaan *da, da, da!* (kyllä, kyllä, kyllä!). Silloin huomasin ensimmäisen kerran, että jopa parvi oli täynnä ja monet ihmiset seisovivat vasten seiniä. Katselin yhtä edessäni olevaa vanhaa naista. Hänen päänsä oli peitetty

koruttomalla vanhalla huivilla, hänen harteillaan oli shaali ja hänen ikääntyneet, ryppyiset kasvonsa olivat tyynet, uskoa täynnä. Puhuin suoraan hänelle.

’Tämä elämä on vain osa iankaikkisuutta. Me elimme Jumalan henkilapsina ennen kuin tulimme tänne. Me elämme jälleen sitten kun lähdemme tästä elämästä. Kristus katkaisi kuoleman siteet ja nousi kuolleista. Me kaikki nousemme kuolleista.

Minä uskon hyvin lujasti rukoukseen. Tiedän, että on mahdollista kurkottaa ja turvautua näkymättömään voimaan, joka antaa meille lujuttua ja ankkurin hädän hetkellä.’ Jokaisen lausumani virkkeen myötä vanha pää nyökkäsi hyväksyvästi. Ja vaikka tuo nainen oli vanha, heikko ja ryppyinen, hän oli hartaudessaan kaunis.

En muista kaikkea, mitä sanoin, mutta muistan tunteneeni kohottuvani, innoittuvani niiden miesten ja naisten kasvoilla näkyvästä antaumuksesta heidän osoittaessaan niin lujasti uskonsa Jumalaan, jota he palvelivat ja rakastivat.

Lopettaessani sanoin: ’Jätän teille todistukseni monivuotisena kirkon palvelijana, että totuus kestää. Aika on totuuden puolella. Rukoilen, että Jumala siunaisi teitä ja varjelisi teitä kaikkina elämänne päivinä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.’

Näihin sanoihin päätin tämän katkonaisen, pienen puheeni, koska en kyennyt sanomaan enempää, ja istuuduin. Silloin koko seurakunta puhkesi laulamaan erästä lapsuuteni lempilaulua: ’Herra olkoon tiellä kanssasi’. Lähdimme kirkosta heidän laulaessaan, ja kun kävelimme käytävää pitkin, he heiluttivat hyvästiksi nenäliinonjaan – tuntui siltä kuin kaikki 1 500 ihmistä olisivat heiluttaneet meille lähtiessämme.

Etuoikeutenani on ollut puhua monille kirkon seurakunnille kaikissa osissa maailmaa, mutta tuon kokemuksen vaikutus on melkein sanoin kuvaamaton. Muistan sen illan niin kauan kuin elän.

Harvoin, jos koskaan, olen tuntenut ihmiskunnan ykseyden ja ihmissydämen sammumattoman vapaudenkaipuun niin voimakkaasti kuin sillä hetkellä. – –

Tulin [kotiin] tehtyäni päätöksen kertoa tästä tapauksesta usein, koska se osoittaa, kuinka vapauden henki, veljeyden henki ja

uskonnon henki elävät edelleen huolimatta kaikista pyrkimyksistä tuhota ne.”⁸³

Kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Joulukuun 26. päivänä 1973 vanhin Benson otti vastaan odottamattoman uutisen, että kirkon presidentti, presidentti Harold B. Lee oli kuollut äkillisesti. Presidentti Leen kuoleman johdosta neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ottivat paikkansa kahdentoista koorumissa. Neljä päivää myöhemmin Spencer W. Kimball erotettiin kirkon presidentiksi ja Ezra Taft Benson erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi. Tämän tehtävän myötä presidentti Benson sai lisää hallinnollisia velvollisuuksia. Hän johti viikoittaisia koorumin kokouksia ja koordinoi veljiensä työn, kuten heidän tehtävänsä johtaa vaarnakonferensseja ja lähetyskenttäkieroksia ja kutsua vaarnoihin patriarkkoja. Hän valvoi myös joitakin muita johtavia auktoriteetteja heidän työssään. Hallintohenkilökunta hoiti toimistotehtäviä auttaakseen häntä ja hänen veljiään työn organisoimisessa.⁸⁴

Eräässä kokouksessa kahdentoista koorumin kanssa presidentti Benson kertoi ajatuksiaan palvelemisesta heidän johtajanaan: ”Olen ollut aivan tavattoman huolissani tästä suuresta vastuusta – en peloissani, koska tiedän, ettemme voi epäonnistua tässä työssä, – – jos teemme parhaamme. Tiedän, että Herra tukee meitä, mutta minua huolestuttaa suuresti kutsu johtaa sellaista miesryhmää kuin te – Herran Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia.”⁸⁵

Presidentti Benson yhdisti tämän nöyryyden luonteenomaiseen rohkeuteen ja itsepintaisuuteen tehdä ahkerasti työtä. Hän jakoi usein vastuuta muille, jotta heillä olisi tilaisuuksia palvella. Hän odotti parasta niiltä, joita hän johti, aivan kuten hän odotti parasta itseltään. Mutta vaikka hän oli vaativa, hän oli ystävällinen. Hän kuunteli veljiensä näkemyksiä edistäen avointa keskustelua koorumin kokouksissa. Vanhimmat Boyd K. Packer, Russell M. Nelson ja Dallin H. Oaks, jotka olivat nuorimpia kahdentoista koorumin jäseniä hänen alaisuudessaan, sanoivat, että hän kannusti heitä aina kertomaan näkökannoistaan, vaikka heidän ajatuksensa olisivatkin eronneet hänen omistaan.⁸⁶

Kahdentoista koorumin jäsenet oppivat, että presidentti Bensonin johtamistapa perustui muuttumattomiin periaatteisiin. Hän sanoi esimerkiksi toistuvasti: ”Muistakaa, veljet, että tässä työssä Henki ratkaisee.”⁸⁷ Ja hänellä oli yksi normi, jolla hän mittasi kaikkia koorumin päätöksiä. Hän kysyi: ”Mikä on valtakunnan parhaaksi?” Vanhin Mark E. Petersen, joka palveli hänen kanssaan kahdentoista koorumissa, sanoi: ”Vastaus tuohon kysymykseen on ollut presidentti Ezra Taft Bensonin koko elämän ajan ratkaiseva tekijä jokaisessa tärkeässä asiassa, joka on tullut hänen eteensä.”⁸⁸

Kirkon presidentti

Presidentti Spencer W. Kimball kuoli 5. marraskuuta 1985 pitkän sairauden jälkeen. Kirkon johto oli nyt kahdentoista apostolin koorumilla, jonka presidentti ja virkaiältään vanhin jäsen oli presidentti Ezra Taft Benson. Viisi päivää myöhemmin, kahdentoista koorumin juhlallisessa ja kunnioitavassa kokouksessa Suolajärven tempelissä presidentti Benson erotettiin kirkon presidentin tehtävään. Hän sai innoitusta pyytää presidentti Gordon B. Hinckleyä palvelemaan ensimmäisenä neuvonantajanaan ensimmäisessä presidenttikunnassa ja presidentti Thomas S. Monsonia palvelemaan toisena neuvonantajanaan.

Presidentti Benson oli tiennyt presidentti Kimballin horjuvasta terveydestä ja oli toivonut, että hänen ystävänsä fyysiset voimat palautuisivat. ”Tämä on päivä, jota en ole odottanut”, presidentti Benson kertoi lehdistötilaisuudessa pian sen jälkeen kun hänet oli erotettu kirkon presidentin tehtävään. ”Vaimoni Flora ja minä olemme jatkuvasti rukoilleet, että presidentti Kimballin päiviä tämän maan päällä pidennettäisiin ja uusi ihme tapahtuisi hänen kohdallaan. Nyt, kun Herra on puhunut, me teemme Hänen opastavalla johdollaan parhaamme viedäksemme tätä työtä eteenpäin maan päällä.”⁸⁹

Ensimmäisessä yleiskonferenssissaan kirkon presidenttinä presidentti Benson kertoi, mikä olisi hänen tärkein painopisteensä Herran työn eteenpäin viemiseksi. ”Meidän aikanamme”, hän julisti, ”Herra on ilmoittanut, että meidän tulee jälleen tähdentää Mormonin kirjaa.”⁹⁰



Presidentti Benson ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa: presidentti Gordon B. Hinckley (vasemmalla) ja presidentti Thomas S. Monson (oikealla)

Kahdentoista koorumin jäsenenä presidentti Benson oli jatkuvasti saarnannut Mormonin kirjan tärkeydestä.⁹¹ Kirkon presidenttinä hän kiinnitti tähän aiheeseen vieläkin enemmän huomiota. Hän julisti, että koko kirkko oli tuomion alainen, koska myöhempien aikojen pyhät eivät tutkineet riittävästi Mormonin kirjaa tai noudattaneet riittävästi sen opetuksia. Hän sanoi: ”Mormonin kirja ei ole ollut eikä vielääkään ole keskeisellä sijalla henkilökohtaisessa tutkimisessamme, perheen opettamisessa, saarnaamisessa ja lähetystyössä. Tästä meidän täytyy tehdä parannus.”⁹² Hän lainasi usein profeetta Joseph Smithin julistusta, että ”ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla”⁹³, ja hän selitti tuota lupausta. ”Tässä kirjassa on voimaa”, hän sanoi, ”joka alkaa virrata elämäänne heti, kun alatte tutkia sitä vakavasti.”⁹⁴ Hän kehotti myöhempien aikojen pyhiä täyttämään maailman ja elämänsä Mormonin kirjoilla.⁹⁵

Kaikkialla maailmassa myöhempien aikojen pyhät ottivat vaarin tästä profeettansa neuvosta. Sen johdosta heitä vahvistettiin yksilöinä ja yhdessä.⁹⁶ Presidentti Howard W. Hunter sanoi:

”Muisteleeko mikään sukupolvi, myös vielä syntymättömät, presidentti Ezra Taft Bensonin toimikautta ajattelematta heti hänen rakautaan Mormonin kirjaan? Kenties yksikään toinen kirkon presidentti itsensä profeetta Joseph Smithin jälkeen ei ole tehnyt enempää opettaakseen Mormonin kirjan totuuksia, tehdäkseen siitä päivittäisen oppikurssin kirkon koko jäsenistölle ja ’täyttääkseen maan’ jakamalla niitä.”⁹⁷

Presidentti Bensonin todistukseen Mormonin kirjasta liittyi kiinteästi hänen todistuksensa Jeesuksesta Kristuksesta. Aikana, jolloin monet ihmiset torjuivat Vapahtajan jumalallisuuden, hän vakuutti, että ”tämä Jumalan innoittama kirja on totisesti lakikivi, joka todistaa maailmalle, että Jeesus on Kristus”⁹⁸. Vuodesta 1943 eli apostolinvirkaan asettamisestaan asti presidentti Benson oli palvellut uut-terasti todistajana siitä, että Vapahtaja todella elää. Kirkon presidenttinä hän todisti Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovitukseltaan uudella tarmolla ja voimalla. Hän kehotti pyhiä seuraamaan Kristusta ja olemaan palavia Kristuksessa⁹⁹ ja elämään ”niin, että Kristus on elämämme keskipiste”¹⁰⁰. Vapahtajasta puhuessaan hän sanoi: ”Rakastan Häntä kaikesta sielustani.”¹⁰¹

Presidentti Benson opetti muitakin aiheita tehokkaasti ja voimalisesti. Hän varoitti ylpeyden vaaroista. Hän todisti perheen iankaikisesta tärkeydestä. Hän opetti uskon ja parannuksen periaatteita ja tähdensi tarvetta tehdä omistautuneesti lähetystyötä.

Vaikka hän ei puhunut Amerikan yhdysvalloista yhtä usein kuin aiemmin palvelutyönsä aikana, hän huomioi Yhdysvaltain perustuslain allekirjoittamisen 200-vuotisjuhlan puhumalla aiheesta lokakuun 1987 kirkon yleiskonferenssissa. Ja hän rakasti edelleen vapautta ja todellista isänmaanrakkautta kaikkialla maailmassa. 1980-luvun lopussa ja 1990-luvun alussa hän riemuitsi uutisesta, että Berliinin muuri oli kaatunut ja että ihmiset Venäjällä ja Itä-Euroopassa saivat enemmän vapautta, kun hallitukset olivat avoimempia uskonnon harjoittamiselle.¹⁰²

Presidentti Benson piti sarjan puheita eri ryhmille kirkon jäseniä. Aloittaen huhtikuussa 1986 hän valmisti saarnoja, jotka oli osoitettu nuorille miehille, nuorille naisille, äideille, kotiopettajille, isille, naimattomille aikuisille miehille, naimattomille aikuisille naisille, lapsille ja ikäihmisille. Kuten presidentti Howard W. Hunter sanoi: ”Hän

puhui jokaiselle ja oli kiinnostunut kaikista. Hän puhui kirkon naisille ja miehille. Hän puhui ikäihmisille. Hän puhui naimattomille ja nuorille, ja erityisen mielellään hän puhui lapsille kirkossa. Hän antoi suurenmoisia, kohdistettuja neuvoja koko jäsenistölle, olivatpa jäsenten henkilökohtaiset olosuhteet mitkä tahansa. Nuo saarnat tukevat ja ohjaavat meitä edelleen, kun pohdimme niitä monina tulevina vuosina.”¹⁰³

Presidentti Benson itki, kun hän sai kirjeen perheeltä, johon yksi näistä puheista oli tehnyt vaikutuksen. Tuossa kirjeessä nuori isä selitti, että hän ja hänen vaimonsa olivat katsoneet yleiskonferenssia televisiosta. Heidän kolmivuotias poikansa leikki viereisessä huoneessa, jossa konferenssi kuului radiosta. Kuultuaan presidentti Bensonin sanoman lapsille äiti ja isä menivät huoneeseen, jossa heidän poikansa leikki. Pieni poika ”ilmoitti innokkaana, että ’se mies radiossa sanoi, että silloinkin kun me tehdään virheitä, meidän taivaallinen Isä rakastaa meitä’. Nämä yksinkertaiset sanat”, isä kirjoitti, ”ovat tehneet pysyvän ja merkityksellisen vaikutuksen nuoreen poikaamme. Voin vieläkin kysyä häneltä, mitä presidentti Benson sanoi, ja saada saman innokkaan vastauksen. Hänestä on lohdullista tietää, että hänellä on taivaassa hyvä ja rakastava Isä.”¹⁰⁴

Pian lokakuun 1988 yleiskonferenssin jälkeen presidentti Benson sai halvauskohtauksen, jonka johdosta hän ei kyennyt puhumaan yleisölle. Hän osallistui yleiskonferensseihin ja muihin julkisiin kokoontumisiin jonkin aikaa. Vuoden 1989 konferensseissa hänen neuvonantajansa lukivat hänen valmistamansa saarnat. Vuoden 1990 alusta alkaen hänen neuvonantajansa välittivät hänen rakkautensa pyhiä kohtaan ja lainasivat hänen aiempia saarvojaan. Huhtikuun 1991 konferenssi oli viimeinen, johon hän osallistui. Sen jälkeen hän ei kyennyt fyysisesti muuhun kuin katsomaan konferensseja televisiosta.¹⁰⁵

Presidentti Gordon B. Hinckley muisteli: ”Kuten voi odottaakin, hänen kehonsa alkoi heiketä iän myötä. Hän ei pystynyt kävelemään niin kuin ennen. Hän ei pystynyt puhumaan niin kuin ennen. Heikkenemistä tapahtui vähitellen, mutta hän oli yhä Herran valittu profeetta niin kauan kuin eli.”¹⁰⁶ Presidentti Hinckley ja presidentti Thomas S. Monson ohjasivat kirkkoa presidentti Bensonin heille

antamalla valtuutuksella, mutta kirkko ei koskaan edennyt uusissa aloitteissa ilman että presidentti Benson tiesi niistä ja hyväksyi ne.¹⁰⁷

Kun presidentti Benson heikkeni fyysisesti, Florankin terveys horjui, ja hän kuoli 14. elokuuta 1992. Vajaat kaksi vuotta myöhemmin, 30. toukokuuta 1994, presidentti Benson liittyi hänen seuraansa, ja presidentin maalliset jäännökset haudattiin hänen vaimonsa viereen heidän rakastamaansa Whitneyyn. Presidentti Bensonin hautajaisissa presidentti Monson muisteli: ”Hän sanoi minulle kerran: ’Veli Monson, muista, että huolimatta siitä mitä joku toinen ehkä ehdottaa, minä haluan tulla haudatuksi Whitneyyn Idahaan.’ Presidentti Benson, me täytämme tuon toiveen tänään. Hänen ruumiinsa palaa kotiin Whitneyyn, mutta hänen iankaikkinen henkensä on palannut kotiin Jumalan luo. Varmastikin hän riemuitsee perheensä, ystäviensä ja oman rakkaan Floransa kanssa. – –

Kyntäjäpoika, josta tuli Jumalan profeetta, on mennyt kotiin. Jumala hänen muistoaan siunatkoon.”¹⁰⁸

Viitteet

1. Robert D. Hales, ”A Testimony of Prophets”, 5. kesäkuuta 1994, speeches.byu.edu; ks. myös Twila Van Leer, ”Church Leader Buried beside Wife, Cache Pays Tribute as Cortege Passes”, *Deseret News*, 5. kesäkuuta 1994.
2. Gordon B. Hinckley, ”Farewell to a Prophet”, *Ensign*, heinäkuu 1994, s. 37–38.
3. Ks. ”Mestarin jumalalliset ominaisuudet”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 37.
4. Margaret Benson Keller, julkaisussa Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 34.
5. Ks. ”Mestarin jumalalliset ominaisuudet”, s. 43.
6. ”Scouting Builds Men”, *New Era*, helmikuu 1975, s. 15–16.
7. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 44.
8. Ks. ”After 60 Years ’Still in Love’”, *Church News*, 14. syyskuuta 1986, s. 4, 10.
9. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 58.
10. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 55; ks. myös luku 7 tässä kirjassa.
11. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 59.
12. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 59.
13. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 62.
14. Sheri L. Dew, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 59.
15. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 53.
16. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 63.
17. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 75.
18. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 79.
19. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 79.
20. Eugene J. Neff, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 84.
21. Eugene J. Neff, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 87.
22. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 87.
23. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 87.

24. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 96.
25. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 88.
26. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 89.
27. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 92.
28. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God*, 1996, s. 85–89.
29. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 99–101, 115.
30. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 115.
31. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 100.
32. Barbara Benson Walker, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 130.
33. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 121.
34. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 121.
35. Julkaisussa *Kirkon presidentit*, oppilaan kirja, uskonto 345, 2003, s. 221.
36. Julkaisussa *Kirkon presidentit*, s. 221–222.
37. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 176.
38. Ks. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson*, 1989, s. 7.
39. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 152–153.
40. George Albert Smith, julkaisussa *A Labor of Love*, s. 7.
41. *A Labor of Love*, s. 7–8.
42. *A Labor of Love*, s. 120.
43. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 154.
44. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 155.
45. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 153–155.
46. Ks. Conference Report, huhtikuu 1947, s. 155–156.
47. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 156.
48. Ks. Frederick W. Babbel, *On Wings of Faith*, 1972, s. 28–33, 46–47, 106–108, 111–112, 122, 131–134, 136, 154.
49. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1947, s. 152.
50. ”President Ezra Taft Benson – A Giant among Men”, *Ensign*, heinäkuu 1994, s. 36.
51. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 37.
52. Ks. Conference Report, huhtikuu 1948, s. 83.
53. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1948, s. 86.
54. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1962, s. 104.
55. Ks. Conference Report, huhtikuu 1948, s. 85.
56. Ks. Conference Report, huhtikuu 1962, s. 104–105.
57. Ks. Conference Report, huhtikuu 1954, s. 121.
58. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1962, s. 19.
59. *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower*, 1962, s. 3–4.
60. David O. McKay, julkaisussa *Cross Fire*, s. 5.
61. *Cross Fire*, s. 10.
62. Dwight D. Eisenhower, julkaisussa *Cross Fire*, s. 12.
63. *Cross Fire*, s. 12.
64. *Cross Fire*, s. 13.
65. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 355.
66. Artikkelissa Sheri Dew, ”President Ezra Taft Benson: Confidence in the Lord”, *New Era*, elokuu 1989, s. 36.
67. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 313, 345.
68. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 331.
69. Ks. luku 2 tässä kirjassa.
70. Dwight D. Eisenhower, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 292.
71. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 292.
72. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 297–299.
73. David O. McKay, julkaisussa *Cross Fire*, s. 519.
74. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1961, s. 113.
75. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 358.
76. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 355.

77. "A Witness and a Warning", *Ensign*, marraskuu 1979, s. 31.
78. "The Constitution – A Glorious Standard", *Ensign*, toukokuu 1976, s. 91.
79. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1960, s. 99.
80. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1968, s. 17.
81. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1948, s. 98.
82. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1950, s. 143–144.
83. *Cross Fire*, s. 485–488.
84. Ks. *Statesman, Patriot, Prophet of God*, s. 270–271.
85. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 430–431.
86. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 429–430.
87. Thomas S. Monsonin lainaamana artikkelissa "Kaukonäköinen suunnitelma – kallisarvoinen lupaus", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 65.
88. "President Ezra Taft Benson", *Ensign*, tammikuu 1986, s. 2–3.
89. Julkaisussa *Church News*, 17. marraskuuta 1985, s. 3.
90. Ks. "Pyhä tehtävä", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 80.
91. Ks. esim. "Mormonin kirja on Jumalan sanaa", *Valkeus*, elokuu 1975, s. 44–46; "Uusi todistus Kristuksesta", *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 4–6; ks. myös *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 491–493.
92. Ks. "Astian puhdistaminen sisältä", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 4.
93. Lainattuna Mormonin kirjan johdannossa.
94. "Mormonin kirja – uskontomme lakikivi", *Liahona*, lokakuu 2011, s. 57.
95. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 4.
96. Ks. luku 10 tässä kirjassa.
97. Julkaisussa *Kirkon presidentit*, s. 227.
98. Ks. "Mormonin kirja – uskontomme lakikivi", s. 55.
99. Ks. "Syntyneet Jumalasta", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 5.
100. "Tulkaa Kristuksen tykö", *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 78.
101. "Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme", *Valkeus*, joulukuu 1990, s. 8.
102. Ks. Russell M. Nelson, "Draama eurooppalaisella näyttämöllä", *Valkeus*, toukokuu 1992, s. 22.
103. "A Strong and Mighty Man", s. 42.
104. Artikkelissa Thomas S. Monson, "Herra siunatkoon teitä", *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 102.
105. Ks. *Statesman, Patriot, Prophet of God*, s. 315.
106. "Farewell to a Prophet", s. 40.
107. Ks. *Statesman, Patriot, Prophet of God*, s. 317–318.
108. "President Ezra Taft Benson – A Giant among Men", s. 36.



Suurin käsky – rakasta Herraa

”Kun asetamme Jumalan ensimmäiselle sijalle, kaikki muu asettuu oikealle paikalleen tai jää pois elämästämme.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Presidentti Ezra Taft Bensonin elämä kuvasti hänen rakkauttaan Herraa kohtaan ja hänen vankkumatonta sitoutumistaan evankeliumin mukaiseen elämään. Eräs sukulainen sanoi kerran: ”Ezralle ja hänen perheelleen uskonto on koko elämäntapa – jotakin sellaista, minkä mukaan eletään seitsemän päivää viikossa. Se on ensimmäisellä sijalla hänen mielessään, kun tulee aika tehdä päätöksiä.”¹

Myös muut kuin Bensonien sukulaiset panivat merkille presidentti Bensonin rakkauden Herraa kohtaan. Vuonna 1939, kun presidentti Benson palveli vaarnanjohtajana, hänet kutsuttiin Washington D.C:hen tapaamaan Maanviljelijäosuuskuntien valtakunnallisen neuvoston johtajia. ”Tarkasteltuaan ja haastateltuaan häntä johtokunta tarjosi hänelle pääsihteerin tointa tuossa järjestössä. – – Vaikka hän oli innoissaan tästä odottamattomasta työtarjouksesta, hän ei halunnut ottaa sitä vastaan. Hänen käsittääkseen työhön sisältyisi pyrkimys vaikuttaa päättäjiin cocktailkutsujen avulla, mikä ei olisi hänen uskontonsa mukaista.

’Herra Benson’, ryhmän johtajana toiminut tuomari John D. Miller vastasi, ’siksi me teidät valitsimmekin. Me tiedämme, millaiset mittapuut teillä on.’ Saatuaan johtokunnalta täyden varmuuden siitä, ettei hänen odotettaisi hakevan ymmärrystä maanviljelysongelmiin cocktailien ääressä, hän otti mielellään vastaan toimen, mutta vasta sen jälkeen kun oli neuvotellut ensimmäisen presidenttikunnan ja vaimonsa kanssa.”²

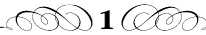


Kuten Vapahtaja opetti rikkaalle nuorukaiselle, me osoitamme rakkautemme Herraa kohtaan, kun autamme muita ihmisiä (ks. Matt. 19:16–21).

Presidentti Benson opetti, että me ilmaisemme rakkautemme Herraa kohtaan auliudellamme tehdä Herran tahto. Hän sanoi: ”Kunpa jokainen myöhempien aikojen pyhä voisi sanoa näin ja tarkoittaa sitä koko sydäimestään: ’Käyn minnekä tahdot Sä vain. Ja puhun kuin tahdot Sä vain. Ja teen mitä tahdot Sä vain.’ [Ks. *MAP-lauluja*, 176.] Jos me kaikki voisimme tehdä niin, voisimme olla varmoja suurimmasta onnesta täällä ja korotuksesta Jumalan selestiseen valtakuntaan tuonpuoleisessa.”³

Huhtikuun 1988 yleiskonferenssin saarnassa – saarnassa, johon tämä luku perustuu – presidentti Benson keskittyi käskyistä suurimpaan ja tärkeimpään: rakasta Jumalaa. Puhuessaan tästä saarnasta vanhin Francis M. Gibbons seitsemänkymmenen koorumista totesi: ”Kaikki se, minkä vuoksi presidentti Ezra Taft Benson teki työtä, kaikki se, mitä hän edusti, ja kaikki se, mitä hän toivoi – itselleen, perheelleen ja kirkolle – sisältyy tähän saarnaan.”⁴

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Käskyistä suurin ja tärkein on rakastaa Herraa.

Elämän suurin koetus on kuuliaisuus Jumalalle. Herra on sanonut: ”Koettelemme heitä näin nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskee heidän tehdä” (Abr. 3:25).

Elämän suurin tehtävä on saada selville Herran tahto ja sitten toimia sen mukaan.

Elämän suurin käsky on rakastaa Herraa.

”Tulkaa Kristuksen luokse”, Moroni kehottaa viimeisessä todistuksessaan, ”– ja [rakastakaa] Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne” (Moroni 10:32).

Tämä siis on käskyistä suurin ja tärkein: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi” (Mark. 12:30; ks. myös Matt. 22:37; 5. Moos. 6:5; Luuk. 10:27; Moroni 10:32; OL 59:5).

Mormonin kirja todistaa, että kaikkein suurinta on Kristuksen puhdas rakkaus, aito rakkaus – se ei koskaan katoa, se pysyy

ikuisesti, sitä tulee olla kaikilla ihmisillä ja ilman sitä he eivät ole mitään (ks. Moroni 7:44–47; 2. Nefi 26:30).

Moroni pyytää: ”Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan” (Moroni 7:48).

Päättyessään kertomuksensa sekä jerediläisistä että nefiläisistä Moroni kirjoittaa, että ellei ihmisillä ole tätä Kristuksen puhdasta rakkautta, aitoa rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka Kristus on valmistanut Isänsä huoneisiin, eivätkä he voi pelastua Jumalan valtakuntaan (ks. Et. 12:34; Moroni 10:21).

Hedelmä, jota Lehi näyssään söi ja joka täytti hänen sielunsa tavattoman suurella ilolla ja joka oli kaikkea muuta haluttavampaa, oli Jumalan rakkaus.⁵

Kun ajattelen rakkautta, mieleeni tulee – isäni ja se päivä, jolloin hän sai lähetystyökutsunsa [ks. s. 5–7 tässä kirjassa]. Jotkut maailmassa saattaisivat kenties sanoa, että se, että hän otti kutsun vastaan, osoitti, ettei hän rakastanut todella perhettänsä. Miten seitsemän lapsen ja raskaana olevan äidin jättäminen yksin kotiin kahdeksi vuodeksi voisi olla todellista rakkautta? Mutta isälläni oli suurempi näkemys rakkaudesta. Hän tiesi, että ”kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa” (Room. 8:28). Hän tiesi, että parasta, mitä hän voisi tehdä perheensä hyväksi, oli totella Jumalaa.⁶

Se, että rakastamme Jumalaa koko sydämeistämme, sielustamme, mielestämme ja voimastamme, käsittää ja kattaa kaiken. Se ei ole mikään puolittainen pyrkimys. Se on täydellistä omistautumista koko olemuksellamme – fyysisesti, henkisesti, tunneperäisesti ja hengellisesti – rakastamaan Herraa.

Tämä rakkaus Jumalaa kohtaan on niin laajaa, syvää ja korkeaa, että se ulottuu kaikille elämänaloille. Meidän halujemme, olivatpa ne hengellisiä tai ajallisia, tulee versoa rakkaudesta Herraan. Ajatustemme ja kiintymyksemme tulee keskittyä Herraan. ”Suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan”, sanoi Alma, ”niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti” (Alma 37:36).⁷

2

Me osoitamme rakkautemme Jumalaan, kun asetamme Hänet ensimmäiselle sijalle elämässämme.

Miksi Jumala asetti tämän suurimman käskyn ensimmäiseksi? Koska Hän tiesi, että jos me todella rakastaisimme Häntä, me haluaisimme pitää kaikki muutkin Hänen käskynsä. ”Sitähän Jumalan rakastaminen on”, sanoo Johannes, ”että pidämme hänen käskynsä” (1. Joh. 5:3; ks. myös 2. Joh. 6).

Meidän täytyy asettaa Jumala etusijalle ennen kaikkea muuta elämässämme. Hänen on oltava ensimmäinen, aivan kuten Hän julistaa ensimmäisessä kymmenestä käskystään: ”Sinulla ei saa olla muita jumalia” (2. Moos. 20:3).

Kun asetamme Jumalan ensimmäiselle sijalle, kaikki muu asettuu oikealle paikalleen tai jää pois elämästämme. Rakkautemme Herraa kohtaan määrää sen, mihin kohdistamme kiintymyksemme, kuinka käytämme aikamme, mitä harrastamme ja millainen on tärkeysjärjestyksemme.

Meidän tulee asettaa Jumala *kaikkien muiden* edelle elämässämme.

Kun Joosef oli Egyptissä, mikä oli ensimmäisellä sijalla hänen elämässään – Jumala, työ vai Potifarin vaimo? Potifarin vaimon yritäessä vietellä hänet hän vastasi sanomalla: ”Kuinka minä siis voisin tehdä niin pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan?” (1. Moos. 39:9.)

Joosef pantiin vankilaan, koska hän asetti Jumalan ensimmäiselle sijalle. Jos me joutuisimme samanlaisen valinnan eteen, niin kenelle me olisimme uskollisia ennen kaikkia muita? Pystymmekö pitämään Jumalan tärkeämmällä sijalla kuin turvallisuus, rauha, intohimot, rikkaus ja ihmisten kunnianosoitukset?

Kun Joosefin oli pakko valita, hän halusi mieluummin olla mieliksi Jumalalle kuin työnantajansa vaimolle. Kun me joudumme valitsemaan, haluammeko me mieluummin olla mieliksi Jumalalle kuin esimiehellemme, opettajallemme, naapurillemme tai seurustelukumppanillemme?

Herra on sanonut: ”Joka rakastaa isäänsä tai äitiänsä enemmän kuin minua, ei kelpaa minulle, eikä se, joka rakastaa poikaansa



Egyptin Joosef oli valmis menemään mieluummin vankilaan kuin kieltämään uskollisuutensa Jumalalle.

tai tyttärensä enemmän kuin minua, kelpaa minulle” (Matt. 10:37). Kaikkein vaikeimpia koetuksia on se, kun joutuu valitsemaan, haluaako olla mieliksi Jumalalle vai jollekulle, jota rakastaa tai kunnioittaa – varsinkin jos kyseessä on perheenjäsen.

Nefi joutui tuon koetuksen eteen ja selviytyi siitä hyvin, kun hänen hyvä isänsä hetkellisesti nurisi Herraa vastaan (ks. 1. Nefi 16:18–25). Job säilytti uskonsa Herraan silloinkin kun hänen vaimonsa käski hänen kirotta Jumalaa ja kuolla (ks. Job 2:9–10).

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” (2. Moos. 20:12; ks. myös Moosia 13:20). Joskus on tehtävä valinta kunnioittaa taivaallista Isää enemmän kuin maallista isää.

Meidän tulee antaa Jumalalle, henkemme Isälle, ehdoton etusija elämässämme. Hänellä on ensisijainen vanhemman oikeus huolehtia meidän iankaikkisesta hyvinvoinnistamme ennen kaikkia muita siteitä, jotka ehkä sitovat meitä täällä tai tämän elämän jälkeen.

Jumala, meidän Isämme, vanhin veljemme ja Lunastajamme Jeesus ja Pyhä Henki, todistaja, ovat täydellisiä. He tuntevat meidät parhaiten ja rakastavat meitä eniten eivätkä jätä mitään tekemättä meidän iankaikkisen hyvinvointimme eteen. Eikö meidän tule siitä hyvästä rakastaa Heitä ja kunnioittaa Heitä ennen kaikkea muuta?

Jotkut uskolliset jäsenet ovat liittyneet kirkkoon kuolevaisten sukulaistensa vastustuksesta huolimatta. Asettamalla Jumalan ensimmäiselle sijalle monet heistä ovat myöhemmin tulleet välikappaleiksi noiden rakkaidensa johdattamisessa Jumalan valtakuntaan.

Jeesus on sanonut: ”Minä teen kaiken [Jumalan mielen] mukaan” (Joh. 8:29).

Millainen on tilanne kodeissamme? Pyrimmekö me asettamaan Herran ensimmäiselle sijalle ja olemaan Hänen mielensä mukaisia?

Isät, olisiko Herralle mieleen, jos kodissanne päivittäin pidettäisiin perherukous ja luettaisiin pyhiä kirjoituksia? Entä jos pitäisitte viikoittain perheillan ja varaisitte säännöllisesti kahdenkeskistä aikaa vaimonne ja kunkin lapsenne kanssa? Ja jos lapsenne hetkeksi joutuu harhaan, olisiko Herralle mieleen ja kunnioittaisiko Hän pyrki myksiänne, jos edelleen eläisitte esimerkillistä elämää, rukoilisitte jatkuvasti ja paastoisitte usein tuon lapsen puolesta ja pitäisitte tuon pojan tai tyttären nimen temppelin rukousluettelossa?

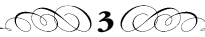
Te äidit, joille on annettu erityinen vastuu Siionin nuorison vanhurskaasta kasvattamisesta, ettekö asetakin Jumalan etusijalle, kun kunnioitatte pyhää kutsumustanne? – Meidän äitimme asettavat Jumalan etusijalle täyttäessään korkeinta tehtävänsä kotinsa seinien sisäpuolella.

Lapset, rukoiletteko te vanhempienne puolesta? Yritättekö tukea heitä heidän jaloissa pyrkimyksissään? He tekevät virheitä niin kuin tekin, mutta heille on annettu jumalallinen tehtävä toteutettavaksi teidän elämässänne. Autatteko te heitä siinä? Oletteko kunniaksi heidän nimelleen ja tuotteko heille lohtua ja tukea heidän vanhuusvuosinaan?

Jos joku haluaa solmia kanssanne avioliiton temppelin ulkopuolella, niin kumpaa haluatte miellyttää – Jumalaa vai kuolevaista ihmistä? Jos vaaditte tempeliavioliittoa, olette mieleen Herralle ja siunaukseksi toiselle osapuolelle. Miksi? Koska tuo henkilö joko

tulee kelvolliseksi menemään temppeeliin – mikä olisi siunaus – tai lähtee – mikä saattaa myös olla siunaus – koska kummallakaan teistä ei pitäisi olla halua ryhtyä toisuskoisen aisapariksi (ks. 2. Kor. 6:14).

Teidän tulee itse olla kelvollisia menemään temppeeliin. Silloin tiedätte, ettei ole ketään, joka olisi teille niin hyvä, että hänen kanssaan tulisi solmia avioliitto temppeelin ulkopuolella. Jos tällaiset ihmiset ovat niin hyviä, niin he järjestävät asiansa niin, että hekin voivat solmia avioliiton temppeelissä.⁸



**Kun me päätämme asettaa Jumalan
ensimmäiselle sijalle elämässämme, saamme
runsain määrin Hänen siunauksiaan.**

Miehet ja naiset, jotka luovuttavat elämänsä Jumalalle, huomaavat, että Hän pystyy saamaan heidän elämästään irti paljon enemmän kuin he itse saisivat. Hän syventää heidän iloaan, avartaa heidän näkemystään, kirkastaa heidän ymmärrystään, vahvistaa heidän lihaksiaan, kohottaa heidän mielialaansa, moninkertaistaa heidän siunauksiaan, lisää heidän mahdollisuuksiaan, lohduttaa heidän sieluaan, antaa heille ystäviä ja vuodattaa heille rauhan. Se, joka kadottaa elämänsä Jumalan palveluksessa, löytää iankaikkisen elämän.⁹

Jumala pyysi Abrahamia uhraamaan Iisakin. Jos Abraham olisi rakastanut Iisakia enemmän kuin Jumalaa, olisiko hän suostunut? Kuten Herra sanoo Opissa ja liitoissa, sekä Abraham että Iisak ovat nyt jumalia (ks. OL 132:37). He olivat valmiit uhraamaan ja uhrattavaksi niin kuin Jumala vaati. He rakastavat ja kunnioittavat syvemmin toisiaan, koska molemmat olivat valmiit asettamaan Jumalan ensimmäiselle sijalle.

Mormonin kirja opettaa, että ”on välttämätöntä, että kaikessa on vastakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11) – ja niin sitä onkin. Vastakohtaisuus antaa valinnan mahdollisuuksia, ja valinnat tuottavat seurauksia, hyviä tai huonoja.

Mormonin kirja selittää, että ihmiset ”ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren Välimiehen kautta, tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti” (2. Nefi 2:27).

Jumala rakastaa meitä. Perkele vihaa meitä. Jumala haluaa meidän saavan ilon täyteyttä niin kuin Hänellä on. Perkele haluaa meidän olevan onnettomia niin kuin hän on. Jumala antaa meille käskyjä siunatakseen meitä. Perkele haluaa meidän rikkovan näitä käskyjä kirotakseen meidät.

Joka päivä, jatkuvasti, me valitsemme haluillamme, ajatuksillamme ja teoillamme sen, haluammeko olla siunattuja vai kirottuja, onnellisia vai onnettomia. Yksi elämän koettelemuksista on se, ettemme me yleensä saa välittömästi täyttä siunausta vanhurskaudesta emmekä täyttä kirousta jumalattomuudesta. Varmaa on, että se tulee, mutta usein ensin koittaa odotusaika, kuten Jobin ja Joosefin tapauksessa.

Sillä välin jumalattomat luulevat, että he selviävät ilman seuraamuksia. Mormonin kirjassa opetetaan, että jumalattomilla ”on iloa teoistansa jonkin aikaa, [mutta] pian tulee loppu, ja heidät kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, mistä ei paluuta ole” (3. Nefi 27:11).

Tänä koetusaikana vanhurskaiden tulee edelleen rakastaa Jumalaa, luottaa Hänen lupauksiinsa, olla kärsivällisiä ja olla varmoja – kuten runoilija sanoi – siitä, että ”ken työtä tekee Jumalan, Jumalan palkan saa”. – –

Todistan teille, että Jumalan palkka on paras palkka, mistä tässä maailmassa tai missään muussa maailmassa on koskaan kuultukaan. Ja se tulee täydessä runsaudessaan vain niille, jotka rakastavat Herraa ja asettavat Hänet ensimmäiselle sijalle.

Elämän suurin koetus on kuuliaisuus Jumalalle.

Elämän suurin tehtävä on saada selville Herran tahto ja sitten toimia sen mukaan.

Elämän suurin käsky on: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi” (Mark. 12:30).

Jumala siunatkoon meitä niin että asetamme suurimman käskyn ensimmäiselle sijalle, ja sen johdosta saamme rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen elämän ja ilon täyteyden tulevassa elämässä.¹⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Osassa 1 presidentti Benson opettaa siitä, mikä on ”käskyistä suurin ja tärkein” (Matt. 22:38). Miksi tämän käskyn pitäisi mielestäsi olla meille tärkein? Mitä oivalluksia saat tavasta, jolla presidentti Benson liitti aidon rakkauden tähän käskyyn?
- Mitä Jumalan asettaminen ensimmäiselle sijalle tarkoittaa sinulle? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 2.) Milloin olet nähnyt, että kun asetamme Jumalan ensimmäiselle sijalle, ”kaikki muu asettuu oikealle paikalleen tai jää pois elämästämme”?
- Pohdi presidentti Bensonin lupauksia niille, jotka luovuttavat elämänsä Jumalalle (ks. osa 3). Mitä esimerkkejä olet nähnyt siitä, kuinka ihmiset luovuttavat elämänsä Jumalalle? Millä tavoin Jumala teki noista ihmisistä parempia kuin heistä olisi voinut tulla omin neuvoin?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Joos. 24:14–15; Matt. 6:33; 7:21; Joh. 14:15, 21–24; 17:3; 1. Kor. 2:9; 1. Nefi 3:7; Moroni 10:32

Opetusvihje

”Ethän vain usko, että sinä olet ’todellinen opettaja’. Se on vakava erehdys. – Varo olemasta esteenä. Opettajan tärkein tehtävä on valmistaa tie sille, että ihmisillä on hengellinen kokemus Herran kanssa.” (Ks. Gene R. Cook, julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 41.)

Viitteet

1. *Descendants of the George T. Benson Jr. Family*, 1968, julkaisematon.
2. Merlo J. Pusey, ”Ezra Taft Benson: A Living Witness for Christ”, *Improvement Era*, huhtikuu 1956, s. 269.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 344.
4. *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God*, 1996, s. 313.
5. Ks. ”Suurin käsky – rakasta Herraa”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 3.
6. Ks. ”Mestarin jumalalliset ominaisuudet”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 37.
7. Ks. ”Suurin käsky – rakasta Herraa”, s. 3.
8. Ks. ”Suurin käsky – rakasta Herraa”, s. 3–4.
9. ”Jeesus Kristus – lahjat ja odotukset”, *Valkeus*, joulukuu 1987, s. 4.
10. Ks. ”Suurin käsky – rakasta Herraa”, s. 4; säe Denis A. McCarthyn runosta lainattuna julkaisussa Ralph S. Cushman, *The Message of Stewardship*, 1922, s. 191.



Rukoilkaa alati

”Kehotan nöyrästi kaikkia – – pysymään läheisessä kosketuksessa taivaalliseen Isäämme rukouksen avulla.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

”Kautta koko elämäni neuvo luottaa rukoukseen on ollut miltei kaikkia muita saamiani neuvoja ja kehotuksia arvokkaampi”, presidentti Ezra Taft Benson on sanonut. ”Rukouksesta on tullut olemukseni olennainen osa, ankkuri, pysyvä voiman lähde ja jumalallisia asioita koskevan tietoni perusta.

’Muista, että mitä tahansa teet tai missä tahansa olet, et ole koskaan yksin’ oli isäni tuttu neuvo minulle poikasena. ’Taivaallinen Isämme on aina lähellä. Voit kääntyä Hänen puoleensa ja saada Häneltä apua rukoilemalla.’ Olen kokenut tämän neuvon todeksi. Jumalalle olkoon kiitos siitä, että me voimme turvautua tuohon näkymättömään voimaan ja käyttää sitä hyväksemme, sillä ilman sitä ei yksikään ihminen yllä parhaimpaansa.”¹

Presidentti Benson noudatti tätä neuvoa kaikilla elämänsä osaluilla. Kun hänet nimitettiin Yhdysvaltain maatalousministeriksi, hän valitsi ”rukoillen ja harkiten” ryhmän miehiä työskentelemään kanssaan ”pyytäen Jumalaa antamaan [hänelle] erottamisen hengen”². Heidän ensimmäisessä kokouksessaan hän kysyi, ”oliko kenelläkään mitään sitä vastaan, että he aloittaisivat kokouksensa rukouksella. Kenelläkään ei ollut. Ja niin alkoi käytäntö, jota [hän] jatkoi kahdeksan vuoden ajan. Hän kehotti kutakin henkilökunnan jäsentä pitämään vuorollaan aloitusrukouksen.”³ Hänen työtoverinsa oppivat arvostamaan tätä käytäntöä, vaikka he saattoivatkin alkuun olla siitä vaivautuneita. Yksi henkilökuntaan kuuluva myönsi myöhemmin, etteivät muutamat miehistä olleet rukoilleet ääneen lapsuusaikojensa jälkeen. ”Me kangertelimme ja hapuilimme sanoja”, hän sanoi. ”Mutta pomo [presidentti Benson] ei antanut



*”Jos haluamme edistyä pyhydessä – kartuttaa Jumalan
suosiota – mikään ei voi korvata rukousta.”*

koskaan ymmärtää, että hän huomasi sen. Ja muutaman yrityksen jälkeen jokainen rentoutui. Onko se auttanut? Sanoisin, että kun aloittaa kokouksen sillä tavoin, ihmiset eivät juutu ylpeydessään omiin mielipiteisiinsä. Melko pian päästään sopuun siitä, mitä missä tahansa tilanteessa *pitäisi* tehdä.”⁴

Myös presidentti Bensonin veljet ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumissa hyötyivät hänen rukoilemiseen taipuvaisesta luonteestaan. Presidentti Gordon B. Hinckley, joka palveli presidentti Bensonin ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut:

”Olen polvistunut hänen kanssaan ja kuullut hänen rukoilevan.

Hänen rukouksensa olivat aina mielenkiintoisia. Miltei poikkeuksetta ne koostuivat suurimmaksi osaksi kiitoksista. Hän pyysi hyvin vähän. Hän ilmaisi kiitollisuutta hyvin paljon.

Hän kiitti Herraa elämästä, perheestä, evankeliumista, uskosta, auringonvalosta ja sateesta, luonnon yltäkyläisyydestä ja vapautta rakastavista ihmisen vaistoista. Hän kiitti Herraa ystävistä ja työtovereista. Hän ilmaisi rakkautensa Vapahtajaa kohtaan ja kiitollisuutensa Vapahtajan sovitusuhrista. Hän kiitti Herraa tilaisuudessaan palvella kansaa.”⁵

Presidentti Benson ja hänen vaimonsa Flora perustivat kodin, jossa kaikki rukoilivat yksin ja yhdessä. Heidän poikansa Mark totesi: ”Kun isä polvistui rukoilemaan, hän ei pitänyt kiirettä. Hänen sanoissaan oli tarkoitusta. Kävi hyvin selväksi, että hän keskusteli taivaallisen Isämme kanssa.”⁶ Presidentti ja sisar Benson opettivat lapsiaan rukoilemaan itselleen johdatusta ja voimaa ja rukoilemaan myös toistensa puolesta. Eräs perheystävä näki kerran noiden opetusten vaikutuksen osallistuessaan Bensoneiden kanssa yhteen yleiskonferenssikokoukseen. Hän kirjoitti:

”Eräänä huhtikuun päivänä – – sain selville erään johtavan auktoriteetin yhden voimanlähteen.

Osallistuin konferenssiin vanhin Ezra Taft Bensonin kuuden lapsen kanssa, joista yksi oli huonetoverini korkeakoulun asuntolassa. Kiinnostukseni kasvoi, kun presidentti [David O.] McKay nousi ilmoittamaan seuraavan puhujan. Katselin kunnioittavasti, kun vanhin Benson, jota en ollut vielä tavannut, käveli mikrofonin luo. Hän

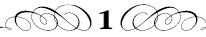
oli kookas mies, paljon yli 180 cm pitkä. – – Hän oli kansainvälisesti tunnettu Yhdysvaltain maatalousministerinä ja Herran erityisenä todistajana. Hän näytti seesteiseltä ja varmalta mieheltä, joka oli puhunut kuulijakunnille ympäri maailman. Äkkiä käsi kosketti käsivarttani. Pieni tyttö kumartui minun puoleeni ja kuiskasi kiireesti: 'Rukoile isän puolesta.'

Mietin vähän ällistyneenä: 'Tämä viesti kulkee eteenpäin penkkiriviä pitkin, ja minun pitäisi jatkaa sitä. Sanonko: Rukoile vanhin Bensonin puolesta? Sanonko: Sinun pitäisi rukoilla isäsi puolesta?' Ymmärtäen, että oli toimittava heti, käännyin vierustoverini puoleen ja kuiskasin yksinkertaisesti: 'Rukoile isän puolesta.'

Katselin, kun kuiskaus kulki riviä pitkin sisar Bensoniin asti, joka jo oli painanut päänsä rukoukseen. – –

Vuosien varrella yleiskonferensseja on tullut ja mennyt, ja joka kerta presidentti Bensonin noustessa puhumaan olen ajatellut: 'Hänen lapsensa, jotka asuvat eri kaupungeissa ympäri maata, rukoi-levat tällä hetkellä yhdessä isänsä puolesta.'⁷

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Jeesus Kristus on opettanut, että meidän tulee rukoilla alati.

Maanpäällisen palvelustyönsä aikana Jeesus opetti meille, miten tulee rukoilla:

”Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme.

Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa.

Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. [Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.]” (Matt. 6:9–13.)

Vielä Hän neuvoi, että ”aina tulee rukoilla, koskaan lannistumatta” (Luuk. 18:1).

”Valvokaa ja rukoilkaa”, Hän sanoi, ”ettette joutuisi kiusaukseen” (Matt. 26:41).

Tällä taloudenhoitokaudella Hän kehotti: ”Rukoilkaa alati, ettei tuolla Pahalla ole voimaa teissä eikä hän siirrä teitä pois sijaltanne” (OL 93:49).

Vapahtaja julisti Joseph Smithille: ”Eikä ihminen loukkaa Jumalaa millään tavalla, eikä hänen vihansa ole syttynyt keitään muita vastaan kuin niitä, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa eivätkä noudata hänen käskyjensä” (OL 59:21).

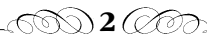
Meillä on seuraava ohje ylösnousseelta Herraltamme Hänen palvellessaan nefiläisten keskuudessa läntisellä pallonpuoliskolla: ”Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen. – –

Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettette joutuisi kiusaukseen, sillä Saatana haluaa saada teidät seuloakseen teitä niin kuin vehnää.

Sen tähden teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni;

ja mitä tahansa te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on oikein, uskoen saavanne, katso, se teille annetaan.” (3. Nefi 18:15, 18–20.)⁸

Jos haluamme edistyä pyhydessä – kartuttaa Jumalan suosiota – mikään ei voi korvata rukousta. Ja niinpä minä kannustan teitä vakavasti antamaan rukoukselle – päivittäiselle rukoukselle, salassa pidetylle rukoukselle – mitä tärkeimmän sijan elämässänne. Älkää antako päivääkään kulua ilman sitä. Yhteydenpito Kaikkivaltiaan kanssa on ollut voiman, innoituksen ja valistuksen lähde kautta maailman historian miehille ja naisille, jotka ovat muovanneet yksilöiden ja kansakuntien kohtaloita pysyvästi.⁹



Perheitä, jotka rukoilevat yhdessä, siunataan aiempaa lujemmilla rakkauden siteillä ja taivaan rauhalla.

Herra antaa ymmärtää, että vanhempien velvollisuus on opettaa lapsiaan rukoilemaan [ks. OL 68:28]. Se ei tarkoita ainoastaan salassa



”Me tarvitsemme sitä pyhittävää vaikutusta, joka tulee – rukoilemisesta perheenä.”

pidettyjä rukouksia. Olen varma, että se tarkoittaa esimerkillä opettamista perherukousten avulla. Me tarvitsemme sitä pyhittävää vaikutusta, joka tulee hartaudentarjoittamisesta kotona – rukoilemisesta perheenä.¹⁰

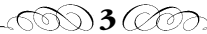
Meidän on tarpeen polvistua perheinä perherukoukseen aamuin ja illoin. Pelkästään muutaman sanan lisääminen ruoan siunaukseen, mistä on tulossa joiltakin osin tapa, ei riitä. Meidän pitää polvistua rukoukseen ja kiitokseen.¹¹

Rukous on ollut ja on aina läsnäoleva voiman ankkuri ja johdatuksen lähde perheemme toimissa. Muistan polvistuneeni pienten lastemme vuoteen viereen auttamaan heitä rukoilemaan, kun he olivat nuoria, ja nähneeni myöhemmin vanhempien veljien ja siskojen auttavan nuorempia. Meillä oli perherukous joka aamu ja ilta, ja lapset saivat tilaisuuden pitää sen ja erityisiä rukouksia

yksittäisiä ongelmia kohdatessamme. Perherukouksessa mainittiin esimerkiksi lapsista, joilla oli tehtäviä [kirkossa]. – – Pyysimme apua, kun yhdellä lapsista oli vaikea koe lukiossa. Rukouksessa mainittiin erityisesti perheenjäseniä, [jotka olivat] poissa. – – Tämä erityinen maininta yksittäisistä huolenaiheista perherukouksissamme antoi itseluottamusta, varmuutta ja vahvistusta perheenjäsenille, joilla oli edessään vaikeita ongelmia ja tehtäviä.¹²

Päivän erimielisyydet ja ärtymyksen aiheet sulavat pois, kun perhe lähestyy taivaan valtaistuinta yhdessä. Ykseys lisääntyy. Rakkauden ja kiintymyksen siteet vahvistuvat edelleen ja taivaan rauha laskeutuu.

Sellaisissa kodeissa perheenjäsenet pitävät salassa rukouksia aamuin ja illoin. Kun taivaan suosioon on vedottu, yksittäisten perheenjäsenten ja koko perheen ongelmia lähestytään luottavaisina. Sellaiseen perheen hartaushetkeen osallistuvien nuorten sydän vapautuu pahoista aikeista, kun he lähtevät viettämään iltaa. Nämä [nuoret] tulevat olemaan hillitseväinä vaikutuksena ryhmässä, kun eteen tulee houkuttelevia kiusauksia. Vanhemmat, jotka ympäröivät lapsensa päivittäisen hartaudenharjoittamisen jalostavalla vaikutuksella, ovat tekemässä osuuttaan kodin turvaamisessa.¹³



Me voimme parantaa yhteydenpitoamme taivaalliseen Isäämme.

Seuraavana on viisi tapaa, joiden avulla voimme parantaa yhteydenpitoamme taivaalliseen Isäämme:

1. *Meidän tulee rukoilla usein.* Meidän on oltava kahden kesken taivaallisen Isämme kanssa ainakin kaksi tai kolme kertaa joka päivä – ”sekä aamuin, keskipäivin että illoin”, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan (Alma 34:21). Lisäksi meitä kehoitetaan rukoilemaan aina. (Ks. 2. Nefi 32:9; OL 88:126.) Se tarkoittaa sitä, että meidän sydämemme tulisi olla täysi ja viipyä alati rukouksessa taivaallisen Isämme puoleen. (Ks. Alma 34:27.)

2. *Meidän tulee etsiä sopiva paikka, jossa voimme mietiskellä ja rukoilla.* Meitä kehoitetaan rukoilemaan huoneissamme ja salaisissa paikoissamme ja erämaassamme. (Ks. Alma 34:26.) Meidän tulee

siis rukoilla sellaisessa paikassa, jossa meitä ei häiritä, salassa. (Ks. 3. Nefi 13:5–6.)

3. *Meidän tulee valmistautua rukoilemaan.* Jos meillä ei ole halua rukoilla, meidän tulee rukoilla, kunnes meillä on halu rukoilla. Meidän tulee olla nöyriä (ks. OL 112:10). Meidän tulee rukoilla anteeksiantoa ja armoa (ks. Alma 34:17–18). Meidän täytyy antaa anteeksi jokaiselle, jota vastaan meillä on jotakin (ks. Mark. 11:25). Pyhissä kirjoituksissa varoitetaan silti, että rukouksemme ovat turhia, jos me käännytämme pois tarvitsevat ja alastomat emmekä käy sairaiden ja ahdistettujen luona ja anna omaisuudestamme (ks. Alma 34:28).

4. *Rukoustemme tulee olla merkityksellisiä ja asiaankuuluvia.* Meidän tulee välttää samojen ilmausten käyttämistä joka rukouksessa. Kuka tahansa meistä loukkaantuisi, jos ystävämme sanoisi meille samat sanat joka päivä, suhtautuisi keskusteluunne velvollisuutena ja malttaisi tuskin odottaa keskustelun päättymistä aukais-takseen television ja unohtaakseen meidät. – –

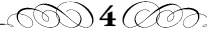
Mitä meidän tulee rukoilla? Meidän tulee rukoilla työhömmme liit-tyen, vihollistemme ja Paholaisen vallan vastustamiseksi, oman hyvinvointimme ja lähimmäistemme hyvinvoinnin puolesta. Meidän tulee kysyä Herralta neuvoa kaikissa päätöksissämme ja tekemississämme. (Ks. Alma 37:36–37.) Meidän tulee olla kyllin kiitollisia, niin että annamme kiitoksen kaikesta, mitä meillä on. (Ks. OL 59:21.) Meidän tulee tunnustaa Hänen kätensä ohjaus kaikessa. Kiittämättömyys on suurimpia syntejämme.

Herra on julistanut nykyajan ilmoituksessa: ”Ja se, joka ottaa kai-ken vastaan kiitollisin mielin, kirkastetaan; ja sitä, mikä on tästä maasta, lisätään hänelle jopa satakertaisesti, niin, enemmänkin” (OL 78:19).

Meidän tulee pyytää sitä, mitä tarvitsemme, ja huolehtia samalla siitä, ettemme pyydä sellaista, mikä olisi vahingoksemme. (Ks. Jaak. 4:3.) Meidän tulee pyytää voimaa ongelmiemme voittamiseksi. (Ks. Alma 31:31–33.) Meidän tulee rukoilla innoitusta ja hyvinvointia kir-kon presidentille, johtaville auktoriteeteille, vaarnanjohtajallemme, piispallemme, kooruminjohtajallemme, kotiopettajillemme, perheen-jäsenille ja kansamme johtajille. Voimme rukoilla monia muitakin

asioita, mutta Pyhän Hengen avulla tiedämme, mitä meidän tulee rukoilla. (Ks. Room. 8:26–27.)

*5. Kun olemme pyytäneet jotakin rukouksessa, meidän tehtävämme on huolehtia omalta osaltamme siitä, että se voidaan meille suoda. Meidän tulee kuunnella. Ehkäpä Herra haluaa neuvoa meitä, kun olemme vielä polvillamme.*¹⁴



**Jumala on tietoinen meistä ja valmis
vastaamaan rukouksiimme, kun turvaamme
Häneen ja teemme sen, mikä on oikein.**

Rukouksessa on voimaa. Kaikki on mahdollista rukouksen kautta. Juuri rukouksen kautta taivaat aukenivat tällä taloudenhoitokaudella. Neljätoistavuotiaan pojan rukous pyhässä lehdossa aloitti evankeliumin uuden taloudenhoitokauden ja toi esiin näyn Isästä ja Pojasta, kun He ilmestyivät kirkastettuina taivaallisina olentoina Joseph-pojan eteen [ks. JS–H 11–17].¹⁵

Veljeni ja sisareni ja ystäväni, minä todistan, että Jumala kuulee rukoukset ja vastaa niihin. En ole koskaan epäillyt sitä asiaa. Lapsuudessa äitini polvella, kun opin rukoilemaan, teini-ikäisenä nuorukaisena, lähetyssaarnaajana vieraisissa maissa, isänä, kirkon johtajana, hallituksen jäsenenä olen tiennyt ilman epäilystäkään, että miesten ja naisten on mahdollista kääntyä nöyryydessä ja rukoillen tuon Näkymättömän Voiman puoleen pyytämään apua – ja saada vastaus rukouksiin. Ihminen ei ole yksin, tai ainakaan hänen ei tarvitse olla yksin. Rukous avaa ovia, rukous raivaa esteitä, rukous lievittää paineita, rukous antaa sisäistä rauhaa ja lohtua vaatimusten ja paineiden ja vaikeuksien aikoina. Jumalalle kiitos rukouksesta.¹⁶

Jopa koettelemusten ja ahdinkojen aikoina on mahdollista lähestyä Herraa, tuntea Hänen vaikutustaan ja Hänen tukea antavaa voimaansa – ettei koskaan ole yksin, jos vain nöyrtyy Kaikkivaltiaan edessä. Minä olen kiitollinen tästä todistuksesta, tästä varmuudesta.¹⁷

Tiedän henkilökohtaisesta kokemuksesta rukouksen tehon ja voiman. – –

Vuonna 1946 sain presidentti George Albert Smithiltä tehtävän mennä sodan runtelemaan Eurooppaan ja perustaa uudelleen

lähetysskenttiä Norjasta Etelä-Afrikkaan ja järjestää ohjelman huolto-työtarvikkeiden jakamiseksi.

Sijoitimme keskuspaikkamme Lontooseen. Sitten teimme alustavia järjestelyjä mantereella olevan sotaväen kanssa. Tärkeimpiä niistä miehistä, jotka halusin heti tavata, oli Euroopassa olevien amerikkalaisten joukkojen komentaja. Hänen asemapaikkansa oli Frankfurtissa Saksassa.

Kun saavuimme Frankfortiin, menimme yhdessä toverini kanssa pyrkimään tämän kenraalin puheille. Järjestelyupseeri sanoi: ”Hyvät herrat, teillä ei ole pienintäkään mahdollisuutta tavata kenraalia ainakaan kolmeen päivään. Hän on erittäin kiireinen, ja hänen kalenterinsa on täynnä sovittuja tapaamisia.”

Sanoin: ”On hyvin tärkeää, että tapaamme hänet, emmekä voi odottaa niin pitkään. Meidän on määrä olla Berliinissä huomenna.”

Upseeri vastasi: ”Olen pahoillani.”

Poistuimme rakennuksesta, menimme autoomme, otimme hatun päästämme ja yhdyimme rukoukseen. Sitten palasimme rakennukseen ja totesimme toisen upseerin palvelevan järjestelytehtävissä. Ei mennyt viittätoista minuuttiakaan, kun olimme kenraalin puheilla. Olimme rukoilleet, että voisimme tavata hänet ja koskettaa hänen sydäntään, koska tiesimme, että kaikki eri lähteistä tulevat avustukset vaadittiin tuolloin jätettäväksi armeijan jaettavaksi. Tavoittemme, kuten sen kenraalille selitimme, oli saada jakaa omat avustustarvikkeemme omille jäsenillemme omia kanaviamme käyttäen ja myös tehdä lahjoituksia yleiseen lasten ravitsemiseen.

Selostimme huoltotyöohjelmaa ja sitä, miten se toimi. Lopulta hän sanoi: ”Hyvät herrat, jatkakaa työtänne ja kootkaa tarvikkeenne. Ja siihen mennessä kun ne ovat koossa, menettelytavassa saattaa tapahtua muutos.” Vastasimme: ”Herra kenraali, tarvikkeemme ovat jo koossa, niitä on aina koottuna. Vuorokauden kuluessa siitä kun me sähkötämme tiedon kirkon ensimmäiselle presidenttikunnalle Salt Lake Cityssä, alkaa vaunulasteittain tarvikkeita vyöryä kohti Saksaa. Meillä on monia varastorakennuksia täynnä perustarvikkeita.”

Silloin hän sanoi: ”En ole milloinkaan kuullut noin kaukonäköisistä ihmisistä.” Hänen sydäntänsä oli kosketettu, kuten olimme



Vanhin Ezra Taft Benson ja hänen toverinsa rukoilivat johdatusta toimittaessaan hätäapua Eurooppaan toisen maailmansodan jälkeen.

rukoilleet. Ennen kuin lähdimme hänen toimistostaan, meillä oli hallussamme kirjallinen lupa hoitaa oma jakelumme omille jäsenillemme omia kanaviamme käyttäen.

On sielua tyydyttävää tietää, että Jumala on tietoinen meistä ja valmis vastaamaan, kun turvaamme Häneen ja teemme sitä, mikä on oikein. Pelolle ei ole mitään sijaa sellaisten ihmisten elämässä, jotka turvaavat Kaikkivaltiaaseen eivätkä epäröi nöyryä etsiessään rukoilemalla jumalallista johdatusta. Vaikka vaino nousee, vaikka vastoinkäymisiä tulee, rukouksessa me voimme saada varmuutta, sillä Jumala puhuu rauhaa sielullemme. Sellainen rauha, sellainen seesteisyyden henki on elämän suurin siunaus.

Kun olin poika ja minulla oli Aaronin pappeus, opin tämän pienen runon rukouksesta. Se on säilynyt muistissani:

*En tiedä, kuinka, vaan tiedän sen
että Jumala kuulee rukouksen.
Hän luvannut on sanassaan,
että rukouksia kuunnellaan*

*ja vastataan pian tai myöhemmin.
Siksi odotan mielin levollisin.
En tiedä, jos siunaus pyytämäin
tulee niin kuin itse sen parhaaksi näin.
Jätän rukoukseni haltuun sen,
joka tietää kaiken parhaiten.
Jos lahjaa pyytämäini en saa,
Hän suo mulle jotakin parempaa.*

– – Todistan teille, rakkaat veljeni ja sisareni, että Jumala elää. Hän ei ole kuollut. – – Todistan, että taivaassa on Jumala, joka kuulee rukoukset ja vastaa niihin. Tiedän, että se on totta. Kehotan nöyrästi kaikkia – – pysymään läheisessä kosketuksessa taivaalliseen Isäämme rukouksen avulla. Milloinkaan aikaisemmin evankeliumin tämän taloudenhoitokauden aikana ei ole ollut suurempaa tarvetta rukoilla. Vilpitön pyyntöni on, että me luotamme jatkuvasti taivaalliseen Isäämme ja pyrimme tunnollisesti parantamaan yhteydenpitoamme Häneen.¹⁸

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi, ettei meidän pitäisi antaa päivääkään kulua ilman henkilökohtaista rukousta (ks. osa 1). Kuinka sinua on siunattu henkilökohtaisen rukouksen johdosta?
- Osassa 2 presidentti Benson mainitsee useita siunauksia, joita saavat perheet, jotka rukoilevat säännöllisesti yhdessä. Milloin olet nähnyt perherukouksen johtavan näihin siunauksiin? Miten me voimme asettaa perherukouksen tärkeälle sijalle elämässämme?
- Pohdi presidentti Bensonin viittä ehdotusta, jotka ovat osassa 3. Kuinka kukin näistä ehdotuksista auttaa meitä parantamaan yhteydenpitoamme taivaalliseen Isäämme? Mieti, mitä aiot tehdä noudattaaksesi näitä neuvoja.
- Kuinka osassa 4 olevat presidentti Bensonin sanat voisivat auttaa jotakuta, joka epäilee rukouksen voimaa? Minkä oman todistuksesi voit lisätä presidentti Bensonin todistukseen?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jaak. 1:5–6; En. 1–8; 3. Nefi 14:7–8; OL 10:5; 19:38; 88:63

Tutkimisen avuksi

Periaate on totuus, joka ohjaa päätöksiä ja tekoja. ”Kysy lukiesasi itseltäsi: ’Mitä evankeliumin periaatetta tässä kohdassa opetetaan? Kuinka voin toteuttaa tätä omassa elämässäni?’” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 17.)

Viitteet

1. Ks. ”Rukous”, *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 33.
2. *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower*, 1962, s. 31.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 268.
4. Lainattuna julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 268.
5. ”Farewell to a Prophet”, *Ensign*, heinäkuu 1994, s. 40.
6. Lainattuna julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 140.
7. Ks. Elaine S. McKay, ”Rukoile isän puolesta”, *Valkeus*, marraskuu 1988, s. 23–24.
8. Ks. ”Rukoile alati”, *Valkeus*, kesäkuu 1990, s. 3.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 131.
10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1947, s. 24.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1950, s. 147.
12. ”Family Joys”, *New Era*, tammikuu 1973, s. 4.
13. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1949, s. 197–198.
14. Ks. ”Rukoile alati”, s. 3–4.
15. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 108.
16. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 104.
17. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1953, s. 39.
18. Ks. ”Rukous”, s. 34–35, Eliza M. Hickokin runo ”Prayer”, lainattuna julkaisussa *Best Loved Religious Poems*, toim. James Gilchrist Lawson, 1933, s. 160.



Kuolevaisuutta edeltävässä tilassaan Jeesus Kristus noudatti taivaallisen Isän pelastussuunnitelmaa, mikä säilytti valinnanvapautemme.



Valinnanvapaus, iankaikkinen periaate

”Tahdonvapaus on annettu meille kaikille niiden tärkeiden päätösten tekemiseksi, joilla on merkitystä pelastuksellemme. Nuo päätökset vaikuttavat onneemme iankaikkisuudessa.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

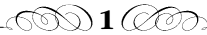
Asuessaan ja työskennellessään maatilalla Ezra Taft Benson oppi, millaisia ovat hyvien päätösten seuraukset. Hän muisteli: ”Vartuin uskoen, että halu ja kyky tehdä työtä on menestyvän maanviljelijän perusominaisuus. Ahkera, älykäs työ ratkaisee. Kun sitä käytetään, menestymisen mahdollisuudet ovat hyvät.”¹ Ezra oppi jo nuorena, että hänellä ja hänen perheellään olisi enemmän syötävää, jos he päättäisivät pitää huolta puutarhastaan. Hän oppi, että jos hän halusi perheen menestyvän maidontuottajana, hänen oli tehtävä päätös nousta vuoteesta varhain joka päivä lypsämään lehmät.² Hän näki, että kun hän teki päätöksen tehdä lujasti töitä, paikalliset maanviljelijät palkkasivat hänet harventamaan juurikkaitaan ja korjaamaan heinää.³ Hän näki, että uskollisetkin kohtaavat koettelemuksia, mutta hän näki myös, että yksilöt ja perheet voisivat päättää suhtautua koettelemuksiin tavalla, joka auttaisi heitä olemaan onnellisia ja menestyviä.⁴

Nuoren Ezra Taft Bensonin kohdalla joitakin hyvien päätösten seurauksista voitiin mitata maitoämpäreinä, heinäkuormina ja runsaana palkkana päivän ahkerasta työstä. Muita seurauksia oli vaikeampi mitata mutta ne olivat kestävämpiä. Kun hän esimerkiksi tarkkaili vanhempiaan, hän näki ilon, rauhan ja lujouden, jotka koi-tuvat siitä, että perheenjäsenet päättävät olla uskollisia toisilleen ja Herralle.⁵ Hän oppi, että sadonkorjuun laki – ”mitä ihminen kylvää,

sitä hän myös näyttää” (Gal. 6:7) – soveltuu niin hengellisiin pyrkimyksiin kuin fyysiseen työhönkin.

Näiden kokemusten perusteella presidentti Ezra Taft Benson muistutti usein myöhempien aikojen pyhiä ja muita tahdonvapauden tärkeydestä – vapaudesta ”valita se reitti, jota heidän tulee noudataa”⁶. Hänen opetuksiinsa tahdonvapauden periaatteesta sisältyi muutakin kuin pelkkä muistutus valitsemisesta oikean ja väärän välillä.⁷ Hän puhui tahdonvapaudesta kykynä ”tehdä tärkeitä päätöksiä, joilla on merkitystä pelastuksellemme” ja jotka ”vaikuttavat onneemme iankaikkisuudessa”⁸. Hän kannusti myöhempien aikojen pyhiä ja muita käyttämään tahdonvapauttaan niin että he toimivat omasta puolestaan eivätkä odota, että heitä käsketään kaikessa.⁹ Tahdonvapauden periaate, hän sanoi, ”kulkee kuin kultaisena lankana Herran evankeliumisuunnitelmassa Hänen lastensa siunaukseksi”¹⁰.

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Tahdonvapaus – vapaus valita – on Jumalan antama, iankaikkinen periaate.

Minä todistan, että me olemme rakastavan Jumalan, taivaallisen Isämme, henkilapsia (ks. Ap. t. 17:29; 1. Nefi 17:36). Hänellä on suuri pelastussuunnitelma, jonka avulla Hänen lapsensa voivat tulla täydellisiksi kuten Hän ja saada ilon täyteen niin kuin Hänellä on. (Ks. 1. Nefi 10:18; 2. Nefi 2:25; Alma 24:14; 34:9; 3. Nefi 12:48; 28:10.)

Minä todistan, että kuolevaisuutta edeltävässä tilassamme vanhimmasta henkijestämme, Jeesuksesta Kristuksesta, tuli ennalta asetettu Vapahtaja Isän pelastussuunnitelmassa. (Ks. Moosia 4:6–7; Alma 34:9.) Hän on pelastajamme ja perilleviejämme ja ainoa keino, jonka avulla voimme palata taivaallisen Isämme luo saamaan tuon ilon täyteen. (Ks. Hepr. 2:10; Moosia 3:17; Alma 38:9.)

Minä todistan, että myös Lusifer oli taivaan neuvonpidossa. Hän pyrki tuhoamaan ihmisen tahdonvapauden. Hän kapinoi. (Ks. Moos. 4:3.) Taivaassa oli sota, ja kolmasosa taivaan joukoista syöstiin maan päälle ja heiltä kiellettiin ruumis. (Ks. Ilm. 12:7–9; OL 29:36–37.)

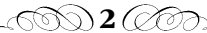
Lusifer on kaiken vanhurskauden vihollinen ja tavoittelee koko ihmiskunnan kurjuutta. (Ks. 2. Nefi 2:18, 27; Moosia 4:14.)¹¹

Keskeinen aihe tuossa kuolevaisuutta edeltävässä neuvonpidossa oli: onko Jumalan lapsilla rajoittamaton tahdonvapaus valita suunta, jota he tulisivat noudattamaan, olipa se hyvä tai paha, vai pakote-taanko heidät väkisin olemaan kuuliaisia? Kristus ja kaikki, jotka seurasivat Häntä, olivat ensimmäisellä kannalla – valinnanvapau-den kannalla. Saatana oli jälkimmäisen – väkisin pakottamisen kan-nalla.¹²

Pyhissä kirjoituksissa tehdään selväksi, että taivaassa oli suuri sota, kamppailu vapauden periaatteesta, oikeudesta valita. (Ks. Moos. 4:1–4; OL 29:36–38; 76:25–27; Ilm. 12:7–9.)¹³

Sota, joka alkoi taivaassa tästä asiasta, ei ole vielä ohi. Konflikti jatkuu kuolevaisuuden taistelukentällä.¹⁴

Valinnanvapaus on Jumalan antama iankaikkinen periaate. Suuri vapaudensuunnitelma on evankeliumin suunnitelma. Siinä ei ole pakottamista, ei pakkoa, ei pelottelua. Ihminen on vapaa hyväk-symään evankeliumin tai hylkäämään sen. Hän voi ottaa sen vas-taan mutta kieltäytyä sitten elämästä sen mukaan, tai hän voi ottaa sen vastaan ja elää täysin sen mukaan. Mutta Jumala ei milloinkaan pakota meitä elämään evankeliumin mukaan. Hän käyttää taivut-telua palvelijoidensa välityksellä. Hän kutsuu meitä ja Hän ohjaa meitä ja Hän taivuttelee meitä ja kannustaa meitä ja Hän siunaa meitä, kun me vastaamme, mutta Hän ei koskaan pakota ihmis-mieltä. (Ks. ”On sielu vapaa jokaisen”, *MAP-lauluja*, 1965, 120.)¹⁵



Tämä elämä on koetusaikaa, jossa me olemme vapaita valitsemaan hyvän ja pahan välillä.

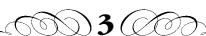
Abrahamille näytettiin taivaallisen Isämme henkilapset, ennen kuin he tulivat maan päälle. Hänelle näytettiin myös maailman luominen, ja Herra sanoi hänelle: ”Ja koettelemme heitä näin nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskee heidän tehdä” (Abr. 3:25). Tuo jumalallinen lausunto käsittää myös oikeuden valita.¹⁶

Tämä elämä on koetusaika: koetusaika, jossa sinä ja minä osoitamme luonteenlujuutemme, koetusaika, jolla on iankaikkisia seurauksia jokaiselle meistä. Ja nyt on meidän hetkemme ja aikamme – kuten jokaisella sukupolvella on ollut – oppia velvollisuutemme ja täyttää ne.¹⁷

On totta, että Herra ei ole mieltynyt jumalattomuuteen. On myös totta, että Hän haluaa, ettei sitä olisi. On totta, että Hän auttaa niitä, jotka vastustavat sitä. Mutta se, että Hän ylipäätään sallii lastensa toimia jumalattomasti täällä kuolevaisuudessa, on osoitus siitä, että Hän on antanut heille vapauden valita ja varannut samalla itselleen perusteet heidän lopulliseen tuomioonsa.¹⁸

Ei ole mitään pahuutta, jota [Jeesus Kristus] ei voisi lopettaa. Kaikki on Hänen käsissään. Tämä maapallo on Hänelle oikeuteusti kuuluvaa valtapiiriä. Silti Hän sallii pahuutta, jotta me voimme tehdä valintoja hyvän ja pahan välillä.¹⁹

Elämä on koetusaikaa ihmisen iankaikkisessa olemassaolossa, ja sen aikana hänelle on annettu – oikeus valita oikean ja väärän välillä. – Noilla valinnoilla on suuria seurauksia, ei vain tässä elämässä vaan myös – mikä vieläkin tärkeämpää – tulevassa elämässä. On rajoja, joita Saatana ei voi ylittää. Noissa rajoissa hänen sallitaan tällä hetkellä tarjota jumalaton vaihtoehto Jumalan vanhurskaille periaatteille, ja näin ihmiset voivat valita hyvän ja pahan välillä ja siten määrittää sen aseman, joka heillä on oleva seuravassa elämässä.²⁰



Me käytämme tahdonvapauttamme sellaisten päätösten tekemiseen, jotka ratkaisevat onnemme nyt ja läpi iankaikkisuuden.

Jumala rakastaa teitä kuten Hän rakastaa joka ikistä lastaan, ja Hänen toiveensa ja tarkoituksensa ja kirkkautensa on saada teidät takaisin luokseen puhtaina ja tahrattomina, kun olette osoittautuneet kelvollisiksi iankaikkiseen iloon Hänen luonaan.

Teidän taivaallinen Isänne pitää teidät mielessään. Hän on antanut teille käskyjä ohjaamaan teitä, ojentamaan teitä. Hän on myös antanut teille tahdonvapautenne – vapauden valita – nähdäkseen, teettekö te kaiken, mitä Hän käskee (ks. Abr. 3:25). Hänen

valtakuntansa täällä maan päällä on järjestetty hyvin, ja teidän johtajanne ovat omistautuneet auttamaan teitä. Tietäkää, että me rakastamme teitä, kannamme teistä huolta ja rukoilemme puolestanne alati.

Myös Saatana pitää teidät mielessään. Hän on päättänyt tuhota teidät. Hän ei pidä teitä kurissa käskyin, vaan tarjoaa sen sijaan vapauden tehdä mitä haluatte. – Saatanan suunnitelma on ”tee nyt mitä haluat ja maksa myöhemmin”. Hän pyrkii siihen, että kaikki olisivat onnettomia kuten hän on [ks. 2. Nefi 2:27]. Herran suunnitelma on, että me kokisimme onnea nyt ja iloa ikuisesti elämällä evankeliumin mukaan.²¹

Me olemme vapaita valitsemaan, mutta me emme ole vapaita muuttamaan tekojemme seurauksia.²²

On selvää, ettei usko joutuisi juurikaan koetukselle, jos me saisimme välittömästi täyden palkintomme jokaisesta hyvästä teosta tai välittömän rangaistuksen jokaisesta synnistä. Mutta aivan varmaa on, että jokaiselle tulee lopulta tilinteon hetki.²³

Vaikka ihminen saattaakin saada synnistä hetkellistä nautintoa, lopputuloksena on murhe. ”Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10). Synti luo ristiriitaa Jumalan kanssa ja masentaa henkeä. Sen tähden ihmisen olisi hyvä tutkistella itseään nähdäkseen, onko hän sopusoinnussa kaikkien Jumalan lakien kanssa. Jokainen laki, jonka pidämme, tuo meille jonkin tietyn siunauksen. Jokainen laki, jota rikomme, aiheuttaa jonkin tietyn menetyksen. Niiden, jotka ovat epätoivon kuormien uuvuttamia, pitäisi tulla Herran luokse, sillä Hänen ikeensä on hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt (ks. Matt. 11:28–30).²⁴

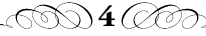
Suurin asia kenen tahansa elämässä on päätösten tekeminen. Jumalan suurin lahja ihmiselle on oikeus valita, mutta Hän on antanut ihmiselle myös vastuun näistä valinnoista. – Viemme itse elämäämme menestyksen tai epäonnistumisen suuntaan. Emme saa ainoastaan valita omia lopullisia tavoitteitamme, vaan voimme myös määrittää ja päättää monissa tapauksissa itse, millä tavoin saavutamme nuo tavoitteet, ja ahkeruudellamme tai ilman sitä määrätä vauhdin, jolla ne voidaan saavuttaa. Siihen tarvitaan

henkilökohtaisia ponnistuksia ja voimia, eikä se jää vaille vastustusta tai ristiriitaa.²⁵

Ihmiskunnan ja koko sivilisaation kohtalo riippuu siitä, käyttäkö ihminen – tahdonvapauttaan itsensä hallitsemiseen vai onko hän ehdoin tahdoin piittaamaton iankaikkisista laeista ja korjaa seuraukset. Tämän päivän todelliset ongelmat eivät siis ole taloudellisia tai poliittisia. Ne ovat hengellisiä, mikä tarkoittaa sitä, että ihmisen täytyy oppia mukautumaan lakeihin, jotka Jumala on antanut ihmiskunnalle.²⁶

Tahdonvapaus on annettu meille kaikille niiden tärkeiden päätösten tekemiseksi, joilla on merkitystä pelastuksellemme. Nuo päätökset vaikuttavat onneemme iankaikkisuudessa.²⁷

Päätöksemme ovat tehneet meistä sen, mitä olemme. Iankaikkinen kohtalomme määräytyy tulevien päätöstemme mukaan.²⁸



Ratkaisevan tärkeät päätökset edellyttävät meiltä rukoilemista ja ponnistelua.

Jos haluamme tehdä oikeita, Kristuksen kaltaisia päätöksiä, meidän täytyy ennen kaikkea elää niin, että voimme pyytää ja saada tuota näkymätöntä voimaa, jota ilman kukaan ei voi tehdä parhaita mahdollisia päätöksiä.

Yksi tämän aikakauden tärkeimmistä päätöksistä oli se, että ollessaan nuori poika Joseph Smith päätti noudattaa Jaakobin kehoitusta: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.” (Jaak. 1:5–6.)

Miljoonien miesten ja naisten pelastus aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella on tuon päätöksen varassa! Meidän tulee muistaa, että yksityisillä ihmisillä on merkitystä ja että heidän tekemänsä päätökset saattavat vaikuttaa suuresti muiden elämään.²⁹

Herra on sanonut: ”Kolkuttakaa, niin teille avataan” (3. Nefi 14:7; Matt. 7:7). Toisin sanoen meiltä edellytetään ponnistelua.³⁰



Herra haluaa meidän käyttävän tahdonvapauttamme ja tekevän innokkaasti työtä hyvän asian puolesta (ks. OL 58:27).

Viisaisiin päätöksiin päädytään yleensä tekemällä työtä, kamppailemalla, rukoilemalla ja ponnistelemalla. Herran vastaus Oliver Cowderyn tuloksettomaan yritykseen tekee tämän selväksi: ”Mutta katso, minä sanon sinulle, että sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan sisälläsi; sen tähden sinä tunnet, että se on oikein” (OL 9:8).

Aloittakaamme sen tähden sanomalla, että taivaallisen Isämme vilpitön etsiminen, usko siihen, että Hän vastaa rukouksiimme, on lohdullinen perustus, jolta aloittaa. – – Herra ei ota vettä kuivasta kaivosta, joten meidän täytyy tehdä oma osamme. Toisinaan oikeaan ratkaisuun päätyminen kuluttaa paljon voimia, vaatii tutkimista ja kärsivällisyyttä.³¹

Ratkaisevan tärkeissä päätöksissä rukoukseen yhdistetty paasto voi tuoda suuria hengellisiä oivalluksia.³²

 5

Me olemme vapaita toimimaan tahtomme mukaan, ja Herra odottaa meidän tekevän hyvää omasta vapaasta tahdostamme.

Herra sanoi kirkolleen vuonna 1831 näin:

”Sillä katso, ei ole soveliasta, että minä käsken kaikessa; sillä se, joka pakotetaan kaikkeen, se on laiska eikä viisas palvelija; sen tähden hän ei saa palkkaa.

Totisesti minä sanon, että ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan ja saada aikaan paljon vanhurskautta;

sillä heissä on voima, jonka tähden he ovat vapaita toimimaan tahtonsa mukaan. Ja sikäli kuin ihmiset tekevät hyvää, he eivät suinkaan jää palkkaansa vaille.

Mutta se, joka ei tee mitään, ennen kuin häntä käsketään, ja ottaa käskyn vastaan epäilevin sydämin ja pitää sen laiskasti, se tuomiin.” (OL 58:26–29.)

Herran tarkoitukset – suuret tavoitteet – pysyvät samoina. Ne ovat Hänen lastensa pelastus ja korotus.

Yleensä Herra antaa meille yleisluontoisia tavoitteita saavutettaviksi ja joitakin ohjeita noudatettaviksi, mutta Hän odottaa meidän selvittävän suurimman osan yksityiskohdista ja menetelmistä. Nuo menetelmät ja toimintatavat opitaan yleensä tutkimalla, rukoilemalla ja elämällä niin, että me voimme saada ja noudattaa Hengen kehotuksia. Ihmisiä, jotka eivät olleet hengellisesti kovin edistyneitä, kuten Mooseksen aikaan eläneet, oli käskettävä monissa asioissa. Nykyään ne, jotka ovat hengellisesti valppaita, katsovat kohti tavoitteita, ottavat selvää Herran ja Hänen profeettojensa antamista ohjeista ja toimivat sitten rukoillen – eikä heitä tarvitse käskää kaikessa. Tämä asenne valmistaa ihmisiä jumaluuteen. – –

Joskus Herra odottaa toiveikkaana, että Hänen lapsensa toimisivat käskemättä, ja kun he eivät toimi, he menettävät suuremman palkinnon, ja Herra jättää koko asian ja antaa heidän kärsiä seuraukset, tai sitten Hänen on selitettävä asia yksityiskohtaisemmin.

Pelkään, että yleensä mitä yksityiskohtaisemmin Hänen on selitettävä, sitä pienempi on palkkamme.³³

Meidän tulee tehdä innokkaasti työtä hyvien asioiden puolesta ja jättää maailma paremmaksi paikaksi sen johdosta, että olemme eläneet siinä.³⁴

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Millä tavoin olet nähnyt, ettei sota, joka alkoi taivaassa, ole vielä ohi? (Ks. osa 1.) Mitä me voimme tehdä puolustaaksemme edelleen tahdonvapauden periaatetta?
- Ihmiset miettivät usein, miksi Jumala sallii pahan maailmassa. Kuinka presidentti Bensonin osassa 2 olevat opetukset auttavat tähän kysymykseen vastaamisessa?
- Mitä voimme tehdä auttaaksemme lapsia ja nuoria ymmärtämään osassa 3 olevat totuudet? Mitä voimme tehdä auttaaksemme lapsia ja nuoria ymmärtämään tekemiensä päätösten vaikutuksen?
- Pohdi presidentti Bensonin neuvoa oikeiden, Kristuksen kaltaisten päätösten tekemisestä (osa 4). Mitä olet oppinut rukouksen yhdistämisestä uutteraan ponnisteluun päätöksenteossa?
- Mitä mielestäsi tarkoittaa se, että tekee innokkaasti työtä hyvän asian puolesta? Kuinka elämäsi muuttuu, kun teet hyvää omasta vapaasta tahdostasi etkä odota, että sinua käsketään? (Ks. osa 5.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

5. Moos. 11:26–28; Joos. 24:15; 2. Nefi 2:14–16; Alma 42:2–4; Hel. 14:30–31; OL 29:39–45; 101:78

Opetusvihje

Pienryhmäkeskustelut antavat ”suurelle määrälle ihmisiä tilaisuuden osallistua oppiaiheeseen. Henkilöt, jotka yleensä epäröivät osallistua, saattavat esittää pienryhmissä ajatuksia, joita he eivät esittäisi koko ryhmän edessä.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 173–174.)

Viitteet

1. Lainattuna julkaisussa Gene Allred Sessions, *Latter-day Patriots*, 1975, s. 77–78.
2. Ks. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 18–19, 34.
3. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 40–41.
4. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 19–20.
5. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 17, 22, 25–26, 29–31, 34–37.
6. ”The Constitution – A Glorious Standard”, *Ensign*, syyskuu 1987, s. 6.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, 1975, s. 402.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 24.
9. Ks. julkaisu Conference Report, huhtikuu 1965, s. 122.
10. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1966, s. 121.
11. Ks. ”Minä todistan”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 74.
12. ”The Constitution – A Glorious Standard”, s. 6.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1966, s. 121.
14. ”The Constitution – A Glorious Standard”, s. 6.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 82.
16. *So Shall Ye Reap*, 1960, s. 221.
17. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 59.
18. *Strength for the Battle: An Address Given by Ezra Taft Benson at the New England Rally for God, Family and Country*, 1966, s. 14–15.
19. *Come unto Christ*, 1983, s. 132.
20. *God, Family, Country*, s. 402.
21. Ks. ”Sanoma nousevalle sukupolvelle”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 44–45.
22. *Come unto Christ*, s. 40.
23. *God, Family, Country*, s. 326.
24. Ks. ”Älkää vaipuko epätoivoon”, *Valkeus*, maaliskuu 1987, s. 2.
25. *God, Family, Country*, s. 145.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 83–84.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 24.
28. *God, Family, Country*, s. 143.
29. *God, Family, Country*, s. 144.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 451.
31. *God, Family, Country*, s. 149.
32. *God, Family, Country*, s. 152.
33. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1965, s. 121–122.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 676–677.



Ilontäyteinen elämä vaikeina aikoina

”Onni tässä ja nyt koostuu siitä, että avoimesti, rakastavasti ja iloisesti tunnustamme Jumalan meitä koskevan tahdon – ja teemme sen kaikin tavoin ja kaikissa niin suurissa kuin pienissäkin asioissa.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Yksi presidentti Ezra Taft Bensonin ensimmäisiä tehtäviä apostolina oli auttaa hätäavun tuomisessa pyhille Eurooppaan toisen maailmansodan jälkeen. Matkustaessaan Saksassa hän tapasi uskollisia ihmisiä, jotka olivat pystyneet nousemaan kaikkialla ympärillään vallitsevan hävityksen yläpuolelle. Hän kirjoitti päiväkirjaansa:

”Tänään näin pahinta kohtaamaani hävitystä. – – Kun ajoin pitkän [Berliinin] katuja ja kävelin joissakin paikoin, joihin autolla ei päässyt, – – näin nälkiintyneitä naisia maksamassa hädissään yletömiä hintoja perunankuorista. – – Näin vanhoja miehiä ja naisia kaivamassa innokkaina pienillä kirveillään puun kantoja ja juuria pyrkimyksenään saada hieman polttoainetta ja sitten vetävän ne kuormajuhtien lailla kotiin kilometrien päähän kaikella, mikä kulki – kahdella pyörällä kulkevista rikkinäisistä lastenvaunuista pieniin rattaisiin.

Myöhemmin tapasin pommitetun kadun varrella kolmannen kerroksen kylmässä, puoliksi tuhoutuneessa salissa pidetyssä konferenssikokouksessa 480 palelevaa, nälkiintynyttä mutta uskollista myöhempien aikojen pyhää. Oli innoittavaa nähdä uskon valo. – – Siellä ei ollut katkeruutta eikä vihaa vaan suloista vastavuoroisuutta ja uskon ilmaisemista evankeliumiin.”¹



Presidentti Ezra Taft Benson näytti esimerkkiä siitä, kuinka eletään iloisena.

”Yksikään jäsen ei valittanut lainkaan olosuhteitaan huolimatta siitä, että jotkut olivat kuolemaisillaan nälkään aivan silmiemme edessä.

– – Pyhämmä – – ovat täynnä toivoa, rohkeutta ja uskoa, ja kaikkialla he katsovat iloisina eteenpäin ilmaisten mitä syvällisintä uskoa evankeliumiin ja jäsenyyteensä kirkossa. Se oli yksi suurimpia koskaan näkemiämme osoituksia evankeliumin todellisista hedelmistä ihmisten elämässä.”²

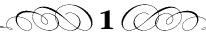
Presidentti Benson näki esimerkkejä toivosta ja optimismista myös lähellä kotia, missä monet hänen maanviljelijätovereistaan pysyivät iloisina silloinkin kun kohtasivat vakavia vaikeuksia. Hän sanoi:

”Muistan – – erään kokouksen, jossa olin läsnä lähellä Bancroftia Idahossa – –. Meillä oli ollut suurenmoinen kokous, ja kun se oli ohi, tervehdin joitakin kelpo maanviljelijöitä, joita siellä oli, ja eräs heidän joukossaan oleva mies oli nimeltään veli Yost, ja minä sanoin: ’Veli Yost, miten kaikki sujuu maatilalla?’ Veli Yost sanoi: ’Voi, kaikki on hyvin, veli Benson, mutta minä olen noin 20 000 dollaria köyhempi kuin olin kolme päivää sitten.’ Minä sanoin: ’Miten niin – hallako jälleen?’ Hän sanoi: ’Niin, se tuli juuri silloin kun vehnä oli tuleentumassa, ja tiedäthän, mitä siitä seuraa.’ Hän sanoi: ’Me lähdemme aamulla liikkeelle niittokoneilla, mutta kaikki on hyvin. Meillä on vielä vähän vehnää jäljellä laarissa, ja ainakin osa vuoden varastostamme on säästössä. Meidän ei tarvitse nähdä nälkää, ja uusia satoja tulee kyllä.’ Lähtiessämme sanoin vaimolleni: ’Mikä suurenmoinen henki.’

Me ajoimme Loganiin [Utahissa olevaan kaupunkiin, joka on noin 130 kilometrin päässä Bancroftista]. Meillä oli lapset mukana, ja me pysähdyimme Main Streetille mennäksemme erääseen ruokatarvikauppaan hakemaan pikkuleipiä lapsille. Ja kenetkä muun tapasimmekaan jalkakäytävällä kuin veli Yostin. Minä sanoin: ’Mitenkäs sinä täällä olet?’ Hän sanoi: ’Veli Benson, nyt on meidän temppelessäkäyntipäivämme.’ Ja minä sanoin: ’Vai niin, vastoinikäymiset eivät näytä heikentävän sinun mielialaasi.’ Sitten hän antoi minulle opetuksen. Hän sanoi: ’Veli Benson, vastoinikäymisten kohdatessa me tarvitsemme temppelessäkäyntiä sitäkin kipeämmin.’³

Presidentti Bensonin oma suhtautuminen vastoinkäymisiin kohotti niitä, jotka tunsivat hänet, aivan kuten muiden pyhien esimerkki vahvisti häntä. Vanhin Neal A. Maxwell kahdentoista apostolin koorumista kuvaili presidentti Bensonin olevan ”tapahtumien tarkkaavainen katselija, [joka] säilyttää tietyn mielen keveyden ja iloisuuden, jota meidän kannattaisi tarkkailla. Sellainen mielen keveys”, vanhin Maxwell sanoi, ”ei johdu siitä, että on piittaamaton ympärillä tapahtuvista asioista, vaan että huomaa ne ja katsoo silti noita tapahtumia kauemmas lupauksiin, jotka liittyvät siihen, kuinka valtakunta tulee lopulta voittamaan.”⁴

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Kun uskomme taivaalliseen Isäämme, meillä voi olla tulevaisuudentoivoa, myönteisyyttä nykyisissä tehtävissämme ja sisäistä rauhaa.

Meillä kaikilla on pettymyksiä ja lannistumisen hetkiä – se kuuluu elämään. Mutta jos meillä on uskoa, vastoinkäymisemme kestävät vain hetken, ja näennäisistä epäonnistumisistamme kumpuaa menestystä. Taivaallinen Isämme voi saada aikaan ihmeitä meidän jokaisen avulla, jos vain luotamme ja turvaamme Häneen.⁵

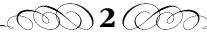
On suuri siunaus kokea sisäistä rauhaa, varmuutta, seesteisyyden henkeä ja levollisuutta sisimmässään riitojen ja kamppailujen aikoina, surun ja takaiskujen aikoina. On sielua tyydyttävää tietää, että Jumala on ohjaksissa, että Hän pitää lapsensa mielessään ja että me voimme täysin luottavaisina turvata Häneen.⁶

Rukous – hellittämätön rukous – voi saattaa meidät kosketuksiin Jumalan, suurimman lohdun ja opastuksen lähteen kanssa. ”Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi” (OL 10:5). ”Ponnistaessani kaikki voimani Jumalan avuksi huutamiseen, jotta hän vapauttaisi minut” kuvailee nuori Joseph Smith sitä tapaa, jolla hän pyhässä lehdossa esti vastustajaa tuhoamasta häntä (JS–H 16).⁷

Ilman uskoa taivaalliseen Isäämme me emme voi onnistua. Usko antaa meille näkemyksen siitä, mitä saattaa tapahtua, toivoa tulevaisuuteen ja myönteisyyttä nykyisissä tehtävissämme. Kun meillä on uskoa, me emme epäile työn lopullista menestystä.⁸

Meidän myöhempien aikojen pyhien jos keiden pitäisi olla kaikkein toiveikkaimpia ja vähiten pessimistisiä. Sillä vaikka me tiedämmekin, että ”rauha otetaan pois maan päältä ja Perkeleellä on valta omaan valtakuntaansa”, me tiedämme myös, että ”Herralla on valta pyhiinsä, ja hän hallitsee heidän keskuudessaan” (OL 1:35–36).

Meillä on varmuus siitä, että kirkko säilyy vahingoittumattomana Jumalan ohjatessa sitä edessä olevien levottomien aikojen halki, ja niinpä meille jokaiselle jää omakohtainen vastuu huolehtia siitä, että me itse pysymme uskollisina kirkolle ja sen opetuksille. ”Joka pysyy lujana eikä anna voittaa itseään, se pelastuu” (JS–M 11).⁹



Onni täytyy ansaita päiväpäivältä, mutta se on vaivan arvoista.

Meillä ei ole mitään syytä olla todella huolissamme. Eläkää evankeliumin mukaan, pitäkää käskyt. Huolehtikaa rukouksistanne aamuin ja illoin kodissanne. Pitäkää kiinni kirkon tasovaatimuksista. Yrittäkää elää rauhallisesti ja iloisesti. – – Onni täytyy ansaita päiväpäivältä. Mutta se on vaivan arvoista.¹⁰

George A. Smithin ollessa hyvin sairaana hänen serkkunsa, profeetta Joseph Smith, kävi häntä tapaamassa. Sairastunut kertoi: ”Hän [profeetta] sanoi minulle, ettei minun pitäisi koskaan lannistua, ympäröivätpä minua millaiset vaikeudet tahansa. Jos minut upotettaisiin Nova Scotian syvimpään hiilikaivokseen ja kaikki Kalliovuoret kasattaisiin päälleni, en saisi heittää toivoani, vaan minun olisi kestettävä, säilytettävä uskoni ja pysyttävä rohkeana, niin minä tulisin viimein esiin röykkiön laella.” – –

On aikoja, jolloin on vain kestettävä vanhurskaasti ja oltava Paholaista sitkeämpi, kunnes hänen lannistava henkensä väistyy. Herra sanoikin profeetta Joseph Smithille: ”Vastoinkäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken,

ja sitten, jos kestät ne hyvin, Jumala korottaa sinut korkeuteen” (OL 121:7–8).

Jatkamalla sitkeästi jaloissa pyrkimyksissä silloinkin, kun lannistumisen pilvi ympäröi meitä, pääsemme lopulta sen yläpuolelle päivänpaisteeseen. Kun Mestariimme Jeesus Kristus kohtasi koetuksista



”Onnellisena eläminen on sitä, että kasvaa hengellisessä voimassa kohti täydellisyyttä.”

suurimman silloin kun Isä jätti Hänet joksikin aikaa yksin ristiinnaulitsemisen aikana, Hän jatkoi silti työtään ihmislasten puolesta, ja pian sen jälkeen Hänet kirkastettiin ja Hän sai ilon täyteyden. Kun käytte läpi koettelemustanne, voitte muistella aikaisempia voittojanne ja laskea teillä jo olevia siunauksianne siinä varmassa toivossa, että suurempia siunauksia seuraa, jos olette uskollisia. Ja teillä voi olla se varma tieto, että aikanaan Jumala pyyhkii pois kaikki kyynelleet ja että ”mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, [sen] Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat” (1. Kor. 2:9.)¹¹

Olkaa hyväntuulisia kaikessa, mitä teette. Eläkää iloisesti. Eläkää onnellisesti. Eläkää innostuneesti tietäen, ettei Jumala elä synkkyydessä eikä surumielisyydessä vaan valossa ja rakkaudessa.¹²

 3

**Taivaallinen Isä haluaa meidän olevan onnellisia,
ja Hän siunaa meitä, kun me noudatamme
Hänen meitä koskevaa tahtoaan.**

”Thmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25). Taivaallinen Isämme haluaa meidän olevan onnellisia. Hän odottaa meidän olevan onnellisia. Mutta onnea ei ole tasovaatimustemme madaltamisessa. Onnea ei ole se, että ei elä vakaumuksensa mukaan, sen mukaan minkä tietää oikeaksi. Tulee hyvin helposti tavaksi ottaa hiukan rennommin tietyissä asioissa. Tulee hyvin helposti tavaksi etsiä vikoja tai arvostella, hautoa sydämessämme epäilyksiä joitakin asioita kohtaan kirkossa. Me tulemme kovin helposti vähän katkeriksi ja sitten juutumme siihen, tulemme surullisiksi ja näytämme synkkää naamaa. Synkkä naama ei ole koskaan voittanut taistelua sodassa eikä rakkaudessa.¹³

Ymmärrämmekö me, että onni tässä ja nyt koostuu siitä, että avoimesti, rakastavasti ja iloisesti tunnustamme Jumalan meitä koskevan tahdon – ja teemme sen kaikin tavoin ja kaikissa niin suurissa kuin pienissäkin asioissa? Täydellinen elämä on elämästä onnellisena. Onnellisena eläminen on sitä, että kasvaa hengellisessä voimassa kohti täydellisyyttä. Jokainen teko, joka tehdään Jumalan tahdon mukaan, on osa tuota kasvua. Älkäämme jakako elämäämme osiin. Eheyttäkäämme elämämme halveksien kuviteltua kunniaa ja suosiota, joka ei saa Jumalan hyväksyntää. Muistakaamme, että lujuutemme ja onnemme todellinen lähde on ihmisten ja olosuhteiden ulottumattomissa.¹⁴

Meidän täytyy oppia yhä uudelleen, että vain ottamalla vastaan Mestarin opettaman rakkauden evankeliumin ja elämällä sen mukaan ja vain täyttämällä Hänen tahtonsa me voimme murtaa meitä sitovat tietämättömyyden ja epäilyksen kahleet. Meidän on opittava tämä yksinkertainen, loistava totuus, niin että me voimme nyt ja iankaikkisesti kokea Hengen tuomaa suloista iloa. Meidän on kadotettava itsemme Hänen tahtonsa täyttämässä. Meidän on asetettava Hänet ensimmäiselle sijalle elämässämme. Niin, siunauksemme moninkertaistuvat, kun me jaamme Hänen rakkaudestaan lähimmäisillemme.¹⁵

”Veljet”, Paavali sanoi, ”vain tämän voin sanoa: jättäen mielestäni sen, mikä on takanapäin, ponnistelen sitä kohti, mikä on edessä.

Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat.” (Fil. 3:13–14.)

Täyttäköön mielenne tavoite olla Herran kaltainen, niin silloin voitte työntää masentavat ajatukset mielestänne pyrkiessänne innokkaasti tuntemaan Hänet ja tekemään Hänen tahtonsa. ”Olkoon teilläkin sellainen mieli”, sanoi Paavali (Fil. 2:5). ”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa”, sanoi Jeesus (OL 6:36). Ja mitä seuraa, jos näin teemme? ”Sille, jonka mieli on luja ja vakaa, sinä turvaat rauhan” (Jes. 26:3).¹⁶

Me emme ole koskaan yksin, jos elämme siten kuin meidän pitäisi, koska Isämme on aina meidän kanssamme siunaamassa meitä. Hän haluaa meidän menestyvän. Hän haluaa meidän olevan onnellisia. Hän haluaa meidän saavuttavan asettamamme hyvät tavoitteet. Hän tekee oman osansa, jos me teemme meidän osamme.¹⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Mistähän syystä usko Jumalaan tuo meille tulevaisuudentoivoa ja myönteisyyttä nykyisissä tehtävissämme? Mistä osassa 1 olevista neuvon sanoista voisit kertoa jollekulle, joka kaipaa sisäistä rauhaa? Miksi valitsisit nuo sanat?
- Kun käyt läpi osaa 2, mieti tilannetta, jolloin oli tarpeen, että kesetit vastoinikäymisen vanhurskaasti. Pohdi, miten tuo kokemus on ollut sinulle hyödyksi. Millä tavoin Herra auttaa meitä, kun me olemme halukkaita kestämaan koetuksia uskollisesti?
- Mitkä kokemukset ovat auttaneet sinua tietämään, että taivaallinen Isä haluaa sinun olevan onnellinen ja onnistuvan? Mistähän syystä onni tässä ja nyt koostuu siitä, että tunnustamme Jumalan meitä koskevan tahdon? (Ks. osa 3.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 11:28–30; Joh. 14:27; 16:33; Gal. 5:22; Moosia 2:41; Moroni 9:25–26; OL 101:11–16

Tutkimisen avuksi

”Luo katsaus joko lukemalla kirja, luku tai kohta nopeasti läpi tai tarkastelemalla otsikoita. Pyri ymmärtämään asiayhteys ja tausta.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 24.) Harkitse luvun tai kappaleen lukemista useammin kuin kerran, jotta voit ymmärtää sen syvällisemmin. Kun teet niin, saatat saada syvällisiä oivalluksia.

Viitteet

1. *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson*, 1989, s. 64–65.
2. *A Labor of Love*, s. 65.
3. Ks. ”Ei persikoita vaan miehiä”, *Valkeus*, tammikuu 1979, s. 17.
4. *Wherefore, Ye Must Press Forward*, 1977, s. 69.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 68.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 68.
7. Ks. ”Älkää vaipuko epätoivoon”, *Valkeus*, maaliskuu 1987, s. 2.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 67.
9. Ks. ”Älkää vaipuko epätoivoon”, s. 2.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 342.
11. Ks. ”Älkää vaipuko epätoivoon”, s. 6; Joseph Smithin sanat ovat julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 245.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 339.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 361.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 339.
15. Ks. ”Elämä on ikuinen”, *Valkeus*, huhtikuu 1992, s. 4–5.
16. Ks. ”Älkää vaipuko epätoivoon”, s. 7.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 385.



*Herra on sanonut: "Minun armoni riittää kaikille ihmisille,
jotka nöyryvät minun edessäni" (Et. 12:27).*



Todellisen parannuksen periaatteita

”Niille, jotka maksavat todellisen parannuksen vaatiman hinnan, on varma lupaus. Te voitte olla jälleen puhtaita. Epätoivo voi hälvetä. Elämääänne virtaa anteeksiantamuksen suloinen rauha.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kirkon presidenttinä presidentti Ezra Taft Benson sanoi: ”Kun olen etsinyt ohjausta Herralta, mielessäni ja sydämessäni on vahvistunut entisestään Herran kehotus opettaa tälle sukupolvelle ainoastaan parannusta (ks. OL 6:9; 11:9). Tämä on ollut jokaisen myöhempien aikojen profeetan teemana.”¹

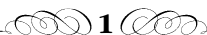
Jo ennen kuin presidentti Benson sai kutsun kirkon presidentiksi, hän teki parannuksesta palvelutyönsä tärkeän teeman. Siihen häntä oli neuvonut George Albert Smith, joka oli tuolloin kahdentoista apostolin koorumin presidentti. Presidentti Smith sanoi kirjeessä, jonka hän kirjoitti pian sen jälkeen kun presidentti Benson oli kutsuttu apostoliksi: ”Tehtäväsi tästä lähtien on etsiä tapoja ja keinoja levittää totuutta ja muistuttaa ihmisiä, joiden kanssa tulet tekemisiin, mahdollisimman ystävällisellä tavalla siitä, että parannus on ainoa yleislääke tämän maailman ongelmiin.”²

Presidentti Benson oli uskollinen tälle toimeksiannolle opettaessaan evankeliumia kautta maailman. Hän opetti, että on ”parempi valmistautua ja torjua kuin katua ja korjata”³. Mutta hän huomautti myös, että ”meillä kaikilla on tarve tehdä parannusta”⁴. Hän tähdensi parannukseen liittyvää voimallista sydämenmuutosta (ks. Alma 5:12–14) ja selitti Vapahtajan roolia sellaisen muutoksen aikaansaamisessa:

”Herra vaikuttaa sisältä ulospäin. Maailma vaikuttaa ulkoa sisään-päin. Maailma haluaa ottaa ihmiset pois kurjuudesta. Kristus ottaa kurjuuden pois ihmisistä, ja sen jälkeen he pystyvät itse nousemaan kurjuudestaan. Maailma haluaa muuttaa ihmisiä muuttamalla heidän ympäristöään. Kristus muuttaa ihmisiä, jotka sitten muuttavat ympäristöään. Maailma haluaa muuttaa ihmisten käyttäytymistä, mutta Kristus voi muuttaa ihmisluonnon. – –

Niin, Kristus muuttaa ihmisiä, ja muuttuneet ihmiset voivat muuttaa maailmaa.”⁵

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Todellisen parannuksen tekemiseksi meidän on ensin ymmärrettävä, että evankeliumin suunnitelma on onnensuunnitelma.

Tavanomaisessa mielessä termi *kirkon jäsenyys* tarkoittaa sitä, että henkilön nimi on virallisesti merkitty kirkon jäsenluetteloon. – –

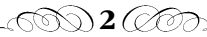
Mutta Herra määrittelee valtakuntansa jäsenyyden aivan eri tavoin. Vuonna 1828 Hän sanoi profeetta Joseph Smithin kautta: ”Katso, tämä on minun oppini: Jokainen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni, *hän on minun kirkkoani*” (OL 10:67, kursivointi lisätty). Hänelle, jonka kirkko tämä on, jäsenyys merkitsee paljon muutakin kuin nimeä jäsenluettelossa.

Haluan sen vuoksi tuoda julki joitakin tärkeitä oppeja, joita meidän on ymmärrettävä ja toteutettava käytännössä, ennen kuin me voimme tehdä todellisen parannuksen ja tulla Herran luokse.

Yksi Saatanan useimmin käyttämistä tavoista pettää ihmisiä on ajatus, että Jumalan käskyjen tarkoitus on vain kaventaa vapautta ja rajoittaa onnea. Erityisesti nuorista tuntuu joskus, että Herran mittapuut ovat kuin aitoja ja kettinkejä, jotka pitävät heidät erossa toiminnasta, joka näyttää nautittavimmalta elämässä. Mutta totuus on aivan päinvastainen. Evankeliumin suunnitelma on *nimenomaan* se suunnitelma, jonka kautta ihmiset voivat saada ilon täyteyden. Tämä on ensimmäinen oppi, jota haluan tähdentää. Evankeliumin periaatteet ovat askelmia ja ohjeita, jotka auttavat meitä löytämään todellista onnea ja iloa.

Tämän opin ymmärtäminen sai psalminkirjoittajan huudahtamaan: ”Kuinka rakastankaan sinun lakiasi! – Sinun käskysi – tekevät minut vihollisiani viisaammaksi. – Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani. – Sinun liittosi on ikuinen perintöni, siitä minun sydämeni iloitsee.” (Ps. 119:97–98, 105, 111.)

Jos me haluamme tehdä todellisen parannuksen ja tulla Hänen luokseen, niin että meitä voidaan kutsua Hänen kirkkonsa jäseniksi, meidän on aivan ensimmäiseksi ymmärrettävä tämä iankaikkinen totuus, että evankeliumin suunnitelma on *nimenomaan* onnensuunnitelma. *Jumalattomuus ei ole koskaan tuonut, ei koskaan tuo eikä tule koskaan tuomaan* meille onnea [ks. Alma 41:10]. Jumalan lakien rikkominen tuo vain kurjuutta, orjuutta ja pimeyttä.⁶



Todellista parannusta edeltää usko Jeesukseen Kristukseen.

Toinen oppi, joka meidän on tärkeä ymmärtää, on parannuksen ja uskon periaatteen välinen suhde. Parannus on evankeliumin toinen peruseriaate. Ensimmäinen on, että meidän täytyy uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen. Miksi näin on? Miksi uskon Herraan täytyy edeltää todellista parannusta?

Vastataksemme tähän kysymykseen meidän on ymmärrettävä jotakin Mestarin sovitushrista. Lehi opetti, ettei ”mikään liha voi asua Jumalan edessä muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta” (2. Nefi 2:8). Edes rehdein ja nuhteettomin ihminen ei voi pelastua pelkästään omien ansioidensa perusteella, sillä – kuten apostoli Paavali sanoo meille – ”kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta” (Room. 3:23).

Ellei olisi ollut täydellistä, synnitöntä Vapahtajan elämää, jonka Hän omasta tahdostaan antoi puolestamme, ei voisi olla syntien anteeksiantoa.

Siksi parannus on muutakin kuin vain käyttäytymisen muutos. Monet miehet ja naiset maailmassa osoittavat suurta tahdonvoimaa ja itsekuria voittaessaan pahoja tapoja ja lihan heikkouksia. Mutta samaan aikaan he eivät uhraa ajatustakaan Mestarille ja joskus jopa avoimesti hylkäävät Hänet. Tällaiset käyttäytymisen muutokset,

vaikka ovatkin oikean suuntaisia, eivät merkitse todellista parannusta.

Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on se perustus, jolle vilpittömän ja merkityksellisen parannuksenteon täytyy pohjautua. Jos me todella haluamme luopua synnistä, meidän on ensin turvauduttava Häneen, joka on pelastuksemme aikaansaaja.⁷

3

Parannukseen kuuluu voimallinen sydämenmuutos.

Kolmas tärkeä periaate, joka meidän on ymmärrettävä, jos me haluamme olla todellisia kirkon jäseniä, on se, ettei parannukseen liity pelkästään tekojen muutos vaan myös sydämenmuutos.

Kun kuningas Benjamin päätti merkittävän puheensa Sarahemlan maassa, kaikki ihmiset huusivat yhteen ääneen uskovansa hänen sanoihinsa. He tiesivät varmasti, että hänen lupauksensa lunastuksesta oli totta, koska he sanoivat, että Herran Kaikkivaltiaan Henki ”on saanut aikaan voimallisen muutoksen meissä eli meidän sydämissämme, [ja huomatkkaa tämä] niin ettei meillä ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää” (Moosia 5:2).⁸

Voiko ihmissydän muuttua? Totta kai! Sitä tapahtuu joka päivä kirkon suuren lähetystyön piirissä. Se on yleisimpiä Kristuksen ihmeistä nykyaikana. Jos sitä ei ole tapahtunut teille, niin sen pitäisi tapahtua.

Meidän Herramme sanoi Nikodemokselle: ”Jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3). – –

Alma sanoo: ”Ja Herra sanoi minulle: Älä ihmettele, että koko ihmissuvun, eli miesten ja naisten, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen, täytyy syntyä uudesti, eli syntyä Jumalasta, muuttua lihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauden tilaan ja tulla Jumalan lunastamiksi, tullen hänen pojikseen ja tyttäricksen.

Ja niin heistä tulee uusia luotuja; ja elleivät he tee tätä, he eivät mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.” (Moosia 27:25–26.) – –

Alman kirjan neljännessä luvussa kerrotaan sellaisesta ajasta nefiläisten historiassa, jolloin ”kirkon edistyminen alkoi heiketä” (Alma 4:10). Alma vastasi tähän haasteeseen jättämällä ylimmän



Tekemällä parannuksen Alma nuorempi koki ihmeenomaisen sydämenmuutoksen.

tuomarinistuimen hallituksessa ja omistautui kokonaan sille ylipapin tehtävälle, joka hänellä oli (ks. Alma 4:20).

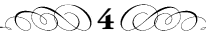
Hän esitti ”puhtaan todistuksen” kansaa vastaan (Alma 4:19), ja viidennessä luvussa hän esittää yli neljäkymmentä tärkeää kysymystä. Hän puhui kirkon jäsenille suoraan ja julisti: ”Minä kysyn teiltä, kirkon veljeni: Oletteko te hengellisesti syntyneet Jumalasta? Oletteko saaneet hänen kuvansa kasvoihinne? Oletteko kokeneet tämän voimallisen muutoksen sydämessänne?” (Alma 5:14.)

Hän jatkoi: ”Jos olette kokeneet sydämen muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, tahtoisin kysyä, voitteko nyt tuntea sellaista?” (Alma 5:26.)

Eikö kirkon edistyminen lisääntyisi ratkaisevasti myös nykyaikana, jos hengellisesti uudestisyntyneiden määrä lisääntyisi? Voitteko kuvitella, mitä kodeissamme tapahtuisi? Voitteko kuvitella, mitä tapahtuisi, jos Mormonin kirjoja olisi yhä enemmän yhä useammilla lähetyssaarnaajilla, jotka osaavat käyttää niitä ja jotka ovat syntyneet Jumalasta? Kun näin tapahtuu, me saamme sielujen runsaan

sadon, jonka Herra lupasi. Alma, joka oli ”syntynyt Jumalasta”, oli lähetyssaarnaaja, joka pystyi julistamaan sanaa niin voimallisesti, että monet muutkin syntyivät Jumalasta. (Ks. Alma 36:23–26.)⁹

Kun me olemme kokeneet tämän voimallisen muutoksen, jonka vain usko Jeesukseen Kristukseen ja Hengen vaikutus meissä voivat saada aikaan, meistä tulee aivan kuin uusia ihmisiä. Siksi tätä muutosta verrataan uuteen syntymään. Tuhannet teistä ovat kokeneet tämän muutoksen. Olette hylänneet synnillisen elämän, joskus hyvinkin synkän ja vastenmielisen synnin, ja ottamalla vastaan Kristuksen veren elämääne olette tulleet puhtaiksi. Teillä ei ole enää halua palata vanhoihin tapoihinne. Olette todella uusia ihmisiä. Sitä tarkoitetaan sydämenmuutoksella.¹⁰



Todelliseen parannukseen johtaa Jumalan mielen mukainen murhe.

Neljäs oppi, jota haluaisin tähdentää, on se, mitä pyhissä kirjoituksissa nimitetään ”Jumalan mielen mukaiseksi murheeksi”, jota tunemme syntiemme vuoksi. Ei ole epätavallista löytää maailmasta miehiä ja naisia, jotka tuntevat katumusta tekemistään vääryyksistä. Joskus se johtuu siitä, että heidän tekonsa aiheuttavat heille tai heidän rakkailleen suurta surua ja kurjuutta. Joskus heidän surunsa johtuu siitä, että he jäävät kiinni ja heitä rangaistaan heidän teoistaan. Tällaiset maailmalliset tunteet eivät ole Jumalan mielen mukaista murhetta.

– – Nefiläisen kansakunnan viimeisinä päivinä Mormon sanoi kansastaan: ”Heidän murheensa ei johtanut parannukseen [Jumalan hyvyyden tähden], vaan se oli pikemminkin tuomittujen murehtimista, koska Herra ei tahtonut aina sallia heidän saavan onnea synnistä.

Eivätkä he tulleet Jeesuksen luokse särkynein sydämin ja murtimein mielin, vaan he kirosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa.” (Morm. 2:13–14.)

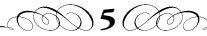
Itäisellä pallonpuoliskolla apostoli Paavali työskenteli korinttilaisten keskuudessa. Saatuaan kuulla pyhien keskuudessa ilmenevistä vakavista ongelmista, joihin kuului myös moraalittomuus (ks. 1. Kor. 5:1), Paavali kirjoitti terävän nuhtelukirjeen. Ihmiset ottivat sen vastaan oikeassa hengessä, ja ilmeisesti ongelmat korjaantuivat,

sillä toisessa kirjeessään heille Paavali kirjoitti: ”Olen nyt iloinen – en siksi, että te tulitte surullisiksi, vaan koska murheenne sai teidät muuttamaan mielenne. Murheenne oli Jumalan mielen mukaista – –.

Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, jota ei tarvitse katua, sillä se johtaa pelastukseen. Maallinen murhe sen sijaan tuottaa kuoleman.” (2. Kor. 7:9–10.)

Molemmissa näissä kohdissa Jumalan mielen mukainen murhe määritellään murheeksi, joka johtaa meidät tekemään parannuksen.

Jumalan mielen mukainen murhe on Hengen lahja. Se on syvällinen ymmärrys siitä, että meidän tekomme ovat loukanneet Isäämme ja Jumalaamme. Se on pistävä ja helytymätön tietoisuus siitä, että käytöksemme aiheutti Vapahtajallemme, joka ei syntiä tehnyt, suurimmalle kaikista, tuskia ja kärsimystä. Meidän syntiemme vuoksi Hän vuoti verta joka huokosestaan. Tämä hyvin todellinen henkinen ja hengellinen ahdistus on sitä, mistä pyhissä kirjoituksissa käytetään ilmausta ’särkynyt sydän ja murtunut mieli’. (Ks. 3. Nefi 9:20; Moroni 6:2; OL 20:37; 59:8; Ps. 34:19; 51:19; Jes. 57:15.) Sellainen henki on ehdoton todellisen parannuksen edellytys.¹¹



Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus haluavat hartaasti nähdä meidän muuttavan elämäämme, ja He auttavat meitä.

Seuraava periaate, jota haluaisin käsitellä, on tämä: kukaan ei halua yhtä hartaasti nähdä meidän muuttavan elämäämme kuin Isä ja Vapahtaja. Ilmestyskirjassa on voimallinen ja syvällinen kutsu Vapahtajalta. Hän sanoo: ”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen.” (Ilm. 3:20.) Huomatkaa, ettei Hän sano: ”Minä seison ovella ja odotan, että te kolkutatte.” Hän kutsuu, kehottaa, pyytää meitä avaamaan sydämemme ja päästämään Hänet sisään.

Moronin suuressa saarnassa, joka käsittelee uskoa, tämä periaate ilmenee vielä selvemmin. Herra sanoi hänelle: ”Jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille.” Ei ole väliä sillä, mikä on puuttemme tai heikkoutemme tai riittämättömyytemme. Hänen lahjansa ja voimansa riittävät niiden kaikkien voittamiseen.

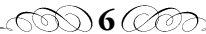
Moroni jatkaa Herran sanoin: ”Minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, *niin minä teen sen, mikä on heikkoa, heissä vahvaksi.*” (Et. 12:27, kursivointi lisätty.)

Mikä lupaus Herralta! Ongelmiemme perimmäinen syy voidaan muuttaa, muovata ja muodostaa vahvuudeksi ja voimanlähteeksi. Tämä lupaus toistuu muodossa tai toisessa monissa muissa pyhien kirjoitusten kohdissa. Jesaja sanoi: ”Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa” (Jes. 40:29). Paavalille Herra sanoi: ”Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.” (2. Kor. 12:9.) Opissa ja liitoissa sanotaan: ”Se, joka vapisee minun valtani alla, tehdään väkeväksi, ja hän tuottaa kiitoksen ja viisauden hedelmää” (OL 52:17; ks. myös 1. Nefi 17:3; 2. Nefi 3:13; OL 1:28; 133:58–59).¹²

Saatanan tehokkaimpia menetelmiä niiden kohdalla, jotka hän on houkutellut syntiin, on kuiskata heidän korvaansa, etteivät he ole kelvollisia rukoilemaan. Hän sanoo teille, että taivaallinen Isä on niin tyytymätön teihin, ettei Hän koskaan kuule rukouksianne. Se on valhe, ja hän sanoo sen pettääkseen teitä. Synnin voima on suuri. Jotta vapautuisimme siitä, varsinkin vakavasta synnistä, meidän on saatava itseämme suurempaa voimaa.

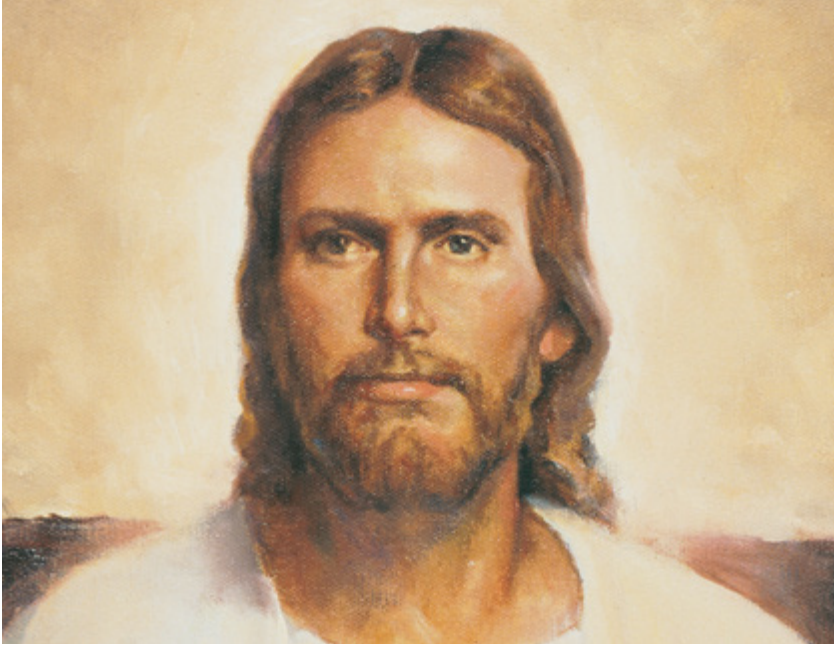
Ei kukaan halua hartaammin auttaa teitä pääsemään eroon synnistä kuin teidän taivaallinen Isänne. Kääntykää Hänen puoleensa. Tunnustakaa syntinne, tunnustakaa häpeänne ja syyllisyytenne ja anokaa sitten Häneltä apua. Hänellä on voima auttaa teitä voittoon.¹³

Veljet ja sisaret, meidän on vietävä syntimme Herran eteen nöyrässä ja murheisessa parannuksessa. Meidän on anottava Häneltä voimaa voittaa ne. Lupaukset ovat varmat. Hän tulee avuksemme. Me löydämme voimaa muuttaa elämäämme.¹⁴



Me emme saa menettää toivoa, kun pyrimme tulemaan Kristuksen kaltaisiksi.

Kuudes ja viimeinen seikka, jonka haluan tuoda esiin parannussenteossa, on se, että meidän on oltava varuillamme, kun pyrimme tulemaan yhä enemmän Jumalan kaltaisiksi, että emme lannistuisi ja menettäisi toivoa. Kristuksen kaltaiseksi tuleminen on koko elämän



"Todellinen parannus perustuu uskoon Herraan Jeesukseen Kristukseen ja lähtee siitä. Mitään muuta tapaa ei ole."

kestävä pyrkimys, ja hyvin usein siihen liittyvä kasvu ja muutos on hidasta, miltei huomaamatonta. Pyhissä kirjoituksissa on merkittäviä kertomuksia miehistä, joiden elämä muuttui dramaattisesti, aivan kuin silmänräpäyksessä: Alma nuorempi, Paavali matkalla Damaskokseen, pitkälle yöhön rukoileva Enos, kuningas Lamoni. Tällaiset hämmästyttävät esimerkit voimasta muuttua jopa sellaisten kohdalla, jotka ovat syvällä synnissä, antavat luottamusta siihen, että sovitus voi tavoittaa nekin, jotka ovat syvimmällä epätoivossa.

Mutta meidän on oltava varovaisia, kun puhumme näistä merkittävistä esimerkeistä. Vaikka ne ovat todellisia ja voimallisia, ne ovat pikemminkin poikkeus kuin sääntö. Jokaista Paavalia, jokaista Enosia ja jokaista kuningas Lamonia kohden on satoja ja tuhansia, joiden kohdalla parannuksenteko on paljon hienovaraisempaa, paljon huomaamattomampaa. Päivä päivältä he lähestyvät Herraa tajuamattakaan, että ovat rakentamassa Jumalan kaltaista elämää. He elävät hiljaa hyvää tehden, palvelen ja omistautuen. He ovat kuin lamanilaiset, joista Herra sanoi, että heidät "kastettiin tulella

ja Pyhällä Hengellä, *eivätkä he sitä tienneet*” (3. Nefi 9:20, kursivointi lisätty).

Emme saa menettää toivoa. Toivo on ihmisten sielun ankkuri. Saatana haluaisi meidän heittävän tuon ankkurin pois. Siten hän voi saada meidät lannistumaan ja antamaan periksi. Mutta me emme saa menettää toivoa. Herra on mielistynyt jokaiseen yritykseen, jopa pieniin, jokapäiväisiinkin, kun pyrimme tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen. Vaikka näyttää ehkä siltä, että meillä on vielä pitkä matka tiellämme täydellisyyteen, emme saa luopua toivosta.¹⁵

Niille, jotka maksavat todellisen parannuksen vaatiman hinnan, on varma lupaus. Te voitte olla jälleen puhtaita. Epätoivo voi hälvetä. Elämäännne virtaa anteeksiantamuksen suloinen rauha.

Herran Jesajan kautta lausumat sanat ovat varmat: ”Tulkaa, selvitäkäämme miten asia on, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purpuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.” (Jes. 1:18.)

Ja tällä taloudenhoitokaudella Herra puhui yhtä selkeästi, kun Hän sanoi: ”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää” (OL 58:42).¹⁶

Toivon, ettemme me elä menneisyydessä. Ihmisillä, jotka elävät menneisyydessä, ei ole kovinkaan paljon tulevaisuutta. Meillä on voimakas taipumus surra menetyksiämme ja tekemiämme päätöksiä, joiden jälkikäteen ajattelemme olleen kenties vääriä päätöksiä. Meillä on voimakas taipumus harmitella olosuhteita, joissa olemme, ja ajatella, että ne olisivat saattaneet olla paremmat, jos olisimme tehneet toisenlaisia päätöksiä. Me voimme hyötyä menneisyyden kokemuksista. Mutta älkäämme tuhlatko aikaamme murehtimalla päätöksiä, jotka on tehty, virheitä, jotka on tehty. Eläkäämme nykyisyydessä ja tulevaisuudessa.¹⁷

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun me pyrimme tulemaan kelvolliseksi olemaan Kristuksen kirkon jäseniä – jäseniä siinä mielessä kuin Hän tarkoittaa, jäseniä, jotka ovat tehneet parannuksen ja tulleet Hänen luokseen – muistakaamme nämä kuusi periaatetta. Ensiksi, evankeliumi on Herran laatima onnensuunnitelma ja parannuksen on tarkoitus tuoda meille iloa. Toiseksi, todellinen parannus perustuu uskoon Herraan Jeesukseen Kristukseen ja lähtee siitä. Mitään

muuta tapaa ei ole. Kolmanneksi, todelliseen parannukseen liittyy sydämenmuutos, ei pelkästään käyttäytymisen muutos. Neljänneksi, tähän voimalliseen sydämenmuutokseen kuuluu se, että tunnemme Jumalan mielen mukaista murhetta synneistämme. Juuri tätä tarkoittaa särjetty sydän ja murtunut mieli. Viidenneksi, Jumalan lahjat riittävät auttamaan meitä voittamaan jokaisen synnin ja heikkouden, jos me vain käännyimme Hänen puoleensa saadaksemme apua. Lopuksi, meidän on muistettava, että useimmiten parannukseen ei liity sensaatiomaisia tai dramaattisia muutoksia, vaan se on pikemminkin vaiheittaista, vakaata, johdonmukaista etenemistä kohti Jumalan kaltaisuutta.

Jos me pyrimme omaksumaan nämä periaatteet elämäämme ja käyttämään niitä päivittäin, silloin olemme kelvollisia olemaan enemmän kuin nimiä Jeesuksen Kristuksen kirkon jäsenluettelossa. Todellisina jäseninä me voimme luottaa Hänen lupaukseensa: ”Jokaisen, joka on minun kirkkoani ja kestää minun kirkossani loppuun asti, minä perustan kalliolleni, eivätkä helvetin portit heitä voita” (OL 10:69).

Rukoukseni on, että me kaikki voisimme voittaa tuon lupauksen omaksemme.¹⁸

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi, että todellisen parannuksen tehdäksemme meidän täytyy ensin ymmärtää, että ”evankeliumin suunnitelma on *nimenomaan* onnensuunnitelma” ja ettei jumalattomuus ”*tule koskaan* tuomaan meille onnea” (osa 1). Mistähän syystä tämän ymmärtäminen on olennaista parannusprosessissa?
- Miksi pyrkimyksissämme tehdä parannusta käyttäytymisen muutos ei riitä? (Ks. osa 2.) Mistähän syystä meidän pitää turvautua Jeesukseen Kristukseen voidaksemme tehdä todellisen parannuksen?
- Millä tavoin olet kokenut voimallisen sydämenmuutoksen, kuten osassa 3 selitetään? Mitä voimme tehdä auttaaksemme muita kokemaan tämän muutoksen?

- Millä tavoin Jumalan mielen mukainen murhe eroaa murheesta, jota jotkut tuntevat, kun he ovat tehneet jotakin väärää? (Ks. osa 4.) Kuinka isä, äiti tai piispa voisi käyttää osan 4 opetuksia auttaakseen jotakuta, jonka pitää tehdä parannus?
- Kun käyt läpi osaa 5, mitkä opetukset ovat mielestäsi erityisen lohdullisia? Miksi nämä opetukset ovat sinusta lohdullisia?
- Todistaessaan Vapahtajan sovituksen voimasta presidentti Benson sanoi: ”Me emme saa menettää toivoa” (osa 6). Kun käyt läpi osaa 6, minkä sovitusta koskevien opetusten koet tuovan sinulle toivoa?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Luuk. 15:11–32; Moosia 4:10–12; 26:30–31; Alma 34:17–18; 3. Nefi 27:19–20; OL 18:10–16; 19:15–19

Opetusvihje

”Päätehtävänäsi tulee olla toisten auttaminen evankeliumin oppimisessa eikä vaikuttava esitys. Tämä sisältää myös sen, että annat oppijoille tilaisuuksia opettaa toisiaan.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 64.)

Viitteet

- | | |
|--|--|
| 1. ”Astian puhdistaminen sisältä”, <i>Valkeus</i> , 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 3. | 9. Ks. ”Syntyneet Jumalasta”, s. 4–5. |
| 2. Julkaisussa Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , 1987, s. 184. | 10. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 4. |
| 3. ”The Law of Chastity”, <i>New Era</i> , tammi-kuu 1988, s. 6. | 11. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 4–5. |
| 4. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1955, s. 47. | 12. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 5–7. |
| 5. Ks. ”Syntyneet Jumalasta”, <i>Valkeus</i> , 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 5. | 13. Ks. ”Siveyden laki”, <i>Valkeus</i> , lokakuu 1988, s. 39. |
| 6. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, <i>Valkeus</i> , maaliskuu 1990, s. 2. | 14. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 7. |
| 7. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 2–4. | 15. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 7. |
| 8. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 4. | 16. Ks. ”Siveyden laki”, s. 40. |
| | 17. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , 1988, s. 387. |
| | 18. Ks. ”Voimallinen sydämen muutos”, s. 7. |



Jeesus Kristus, Vapahtajamme ja Lunastajamme

”Me julistamme Jeesuksen Kristuksen jumalallisuutta. Me katsomme Häneen pelastuksemme ainoana lähteenä.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

”Eⁿ muista aikaa, jolloin en olisi uskonut Jeesukseen Kristukseen”, presidentti Ezra Taft Benson on sanonut. ”Tuntuu siltä, että Hänen elämänsä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa todellisuus on aina ollut osa elämääni. Kasvoin kodissa, jossa uskolliset vanhempani uskoivat vilpittömästi Kristukseen ja todistivat Hänestä, ja siitä olen todella kiitollinen.”¹

Tämä todistus Jeesuksesta Kristuksesta oli presidentti Bensonin elämän perusta. Se muovasi hänen tärkeysjärjestyksensä, ohjasi hänen päätöksiään ja auttoi häntä selviytymään koettelemuksista. Se antoi näkemystä kuolevaisuuden tarkoitukseen ja luottamusta iankaikkisen elämän lupauksiin ja siunauksiin.

Palvellessaan apostolinvirassaan Jeesuksen Kristuksen erityisenä todistajana presidentti Benson todisti usein Vapahtajasta. Myöntäen, että ”joskus kysytään: ’Ovatko mormonit kristittyjä?’”, hän todisti:

”Me julistamme Jeesuksen Kristuksen jumalallisuutta. Me katsomme Häneen pelastuksemme ainoana lähteenä. Me pyrimme elämään Hänen opetustensa mukaan, ja me odotamme aikaa, jolloin Hän tulee takaisin maan päälle hallitsemaan ja vallitsemaan kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana. Mormonin kirjan profetan sanoin me sanomme – –, ’ettei muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta pelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta’ (Moosia 3:17).”²



"Yksikään tapahtuma ei voi olla tärkeämpi yksittäisille ihmisille tai kansoille kuin Mestarin ylösnousemus."

Presidentti Bensonin julistukset Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta liittyivät usein Mormonin kirjaan.³ ”Mormonin kirjan kautta Jumala on meidän aikanamme antanut käsin kosketeltavan todisteen siitä, että Jeesus on Kristus”, hän sanoi.⁴ Hän opetti, että ”Mormonin kirjan päätehtävä” on saada ihmiset vakuuttumaan tästä totuudesta.⁵ ”Yli puolessa Mormonin kirjan kaikista jakeista puhutaan meidän Herrastamme”, hän huomautti. ”Hänelle on annettu Mormonin kirjassa yli sata erilaista nimeä. Noilla nimillä on erityinen merkitys Hänen jumalallisen luonteensa kuvaajina.”⁶

Presidentti Bensonin todistus Vapahtajasta toi esiin sen, kuinka lähellä hän tunsii olevansa Vapahtajaa:

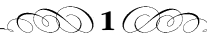
”Rakastan Häntä kaikesta sielustani.

Todistan nöyrästi, että Hän on sama rakastava, myötätuntoinen Herra tänä päivänä kuin Hän oli vaeltaessaan Palestiinan pölyisiä teitä. Hän on lähellä maan päällä olevia palvelijoitaan. Hän välittää tänäkin päivänä meistä jokaisesta ja rakastaa meitä. Siitä voitte olla varmoja.

Hän elää nytkin meidän Herranamme, meidän Mestarinamme, meidän Vapahtajanamme, meidän Lunastajanamme ja meidän Jumalanamme.

Jumala siunatkoon meitä kaikkia, että uskoisimme Häneen, ottaisimme Hänet vastaan, palvelisimme Häntä, luottaisimme täysin Häneen ja seuraisimme Häntä.”⁷

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Koska Jeesus Kristus rakastaa meitä äärettömästi, Hän lunasti meidät fyysisestä ja hengellisestä kuolemasta.

Millään muulla yksittäisellä asialla ei ole ollut tämän maan päällä yhtä suurta vaikutusta kuin Jeesuksen Kristuksen elämällä. Ilman Hänen opetuksiaan emme voisi muodostaa itsellemme käsitystä elämästämme. Ilman Häntä me eksyisimme pelon ja pimeyden synnyttämien uskomusten ja palvontojen kangastukseen, jossa vallitsee se, mikä on aistillista ja aineellista. Me olemme vielä kaukana Hänen meille asettamastaan päämäärästä, mutta me emme saa milloinkaan kadottaa sitä näkyvistämme, kuten emme myöskään saa

unohtaa, että ilman Hänen opetuksiaan, Hänen elämänsä, Hänen kuolemaansa ja Hänen ylösnousemestaan meidän suurenmoinen nousumme kohti valoa, kohti täydellisyyttä olisi mahdotonta.⁸

Voidaksemme osoittaa vähintäkään arvontoa ja kiitollisuutta siitä, mitä [Jeesus Kristus] on tehnyt meidän hyväksemme, meidän täytyy muistaa nämä tärkeät totuudet:

Jeesus tuli maan päälle tekemään Isämme tahdon.

Tullessaan Hänellä oli tieto siitä, että Hän kantaisi meidän kaikkien syntikuorman.

Hän tiesi, että Hänet ylennettäisiin ristille.

Hän syntyi tullakseen koko ihmiskunnan Vapahtajaksi ja Lunastajaksi.

Hän *kykeni* suorittamaan tehtävänsä, koska Hän oli Jumalan Poika ja koska Hänellä oli Jumalan voima.

Hän *halusi* suorittaa tehtävänsä, koska Hän rakastaa meitä.

Kenelläkään muulla kuolevaisella olenolla ei ole ollut voimaa eikä kykyä lunastaa kaikkia muita kuolevaisia heidän kadotetusta ja langenneesta tilastaan, eikä kukaan muu liioin olisi voinut vapaaehtoisesti antaa henkeään ja siten aikaansaada kaikkien muiden kuolevaisten ylösnousemusta.

Vain Jeesus Kristus kykeni suorittamaan ja halusi suorittaa sellaisen lunastavan rakkaudenteon.⁹

Jeesus Kristus – – tuli tähän maailmaan ennalta määrättyinä aikana kuninkaallisen esikoisoikeuden kautta, joka säilytti Hänen jumaluutensa. Hänen olemuksessaan yhdistyivät Hänen kuolevaisen äitinsä inhimilliset ominaisuudet ja Hänen iankaikkisen Isänsä jumalalliset ominaisuudet ja voimat.

Hänen ainutlaatuinen perimänsä oikeutti Hänet käyttämään kunnoitettavaa nimeä – Jumalan ainosyntyinen Poika lihassa. Jumalan Poikana Hän peri voimat ja älyn, jollaisia kenelläkään ihmisellä ei ole koskaan ollut ennen Häntä eikä Hänen jälkeensä. Hän oli kirjaimellisesti Immanuel, joka tarkoittaa ”meidän kanssamme on Jumala”. (Ks. Jes. 7:14; Matt. 1:23.)



”Millään muulla yksittäisellä asialla ei ole ollut tämän maan päällä yhtä suurta vaikutusta kuin Jeesuksen Kristuksen elämällä.”

Vaikka Jeesus olikin maan päälle lähetetty Jumalan Poika, niin Isän jumalallinen suunnitelma edellytti, että Hän joutuisi alistumaan kaikkiin kuolevaisuuden vaikeuksiin ja ahdistuksiin. Siksi Hän joutui kokemaan ”koetuksia – –, nälkää, janoa ja uupumusta” (Moosia 3:7).

Jotta Jeesus olisi sovelias kaikkien Isämme lasten *Lunastajaksi*, Hänen täytyi olla täydellisen kuuliainen kaikille Jumalan laeille. Koska Hän alistui Isän tahtoon, Hän varttui ”armosta armoon, kunnes Hän sai [Isän voiman] täyteen”. Siten Hän sai ”kaiken vallan sekä taivaassa että maan päällä”. (OL 93:13, 17.)¹⁰

Koska [Jeesus] oli Jumala – ja Jumalan Poika – Hän kykeni ottamaan kantaakseen muiden ihmisten syntien painon ja kuorman. Jesaja profetoi näillä sanoilla Vapahtajamme halukkuudesta tehdä se: ”Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. – – Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekemme hänet ruhjoneet. Hän kärsi

rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes. 53:4–5.)

Tuo pyhä, epäitsekäs teko ottaa vapaaehtoisesti päälleen kaikkien muiden ihmisten synnit on sovitus. Kuolevainen ihminen ei voi käsittää, kuinka *Yksi* voisi kantaa *kaikkien* synnit. Mutta tämän minä tiedän: Hän otti päälleen kaikkien synnit ja teki sen, koska Hän rakastaa meitä jokaista äärettömästi. Hän on sanonut: ”Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen; – – mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa” (OL 19:16, 18).

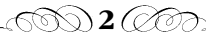
Tuosta kiduttavasta koettelemuksesta huolimatta Hän otti maljan ja joi. Hän kärsi kaikkien ihmisten tuskan, niin ettei meidän tarvitsisi kärsiä. Hän alistui vainoojiensa nöyryytykseen ja loukkauksiin valittamatta tai kostamatta. Hän kesti ruoskimisen ja sitten julman ristiinnaulitsemisen häpeän.¹¹

Getsemanessa ja Golgatalla [Jeesus] sai aikaan äärettömän ja iankaikkisen sovituksen. Se oli suurin yksittäinen rakkaudenteko muistiin merkityssä historiassa. Sitten seurasi Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa.

Siten Hänestä tuli Lunastajamme. Hän lunasti fyysisestä kuolemasta meidät kaikki ja hengellisestä kuolemasta ne meistä, jotka noudattavat evankeliumin lakeja ja toimituksia.¹²

Me emme ehkä milloinkaan ymmärrä emmekä käsitä kuolevaisuudessa, *kuinka* Hän teki sen, mitä Hän teki, mutta meidän täytyy ymmärtää, *miksi* Hän teki sen.

Kaiken sen vaikuttimena, mitä Hän teki, oli Hänen epäitsekäs, ääretön rakkautensa meitä kohtaan.¹³



Jeesus Kristus tuli esiin haudasta, ja Hän elää nyt ylösnousseena olentona.

Historian suurimmat tapahtumat ovat niitä, jotka vaikuttavat suurimpaan määrään ihmisiä pisimmällä aikavälillä. Tämän määritelmän

mukaan yksikään tapahtuma ei voi olla tärkeämpi yksittäisille ihmisille tai kansoille kuin Mestarin ylösnousemus.

Jokainen sielu, joka on elänyt ja kuollut maan päällä, tulee varmasti ja sananmukaisesti nousemaan kuolleista, ja siksi tähän tapahtumaan on varmasti syytä huolellisesti valmistautua. Loistavan ylösnousemuksen pitäisi olla jokaisen miehen ja naisen tavoite, sillä ylösnousemus on tapahtuva.

Mikään ilmiö ei ole niin yleismaailmallisen kattava kuin ylösnousemus. Jokainen elävä olento nousee kuolleista. ”Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi” (1. Kor. 15:22).

Pyhät aikakirjat kertovat meille, että kolmantena päivänä Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta tapahtui suuri maanjäristys. Kivi vieritettiin pois haudan suulta. Muutamat naiset, joiden joukossa oli Kristuksen hartaimpia seuraajia, tulivat haudalle mukanaan yrttejä eivätkä ”löytäneet Herran Jeesuksen ruumista”.

Enkelit ilmestyivät heille ja sanoivat vain: ”Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.” (Luuk. 24:3–6.) Historiassa ei ole mitään tämän järjestyvän ilmoituksen veroista: ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.”

Herran ylösnousemuksen todellisuus perustuu *monien* luotettavien todistajien vakuutuksiin. Ylösnoussut Herra ilmestyi muutamille naisille, kahdelle opetuslapselle tiellä Emmaukseen, Pietarille, apostoleille ja ”sen jälkeen”, kuten Paavali kertoi, ”hän ilmestyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle – –. Viimeiseksi kaikista hän ilmestyi [Paavalillekin].” (1. Kor. 15:6, 8.) – –

Yhtenä Hänen myöhempien aikojen todistajistaan minä todistan, että Hän elää tänä päivänä. Hän on ylösnoussut Oleno. Hän on Vapahtajamme, Herramme, itse Jumalan Poika. Todistan, että Hän tulee jälleen kirkastettuna, ylösnousseena Herranamme. Se päivä ei ole kaukana. Kaikille, jotka ottavat Hänet vastaan Vapahtajana ja Herrana, Hänen kirjaimellinen ylösnousemuksensa merkitsee sitä, että elämä ei lopu kuolemaan, sillä Hän lupasi: ”Sillä minä elän ja tekin tulette elämään” (Joh. 14:19).¹⁴

Hänellä yksin oli ylösnousemuksen voima. Ja niin kolmantena päivänä hautaamisestaan Hän tuli esiin haudasta elävänä ja

näyttäytyi monille. – – Yhtenä niistä, jotka on kutsuttu [Hänen] erityisiksi todistajikseen tänä aikana, minä todistan teille, että Hän elää. Hän elää, ja Hänellä on ylösnoussut ruumis. Ei ole mitään totuutta tai tosiasiaa, josta olen vakuuttuneempi tai varmempi kuin se totuus, että Herramme on kirjaimellisesti noussut kuolleista.¹⁵

3

Meidän täytyy olla urhoollisia todistuksessamme Jeesuksesta Kristuksesta.

Todistus Jeesuksen Kristuksen ja Hänen kirkkonsa jumalallisuudesta on mitä kallisarvoisin siunaus, ja se on kirkon jokaisen jäsenen ulottuvilla. Todistus on yksi niitä harvoja asioita, jotka voimme viedä mukaanamme lähtiessämme tästä elämästä.

Todistus Jeesuksesta merkitsee Pyhän Hengen kautta saatua tietoa Jeesuksen Kristuksen jumalallisesta tehtävästä.

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa meidän Herramme syntymän jumalallisuudesta – siitä, että Hän on todellakin *ainosyntynen* Poika lihassa.

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa siitä, että Hän oli luvattu Messias ja että Hän ihmisten joukossa vaeltaessaan teki monia voimallisia ihmetekoja.

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa siitä, että lait, jotka Hän sääti oppinaan, ovat todet, ja sitä, että noudatamme näitä lakeja ja toimituksia.

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa siitä, että Hän otti vapaaehtoisesti päällensä kaikkien ihmisten synnit Getsemanen puutarhassa, mikä sai Hänet kärsimään sekä ruumiissa että hengessä ja vuotamaan verta jokaisesta huokosesta. Kaiken tämän Hän teki, jotta meidän ei tarvitsisi kärsiä, jos me teemme parannuksen. (Ks. OL 19:16, 18.)

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa siitä, että Hän astui voitokkaana esiin haudasta fyysisessä, ylösnoussuessa ruumiissa. Ja koska Hän elää, kaikki ihmiset saavat elää.

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa siitä, että Isä Jumala ja Jeesus Kristus ilmestyivät todella profeetta Joseph Smithille

pannakseen alulle Hänen evankeliuminsa uuden taloudenhoitokauden, niin että pelastusta voitaisiin saarnata kaikille kansakunnille ennen Hänen tulemistaan.

Todistus Jeesuksesta merkitsee tietoa siitä, että se kirkko, jonka Hän perusti ajan keskipäivänä ja palautti meidän aikanamme, on, kuten Herra on julistanut, ainoa tosi ja elävä kirkko koko maan päällä (ks. OL 1:30).

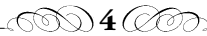
Tällainen todistus on hyvin tärkeä. Mutta vielä tärkeämpää on se, että olemme urhoollisia todistuksessamme.

Todistus Jeesuksesta merkitsee sitä, että tunnustamme Jeesuksen Kristuksen jumalallisen palvelustehtävän, otamme vastaan Hänen evankeliuminsa ja teemme Hänen tekojaan. Se merkitsee myös sitä, että tunnustamme Joseph Smithin ja hänen seuraajiansa profetaalisen tehtävän ja noudatamme heidän neuvojaan. Jeesus sanoikin: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Herra sanoi Joseph Smithille niistä, jotka tulevat lopulta saamaan selestisen valtakunnan siunaukset:

”He ovat niitä, jotka ottivat vastaan todistuksen Jeesuksesta ja uskoivat hänen nimeensä ja jotka kastettiin samalla tavalla kuin hänet haudattiin, haudattiin veteen hänen nimeensä, ja tämä käs-kyn mukaan, jonka hän on antanut” (OL 76:51).

Nämä ovat niitä, jotka ovat urhoollisia todistuksessaan Jeesuksesta, jotka – kuten Herra on julistanut – ”voittavat uskon kautta ja jotka sinetöi lupauksen Pyhä Henki, jonka Isä vuodattaa kaikkien niiden päälle, jotka ovat vanhurskaita ja uskollisia” (OL 76:53).¹⁶



Usko Jeesukseen Kristukseen koostuu siitä, että luottaa täysin Häneen ja noudattaa Hänen opetuksiaan.

Meidän uskontomme peruseriaate on usko Herraan Jeesukseen Kristukseen. Miksi on tarkoituksenmukaista, että me kohdistamme luottamuksemme, toivomme ja turvamme yhteen ainoaan olentoon? Miksi usko Häneen on niin välttämätöntä mielenrauhalle tässä elämässä ja toivolle tulevassa maailmassa?



”Lähtekää minun mukaani” (Mark. 1:17).

Siitä, miten vastaamme näihin kysymyksiin, riippuu se, otammeko me tulevaisuuden vastaan rohkeasti, toiveikkaasti ja optimistisesti vai peläten, ahdistuneesti ja pessimistisesti.

Minun sanomani ja todistukseni on tämä: Vain Jeesus Kristus on ainutlaatuisella tavalla sovelias antamaan sitä toivoa, luottamusta ja voimaa, jota me tarvitsemme voittaaksemme maailman ja nousemme ihmisten puutteidemme yläpuolelle. Jotta voisimme tehdä niin, meidän tulee kiinnittää uskomme Häneen ja elää Hänen lakiansa ja opetustensa mukaan. – –

Usko Häneen on enemmän kuin sen myöntämistä, että Hän elää. Se on muuta kuin uskon tunnustamista.

Usko Jeesukseen Kristukseen koostuu täydellisestä turvautumisesta Häneen. Jumalana Hänellä on kaikki valta, tieto ja rakkaus. Ei ole mitään ihmisten ongelmia, jota Hän ei pystyisi ratkaisemaan. Koska Hän laskeutui kaiken alapuolelle (ks. OL 122:8), Hän osaa auttaa meitä nousemaan jokapäiväisten vaikeuksiemme yläpuolelle.

Usko Häneen merkitsee uskoa siihen, että vaikka me emme ymmärräkään kaikkea, Hän ymmärtää. Siksi meidän tulee katsoa Häneen jokaisessa ajatuksessa epäilemättä ja pelkäämättä (ks. OL 6:36).

Usko Häneen merkitsee luottamista siihen, että Hänellä on kaikki valta kaikkiin ihmisiin ja kaikkiin kansoihin. Ei ole mitään pahaa, jota Hän ei voisi lopettaa. Kaikki on Hänen käsissään. Tämä maailma on Hänelle oikeutetusti kuuluvaa valtaapiiriä. Silti Hän sallii pahuutta, jotta me voimme valita hyvän ja pahan välillä.

Hänen evankeliuminsa on täydellinen lääke kaikkiin inhimillisiin ongelmiin ja yhteiskunnallisiin epäkohtiin.

Mutta Hänen evankeliuminsa voi vaikuttaa vain siten, että me noudatamme sitä elämässämme. Siksi meidän täytyy kestittää itseämme ”Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä” (2. Nefi 32:3).

Ellemme *tee* Hänen opetustensa mukaan, me emme osoita uskoa Häneen.

Ajatelkaa, kuinka erilainen tämä maailma olisi, jos koko ihmis-kunta tekisi niin kuin Hän sanoo: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. – – Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt. 22:37, 39.)

Mitä siis on vastattava kysymykseen: ”Mitä niille ongelmille ja vaikeuksille voidaan tehdä, joiden kanssa yksittäiset ihmiset, yhteisöt ja kansat nykyisin kamppailevat?” Hän on antanut tämän yksinkertaisen vastauksen:

”Uskokaa Jumalaan; uskokaa, että hän on ja että hän on luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että hänellä on *kaikki* viisaus ja *kaikki* valta sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että ihminen ei käsitä kaikkea, minkä Herra voi käsittää. – –

Uskokaa, että teidän täytyy tehdä parannus synneistänne ja hylätä ne ja nöyrytyä Jumalan edessä, ja pyytäkää vilpittömin sydämin, että hän antaa teille anteeksi; ja nyt, jos uskotte kaiken tämän, *katsokaa että teette sen.*” (Moos. 4:9–10, kursivointi lisätty.)¹⁷

 5

Me olemme siunatuimpia ja onnellisimpia pyrkiessämme olemaan Jeesuksen Kristuksen kaltaisia.

Yksi tämän elämän tarkoitus on se, että meitä koetellaan, jotta nähtäisiin, teemmekö me kaiken, mitä Herra, meidän Jumalamme, käskee meidän tehdä (ks. Abr. 3:25). Lyhyesti sanottuna meidän tulee oppia tietämään Herran tahto ja tehdä se. Meidän tulee seurata Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä ja olla Hänen kaltaisiaan.

Elämän keskeisen kysymyksen pitäisi olla se, jonka Paavali esitti: ”Herra, mitä tahdot minun tekevän?” (Acts 9:6; ks. myös Ap. t. 9:6, vuoden 1776 suomennos). – –

Me tarvitsemme enemmän Kristuksen miehiä ja naisia, jotka muistavat Hänet aina ja pitävät Hänen käskynsä, jotka Hän on antanut heille. Paras menestyksen mitta on se, kuinka tarkoin me pysymme joka hetki seuraamaan Hänen jalanjälkiään.¹⁸

Jotkut ihmiset ovat valmiit kuolemaan uskonsa vuoksi mutta eivät ole valmiita elämään täysin sen mukaan. Kristus sekä eli että kuoli meidän vuoksemme. Seuraamalla Hänen jalanjälkiään ja Hänen sovituksensa kautta me voimme saada lahjoista suurimman – iankaikkisen elämän, joka on sellaista elämää, jota elää suuri Iankaikkinen, meidän taivaallinen Isämme.

K Kristus esitti kysymyksen: ”Millaisia miehiä [meidän] siis tulee olla?” Sitten Hän vastasi sanomalla, että meidän tulee olla sellaisia kuin Hän on. (3. Nefi 27:27.)

Suurin ja siunatuin ja onnellisin on se ihminen, jonka elämä on lähinnä Kristuksen esikuvaa. Tällä ei ole mitään tekemistä maallisen rikkauden, vallan tai arvoaseman kanssa. Suuruuden, siunauksen ja onnen ainoa todellinen mitta on se, kuinka lähelle Mestariimme Jeesuksen Kristuksen kaltaisuutta me pääsemme. Hän on oikea tie, täydellinen totuus ja yltäkylläinen elämä. – –

Jokaista elämämme ajatusta ja tekoa koskettavan pysyvän ja useimmiten toistuvan ajatuksen tulisi olla: ”Herra, mitä tahdot minun tekevän?” (Acts 9:6; ks. myös Ap. t. 9:6, vuoden 1776 suomennos.) Vastaus tähän kysymykseen tulee vain Kristuksen valon ja Pyhän Hengen kautta. Onnekkaita ovat ne, jotka elävät niin, että heidän olemuksensa on täynnä molempia. – –

Ottaen huomioon kaiken sen, mitä [Jeesus Kristus] on tehnyt ja tekee meidän hyväksemme, on jotakin, mitä me puolestamme voimme antaa Hänelle.

Kristuksen suuri lahja meille oli Hänen elämänsä ja uhrinsa. Eikö se myös voisi olla meidän pieni lahjamme Hänelle – meidän elämämme ja uhrimme, ei vain nyt vaan myös tulevaisuudessa?¹⁹

Kristusta seuraavat ihmiset ovat palavia Kristuksessa. – – Heidän tahtonsa sulautuu Hänen tahtoonsa (ks. Joh. 5:30). He tekevät aina sitä, mikä on Herran mielen mukaista (ks. Joh. 8:29). He eivät ole ainoastaan valmiit kuolemaan Herran tähden vaan, mikä vielä tärkeämpää, he ovat valmiit elämään Hänen tähtensä.

Kun menette heidän kotiinsa, niin seinillä olevat kuvat, hyllyissä olevat kirjat, ilmassa soiva musiikki, heidän sanansa ja tekonsa ilmaisevat heidän olevan kristittyjä. He ovat Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla (ks. Moosia 18:9). Heillä on Kristus mielessään, sillä he katsovat Häneen kaikissa ajatuksissaan (ks. OL 6:36). Heillä on Kristus sydämessään, sillä heidän kiintymyksensä kohdistuu Häneen ikuisesti (ks. Alma 37:36).

Melkein joka viikko he nauttivat sakramentin ja todistavat uudelleen iankaikkiselle Isälleen, että he ovat halukkaita ottamaan Hänen Poikansa nimen päällensä, muistamaan Hänet aina ja pitämään Hänen käskynsä (ks. Moroni 4:3).

Mormonin kirjan sanoin he ”[kestitsevät itseään] Kristuksen sanoilla” (2. Nefi 32:3), ”[puhuvat] Kristuksesta” (2. Nefi 25:26), ”[riemuitsevat] Kristuksessa” (2. Nefi 25:26), heidät ”on tehty eläviksi Kristuksessa” (2. Nefi 25:25) ja he riemuitsevat Jeesuksesta (ks. 2. Nefi 33:6). Lyhyesti sanottuna he kadottavat itsensä Herrassa ja löytävät iankaikkisen elämän (ks. Luuk. 17:33).²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson opetti, että vaikka emme pystykään täysin ymmärtämään, *kuinka* Vapahtaja suoritti sovituksen, me voimme ymmärtää, *miksi* Hän teki sen (ks. osa 1). Millä tavoin tämä ymmärrys vaikuttaa elämääsi?

- Kun tutkit osaa 2, mieti Vapahtajan ylösnousemuksen vaikutusta. Kuinka Hänen ylösnousemuksensa vaikuttaa omaan elämääsi?
- Mistähän syystä todistus Jeesuksesta Kristuksesta on ”mitä kallis-arvoisin siunaus”? (Ks. osa 3.) Mitä sinulle tarkoittaa olla urhoolinen todistuksessasi Vapahtajasta?
- Pohdi presidentti Bensonin sanoja uskosta Jeesukseen Kristukseen (ks. osa 4). Millä tavoin tämä kuvaus uskosta Kristukseen on ”enemmän kuin sen myöntämistä, että Hän elää”?
- Presidentti Benson sanoi, että ihmiset, jotka seuraavat Kristusta, ovat valmiit kuolemaan Herran tähden ja, mikä vielä tärkeämpää, he ovat valmiit elämään Hänen tähtensä (ks. osa 5). Mitä sinulle tarkoittaa se, että elää Vapahtajan tähden?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Joh. 10:17–18; 2. Nefi 9:20–24; 31:20–21; Moosia 16:6–11; 3. Nefi 27:20–22; Moroni 7:33; OL 19:1–3, 16–19; 76:22–24; UK 3

Tutkimisen avuksi

”Tuntieksasi iloa, jonka evankeliumin ymmärtäminen tuo tullessaan, haluat soveltaa oppimaasi käytäntöön. Pyri elämään sopusoinnussa ymmärryksesi kanssa. Kun teet niin, uskosi, tietosi ja todistuksesi vahvistuvat.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 19.)

Viitteet

1. ”Pääsiäisen merkitys”, *Valkeus*, huhtikuu 1993, s. 3.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 10.
3. Ks. ”Tulkaa Kristuksen tykö”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 77–79; ”Minä todistan”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 74–75.
4. Ks. ”Minä todistan”, s. 74.
5. Ks. ”Tulkaa Kristuksen tykö”, s. 77; ks. myös ”Syntyneet Jumalasta”, *Valkeus*, lokakuu 1989, s. 4.
6. ”Tulkaa Kristuksen tykö”, s. 77.
7. Ks. ”Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme”, *Valkeus*, joulukuu 1990, s. 8.
8. Ks. ”Elämä on ikuinen”, *Valkeus*, huhtikuu 1992, s. 4.
9. Ks. ”Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme”, s. 4–5.
10. Ks. ”Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme”, s. 4.
11. ”Jesus Christ: Our Savior, Our God”, *Ensign*, huhtikuu 1991, s. 2, 4.
12. ”Keeping Christ in Christmas”, *Ensign*, joulukuu 1993, s. 4.
13. Ks. ”Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme”, s. 5.
14. Ks. ”Pääsiäisen merkitys”, s. 3–5.
15. ”Jesus Christ: Our Savior, Our God”, s. 4.
16. Ks. ”Rohkea todistuksessa Jeesuksesta”, *Valkeus*, kesäkuu 1987, s. 2–3.
17. Ks. ”Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme”, s. 2, 4–5.
18. Ks. ”Häntä seuraamassa”, *Valkeus*, helmikuu 1989, s. 6–7.
19. Ks. ”Jeesus Kristus – lahjat ja odotukset”, *Valkeus*, joulukuu 1987, s. 3–4.
20. Ks. ”Syntyneet Jumalasta”, s. 6.



Joseph Smith, väline Herran käsissä

”Joseph Smith, myöhempien aikojen profeetta, oli väline Herran käsissä aloittaessaan evankeliumin uuden taloudenhoitokauden, viimeisen ja suurimman kaikista evankeliumin taloudenhoitokausista.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Palvellessaan kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Englannissa 1920-luvun alussa vanhin Ezra Taft Benson koki tovereineen ”suurta vastustusta kirkkoa kohtaan”, kuten hän itse asian ilmaisi. Myöhemmin hän muisteli:

”Kaikkialla Isossa-Britanniassa oli mormonien vastaisia sanomaja aikakauslehtiä ja jopa elokuvia.” Koska vastustus oli niin voimakasta, lakkautettiin muutamia tapoja tehdä lähetystyötä, kuten katukokouksien pitäminen ja lehtisten jakaminen. ”Mutta Pohjois-Englannissa, jossa me työskentelimme”, hän sanoi, ”oli South Shieldsin seurakunnassa ryhmä ihmisiä, jotka olivat hyvin uskollisia ja hyvin omistautuneita ja hyvin lojaaleja, ja he olivat kutsuneet toverini ja minut tulemaan ja puhumaan sakramenttikokouksessaan. He sanoivat: ’Monet naapureistamme eivät usko valheita, joita julkaistaan. Jos tulette, me täytämme pienen kappelimme.’

Ja niin me otimme kutsun vastaan ja aloimme valmistautua ja minä aloin tutkia luopumusta. Se oli aihe, josta pidin, ja ajattelin heidän tarvitsevan sitä. Niin tein työtä ja opiskelin ja ajattelin, että voisin puhua aiheesta neljäntunnin.

Menimme pieneen kappeliin, ja se oli täynnä. Kaikki olivat iloisia. Ja alkuohjelman jälkeen puhui toverini. Sitten puhuin minä vapaammin kuin koskaan aiemmin koko elämässäni. Ja kun istuuduin ja katsoin kelloani, olin puhunut 25 minuuttia enkä ollut maininnut



Ensimmäisen näyn sanoma ”on tarkoitettu kaikille maan päällä eläville Isämme lapsille”.

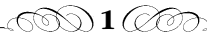
luopumusta, en ollut edes ajatellut luopumusta. Olin puhunut Joseph Smithistä ja olin todistanut, että hän oli Jumalan profeetta ja että minä tiesin sen. Olin kertonut Mormonin kirjan esiintulosta uutena todistuksena Kristuksesta ja olin lausunut todistukseni. Kun tajusin, mitä oli tapahtunut, en pystynyt pidättelemään kyyneliä.

Kokouksen lopussa monet pyhistä tulivat ilmaisemaan kiitollisuutensa siitä, että oli sanottu jotakin Joseph Smithistä. He sanoivat: 'Monet naapureistamme ovat sanoneet: "Voimme hyväksyä kirkosta kaiken muun paitsi Joseph Smithin.'" Ja sitten jotkut noista samoista naapureista tulivat luoksemme ja sanoivat: 'Me olemme nyt valmiit. Me olemme valmiit tänä iltana. Me olemme saaneet todistuksen, että Joseph Smith on Jumalan profeetta.'"¹

Presidentti Benson etsi koko elämänsä ajan jatkuvasti tilaisuuksia todistaa Joseph Smithin kutsumuksesta. Kun hän esimerkiksi palveli Yhdysvaltain maatalousministerinä, eräs radioasema pyysi häntä valitsemaan pyhistä kirjoituksista jonkin lempikohtansa, jonka hän halusi luettavan ohjelmassa, ja hän valitsi Kallisarvoisesta helmestä osan Joseph Smithin historiaa.²

Ennen kaikkea hän lausui säännöllisesti varman ja voimallisen todistuksen muille pyhille. "Joseph Smith oli elävän Jumalan profeetta", hän julisti, "yksi suurimmista profeetoista, mitä maan päällä on koskaan elänyt. Hän oli väline Jumalan kädessä evankeliumin suuren taloudenhoitokauden, kaikista suurimman ja viimeisimmän, aloittamisessa valmistauduttaessa Mestarin toiseen tulemiseen."³

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Joseph Smithin ensimmäinen näky oli suurin tapahtuma tässä maailmassa Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen.

Nuorena miehenä Joseph Smith oli totuudenetsijä. Silloisten kirkkokuntien keskuudessa vallinnut ristiriitaisuus johti hänet kysymään Jumalalta, mikä niistä oli oikea. Hän vakuutti, että vastauksena hänen rukoukseensa ilmestyi kirkas valopatsas. Näin hän kertoo omin sanoin:

”Valon levätessä päälläni näin kahden Persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*” (JS–H 17.)

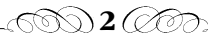
Joseph kysyi toiselta Persoonalta, joka oli Jeesus Kristus, mikä kristillisistä lahkoista oli oikea. Hänelle sanottiin, ettei hänen pitänyt liittyä mihinkään niistä ja että mikään niistä ei ollut oikea.⁴

Kun Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus tulevat maan päälle, kuten he tekivät vuonna 1820 ilmestyessään nuorelle poikaprofeetta Joseph Smithille, kyseessä on asia, joka ei koske vain kourallista ihmisiä. Se on sanoma ja ilmoitus, joka on tarkoitettu kaikille maan päällä eläville Isämme lapsille. Se oli suurin tapahtuma, mitä tässä maailmassa on milloinkaan tapahtunut Mestarin ylönousemuksen jälkeen. Ajattelen toisinaan, että me olemme niin lähellä sitä, ettemme täysin arvosta sen merkitystä, tärkeyttä ja suuruutta.⁵

Profeetta Joseph Smithin ensimmäinen näky on kirkon perusteologiaa.⁶

Ilmeisin totuus, mikä tuli esiin profeetan kokemuksesta vuonna 1820, oli Jumalan olemassaolon todellisuus ja se seikka, että Jeesus Kristus oli todella noussut kuolleista. Hän näki Heidät yksittäisinä, erillisinä, kirkastettuina Persoonina, jotka puhuivat hänelle siten kuin ihminen puhuu toiselle.⁷

Olen nöyrän kiitollinen siitä tiedosta, joka minulla on, että Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ovat tulleet kirkastettuina olentoina jälleen tänne maan päälle meidän aikanamme, tällä taloudenhoitokaudella – että He todellakin ilmestyivät poikaprofeetalle. – Se oli loistavin Isän Jumalan ja Pojan ilmestyminen, mistä meillä on tietoa.⁸



Uudessa testamentissa olevan profetian mukaisesti Joseph Smith sai uutta ilmoitusta ja enkelit kävivät hänen luonaan.

On yleisesti tunnettua, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenten usko perustuu väittämään,

että Joseph Smith on Jumalan profeetta, ja myös siihen, että hän julisti Mormonin kirjan tulleen esiin sen seurauksena, että hänen luonaan kävi enkeli vuosina 1823–1827.

Tästä kuultuaan jotkut sanovat, että on mieletöntä väittää, että enkeleitä kävisi maan päällä nykyaikana.

Raamattu todistaa, että Jumala johti maan päällä olleen kirkkonsa asioita yli neljäntuhannen vuoden ajan ilmoituksen ja tarvittaessa enkelten palveluksen kautta.

Kuvaillessaan Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä edeltävien viimeisten aikojen olosuhteita Johannes profetoi Uudessa testamentissa, että ennen Vapahtajan paluuta maailmaa varoitettaisiin siitä, että Jumalan tuomiot ovat lähellä. Tuon varoituksen esittäisi taivaan enkeli, joka julistaisi ikuista evankeliumia. Kuulkaa, mitä Johannes sanoo:

”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.

Hän kuulutti kovalla äänellä: ’Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.’” (Ilm. 14:6–7.)

Jos me hyväksymme Johannes Ilmestyksensäajan todistuksen, niin uuden ilmoituksen ja taivaallisen sanansaattajan käynnin maan päällä pitäisi olla odotettavissa.

Juhlallinen todistuksemme on, että tämä enkeli ja sanansaattaja ilmestyi profeetta Joseph Smithille 1800-luvun alussa. Tämä julistus, että Jumalan luota lähetetty enkeli ilmestyi profeetalle meidän aikanamme, on täysin yhtäpitävä Uuden testamentin profetioiden kanssa, ja sen pitäisi siksi kiinnostaa jokaista vakavaa totuudenetsijää.⁹

Syyskuun 21. päivän iltana vuonna 1823 profeetta Joseph Smithille ilmestyi enkeli. Enkelin nimi oli Moroni. Hän oli viimeinen pitkässä sarjassa kahden suuren sivilisaation muinaisia profeettoja, jotka elivät – – Amerikan mantereella vuosisatoja sitten.¹⁰



Moroni ilmestyi Joseph Smithille täyttäen profetian.

3

Mormonin kirja on tärkein todiste Joseph Smithin kutsumuksesta profeettana.

Tärkein todiste tueksi Joseph Smithin väitteelle, että hän oli kaikkivaltiaan Jumalan puheturvi, oli pyhän aikakirjan, Mormonin kirjan, julkaiseminen.

Mormonin kirja kertoo Amerikan mantereeseen muinaisista asukkaista sekä Jeesuksen Kristuksen käynnistä ja palvelutyöstä tämän mantereeseen asukkaiden keskuudessa Hänen noustuaan taivaaseen Jerusalemissa. Aikakirjan suurin tarkoitus on saada myöhempi sukupolvi vakuuttuneeksi siitä, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika. Mormonin kirja on siten Raamatun rinnalla lisätodiste Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta.

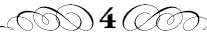
Joseph Smith sai tämän muinaisen aikakirjan taivaalliselta sanansaattajalta, aivan kuten Johannes profetoi. Tämä enkeli ilmestyi hänelle ja ilmoitti paikan, jossa metallilevyille kaiverrettu muinainen aikakirja oli kivilokeroon haudattuna. Aikanaan levyt annettiin

nuorelle profeetalle yhdessä kääntämisvälineiden kanssa. Kirja julkaistiin sitten maailmalle kanonisoituna pyhänä kirjoituksena.

Samoin sopusoinnussa Johanneksen todistuksen kanssa kirja sisältää ikuisen evankeliumin. Lähetyssaarnaajamme saarnaavat sitä nyt maailmalle.

Kehotamme teitä koettelemaan, onko todistuksemme Mormonin kirjan alkuperästä paikkansapitävä. Voitte tehdä niin lukemalla kirjan ja kysymällä taivaalliselta Isältä, ovatko nämä asiat totta. Lupaam teille, että jos olette vilpittömiä, saatte vahvistuksen totuudesta Pyhältä Hengeltä. Miljoonat ihmiset todistavat vakaasti ja vilpittömästi, että he tietävät sen olevan Jumalasta.¹¹

Jos Mormonin kirja on totta, silloin Jeesus on Kristus, Joseph Smith oli Hänen profeettansa, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi ja sitä johtaa ilmoituksia saava profeetta tänä meidän aikanamme.¹²



Jumala perusti valtakuntansa uudelleen maan päälle profeetta Joseph Smithin kautta.

Kristilliset kirkkokunnat ympäri maailman ovat vuosisatoja rukoilleet Jumalan valtakuntaa tulevaksi [ks. Matt. 6:10]. Me julistamme vakavasti ja avoimesti, että se on tullut!¹³

Neljätoistavuotiaan pojan rukous pyhässä lehdossa aloitti evankeliumin uuden taloudenhoitokauden.¹⁴

Jumala on jälleen pystyttänyt valtakuntansa maan päälle profetian täyttymyksenä – –.

[Jumala] kutsui Joseph Smithin perustamaan uudelleen tämän valtakunnan – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon. Todistan, että Joseph Smith suoritti tämän tehtävän ja laski perustuksen ja että hän jätti kirkolle avaimet ja voimat suuren myöhempien aikojen työn jatkamiseksi, minkä työn hän kaikkivaltiaan Jumalan johdolla oli pannut alkuun.¹⁵

Joseph Smithille ilmestyi muita olentoja kuten Johannes Kastaja ja Pietari, Jaakob ja Johannes, jotka antoivat hänelle valtuuden toimia Jumalan nimessä (ks. JS–H 68–72; OL 27:5–13). Jumalan kirkko ja valtakunta, tämä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen

Kirkko, palautettiin näinä myöhempinä aikoina kaikkine alkukirkon lahjoineen, oikeuksineen, voimineen, oppeineen, virkoineen ja siunauksineen. (Ks. OL 65; 115:3–4.)¹⁶

Profeetta Joseph sai käskyn olla välineenä Jumalan käsissä ja perustaa kirkon, julkaista maailmalle lisätodistukseksi Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta Mormonin kirjan, joka otettiin pyhistä aikakirjoista. – –

Tämän evankeliumin palautuksen, valon ja totuuden takaisin tuomisen, tarkoituksena on hyödyttää ja siunata kaikkia Jumalan lapsia. Ja niin lähetyssaarnaajamme lähtevät nöyrinä ja kiitollisina maailmaan julistamaan, että on tapahtunut totuudesta luopuminen, mutta että Jumalan hyvyyden ansiosta taivaat ovat jälleen avautuneet ja evankeliumi on ilmoitettu ihmiselle Joseph Smithin, profetaan, kautta.¹⁷



Joseph Smith oli luotettava ja uskollinen aina kuolemaan asti.

Kirkon varhaisen kehityksen aikana ilmeni myös vastustuksen ja vainon henkeä. Minne pienen pieni ”sinapinsiemen” sitten kylvetiinkin, sen kasvu yritettiin estää.¹⁸

Neljätoistavuotias poika puolusti totuutta maailmaa vastaan. Jumala tunsii poikansa, kun hänet valittiin. Jumala tiesi, että poika olisi luotettava ja uskollinen aina kuolemaan asti.¹⁹

Jotkut ihmiset suhtautuivat [Joseph Smithin todistukseen] hyvin halveksivasti ja alkoivat levittää hänestä valheellisia kertomuksia ja nostattaa vainoa häntä kohtaan. Nuori profeetta ei voinut peruuttaa todistustaan sen paremmin kuin apostoli Paavalikaan muinoin, vaan hän puolusti väitettään seuraavin sanoin:

”Minä olin nähnyt näyn; tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä kieltää enkä uskaltanutkaan sitä tehdä; joka tapauksessa tiesin, että niin tehdessäni rikkoisin Jumalaa vastaan ja joutuisin tuomion alaiseksi” (JS–H 25).²⁰

Profeetta Joseph Smith oli valmis kuolemaan. Hän sinetöi todistuksensa hengellään – omalla verellään. Tuona kohtalokkaana päivänä Illinoisin Nauvoossa, kun hän katseli kaupunkiaan ja

rakastamiaan ihmisiä matkallaan Carthagen vankilaan ja marttyyrikuolemaansa, hän julisti: ”Tämä on ihanin paikka ja paras kansa taivaan alla; kuinka vähän se tietääkään sitä odottavista koettelemuksista.” [*History of the Church*, osa 6, s. 554.]

Myöhemmin profeetta sanoi tunteikkaasti mutta rauhallisesti ja rohkeasti: ”Minä menen kuin karitsa teurastettavaksi, mutta minä olen tyyne kuin kesäaamu. Omallatunnollani ei ole rikkomuksia Jumalaa eikä keitään ihmisiä kohtaan. Jos he ottavat henkeni, kuolen viattomana miehenä, ja vereni huutaa maasta kosta, ja minusta sanotaan vielä: ’Hänet murhattiin kylmäverisesti.’” [*History of the Church*, osa 6, s. 555.]²¹

Näin päättyi profeetta Joseph Smithin elämä maan päällä, ja näin hän täytti kuolevaisuutta koskevan osuuden Jumalalta saamastaan palvelutehtävästä. Hän teki selväksi, ettei tämä kuolevaisuutta koskeva palvelutehtävä päättyisi, ennen kuin se olisi kokonaan täytetty. Joseph oli todellakin ennalta asetettu suureen tehtäväänsä aivan kuten Vapahtaja, maailman luomisesta alkaen teurastettu Karitsa [ks. Ilm. 13:8], oli omaansa.²²



Joseph Smith johtaa nykyään tätä viimeistä ja suurinta kaikista evankeliumin taloudenhoitokausista.

Tiedän, että Joseph Smith, vaikka hänet surmattiin totuuden marttyyrina, yhä elää ja johtaa tätä taloudenhoitokautta – kaikista evankeliumin taloudenhoitokausista suurinta – ja tulee edelleen johtamaan sitä kautta tulevien iankaikkisuuksien.²³

Joseph Smithin sanoma – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon sanoma, mormonismin sanoma – on tärkein sanoma tässä maailmassa. Ja profeetta Joseph Smithillä, joka elää tänä päivänä, on edelleen tärkeä osa kirkon johtamisessa täällä maan päällä.²⁴

Saadaksemme näkemyksen profetaan maanpäällisen palvelutyön suuruudesta meidän on tarkasteltava sitä iankaikkisuuden valossa. Hän oli niiden joukossa, jotka olivat ”jaloja ja suuria” ja joita Abraham kuvasi seuraavasti:

”Nyt Herra oli näyttänyt minulle, Abrahamille, ne älyt, jotka oli järjestetty ennen kuin maailma oli; ja kaikkien näiden joukossa oli monia jaloja ja suuria;

ja Jumala näki nämä sielut, että he olivat hyviä, ja hän seiso i heidän keskellänsä, ja hän sanoi: Nämä minä teen hallitsijoikseni, sillä hän seiso i niiden keskellä, jotka olivat henkiä; ja hän näki, että he olivat hyviä; ja hän sanoi minulle: Abraham, sinä olet yksi heistä; sinut valittiin ennen kuin sinä synnyit.” (Abr. 3:22–23.)

Niin oli myös Joseph Smithin laita. Hänkin oli siellä. Hänkin istui neuvostossa niiden kanssa, jotka olivat jaloja ja suuria. Hän oli huomattavan kunnioitetussa ja arvostetussa asemassa ja auttoi epäilemättä suunnittelemaan ja toteuttamaan Herran suurta työtä ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän” toteuttamiseksi, kaikkien Isämme lasten pelastukseksi [ks. Moos. 1:39]. Hänen palvelutyöllään oli ollut ja oli oleva vaikutus kaikkiin, jotka olivat tulleet maan päälle, kaikkiin, jotka silloin elivät maan päällä, ja miljooniin vielä syntymättömiin.

Profeetta Joseph Smith teki tämän iankaikkisen tosiseikan selväksi näillä sanoilla: ”Jokainen ihminen, joka on kutsuttu palvelemaan maan asukkaita, asetettiin tätä tarkoitusta varten taivaan suuressa neuvonpidossa ennen kuin maailmaa olikaan. Otaksun, että minut asetettiin juuri tähän virkaan siinä suuressa neuvonpidossa. Sen todistuksen haluan siitä, että olen Jumalan palvelija ja tämä kansa on Hänen kansansa.” [Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 534.] – –

Suurin työ tässä maailmassa ja tulevassa maailmassa liittyy suoraan Joseph Smithin – miehen, jolla on päämäärä, Jumalan profetaan – työhön ja tehtävään. Se työ on ihmisen pelastus ja iankaikkinen elämä. Sitä suurta tarkoitusta varten luotiin tämä maailma, kutsutaan Jumalan profettoja, lähetetään taivaallisia sanansaattajia ja pyhissä ja tärkeissä tilanteissa jopa Jumala, meidän kaikkien Isä, alentuu tulemaan maan päälle esittelemään rakkaan Poikansa.

Profeetta Joseph Smith ei ollut vain niitä, jotka olivat ”jaloja ja suuria”, vaan hän kiinnitti ja kiinnittää edelleen huomiota tärkeisiin asioihin täällä maan päällä jopa tänäkin päivänä ylhäällä olevista valtakunnista. Sillä Herran – joka on tämän maailman Jumala Isän

alaisuudessa – silmissä kaikki on yhtä suurta iankaikkista ohjelmaa, jossa profeetta Josephilla on iankaikkisen pappeuden ja Jumalan valtuuden kautta tärkeä rooli kaikessa.²⁵

Todistan teille, että Joseph Smith oli ja on Jumalan profeetta, yksi kaikkien aikojen todella suurista profeetoista, mies, jolla on päämäärä, mies, jolla on luonnetta, mies, jolla on rohkeutta, mies, joka on syvästi hengellinen, Jumalan kaltainen Herran profeetta, kaikkien aikojen todella jalo ja suuri mies.²⁶

Niin, Joseph Smith, myöhempien aikojen profeetta, oli väline Herran käsissä aloittaessaan evankeliumin uuden taloudenhoitokauden, viimeisen ja suurimman kaikista evankeliumin taloudenhoitokausista.²⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Mistähän syystä Joseph Smithin ensimmäinen näky oli ”suurin tapahtuma – – Mestarin ylösnousemuksen jälkeen”? (Ks. osa 1.) Millä tavoin tämä tapahtuma on vaikuttanut omaan elämääsi?
- Mitä apua sinulle on tiedosta, että Johannes Ilmestyksensaaaja profetoi Moronin käynneistä Joseph Smithin luona? (Ks. osa 2.)
- Presidentti Benson sanoi, että Mormonin kirja on tärkein todiste siitä, että Joseph Smith on profeetta (ks. osa 3). Kuinka Mormonin kirjan tutkimisesi on vaikuttanut todistukseesi Joseph Smithin tehtävistä?
- Pohdi osassa 4 olevia presidentti Bensonin todistuksen sanoja. Mitä siunauksia sinä ja perheesi olette saaneet evankeliumin palautuksen ansiosta?
- Mitä opit osan 5 perusteella vainon kohtaamisesta? Mitä sellaista voimme oppia Joseph Smithin esimerkistä, mikä auttaa meitä, kun ihmiset kiistävät todistuksemme?
- Viitatessaan Joseph Smithin ennalta asettamiseen presidentti Benson sanoi: ”Hänen palvelutyöllään oli ollut ja oli oleva vaikutus kaikkiin, jotka olivat tulleet maan päälle, kaikkiin, jotka silloin elivät maan päällä, ja miljooniin vielä syntymättömiin” (osa 6). Kuinka Joseph Smithin palvelutyö on vaikuttanut kaikkiin, jotka

ovat eläneet maan päällä? Kuinka se on vaikuttanut sinuun itseesi?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 29:13–14; 2. Nefi 3:3–15; 3. Nefi 21:9–11; OL 5:9–10; 135; JS–H

Opetusvihje

”Pyydä osallistujia kertomaan, mitä he ovat oppineet tutkiessaan lukua itsekseen. Voi olla hyödyllistä ottaa yhteyttä muutamaan osallistujaan viikon aikana ja pyytää heitä saapumaan valmistautuneina kertomaan, mitä he ovat oppineet.” (Sivu VII tässä kirjassa.)

Viitteet

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 206–207.
2. Ks. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 292.
3. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1961, s. 114.
4. ”Joseph Smith – profeetta meidän sukupolvellemme”, *Valkeus*, huhtikuu 1982, s. 107–108.
5. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, 1974, s. 57.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 101.
7. *Come unto Christ*, 1983, s. 74.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 60.
9. Ks. ”Joseph Smith – profeetta meidän sukupolvellemme”, s. 106–107.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 46.
11. Ks. ”Joseph Smith – profeetta meidän sukupolvellemme”, s. 107.
12. Ks. ”Mormonin kirja on Jumalan sanaa”, *Valkeus*, toukokuu 1988, s. 6.
13. Ks. ”Menestykseen Jumalan valtakunta”, *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 61.
14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 108.
15. Ks. ”Sanoma maailmalle”, *Valkeus*, huhtikuu 1976, s. 26.
16. Ks. ”Minä todistan”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 74.
17. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1949, s. 27–28.
18. *Come unto Christ*, s. 81.
19. *God, Family, Country*, s. 38.
20. ”Joseph Smith – profeetta meidän sukupolvellemme”, s. 108.
21. *God, Family, Country*, s. 37–38.
22. *God, Family, Country*, s. 29.
23. ”Sanoma maailmalle”, s. 26.
24. *God, Family, Country*, s. 40–41.
25. *God, Family, Country*, s. 30–31.
26. *God, Family, Country*, s. 37.
27. *God, Family, Country*, s. 39.



Sanan voima

”Jumalan sanalla, joka on pyhissä kirjoituksissa, elävien profeettojen sanoissa ja henkilökohtaisessa ilmoituksessa, on voima vahvistaa pyhiä ja varustaa heidät Hengellä, niin että he voivat vastustaa pahaan, pitää kiinni hyvästä ja kokea iloa tässä elämässä.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Palvellessaan presidentti Ezra Taft Bensonin toisena neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa presidentti Thomas S. Monson huomautti: ”Presidentti Benson käsittää nopeasti asiat, jotka tulevat hänen tietoonsa. Hänen ei tarvitse miettiä jotakin asiaa pitkään, ennen kuin hän saa Herralta innoitusta, joka johtaa hänet tekemään päätöksen. Kun kirkko on nykyisin laajentunut ympäri maailman ja ensimmäisen presidenttikunnan käsiteltäväksi tulee valtavasti asioita, tämä kyky erottaa olennainen ja mennä asioiden ytimeen on ratkaisevan tärkeä kirkon hallinnollisen työn toteuttamiseksi.”¹

Huhtikuun 4. päivänä 1986, ensimmäisen yleiskonferenssinsa yhteydessä kirkon presidenttinä, presidentti Benson toimi johtavana virkailijana pappeusjohtajille tarkoitetussa erityisessä kokouksessa. Paikalla olleet johtavat veljet näkivät hänen kykynsä ”erottaa olennainen ja mennä asian ytimeen”. Puhuessaan yleisölle hän mainitsi monia haasteita, joita myöhempien aikojen pyhillä oli – kuten kiusaukset, perheongelmat sekä vaikeudet käskyjen pitämisessä ja kirkon tehtävien hoitamisessa – ja kertoi, mikä hänen nähdäkseen oli ratkaisu näihin haasteisiin.

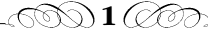
Tuossa pappeusjohtajien kokouksessa presidentti Benson piti vain osan puheestaan, joten hän pyysi, että koko saarna sisällytettäisiin kirkon lehtien konferenssinumeroon. Kyseinen puhe on



Presidentti Ezra Taft Benson todisti usein Jumalan sanan voimasta.

kokonaisuudessaan tässä luvussa. Vaikka presidentti Benson osoitti sanansa pappesusjohtajille, hän opetti periaatteita, jotka soveltuvat kaikkiin kirkon jäseniin.

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Kohdatessamme aikamme suuret haasteet meidän on pidettävä kiinni Jumalan sanasta.

Rakkaat veljeni, mikä jännittävä näky onkaan katsoa tätä pappesusjohtajien joukkoa ja tietää, kuinka monia tuhansia pyhiä te palvelette ja kuinka suurta omistautumista ja uskollisuutta te yhdessä edustatte! Maailmassa ei ole nykyään missään toista joukkoa, joka kokoontuisi samassa vanhurskaassa tarkoituksessa kuin tämä ryhmä, eikä ole mitään muuta ryhmää – poliittista, uskonnollista tai sotilaallista – jolla olisi se voima, joka teillä täällä tänä iltana on.

Me elämme suurten haasteiden aikaa. Elämme aikaa, josta Herra puhui sanoessaan: ”Rauha otetaan pois maan päältä ja Perkeleellä on valta omaan valtakuntaansa” (OL 1:35). Me elämme Johanneksen ilmestyksessään näkemää aikaa, jolloin ”lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle” (Ilm. 12:17). Lohikäärme on Saatana, ja nainen kuvaa Jeesuksen Kristuksen kirkkoa. Saatana käy sotaa niitä kirkon jäseniä vastaan, joilla on todistus ja jotka yrittävät pitää käskyt. Ja vaikka monet jäsenistämme pysyvätkin uskollisina ja vahvoina, jotkut horjuvat. Jotkut lankeavat. Jotkut täyttävät Johanneksen profetiaa, jonka mukaan Saatanan käymässä sodassa jotkut pyhät voitettaisiin (ks. Ilm. 13:7).

Myös profeetta Lehi näki meidän aikamme unessa näkemässään suuressa näyssä elämän puusta. Hän näki, että monet vaeltaisivat sokeina pimeyden sumussa, joka kuvasi Perkeleen kiusauksia (ks. 1. Nefi 12:17). Hän näki joidenkuiden lankeavan ”kielletyille poluille”, toisten hukkuvan saastaisuuden virtoihin ja joidenkuiden lähtevän vaeltamaan ”oudoilla teillä” (1. Nefi 8:28, 32). Kun luemme yhä leviävästä huumeiden kirouksesta ja pornografian ja moraalittomuuden turmiollisesta tulvasta, voiko kukaan epäillä sitä,

että nämä ovat niitä kiellettyjä polkuja ja saastaisuuden virtoja, joista Lehi puhui?

Eivät kaikki ne, joiden Lehi näki hukkuvan, olleet maailmasta. Jotkut olivat tulleet puun luokse ja maistaneet sen hedelmää. Toisin sanoen jotkut kirkon jäsenet ovat nykyään niiden sielujen joukossa, joiden Lehi näki joutuvan hukkaan.

Apostoli Paavalikin näki meidän aikamme. Hän kuvaili sitä ajaksi, jolloin sellaiset asiat kuten herjaus, epärehellisyys, julmuus, rakkauttomuus, ylpeys ja nautinnonhalu olisivat yleisesti vallalla (ks. 2. Tim. 3:1–7). Hän varoitti myös, että ”kelvottomat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle, eksyttäen muita ja eksyen itse” (2. Tim. 3:13).

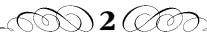
Nämä muinaisten profeettojen synkät ennustukset olisivat hyvin pelottavia ja masentavia, elleivät nuo samat profeetat olisi samalla tarjonneet ratkaisua. Heidän innoitetuista neuvoistaan voimme löytää vastauksen oman aikamme hengellisiin kriiseihin.

Lehi näki unessaan rautakaiteen, joka johti pimeyden sumun läpi. Hän näki, että jos ihmiset pitivät kiinni tuosta rautakaiteesta, he vältyivät saastaisuuden virroilta, pysyivät poissa kielletyiltä poluilta ja lakkasivat vaeltamasta oudoilla teillä, jotka johtivat turmioon. Myöhemmin hänen poikansa Nefi selitti selkeästi rautakaiteen vertauskuvallisen merkityksen. Kun Laman ja Lemuel kysyivät: ”Mitä tarkoittaa – – rautakaide?” Nefi vastasi: ”Se oli Jumalan sana; [ja huommatkaa tämä lupaus] *eikä kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja pitäisi siitä kiinni, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan kiusaukset ja palavat nuolet voisi voittaa eikä sokaista heitä eksyttääkseen heidät tuhoon.*” (1. Nefi 15:23–24, kursivointi lisätty.) Sen lisäksi että Jumalan sana johdattaa meidät nauttimaan sitä hedelmää, joka on kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa, niin Jumalan sanassa ja sen kautta me saamme voimaa vastustaa kiusauksia ja voimaa tehdä tyhjäksi Saatanan ja hänen lähettiläidensä työn.

Paavalin sanoma on sama kuin Lehin. Kuvailtuaan tulevien aikojen kauhistuttavaa jumalattomuutta – hänelle ne olivat tulevia aikoja, mutta meille nykypäivää! – hän sanoi Timoteukselle: ”Pidä sinä kiinni siitä, minkä olet oppinut. – –

Olet myös jo lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, *jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin että pelastut.*” (2. Tim. 3:14–15, kursivointi lisätty.)

Rakkaat veljeni, tässä on vastaus meidän aikamme suureen haasteeseen. Jumalan sanalla, joka on pyhissä kirjoituksissa, elävien profeettojen sanoissa ja henkilökohtaisessa ilmoituksessa, on voima vahvistaa pyhiä ja varustaa heidät Hengellä, niin että he voivat vastustaa pahaa, pitää kiinni hyvästä ja kokea iloa tässä elämässä.²



Kun yksittäiset jäsenet ja perheet uppoutuvat pyhiin kirjoituksiin, muut kirkon toiminnan alueet hoituvat itsestään.

Me sanomme teille pappesusjohtajille: tutkikaa Lehin ja Paavalin ja muiden heidän kaltaistensa profeetallisia neuvoja. Noista neuvoista te löydätte ratkaisun haasteisiin, joita teillä on varjellessanne laumaanne ”raatelevilta susilta”, jotka sitä saartavat (ks. Matt. 7:15; Ap. t. 20:29). Me tiedämme, että teilläkin on suuri huoli seurakuntienne ja vaarnojenne jäsenistä ja että te uhraatte paljon aikaa ja vaivaa heidän hyväkseen. Me pyydämme paljon teiltä, jotka on valittu johtajiksi. Me sälytämme monia taakkoja teidän harteillenne. Teitä pyydetään toteuttamaan kirkon ohjelmia, puhuttelemaan ja neuvomaan jäseniä, huolehtimaan asianmukaisesta vaarnojen ja seurakuntien talousasioiden hoitamisesta, johtamaan huoltotyöhankkeita, rakentamaan rakennuksia ja olemaan mukana lukemattomissa muissa aikaa vievissä toimissa.

Vaikka mitään näistä toimintamuodoista ei voidakaan unohtaa eikä syrjäyttää, ne eivät kuitenkaan ole tärkeintä, mitä voitte tehdä niiden hyväksi, joita palvelette. Olemme viime vuosina kerran toisensa jälkeen antaneet teille neuvon, että jotkin toimintamuodot tuovat suurempia hengellisiä siunauksia kuin toiset. Jo vuonna 1970 presidentti Harold B. Lee sanoi alue-edustajille:

”Olemme vakuuttuneita siitä, että jäsenemme isoavat evankeliumia vesittämättömänä sen rikkaine totuuksineen ja näköaloineen. – – Jotkut näyttävät unohtaneen, että voimallisimmat aseet, mitä Herra on meille antanut kaikkea pahaa vastaan, ovat Hänen omat julistuksensa, selkeät ja yksinkertaiset pelastuksen opit, jotka



Suuria siunauksia saadaan, ”kun yksittäiset jäsenet ja perheet uppoutuvat pyhiin kirjoituksiin”.

löytyvät pyhistä kirjoituksista.” (Alue-edustajien seminaari, 1. lokakuuta 1970, s. 6.)

Presidentti [Spencer W.] Kimball sanoi vuonna 1976 ensimmäisen presidenttikunnan sanomassa:

”Olen vakuuttunut siitä, että meidän jokaisen täytyy ainakin josakin elämämme vaiheessa löytää pyhät kirjoitukset omakohtaisesti – eikä löytää niitä vain kerran vaan löytää ne yhä uudestaan. – –

Herra ei anna näitä asioita meille turhan takia, sillä siltä, ’jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan’ (Luuk. 12:48). Se, että meillä on kaikki tämä käytettävissämme, merkitsee myös vastuuta siitä. Meidän täytyy tutkia pyhiä kirjoituksia Herran käskyn mukaan (ks. 3. Nefi 23:1–5) ja meidän täytyy antaa niiden hallita elämäämme.” (Ks. ”Tutkikaa pyhiä kirjoituksia”, *Valkeus*, syyskuu 1976, s. 2–3.)

Huhtikuussa 1982 vanhin Bruce R. McConkie puhui alue-edustajille siitä, kuinka ensisijaisessa asemassa pyhien kirjoitusten tulee olla työssämme. Hän sanoi: ”Me olemme niin kiinni ohjelmissa ja tilastoissa ja kehityksessä, omaisuudessa, maissa ja mammonassa ja pyrkimisessä tavoitteisiin, jotka tuovat esiin työmme erinomaisuuden, että olemme unohtaneet ’sen, mikä laissa on tärkeintä’. – – Olivatpa ihmiset kuinka kyvykkäitä tahansa hallinnollisissa asioissa, osasivatpa he ilmaista näkemyksensä kuinka kaunopuheisesti tahansa, tai olivatpa he maallisissa asioissa kuinka oppineita tahansa, heiltä evätään Hengen suloiset kuiskaukset, joita he olisivat voineet saada, jos he maksaisivat vaadittavan hinnan tutkimalla ja mietiskelemällä pyhiä kirjoituksia ja rukoilemalla niiden johdosta.” (Alue-edustajien seminaari, 2. huhtikuuta 1982, s. 1–2.)

Tuona samana päivänä vanhin Boyd K. Packer puhui vaarnanjohtajille ja alue-edustajille. Hän sanoi: ”Rakennukset ja talousarviot ja raportit ja ohjelmat ja toimintatavat ovat hyvin tärkeitä. Mutta niissä sinänsä ei ole sitä hengellistä ravintoa, joka on välttämätöntä, eivätkä ne täytä sitä tehtävää, jonka Herra on meille antanut. – – Oikeat asiat, joissa on todellista hengellistä ravintoa, ovat pyhissä kirjoituksissa.” (Vaarnanjohtajien ja alue-edustajien kokous, 2. huhtikuuta 1982, s. 1–2.)

Yhdyn näiden viisaiden ja innoitettujen veljien mielipiteeseen ja sanon teille, että tärkeimpiä asioita, mitä te pappeusjohtajat voitte tehdä, on uppoutua pyhiin kirjoituksiin. Tutkikaa niitä utterasti. Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla. Oppikaa tuntemaan oppi. Opetelkaa hallitsemaan sen periaatteet. Tuskin mitkään muut pyrkimykset antavat teille enemmän kutsumuksessanne. Tuskin millään muulla tavalla voitte saada suurempaa innoitusta palvellessanne.

Mutta sekään ei pelkästään riitä, niin arvokasta kuin se onkin. Teidän täytyy myös suunnata ponnistuksenne ja toimintanne siten, että innoitate kirkon jäseniä merkitykselliseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen. Me näemme usein paljon vaivaa yrittäessämme lisätä aktiivisuutta vaarnoissamme. Me teemme utterasti työtä kohottaaksemme sakramenttikokousten osallistumisprosenttia. Me työskentelemme saadaksemme suuremman osan nuorista miehistämme lähemmään lähetystyöhön. Yritämme lisätä temppeleliavioliittojen määrää. Kaikki tämä on kiitettävää työtä ja tärkeää valtakunnan kasvun

kannalta. Mutta kun yksittäiset jäsenet ja perheet uppoutuvat pyhiin kirjoituksiin säännöllisesti ja johdonmukaisesti, nämä muut toiminnan alueet hoituvat itsestään. Todistus voimistuu. Sitoutuminen lujittuu. Perheet vahvistuvat. Henkilökohtainen ilmoitus virtaa.³

3

Kun tutkimme Jumalan sanaa, saamme ohjausta päivittäiseen elämäämme, parantavaa voimaa sielullemme ja voimaa välttää eksytystä ja vastustaa kiusausta.

Profeetta Joseph Smith sanoi: ”Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja – *ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia* kuin minkään muun kirjan avulla” (Mormonin kirjan johdanto, kursivointi lisätty). Emmekö me sitä haluakin seurakuntiemme ja vaarnojemme jäsenille? Emmekö me haluakin heidän pääsevän lähemmäksi Jumalaa? Kannustakaa sitten kaikin mahdollisin tavoin heitä uppoutumaan tähän ihmeelliseen myöhempien aikojen todistukseen Kristuksesta.

Teidän täytyy auttaa pyhiä näkemään, että pyhien kirjoitusten tutkiminen ei ole taakka, jonka Herra on heidän päälleen sälyttänyt, vaan suuri siunaus ja tilaisuus. Pankaa merkilli, mitä Herra itse on sanonut sanansa tutkimisen hyödyllisyydestä. Hän sanoi suurelle profeettajohtaja Joosualle:

”Pidä tämän lainkirjan sanat aina huulillasi. Tutki lakia päivin ja öin, niin pystyt tarkoin noudattamaan kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu. *Silloin sinä menestyt ja onnistut kaikissa toimissasi.*” (Joos. 1:8, kursivointi lisätty.)

Herra ei luvannut Joosualle aineellista rikkautta ja mainetta vaan sitä, että hänen elämänsä kukoistaisi vanhurskaudessa ja että hän menestyisi siinä, mikä on elämässä tärkeintä, nimittäin todellisen ilon löytämisessä. (Ks. 2. Nefi 2:25.)

Onko teidän vaarnoissanne jäseniä, joiden elämä on pirstaleina synnin tai murheen tähden, jäseniä, jotka ovat onnettomia ja toivottomia? Oletteko toivoneet, että voisitte jollakin tavalla koskettaa heitä ja parantaa heidän haavansa, tyynnyttää heidän rauhatonta sieluaan? Profeetta Jaakob tarjoaa juuri oikean keinon tässä merkittävässä lupauksessaan: ”He ovat tulleet tänne ylös kuulemaan

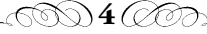
mieluisaa Jumalan sanaa, niin, *sitä sanaa, joka parantaa haavoituneen sielun*” (MK Jaak. 2:8, kursivointi lisätty).

Nykyään maailma on täynnä houkuttelevia ja puoleensavetäviä ajatuksia, jotka voivat johtaa parhaimmatkin jäsenemme petollisesti harhaan. Yliopistoissa opiskelevat ovat joskus niin täynnä maailman oppeja, että he alkavat asettaa evankeliumin opit kyseenalaisiksi. Kuinka te pappeusjohtajat vahvistatte osaltanne jäseniä tällaisia petollisia opetuksia vastaan? Vapahtaja antoi vastauksen Öljymäellä pitämässään suuressa saarnassa, jossa Hän lupasi: *”Ja sitä, joka vaa-
lii minun sanaani, ei eksytetä”* (JS–M 37, kursivointi lisätty).

Pyhät kirjoitukset ovat täynnä samanlaisia lupauksia sanan arvosta. Onko teillä jäseniä, jotka kaipaavat ohjausta ja opastusta elämässään? Psalmeissa sanotaan: ”Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani” (Ps. 119:105), ja Nefi lupaa, että jos kestitsee itseään Kristuksen sanoilla, ne ”kerto-
vat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä” (2. Nefi 32:3).

Onko laumassanne jäseniä, jotka ovat syvällä synnissä ja joiden täytyy nousta sieltä? Helaman lupaa heille: ”Niin, me näemme, että jokainen, joka tahtoo, voi tarttua Jumalan sanaan, joka on elävä ja voimallinen ja joka hajottaa kaikki Perkeleen viekkauudet ja ansat ja juonet” (Hel. 3:29).

Menestystä vanhurskaudessa, voimaa välttää petollisia opetuksia ja vastustaa kiusausta, opastusta jokapäiväisessä elämäs-
sämme, parantavaa voimaa sielulle – nämä ovat vain muutamia niistä lupauksista, joita Herra on antanut niille, jotka tulevat Hänen sanansa ääreen. Eikö Herra täyttäisi lupaustaan? Jos Hän kerran sanoo meille, että saamme nämä siunaukset, jos me tartumme Hänen sanaansa, niin silloin me voimme varmastikin saada ne. Ja ellemme me tee niin, saatamme menettää siunaukset. Vaikka olisi-
simme kuinka uutteria tahansa muilla aloilla, niin tietyt siunauk-
set voidaan saada vain pyhistä kirjoituksista, vain tulemalla Herran sanan ääreen ja pitämällä siitä kiinni kulkiessamme pimeyden sumujen läpi elämän puuta kohti.⁴



Jumalan sana on arvokas lahja, emmekä saa suhtautua siihen kevyesti.

Ja jos me vähät välitämme siitä, mitä Herra on meille antanut, saatamme menettää juuri sen voiman ja ne siunaukset, joita etsimme. Herra antoi varhaisille pyhille vakavan varoituksen, joka koski Mormonin kirjaa: ”Teidän mielenne on pimentynyt menneinä aikoina epäuskon tähden ja koska te olette suhtautuneet kevyesti siihen, mitä olette saaneet –

mikä turhuus ja epäusko on saattanut koko kirkon tuomion alaiseksi.

Ja tämä tuomio on Siionin lasten päällä, aivan kaikkien.

Ja he jäävät tämän tuomion alaisiksi, kunnes tekevät parannuksen ja muistavat uuden liiton, nimittäin Mormonin kirjan.” (OL 84:54–57.)

Oi veljeni, älkäämme suhtautuko kevyesti niihin suuriin asioihin, joita olemme saaneet Herran kädestä! Hänen sanansa on arvokkaimpia lahjoja, mitä Hän on meille antanut. Kehotan teitä päättämään jälleen, että tutkitte pyhiä kirjoituksia. Paneutukaa niihin päivittäin, niin saatte Hengen voiman avuksenne kutsumuksessanne. Lukekaa niitä perheessänne ja opettakaa lapsenne rakastamaan ja arvostamaan niitä. Etsikää sitten rukoillen ja toisten kanssa neuvotellen kaikki mahdolliset keinot kannustaa kirkon jäseniä noudattamaan esimerkkiänne. Jos teette näin, tulette huomaamaan, kuten Alma, että sanalla on ”suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä [on] oikein – niin, sillä [on] ollut kansan mieleen voimallisempi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille [on] tapahtunut” (Alma 31:5).

Alman tavoin minäkin sanon teille olevan hyväksi, että kokeilette Jumalan sanan voimaa (ks. Alma 31:5).⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Pohdi, minkä presidentti Benson sanoi olevan ”vastaus meidän aikamme suureen haasteeseen” (osa 1). Millä tavoin tämä vastaus voi auttaa meitä kohtaamaan edessämme olevat haasteet?
- Käy läpi ne seuraukset, joiden presidentti Benson sanoi koituvan siitä, ”kun yksittäiset jäsenet ja perheet uppoutuvat pyhiin kirjoituksiin säännöllisesti ja johdonmukaisesti” (osa 2). Mistähän syystä pyhien kirjoitusten tutkiminen johtaa sellaisiin tuloksiin?
- Presidentti Benson sanoi, että pyhien kirjoitusten tutkiminen on siunaus, ei taakka (ks. osa 3). Mitä siunauksia sinä ja perheesi olette saaneet tutkimalla pyhiä kirjoituksia? Mitä neuvoja voisit antaa jollekulle, jonka mielestä pyhien kirjoitusten tutkiminen on taakka?
- Mitä vaaroja on siinä, että suhtautuu Jumalan sanaan kevyesti? (Ks. osa 4.) Mitä me voimme tehdä kiinnittääksemme enemmän huomiota Jumalan sanaan?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Ap. t. 17:11; 2. Tim. 3:16–17; 1. Nefi 19:23–24; Alma 32:21–43; OL 18:33–36; 21:4–6; 68:1–4

Tutkimisen avuksi

”Monet ovat havainneet, että paras aika tutkia on aamulla [yön levon jälkeen]. Toiset tutkivat mieluummin niinä hiljaisina tunteina, jolloin työ ja päivän huolet ovat ohi – –. Tärkeämpää kuin ajan-kohta on kenties se, että tutkimiseen varataan säännöllinen aika.” (Howard W. Hunter, ”Pyhien kirjoitusten lukeminen”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 103.)

Viitteet

1. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 487–488.
2. Ks. ”Sanan voima”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 81–82.
3. Ks. ”Sanan voima”, s. 82–83.
4. Ks. ”Sanan voima”, s. 83.
5. Ks. ”Sanan voima”, s. 83.



Profeetta Joseph Smith sanoi, että Mormonin kirja on uskontomme lakikivi.



Mormonin kirja – uskontomme lakikivi

*”Eikö syvällä sydämessämme olekin jotakin,
mikä kaipaa päästä lähemmäksi Jumalaa? –
Jos niin on, silloin Mormonin kirja auttaa meitä
siinä paremmin kuin mikään muu kirja.”*

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Tammikuun 5. päivänä 1986 presidentti Ezra Taft Benson oli johtavana virkailijana vaarnakonferenssissa Annandalessa Virginian osavaltiossa – ensimmäisessä vaarnakonferenssissaan kirkon presidenttinä. Paikalla olleet myöhempien aikojen pyhät liikuttuivat silminnähden kuunnellessaan hänen puhuvan. Saarnassaan ”hän todisti Mormonin kirjan voimasta muuttaa ihmisten elämää ja johtaa heitä Kristuksen luokse”. Hän antoi ”ponnekkaan haasteen tutkia tätä pyhää kirjaa”.¹

Tämä sanoma ei ollut uusi presidentti Bensonin palvelutyössä. Kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä hän oli usein kannustanut myöhempien aikojen pyhiä tutkimaan Mormonin kirjaa ja noudatamaan sen opetuksia.² Mutta kirkon presidenttinä hän sai innoitusta tähdentää tätä sanomaa vieläkin enemmän. Hän sanoi: ”Herra innoitti palvelijansa Lorenzo Snow’n tähdentämään uudelleen kymmenysten periaatetta kirkon lunastamiseksi taloudellisesta orjuudesta. – Nyt meidän aikanamme Herra on ilmoittanut, että meidän tulee jälleen tähdentää Mormonin kirjaa.”³ Presidentti Benson todisti Mormonin kirjasta kaikkialla, minne meni: lähetyssaarnaajien kokouksissa, vaarna- ja aluekonferensseissa, yleiskonferensseissa ja kokouksissa johtavien auktoriteettien kanssa.⁴

Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kirkon presidenttinä presidentti Benson kertoi yhden syyn tämän sanoman tähdellisyyteen.

”Herra on sanonut Opin ja liittojen luvussa 84, että ellemme me lue Mormonin kirjaa ja noudata sen opetuksia”, hän varoitti, ”koko kirkko on tuomion alainen: ’Ja tämä tuomio on kaikkien Siionin lasten päällä, aivan kaikkien’ [OL 84:56]. Herra sanoo edelleen: ’Ja he jäävät tämän tuomion alaisiksi, kunnes tekevät parannuksen ja muistavat uuden liiton, nimittäin Mormonin kirjan ja aikaisemmat käskyt, jotka minä olen antanut heille, eivät ainoastaan puhuakseen vaan tehdäkseen sen mukaan, mitä minä olen kirjoittanut’ [OL 84:57].”⁵

Kaikki seuraavat lainaukset, jotka ovat peräisin presidentti Bensonin pitämistä saarnoista hänen ollessaan kirkon presidentti, ovat otanta hänen Mormonin kirjaan liittyvistä varoituksistaan ja lupauksistaan:

”Sen lisäksi, että meidän täytyy *puhua* enemmän Mormonin kirjasta, meidän täytyy myös *tehdä* enemmän sen perusteella. Miksi? Herra vastaa: ’Jotta he voivat tuottaa Isänsä valtakuntaan soveliasta hedelmää; muuten jää jäljelle vitsaus ja tuomio vuodatettavaksi Siionin lasten päälle’ [OL 84:58]. Me olemme tunteneet tuon vitsauksen ja tuomion!

– – Mormonin kirja ei ole ollut eikä vielääkään ole keskeisimmällä sijalla henkilökohtaisessa tutkimisessamme, perheen opettamisessa, saarnaamisessa ja lähetystyössä. Tästä meidän täytyy tehdä parannus.”⁶

”Me emme ole käyttäneet Mormonin kirjaa niin kuin pitäisi. Kotimme eivät ole vahvoja, ellemme käytä sitä tuodaksemme lapsemme Kristuksen luokse. Maailmalliset suuntaukset ja opetukset voivat vaikuttaa turmiollisesti perheisiimme, ellemme osaa käyttää kirjaa väärin oppien paljastamiseen ja torjumiseen. Lähetysaarnajamme eivät ole todella tehokkaita, elleivät he [opeta sen avulla]. Yhteiskunnallisten, eettisten, kulttuuristen tai kasvatuksellisten syiden vuoksi kääntyneet eivät kestä päivän hellettä, elleivät heidän juurensa ulotu Mormonin kirjan sisältämään evankeliumin täyteyteen. Meidän luokkamme kirkossa eivät ole niin Hengen täyttämiä, ellemme pidä kirjaa esillä viirinä.”⁷

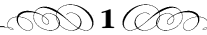
”Siunaan teitä niin, että ymmärrätte paremmin Mormonin kirjaa. Lupaan teille, että jos me joka päivä otamme siemauksen sen

sivuilta ja noudatamme sen ohjeita, niin tästä hetkestä alkaen Jumala vuodattaa jokaisen Siionin lapsen ja kirkon jäsenen päälle siunauksia, joita emme ole tähän saakka tunteneet – ja me rukoilemme Jumalaa, että Hän nostaisi pois päältäimme tuomion – vitsauksen ja tuomion. Tästä lausun juhlallisen todistuksen.”⁸

”En tiedä täysin, miksi Jumala on säästänyt henkeäni tähän ikään asti, mutta tämän tiedän: Tällä hetkellä Hän on ilmoittanut minulle, että meidän on ehdottoman tärkeää viedä nyt Mormonin kirjaa ihmeenomaisesti eteenpäin. Teidän täytyy auttaa tässä tehtävässä ja tässä siunauksessa, jonka Hän on antanut koko kirkolle, kaikille Siionin lapsille.

Mooses ei koskaan päässyt luvattuun maahan. Joseph Smith ei koskaan nähnyt Siionia lunastettuna. Jotkut meistä eivät ehkä elä niin kauan, että näkisivät sen päivän, jolloin Mormonin kirjat täyttävät maailman ja Herra ottaa pois tuomionsa (ks. OL 84:54–58). Mutta jos Jumala suo, aion käyttää kaikki loput elinpäiväni tähän suurenmoiseen työhön.”⁹

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Mormonin kirja on uskontomme lakikivi.

Kuinka tärkeä Mormonin kirja on? Joseph Smith nimitti sitä uskontomme lakikiveksi (ks. Mormonin kirjan johdanto). ”Poistakaa Mormonin kirja ja ilmoitukset”, hän sanoi. ”Missä on silloin uskontomme? Meillä ei ole sitä.” (*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 70.)¹⁰

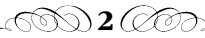
Lakikivi on holvikaaren keskimäinen kivi. Se pitää kaikkia muita kiviä paikoillaan, ja jos se otetaan pois, kaari sortuu.

– – Aivan niin kuin holvi sortuu, jos lakikivi otetaan pois, niin koko kirkko seisoo tai kaatuu Mormonin kirjan totuuden mukana. Kirkon viholliset ymmärtävät tämän selvästi. Siksi he näkevät niin paljon vaivaa yrittäessään kumota Mormonin kirjan, sillä jos sen saa näyttämään epäilyttävältä, sama pätee profeetta Joseph Smithiin. Samoin käy väitteittemme pappeuden avaimista ja ilmoituksesta ja palautetusta kirkosta. Mutta samalla tavoin, jos Mormonin kirja on tosi – ja miljoonat ovat todistaneet saaneensa Hengen todistuksen

siitä, että se todella on – silloin on uskottava väitteet palautuksesta ja kaikesta, mikä siihen liittyy.¹¹

Tuskin mikään todistaa selvemmin tämän pyhän kirjan tärkeydestä kuin se, mitä Herra itse on sanonut siitä.

Hän on omin sanoin todistanut, 1) että se on tosi (ks. OL 17:6), 2) että se sisältää totuuden ja Hänen sanansa (ks. OL 19:26), 3) että se käännettiin korkeudesta annetulla voimalla (ks. OL 20:8), 4) että se sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteyden (ks. OL 20:9; 42:12), 5) että se on annettu innoituksen kautta ja on vahvistettu enkelien palveluksen kautta (ks. OL 20:10), 6) että se todistaa, että pyhät kirjoitukset ovat totta (ks. OL 20:11), ja 7) että ne, jotka ottavat vastaan sen uskossa, saavat iankaikkisen elämän (ks. OL 20:14).¹²



Mormonin kirja todistaa Jeesuksesta Kristuksesta ja tuo meitä lähemmäksi Jumalaa.

Mormonin kirjan päätehtävä, kuten sen nimisivulla on mainittu, on ”juutalaisten ja pakanoiden [saaminen] vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille”.

Vilpitön totuudenetsijä voi saada todistuksen siitä, että Jeesus on Kristus, kun hän rukoillen mietiskelee Mormonin kirjan innoitettuja sanoja.¹³

Muistammeko me uuden liiton, nimittäin Mormonin kirjan? Raamatussa meillä on Vanha testamentti ja Uusi testamentti. Sana *testamentti* on käännös kreikankielisestä sanasta, joka voidaan kääntää myös sanalla *liitto*. Tätäkö Herra tarkoitti sanoessaan Mormonin kirjaa ”uudeksi liitoksi”? Se on todellakin uusi todistus [englanniksi testament] Jeesuksesta. Tämä on yksi syy, miksi olemme äskettäin lisänneet Mormonin kirjan nimeen sanat ”toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta”. – –

Mormonin kirja on lakikivi todistuksessamme Jeesuksesta Kristuksesta, joka itse on kulmakivenä kaikessa, mitä me teemme. Se todistaa Hänen todellisuudestaan selkeästi ja voimallisesti. Toisin kuin Raamattu, joka kulki sukupolvien saatossa monien sellaisten



*Mormonin kirjassa todistus Jeesuksesta Kristuksesta on
"selkeä, laimentumaton ja täynnä voimaa".*

kopioitsijoiden, kääntäjien ja turmeltuneiden uskovaisten käsien kautta, jotka muuttivat sen tekstiä, Mormonin kirja tuli kirjoittajalta lukijalle vain yhdessä innoitetussa käännösvaiheessa. Siksi sen todistus Mestarista on selkeä, laimentumaton ja täynnä voimaa. Mutta se tekee enemmänkin. Suuri osa kristikuntaa nykyään torjuu Vapahtajan jumalallisuuden. He asettavat kyseenalaiseksi Hänen ihmeellisen syntymänsä, Hänen täydellisen elämänsä ja Hänen suurenmoisen ylösnousemuksensa todellisuuden. Mormonin kirja opettaa selkein ja varmoin sanoin näiden kaikkien totuutta. Se myös sisältää täydellisimmän selvityksen sovituksesta. Tämä Jumalan innoittama kirja on totisesti lakikivi, joka todistaa maailmalle, että Jeesus on Kristus.¹⁴

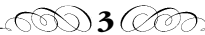
[Profeetta Joseph Smith] sanoi: "Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla" [Mormonin kirjan johdanto]. Eikö syvällä sydämessämme olekin jotakin, mikä kaippaa päästä lähemmäksi Jumalaa, olla enemmän Hänen kaltaisensa

jokapäiväisessä vaelluksessamme ja tuntea Hänen läsnäolonsa alati? Jos niin on, silloin Mormonin kirja auttaa meitä siinä paremmin kuin mikään muu kirja. – –

Rakas veljemme, presidentti Marion G. Romney, – – joka tuntee itse Mormonin kirjassa olevan voiman, todisti niistä siunauksista, joita voi saada elämäänsä lukemalla ja tutkimalla tätä kirjaa. Hän sanoi:

”Olen varma, että jos vanhemmat lukevat kodeissamme Mormonin kirjaa rukoillen ja säännöllisesti sekä itsekseen että lastensa kanssa, tuon suuren kirjan henki täyttää kotimme ja kaikki, jotka siinä asuvat. Kunnioituksen henki lisääntyy. Keskinäinen arvonanto ja huomaavaisuus toisia kohtaan kasvaa. Riidan henki poistuu. Vanhemmat neuvovat lapsiaan suuremmassa rakkaudessa ja viisaudessa. Lapset ovat vastaanottavaisempia ja kuuliaisempia vanhempiensa neuvoille. Vanhurskaus enentyy. Usko, toivo ja rakkaus – Kristuksen puhdas rakkaus – vallitsevat runsaina kodeissamme ja elämässämme tuoden mukanaan rauhaa, iloa ja onnea.” (Ks. ”Mormonin kirja”, *Valkeus*, lokakuu 1980, s. 119.)

Nämä lupaukset – suurempi rakkaus ja sopusointu kodeissa, suurempi kunnioitus vanhempien ja lasten välillä, suurempi hengellisyys ja vanhurskaus – eivät ole tyhjiä lupauksia vaan juuri sitä, mitä profeetta Joseph Smith tarkoitti sanoessaan, että Mormonin kirja auttaa meitä pääsemään lähemmäksi Jumalaa.¹⁵



Mormonin kirja opettaa tosi oppia, kumoaa väärän opin ja paljastaa Kristuksen viholliset.

Herra itse on sanonut, että Mormonin kirja sisältää ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen” (OL 20:9). Se ei tarkoita, että se sisältää jokaisen opetuksen ja kaikki opit, mitä koskaan on ilmoitettu. Se tarkoittaa pikemminkin, että Mormonin kirjasta löytyy niiden oppien täyteys, joita me tarvitsemme pelastuaksemme. Ja niitä opetetaan selkeästi ja yksinkertaisesti, niin että lapsikin voi oppia tien pelastukseen ja korotukseen. Mormonin kirja tarjoaa paljon sellaista, mikä avartaa ymmärrystämme pelastuksen opeista. Ilman sitä muiden pyhien kirjojen sisältämät opetukset eivät olisi läheskään niin selkeitä ja kallisarvoisia.¹⁶

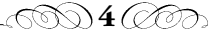
Mitä evankeliumin saarnaamiseen tulee, Mormonin kirja sisältää selkeimmän, ytimekkäimmän ja täydellisimmän selvityksen. Ei ole mitään muuta sen vertaista aikakirjaa. Mistä aikakirjasta saa yhtä täydellisen ymmärryksen lankeemuksen luonteesta, fyysisen ja hengellisen kuoleman luonteesta, sovituksen opista, oikeudenmukaisuuden ja armon opista siten kuin se liittyy sovitukseen sekä evankeliumin periaatteista ja toimituksista? Mormonin kirja sisältää kattavimman selostuksen näistä perusopeista.¹⁷

Mormonin kirja – – vahvistaa ja selventää Raamattua. Se poistaa kompastuskiviä, se palauttaa monia selkeitä ja kallisarvoisia asioita. Me todistamme, että yhdessä käytettyinä Raamattu ja Mormonin kirja kumoavat vääriä oppeja, lopettavat kiistoja ja luovat rauhaa. (Ks. 2. Nefi 3:12.)¹⁸

Meidän tulisi tuntea Mormonin kirja paremmin kuin mikään muu kirja. Sen lisäksi, että tiedämme, millaisia historiallisia ja uskoa vahvistavia kertomuksia se sisältää, meidän tulee ymmärtää sen opetukset. Jos me todella tutkimme Mormonin kirjaa ja lähestymme sitä opilliselta kannalta, voimme paljastaa erheet ja löytää totuuksia, joilla voimme taistella nykyajan monia vääriä teorioita ja ihmisfilosofioita vastaan.

Olen kirkon piirissä huomannut, että niiden ihmisten arvostelu-kyky, näkemys, vakaumus ja henki, jotka tuntevat Mormonin kirjan ja rakastavat sitä, on erilainen kuin niiden, jotka eivät niin tee. Tuo kirja on suuri siivilä.¹⁹

Mormonin kirja paljastaa Kristuksen viholliset. Se kumoaa väärät opit ja lopettaa kiistat. (Ks. 2. Nefi 3:12.) Se vahvistaa Kristuksen nöyriä seuraajia Paholaisen pahoja aikeita, toimia ja oppeja vastaan meidän aikanamme. Mormonin kirjan luopiot muistuttavat meidän aikamme luopioita. Äärettömässä ennaltatietämisessään Jumala muovasi Mormonin kirjan niin, että me voimme havaita erheet ja osaamme taistella aikamme vääriä kasvatuksellisia, poliittisia, uskonnollisia ja filosofisia periaatteita vastaan.²⁰



Oppi ja liitot on yhdistävä side Mormonin kirjan ja jatkuvan palautuksen työn välillä.

Haluaisin puhua erityisesti Mormonin kirjasta sekä Opista ja liitoista. Nämä kaksi suurta myöhempien aikojen pyhää kirjoitusta liittyvät toisiinsa siten, että ne ovat Israelin Jumalan antamia ilmoituksia Hänen kansansa kokoamiseksi ja valmistamiseksi Herran toista tulemistä varten. – –

Profeetta Joseph Smithille Herra sanoi: ”Tämä sukupolvi saa minun sanani sinun kauttasi” (OL 5:10). Mormonin kirja sekä Oppi ja liitot ovat osa tämän lupauksen täyttymistä. Yhdessä nämä kaksi suurenmoista pyhää kirjoitusta tuovat suuria siunauksia tälle sukupolvelle. – –

Kumpikin näistä kahdesta suurenmoisesta myöhempien aikojen pyhästä kirjoituksesta todistaa voimallisesti ja kaunopuheisesti Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Lähes joka sivulla Opissa ja liitoissa sekä Mormonin kirjassa on opetuksia Mestarista – Hänen suuren rakkaudestaan lapsiaan kohtaan ja Hänen sovitushristaan – sekä opetuksia siitä, kuinka voimme elää niin, että voimme palata Hänen ja taivaallisen Isämme luokse.

Kumpikin näistä kahdesta suurenmoisesta myöhempien aikojen pyhästä kirjoituksesta sisältää tietoa ja voimaa, joka auttaa meitä elämään parempaa elämää suuren jumalattomuuden ja pahuuden aikana. Ne, jotka tutkivat tarkkaan ja rukoillen näiden kirjojen sivuja, löytävät lohtua, neuvoja, opastusta ja hiljaista voimaa tehdä elämästään parempaa.²¹

Oppi ja liitot on yhdistävä side Mormonin kirjan sekä profeetta Joseph Smithin ja hänen seuraajiensa johdolla tehtävän jatkuvan palautuksen työn välillä.

Opissa ja liitoissa meille kerrotaan temppelityöstä, iankaikkisesta perheestä, kirkkauden asteista, kirkon järjestyksestä ja monista muista suurista palautuksen totuuksista. – –

Mormonin kirja on uskontomme lakikivi, ja Oppi ja liitot on sen päällyskivi, jossa myöhempien aikojen ilmoitus jatkuu. Herra on antanut hyväksymisensä sekä lakikivelle että päällyskivelle.²²

Oppi ja liitot on ihmeellinen pyhä kirja, joka on annettu suoraan meidän sukupolvellemme. Se sisältää Herran tahdon meitä kohtaan näinä viimeisinä aikoina, jotka edeltävät Kristuksen toista tulemistä. Se sisältää monia totuuksia ja oppeja, joita ei ole täysin ilmoitettu muissa pyhissä kirjoituksissa. Mormonin kirjan tavoin se vahvistaa niitä, jotka tutkivat sen sivuja tarkkaan ja rukoillen.

Annammeko me korkeimman Jumalan pyhät kyllin suuren arvon sille sanalle, jonka Hän on niin kalliilla hinnalla säilyttänyt meille? Käytämmekö me näitä myöhempien aikojen ilmoitusta sisältäviä kirjoja siunataksemme elämäämme ja vastustaaksemme pahan voimia? Tätä tarkoitusta varten ne annettiin. Kuinka voimme välttyä tuomioilta Herran edessä, jos suhtaudumme niihin kevyesti antamalla niiden vain pölyttyä hyllyssämme?

Rakkaat veljeni ja sisareni, todistan teille vakaasti, että nämä kirjat sisältävät Herran mielen ja tahdon meitä kohtaan näinä koettelemuksen ja ahdistuksen aikoina. Yhdessä Raamatun kanssa ne todistavat Herrasta ja Hänen työstään. Näissä kirjoissa kuuluu Herran ääni meille näinä myöhempinä aikoina. Kääntykäämme niiden puoleen täysin vilpittömin sydämin ja käyttäkäämme niitä sillä tavalla kuin Herra haluaa niitä käytettävän.²³

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Kun luet presidentti Bensonin opetuksia siitä, että Mormonin kirja on uskontomme lakikivi (ks. osa 1), mieti, millä sijalla se on sinun elämässäsi. Miten voimme tehdä Mormonin kirjasta keskeisemmän tekijän pyrkimyksissämme elää evankeliumin mukaan?
- Presidentti Benson sanoi, että Mormonin kirja todistaa Jeesuksesta Kristuksesta ja tuo meitä lähemmäksi Jumalaa (ks. osa 2). Mitä sinä olet oppinut Vapahtajasta, kun olet tutkinut Mormonin kirjaa? Kuinka Mormonin kirja on tuonut sinua ja perhettäsi lähemmäksi Jumalaa?
- Miksi meidän tulisi ”tuntea Mormonin kirja paremmin kuin mikään muu kirja”? Kuinka Mormonin kirjassa olevat opit ovat vahvistaneet sinua niitä oppeja vastaan, joita Paholainen käyttää tänä aikana? (Ks. osa 3.)

- Millä tavoin Mormonin kirja ja Oppi ja liitot toimivat yhdessä meidän vahvistukseemme? (Ks. osa 4.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 29:9–18; 1. Nefi 13:35–41; 2. Nefi 25:23, 26; 29:6–9; OL 1:17–29

Opetusvihje

”Useimmissa oppikirjoissa on kysymyksiä keskustelujen aloittamiseksi ja ylläpitämiseksi. Voit käyttää näitä kysymyksiä ja valmistaa omia. Esitä kysymyksiä, jotka kannustavat syvällisiin kommentteihin ja auttavat läsnä olevia todella pohtimaan evankeliumia.” (Ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 63.)

Viitteet

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 489.
2. Ks. esim. ”Mormonin kirja on Jumalan sanaa”, *Valkeus*, elokuu 1975, s. 44–46; ”Uusi todistus Kristuksesta”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 4–6; ks. myös *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 491–493.
3. Ks. ”Pyhä tehtävä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 80; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 161–165.
4. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 495.
5. Ks. ”Astian puhdistaminen sisältä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 3.
6. Ks. ”Astian puhdistaminen sisältä”, s. 3–4.
7. Ks. ”Mormonin kirja on Jumalan sanaa”, *Valkeus*, toukokuu 1988, s. 6.
8. Ks. ”Pyhä tehtävä”, s. 80, alkuperäinen kursivointi poistettu.
9. ”Täyttäkäämme maailma Mormonin kirjoilla”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 4.
10. Ks. ”Uusi todistus Kristuksesta”, s. 4.
11. Ks. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 3–4.
12. Ks. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, s. 3.
13. Ks. ”Tulkaa Kristuksen tykö”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 77.
14. Ks. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, s. 3–4.
15. Ks. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, s. 4–5. Presidentti Marion G. Romney palveli neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa heinäkuusta 1972 marraskuuhun 1985.
16. Ks. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, s. 4.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 56.
18. Ks. ”Uusi todistus Kristuksesta”, s. 6.
19. Ks. ”Jeesus Kristus – lahjat ja odotukset”, *Valkeus*, joulukuu 1987, s. 3.
20. Ks. ”Mormonin kirja on Jumalan sanaa”, *Valkeus*, toukokuu 1988, s. 3.
21. ”Nykyajan ilmoituksen lahja”, *Valkeus*, tammikuu, 1987, s. 67–68.
22. ”Mormonin kirja ja Oppi ja liitot”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 77.
23. ”Nykyajan ilmoituksen lahja”, s. 69.



Täyttäkäämme maailma ja elämämme Mormonin kirjoilla

"[Mormonin] kirjassa on voimaa, joka alkaa virrata elämäänne heti, kun alatte tutkia sitä vakavasti."

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Huhtikuun 1989 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson luki presidentti Ezra Taft Bensonin sanoman kirkon lapsille. Sanomassaan presidentti Benson sanoi:

"Tiedän, että te luette Mormonin kirjaa, sillä olen saanut teiltä satoja kirjeitä, joissa kerrotte minulle, että luette tätä pyhää kirjaa. Kun kuulen siitä, se saa minut itkemään ilosta. – –

Kuinka iloinen olenkaan saadessani kuulla, että rakastatte Mormonin kirjaa. Myös *minä* rakastan sitä, ja taivaallinen Isä haluaa teidän opiskelevan edelleenkin Mormonin kirjaa joka päivä. Se on taivaallisen Isän erityinen lahja teille. Noudattamalla sen opetuksia opitte tekemään taivaallisen Isämme tahdon."¹

Kaikkialla kirkossa myöhempien aikojen pyhät ottivat vaarin tästä profeettansa neuvosta. Seuraavat tapaukset ovat esimerkkejä niiden ihmisten saamista siunauksista, jotka vastasivat presidentti Bensonin kutsuun täyttää maailma ja oma elämänsä Mormonin kirjoilla.²

"Hän ei voi olla tosissaan!" ajatteli Margo Merrill – – kuullessaan ensimmäisen kerran presidentti Ezra Taft Bensonin pyynnön, että vanhemmat lukisivat Mormonin kirjaa lastensa kanssa. 'Lapseni ovat vasta kuusi-, viisi- ja kaksivuotiaita. Tuhlaisin vain aikaani ja kärsivällisyyttäni.'

Veli ja sisar Merrill päättivät kuitenkin yrittää Mormonin kirjan lukemista lastensa kanssa. He olivat ehtineet kertomukseen Nefistä



*Miljoonat ovat tulleet Kristuksen luokse niiden totuuksien ansiosta,
jotka ovat Moronin Joseph Smithille antamassa kirjassa.*

ja tämän rikkoutuneesta jousesta, kun kuusivuotias Melissa sai keuhkokuumeen.

'Melissa pyysi minua päästämään hänet takaisin kouluun, vaikka hän oli sairas', Margo [sanoi]. 'Melissa sanoi, että ellei hän palaisi kouluun, hänen ystävänsä Pamela – joka kuului erääseen toiseen kirkkoon – ei saisi tietää, mitä Nefille tapahtui. Sitten Melissa lysähti itkien syliini. Kuivasin hänen kyyneleensä ja ehdotin, että hän soittaisi Pamelalle ja kertoisi, mitä Nefille oli tapahtunut.

Kun kuulin Melissan kertovan yksityiskohtaisesti Nefin rikkoutuneen jousen tapauksesta, muistin aiemmat ajatukseni aikani ja kärsivällisyyteni tuhlaamisesta siihen, että lukisin pienille lapsilleni Mormonin kirjaa. Voi kuinka olinkaan vähätellyt heidän kykyään saada opetuksia Mormonin kirjasta!'”³

Howard J. McOmber II pohti presidentti Bensonin kehotusta täyttää maailma Mormonin kirjoilla. Hän mietti: ”Kuinka minulla yksilönä voisi olla merkityksellinen osa sellaisessa täyttämässä?

Sitten yhtenä iltana, kun pohdin tätä ongelmaa”, veli McOmber sanoi, ”tajusin, että voisin antaa jokaiselle kadullamme asuvalle tilaisuuden ottaa vastaan Mormonin kirja.

Mutta oli vain yksi ongelma – he tunsivat minut. He tiesivät koirastani, joka haukkui liian usein – ja liian aikaisin aamulla. He tiesivät, ettei pihani ollut naapuruston hoidetuin. He tiesivät puutteeni naapurina, joten he luultavasti kääntyisivät minut pois.

Päätin osoittaa uskoa ja kuitenkin yrittää. Tarjoaisin heille kirjaa – vaikka he saattaisivatkin heittää sen pois tai antaa sen kerätä pölyä hyllyillään vuosikaudet. Huomasin silti ajattelevani kielteisesti. Olin saanut itseni melkein vakuuttuneeksi siitä, ettei yrityksistäni seuraisi mitään.

Sitten muistin, että tunsin naapurini vähintäänkin yhtä hyvin kuin he minut. Muutama oli kertonut kyseenalaisia vitsejä edellisessä alueen kehittämiskokouksessa, ja muutama oli juonut liikaa viimeisessä naapuruston grilli-illassa. Joillakuilla ei näyttänyt olevan paljoakaan tarkoitusta elämässään. Mietin, millainen minä olisin ollut, jos en olisi kirkon jäsen tai jos en olisi koskaan kuullut Mormonin kirjasta. Tämä kirja voisi selvästikin auttaa niitä, jotka antaisivat sille mahdollisuuden.

Niin sitten otin yhteyttä jokaiseen kadullamme asuvaan ja tarjosin heille Mormonin kirjaa – ja he kaikki kiittivät minua! Se sujui niin hyvin, että menin seuraavalle kadulle, kävin läpi koko asuinalueen ja sitten menin seuraavalle asuinalueelle. Kun olin sen tehnyt, olin käynyt 104 talossa ja antanut 40 kirjaa.

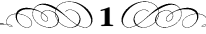
Mormonin kirjan tarjoaminen tuttaville alkoi käydä helpommaksi.

Ajan mittaan olin antanut Mormonin kirjan kaikille 75 työtoverilleni. Heistä 23 osallistui lähetystyökeskusteluihin. Seitsemän kas-tettiin myöhemmin, ja myös neljä työtoverieni lasta liittyi kirkkoon. Yksi mies osallistui kahteen keskusteluun mutta menetti sitten kiin-nostuksen tutkia kirkkoa. Seitsemän kuukautta myöhemmin, kun hän oli vaihtanut työpaikkaa toiseen yritykseen, hän soitti minulle ja kertoi lukeneensa Mormonin kirjaa ja tajunneensa, että tuns-i Hengen levollisen, rauhaisan kosketuksen aivan kuten olin kuvail-lut. Hänkin osallistui pian kaikkiin keskusteluihin ja meni kasteelle.

Minä rakastan Mormonin kirjaa. Pidän sitä Herran käyntikorttina, ja olen hämmästellyt, kuinka helppoa on alkaa omalta osaltaan täyt-tää sillä hengellisesti maailmaa tulvan lailla. Kun teemme Herran työtä, meillä on Hänen apunsa.”⁴

Eräs toinen jäsen kertoi muutoksesta, joka tapahtui hänen todis-tuksessaan, kun hän noudatti presidentti Bensonin neuvoa lukea Mormonin kirjaa: ”Kun presidentti Benson haastoi meidät lukemaan Mormonin kirjaa, olin 15-vuotias. Olin jo uskollinen pyhien kir-joitusten lukija, joka keskittyi enimmäkseen Uuteen testamenttiin. Mutta presidentti Bensonin kehotuksesta aloin tutkia Mormonin kir-jaa joka päivä. Se oli minulle tärkeä käännekohta. Uudesta testa-mentista olin saanut opetusta Jeesuksen Kristuksen maanpäällisestä palvelutyöstä, ja tulen aina olemaan siitä kiitollinen. Mutta tarvitsin sitä syvyyttä, jota sain Mormonin kirjan tutkimisesta. Kun Raamattu auttoi minua tietämään, mitä Jeesus teki ihmisten hyväksi Pyhässä maassa, Mormonin kirja antoi minulle syvällisemmän ymmärryksen siitä, mitä Hän on tehnyt minun hyväkseni. Tutkimalla Mormonin kirjaa sain todistuksen Vapahtajani äärettömästä sovitukselta. Ja myöhemmin, kun minulla oli uskoani koettelevia kriisejä, kään-nyin hakemaan lohtua ja voimaa Mormonin kirjasta. Nyt en anna päivänkään kulua niin etten lukisi Mormonin kirjaa.”⁵

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Mormonin kirja on kirjoitettu meitä varten.

Mormonin kirja – on kirjoitettu meidän aikaamme varten. Nefiläisillä ei koskaan ollut tätä kirjaa, ei myöskään muinaisten aikojen lamanilaisilla. Se on tarkoitettu meille. Mormon kirjoitti nefiläisen kulttuurin lähetessä loppuaan. Jumalan innoittamana – Hänen, joka näkee kaiken alusta asti – hän lyhensi vuosisatojen aikakirjat valiten ne kertomukset, puheet ja tapahtumat, joista olisi eniten hyötyä meille.

Kaikki Mormonin kirjan tärkeimmät kirjoittajat todistivat kirjoittavansa tuleville sukupolville. – Jos he näkivät meidän aikamme ja valitsivat sen, mikä olisi meille arvokkainta, niin eikö meidän juuri sillä mielellä tule tutkia Mormonin kirjaa? Meidän tulee koko ajan kysyä itseltämme: ”Miksi Herra innoitti Mormonia (tai Moronia tai Almaa) ottamaan tämän mukaan aikakirjaansa? Mitä sellaista minä voin tästä oppia, mikä auttaa minua elämään tänä aikana?”

Ja esimerkkejä siitä, mikä on vastaus tähän kysymykseen, on monia. Mormonin kirjassa on esimerkiksi malli siitä, kuinka valmistautua toiseen tulemiseen. Suuri osa kirjasta keskittyy niihin muutamaani vuosikymmeniin, jotka edelsivät Kristuksen tuloa Amerikkaan. Tutkimalla tarkoin tuota aikaa voimme päätellä, miksi jotkut tuhoutuivat Hänen tulemistaan edeltäneissä hirvittävässä tuomioissa ja mikä sai toiset olemaan temppelein luona Runsaudenmaassa ja panemaan kätensä Hänen käsiensä ja jalkojensa haavoihin.

Mormonin kirjasta näemme, kuinka Kristuksen seuraajat elävät sodan aikoina. Mormonin kirjasta näemme selkeinä ja karmivan todellisina salaisten liittojen pahuudet. Mormonin kirja opettaa suhtautumaan oikein vainoon ja luopumukseen. Opimme paljon siitä, kuinka tehdä lähetystyötä. Mormonin kirjassa näemme myös paremmin kuin missään muualla, kuinka vaarallista on materialismi ja sydämemme kiinnittäminen siihen, mikä on maailmasta. Voiko kukaan epäillä sitä, että tämä kirja on meitä varten ja että saamme siitä suurta voimaa, lohtua ja turvaa?⁶

 2

Kun tutkimme Mormonin kirjaa päivittäin, kirjan voima virtaa elämäämme.

Mormonin kirja ei ainoastaan opeta meille totuutta, vaikka se todella tekee sitäkin. Mormonin kirja ei ainoastaan todista Kristuksesta, vaikka se todella tekee myös sitä. Mutta siinä on muutaakin. Tässä kirjassa on voimaa, joka alkaa virrata elämäänne heti, kun alatte tutkia sitä vakavasti. Saatte enemmän voimaa vastustaa kiusauksia. Saatte voimaa välttää petosta. Saatte voimaa pysyä kaidalla ja kapealla polulla. Pyhien kirjoitusten on sanottu olevan ”elämän sanoja” (OL 84:85), ja jos missä niin Mormonin kirjan kohdalla se pitää paikkansa. Kun teillä alkaa olla noiden sanojen nälkä ja jano, löydätte yhä yltäkylläisemmän elämän.⁷

Ihmiset voivat pettää toisiaan, mutta Jumala ei petä ihmisiä. Niinpä Mormonin kirja tarjoaa parhaan keinon koetella, onko se totta – nimittäin lue se ja kysy sitten Jumalalta, onko se totta [ks. Moroni 10:4]. – –

Tämä on siis kaikkein suurin vakuutus sydämeltään vilpittömille – tietää Jumalan antamalla henkilökohtaisella ilmoituksella, että Mormonin kirja on totta. Miljoonat ovat panneet kirjan näin koetukselle ja tietävät, ja vielä useammat miljoonat tulevat tietämään.

Henki tarvitsee jatkuvasti ravintoa niin kuin ruumiskin. Eilinen ateria ei riitä tyydyttämään tämän päivän tarpeita. Samoin ei myöskään riitä, että luemme vain silloin tällöin kirjaa, jonka Joseph Smith sanoi olevan ”virheettömin kaikista kirjoista maan päällä” (Mormonin kirjan johdanto).

Kaikki totuudet eivät ole yhtä arvokkaita keskenään, eivätkä ole kaikki pyhät kirjoituksetkaan. Mikä olisikaan parempi tapa ravita henkeä kuin kestitä itseään usein sillä kirjalla, josta profetta Joseph Smith sanoi, että ”ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla” (Mormonin kirjan johdanto).⁸

Onko meidän suhtautumisellamme tähän kirjaan iankaikkisia seurauksia? Kyllä, joko siunaukseksemme tai tuomioksemme.

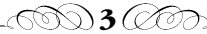
Jokaisen myöhempien aikojen pyhän tulee ottaa elinikäiseksi tavakseen tutkia tätä kirjaa. Muussa tapauksessa hän asettaa sielunsa

vaaralle alttiiksi ja lyö laimin sitä, mikä voisi antaa hänen koko elämälleen hengellistä ja älyllistä eheyttä. Käännynnäinen, joka Mormonin kirjan avulla rakentaa Kristuksen kalliolle ja pitää kiinni rautakaiteesta, eroaa käännynnäisestä, joka ei sitä tee.⁹

Meillä on yhä enemmän niitä, jotka Mormonin kirja on saanut vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus. Nyt tarvitsemme yhä enemmän niitä, jotka käyttävät Mormonin kirjaa omistautuakseen Kristukselle. Meidän täytyy vakuuttua, ja meidän täytyy omistautua.

– – Rakkaat veljeni ja sisareni, lukekaamme Mormonin kirjaa ja vakuuttukaamme siitä, että Jeesus on Kristus. Lukekaamme jatkuvasti Mormonin kirjaa yhä uudelleen, jotta voisimme täydellisemmin tulla Kristuksen luokse, omistautua Hänelle, keskittyä Häneen ja sulautua Häneen.

Me kohtaamme vastustajan joka päivä. Tämän aikakauden haasteet vetävät vertoja minkä tahansa menneen ajan haasteille, ja nämä haasteet tulevat lisääntymään sekä hengellisesti että ajallisesti. Meidän täytyy olla lähellä Kristusta, meidän täytyy joka päivä ottaa Hänen nimensä päällemme, muistaa Hänet aina ja pitää Hänen käskynsä.¹⁰



Meidän on täytettävä maailma ja elämämme Mormonin kirjoilla.

Meidän jokaisen on saatava omakohtainen todistus Mormonin kirjasta Pyhän Hengen kautta. Sen jälkeen meidän tulee lausua todistuksemme ja antaa Mormonin kirja muille, niin että hekin voivat Pyhän Hengen kautta tietää sen olevan totta.¹¹

Voitteko kuvitella, mitä tapahtuisi, jos Mormonin kirjoja olisi yhä enemmän yhä useammilla lähetyssaarnaajilla, jotka osaavat käyttää niitä ja jotka ovat syntyneet Jumalasta? Kun näin tapahtuu, me saamme sielujen runsaan sadon, jonka Herra lupasi.¹²

Olen vakuuttunut seuraavasta: Mitä enemmän me opetamme ja saarnaamme Mormonin kirjaa käyttäen, sitä enemmän me olemme mieleen Herralle ja sitä suurempi on voimamme puhua. Näin tekemällä me lisäämme suuresti käännynnäistemme määrää sekä kirkon sisällä että niiden parissa, joiden kanssa teemme käännytystyötä.



”Voin mielessäni nähdä, kuinka täytämme maailman Mormonin kirjoilla.”

– – Tehtävämme on siis opettaa evankeliumin periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa. ”Näitä heidän tulee opettaa kuten Henki heitä ohjaa” (OL 42:13).¹³

Mormonin kirja on se väline, jonka Jumala on tarkoittanut vyörymään ”yli maan kuin tulva” kootakseen valittunsa (Moos. 7:62.) Tämän pyhän kirjan on tultava keskeisemmäksi saarnaamisessamme, opetuksessamme ja lähetystyössämme. – –

Tänä sähköisten viestimien ja painotuotteiden laajan levikin aikana Jumala tulee pitämään meitä vastuussa siitä, ellemme me nyt levitä Mormonin kirjaa aivan suunnattomasti.

Meillä on Mormonin kirja, meillä on jäsenet, meillä on lähetys-saarnaajat, meillä on voimavarat, ja maailmalla on tarve. Aika on nyt!

Rakkaat veljeni ja sisareni, me tuskin käsitämme Mormonin kirjan voimaa tai sitä jumalallista tehtävää, joka sillä vielä tulee olemaan, tai sitä, missä määrin sitä on levitettävä. – –

Haastan meidät kaikki miettimään rukoillen, mitä me henkilökohtaisesti voimme tehdä saadaksemme tämän uuden todistuksen

Kristuksesta enemmän osaksi omaa elämäämme ja viedäksemme sen maailmalle, joka niin kipeästi tarvitsee sitä.

Voin mielessäni nähdä, kuinka Mormonin kirjan sanomien henki voi herättää kodit, elävöittää luokat ja tehdä puhujista palavia.

Voin mielessäni nähdä, kuinka kotiopettajat ja kotikäyntiopettajat, seurakuntien virkailijat ja vaarujen ja lähetyskenttien johtajat neuvovat jäseniämme käyttäen apunaan virheettömintä kirjaa maan päällä – Mormonin kirjaa.

Voin mielessäni nähdä, kuinka taiteilijat kuvaavat filmillä, näyttämöllä, kirjallisuudessa, musiikissa ja maalauksissa Mormonin kirjan suurenmoisia aiheita ja henkilöitä.

Voin mielessäni nähdä, kuinka tuhannet lähetysaarnajat menevät lähetyskentille mielessään satoja ulkoa opittuja Mormonin kirjan kohtia, niin että he voivat täyttää hengellisesti nälkää näkevän maailman tarpeet.

Voin mielessäni nähdä koko kirkon pääsevän lähemmäksi Jumalaa pitämällä Mormonin kirjan käskyt.

Todellakin, voin mielessäni nähdä, kuinka täytämme maailman Mormonin kirjoilla.¹⁴

Haluan kiittää teitä uskollisia pyhiä, jotka pyritte täyttämään maailman ja oman elämänne Mormonin kirjoilla. Sen lisäksi, että me levitämme mahtavasti Mormonin kirjaa, meidän on levitettävä rohkeasti sen ihmeellistä sanomaa omaan elämäämme ja koko maailmaan.¹⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Käy osasta 1 läpi presidentti Bensonin neuvot siitä, kuinka Mormonin kirjaa tulee tutkia. Kuinka nämä neuvot voivat auttaa meitä kohtaamaan haasteita? Mitkä Mormonin kirjan kohdat liittyvät kohtaamiimme haasteisiin?
- Millä tavoin olet nähnyt osassa 2 lueteltujen lupauksen täyttyneen? Mitä me voimme tehdä tuodaksemme Mormonin kirjan ihmisille, jotka tarvitsevat näitä lupauksia elämäänsä?

- Mitä mielestäsi tarkoittaa maailman ja elämämme täyttäminen Mormonin kirjoilla? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 3.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

2. Nefi 27:22; Morm. 8:26–41; Moroni 1:4; 10:3–5; ks. myös Mormonin kirjan johdanto

Tutkimisen avuksi

Kun luet, ”alleviivaa ja merkitse sanoja tai ilmauksia, niin että erotat yksittäisessä [kohdassa] olevat ideat. – – Kirjoita marginaaliin viitteitä pyhien kirjoitusten kohtiin, jotka selventävät opiskelemiasi kohtia.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 23.)

Viitteet

1. Ks. ”Kirkon lapsille”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 76.
2. Ks. ”Kavahtakaa ylpeyttä”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 3.
3. LaRene Gaunt, ”Does the Book of Mormon Count?”, *Ensign*, kesäkuu 1991, s. 20.
4. Artikkelissa ”Finding Truth in the Book of Mormon”, *Ensign*, tammikuu 1996, s. 10–11.
5. Kirjoittajaa ei ole ilmoitettu, julkaisematon käsikirjoitus.
6. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, *Liahona*, lokakuu 2011, s. 55–56.
7. Ks. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, s. 56–57.
8. Ks. ”Uusi todistus Kristuksesta”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 5.
9. Ks. ”Mormonin kirja on Jumalan sanaa”, *Valkeus*, toukokuu 1988, s. 7.
10. Ks. ”Tulkaa Kristuksen tykö”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 78–79.
11. Ks. ”Mormonin kirja ja Oppi ja liitot”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 77–78.
12. ”Born of God”, *Ensign*, heinäkuu 1989, s. 4; ks. myös ”Syntyneet Jumalasta”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 5.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 58.
14. Ks. ”Täyttäkäämme maailma Mormonin kirjoilla”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 3–4.
15. ”Kavahtakaa ylpeyttä”, s. 3.



Seuratkaa elävää profeettaa

”Meidän kannaltamme tärkein profeetta on profeetta, joka elää meidän aikanamme.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Olessaan 15-vuotias Ezra Taft Benson istui eräänä iltana päivällispöydässä muun perheen kanssa kuuntelemassa, kun hänen isänsä luki presidentti Joseph F. Smithiltä ja hänen neuvonantajiltaan ensimmäisessä presidenttikunnassa tullutta kirjettä. Kirjeessä sanottiin muun muassa: ”Me neuvomme ja kehotamme hartaasti aloittamaan kaikkialla kirkossa ’perheillan’, jolloin isät ja äidit voivat koota poikansa ja tyttärensä lähelleen kodissa ja opettaa heille Herran sanaa. – Jos pyhät noudattavat tätä neuvoa, me lupaamme, että siitä koituu suuria siunauksia. Rakkaus kodissa ja kuuliaisuus vanhempia kohtaan lisääntyvät. Usko Israelin nuorten sydämessä vahvistuu, ja he saavat voimaa vastustaa heitä ympäröiviä huonoja vaikutteita ja kiusauksia.”¹

Presidentti Benson muisteli myöhemmin: ”Luettuaan kirjeen [isäni] sanoi: ’Presidenttikunta on puhunut, ja tämä on meille Herran sana!’ Tuosta hetkestä lähtien me pidimme utterasti perheiltoja lapsuuskodissani.”²

Kun presidentti Bensonilla oli sitten oma perhe, hän ja hänen vaimonsa jatkoivat perinnettä, jonka hän oli oppinut vanhemmiltaan. Hän sanoi: ”Minä todistan tämän [vanhempieni kodissa] saamani kokemuksen ja omassa perheessäni pidettyjen perheiltojen perusteella, että seurauksena voi olla suuria hengellisiä siunauksia.”³

Vuonna 1947 ensimmäinen presidenttikunta opasti kirkon jäseniä ponnistelemaan enemmän perheiltojen pitämiseksi. Presidentti Benson, joka oli tuolloin kahdentoista apostolin koorumin jäsen, tähdensi tätä aihetta eräässä yleiskonferenssipuheessa. Hän

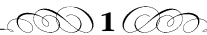


Nykyisin myöhempien aikojen pyhät kokoontuvat konferenssikeskukseen ja ympäri maailman kuuntelemaan elävää profeettaa.

todisti, että perhe on ”jumalallinen instituutio”⁴, ja muistutti pyhiä siunauksista, joita koituisi, jos he noudattaisivat profeetan neuvoa vahvistaa perhettä ja pitää perheillat. Hän todisti: ”Onnemme täällä ja tämän jälkeen on sidoksissa siihen, kuinka hyvin onnistumme täyttämään tämän suuren tehtävän. Veljeni ja sisareni, se ansaitsee rukouksentäyteisen suunnittelumme ja huomiomme, ja olen omassa sydämessäni varma siitä, että se johtaa suuriin tuloksiin ja että saamme suurta iloa ja tyydytystä, jos otamme vaarin tästä kuten kaikista muistakin kirkon presidenttikunnan meille antamista neuvoista.”⁵

Koska Ezra Taft Benson oli itse kokenut siunauksia, joita Herran valittujen palvelijoiden neuvojen noudattamisesta oli seurannut, hän kehotti toistuvasti myöhempien aikojen pyhiä pitämään katseensa elävässä profeetassa. Hän todisti rohkeasti siitä jumalallisesta kutsumuksesta, joka oli jokaisella kirkon presidentillä, joiden kanssa hän palveli.⁶ Kun presidentti Spencer W. Kimball, joka oli asetettu apostoliksi samana päivänä kuin presidentti Benson, piti ensimmäisen puheensa kirkon presidenttinä ryhmälle kirkon johtohenkilöitä, presidentti Benson ”nousi puhumaan ja ääni väristen, välittäen kaikkien läsnä olevien tunteet, sanoi suurin piirtein näin: ’Presidentti Kimball, kaikkina niinä vuosina, jolloin näitä kokouksia on pidetty, me emme ole koskaan kuulleet sellaista puhetta kuin olet juuri pitänyt. Israelissa on totisesti profeetta.’”⁷ Ja kun presidentti Benson sai tuon jumalallisen kutsumuksen presidentti Kimballin kuoltua, hän otti sen vastaan nöyränä ja päättäväisenä. Hän sanoi: ”Vaimoni Flora ja minä olemme jatkuvasti rukoilleet, että presidentti Kimballin päiviä tämän maan päällä pidennettäisiin ja että hänen hyväkseen tapahtuisi uusi ihme. Nyt, kun Herra on puhunut, me teemme Hänen opastavalla johdolla parhaamme viedäksemme tätä työtä eteenpäin maan päällä.”⁸

Ezra Taft Bensonin opetuksia



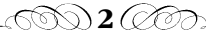
Kirkon presidentti on Herran puhetorvi maan päällä.

Oppikaa pitämään katseenne profeetassa. Hän on Herran puhetorvi ja ainoa ihminen, joka voi puhua Herran puolesta tänä aikana. Ottakoot hänen innoitetut neuvonsa etusijan. Olkoot hänen

innoitetut sanansa perusta sille, miten arvioitte kaikkien vähäisempien auktoriteettien neuvoja. Eläkää sitten lähellä Henkeä, jotta tietäisitte totuuden kaikesta.⁹

Herran puhetorvi ja profeetta maan päällä tänä aikana on saanut valtuutensa profettojen ketjun kautta, joka alkoi Joseph Smithistä, jonka asettivat Pietari, Jaakob ja Johannes. Heidät asetti Kristus, joka oli ja on kirkon pää, tämän maailman Luoja ja se Jumala, jonka edessä kaikkien ihmisten on tehtävä tiliä.¹⁰

Kirkkoa ei johdeta ihmisviisaudella. Minä tiedän sen. Kaikkivaltiaan Jumalan voima ja vaikutus johtaa Hänen kirkkoaan.¹¹



Meille tärkein profeetta on elävä profeetta.

Jumala tietää kaiken, Hän tietää lopun alusta asti, eikä kenestäkään tule Jeesuksen Kristuksen kirkon presidenttiä vahingossa eikä hän jää asemaansa sattumalta eikä häntä kutsuta kotiin umpimähkäisesti.

Meidän kannaltamme tärkein profeetta on profeetta, joka elää meidän aikanamme. Hän on se profeetta, jolla on Jumalalta tämän ajan ohjeita meille. Jumalan ilmoitus Aadamille ei ohjannut Nooa siinä, kuinka arkki rakennetaan. Jokainen sukupolvi tarvitsee muinaisia pyhiä kirjoituksia sekä tämänhetkisiä pyhiä kirjoituksia elävältä profeetalta. Sen vuoksi teidän kannaltanne kaikkein tärkeintä olisi lukea ja pohtia Herran puhetorven viimeisimpiä innoitettuja sanoja. Siitä syystä on välttämätöntä, että teillä on käytössänne hänen sanansa ja että luette niitä tarkoin. – –

Niin, kiitos, Luojamme, profeetasta, jonka tietämme toit johtamaan näinä myöhempinä aikoina [ks. *MAP-lauluja*, 10].¹²

Varokaa niitä, jotka asettaisivat kuolleet profeetat elävien profettojen edelle, sillä elävillä profetoilla on aina etusija.¹³

Jokainen presidentti on ainutkertaisesti valittu siihen aikaan ja tilanteeseen, jota maailma ja kirkko on tarvinnut. Kaikki ovat olleet kyseisen ”ajankohdan miehiä”, kuten olemme nähneet presidentti Spencer W. Kimballin kohdalla. Pohtikaa tuota ennalta asettamisen ja valmistamisen ihmettä! Vaikka presidentti on kutsuttu ja hänelle on annettu avaimet monia vuosia ennen sitä hetkeä,



Ollessaan kirkon presidentti Ezra Taft Benson puhui hyvin painokkaita sanoja suurta rakkautta osoittaen.

jolloin presidenttiyden viitta on laskeutunut hänen harteilleen, niin hän on aina ollut oikea mies oikeassa paikassa tuota aikaa varten. Pelkästään tämä ihme on yksi osoitus kirkon jumalallisuudesta.¹⁴

Saanan kysyä, tarvitsemmeko me tänä aikana maan päällä Herran tosi profeettaa? Tarvitsivatko ihmiset Nooan päivinä profeettaa varoittamaan heitä hengellisesti ja ajallisesti? Jos joku olisi kieltäytynyt seuraamasta Nooaa, olisiko hän pelastunut vedenpaisumukselta? Silti Raamattu kertoo meille, että näinä viimeisinä aikoina, joita elämme, ihmisten jumalattomuutta voidaan verrata ihmisten jumalattomuuteen Nooan päivinä, jolloin Jumala puhdisti maan vedenpaisumuksella [ks. Matt. 24:37–39]. Luuletteko, että me tarvitsemme tänä aikana profeettaa varoittamaan meitä ja valmistamaan meitä puhdistamiseen, jonka Jumala lupasi tulevan, tällä kertaa tulella?¹⁵

Jos haluamme tietää, mikä on asemamme Herran edessä, kysykäämme itseltämme, mikä on asemamme Hänen asettamansa kuolevaisen johtajan edessä; kuinka hyvässä sopusoinnussa meidän elämämme on Herran voidellun – elävän profetaan – kirkon

presidentin kanssa ja ensimmäisen presidenttikunnan koorumin kanssa.¹⁶

3

Elävä profeetta kertoo meille, mitä meidän on tarpeen tietää – ei välttämättä sitä, mitä me haluamme tietää.

Tosi profeetan vakuuttava tunnusmerkki on se, että hän julistaa sanomaa Jumalalta. Hän ei pyytele anteeksi sanomaansa, eikä hän liioin pelkää mitään yhteiskunnallisia jälkimaininkeja, jotka saattavat johtaa pilkkaan ja vainoon.¹⁷

Joskus ilmaantuu ihmisiä, jotka ajattelevat, että heidän maallinen tietonsa jostakin tietystä asiasta on suurempaa kuin se taivaallinen tieto, jonka Jumala antaa profeetalleen tästä samasta asiasta. He ovat sitä mieltä, että profeetalla pitää olla sama maallinen oppiarvo tai koulutus kuin heillä ennen kuin he hyväksyvät mitään, mitä profeetalla on sanottavana, mikä saattaisi olla vastoin heidän maallista koulutustaan. Kuinka paljon maallista koulutusta Joseph Smithillä oli? Silti hän antoi ilmoituksia kaikenlaisista asioista. – – Me kannustamme maallisen tiedon hankkimiseen monilla aloilla, mutta muistakaa, että jos on olemassa ristiriitaa maallisen tiedon ja profeetan sanojen välillä, pysykää profeetan puolella, niin olette siunattuja, ja aika näyttää, että teitte oikein.

– – Profeetan ei tarvitse sanoa ”näin sanoo Herra” antaakseen meille pyhän kirjoituksen.

Joskus tapaa hiustenhalkoja. He saattavat sanoa profeetan antaneen meille neuvon, mutta väittävät, ettei meidän tarvitse noudattaa sitä, ellei hän sano, että se on käsky. Mutta Herra sanoo profeetasta: ”Sinun – – tulee ottaa varteen kaikki hänen sanansa ja käynsä, jotka hän antaa sinulle” (OL 21:4).

– – Profeetta kertoo meille, mitä meidän on tarpeen tietää – ei aina sitä, mitä me haluamme tietää.

”Sinä olet julistanut meille kovia asioita, enemmän kuin me kykenemme kestämään”, valittivat Nefin veljet. Mutta Nefi vastasi heille sanoen: ”Syylliset pitävät totuutta kovana, sillä se viiltää heitä aivan sisimpään asti.” (1. Nefi 16:1–2.)

Presidentti Harold B. Lee sanoi:

”Te ette ehkä tule pitämään siitä, mitä kirkon johtajat sanovat. Se saattaa olla vastoin poliittisia näkemyksiänne. Se saattaa olla ristiriidassa yhteiskunnallisten näkemysten kanssa. Se saattaa häiritä sosiaalista kanssakäymistänne jonkin verran. – – Teidän turvallisuutenne ja meidän turvallisuutemme riippuu siitä, seuraameko vai emme – –. Pitäkäämme katseemme kirkon presidentissä.” (Ks. ”Kannattakaa kirkon presidentin käsivarsia”, *Konferenssiraportit 1970–1972*, s. 59–60.)

Mutta maailman ihmisiä ärsyttää todella juuri elävä profeetta. Presidentti Kimball on sanonut, että ”jopa kirkossakin monet ovat taipuvaisia koristelemaan eilispäivän profeettojen hautoja ja kivitämään mielessään eläviä profeettoja” (*Instructor*, elokuu 1960, s. 257).

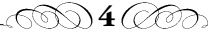
Miksi? Koska elävä profeetta puhuu asioista, joita meidän on tarpeen tietää nyt, ja maailman mielestä profeettojen olisi parasta olla joko kuolleita tai huolehtia vain omista asioistaan. – –

Se, kuinka suhtaudumme elävän profeetan sanoihin, kun hän kertoo meille, mitä meidän tulee tietää mutta mitä emme haluaisi kuulla, on uskollisuutemme koetus. – –

Oppineista saattaa tuntua, että profeetta on innoitettu vain ollessaan samaa mieltä heidän kanssaan. Muussa tapauksessa profeetta lausuu vain mielipiteensä, puhuu ihmisenä. Rikkaista voi tuntua, etteivät he tarvitse vaatimattoman profeetan neuvoja. – –

– – Profeetta ei välttämättä ole suosittu maailmassa eikä maailmallisten ihmisten keskuudessa.

Kun profeetta ilmoittaa totuuden, se jakaa ihmiset. Sydämeltyään vilpittömät ottavat vaarin hänen sanoistaan, mutta jumalattomat joko jättävät hänet vaille huomiota tai taistelevat häntä vastaan. Kun profeetta huomauttaa maailman synneistä, maailmalliset ihmiset haluavat joko sulkea profeetan suun tai menetellä niin kuin profeettaa ei olisi olemassakaan, sen sijaan että tekisivät parannuksen synneistään. Suosio ei ole milloinkaan totuuden mitta. Moni profeetta on saanut surmansa tai karkotettu. Herran toisen tulemisen lähesytyessä ja maailman ihmisten muuttuessa entistä jumalattommiksi voitte odottaa, että profeetta on heidän keskuudessaan yhä vähemmän suosittu.¹⁸



Meitä siunataan, kun me seuraamme elävää profeettaa.

Auttaakseni teitä selviytymään edessä olevista ratkaisevan tärkeistä koetuksista esitän teille – – tärkeän ohjeen, jota noudattaen voitte saada Jumalan kirkkauden kruunun ja selviytyä voittajina Saatanan raivosta huolimatta.

– – Laulamme kirkkona: ”Kiitos, Luojamme, profeetasta” [*MAP-lauluja*, 10]. Tässä siis on se tärkeä ohje: Seuratkaa profeettaa. – –

Profeetta on ainoa ihminen, joka puhuu Herran nimessä kaikissa asioissa.

Opin ja liittojen luvun 132 jakeessa 7 Herra puhuu profeetasta – presidentistä – ja sanoo:

”Maan päällä on kerrallaan vain yksi sellainen, jolle tämä valtuus ja tämän pappeuden avaimet on annettu.”

Sitten luvun 21 jakeissa 4–6 Herra sanoo:

”Ja nyt, sinun, tarkoittaen kirkkoa, tulee ottaa varteen kaikki hänen sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhyudessa minun edessäni;

sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.

Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita.”¹⁹

Profeetta ei koskaan johda kirkkoa harhaan.

Presidentti Wilford Woodruff lausui: ”Sanon Israelille, että Herra ei koskaan salli minun eikä kenenkään muun, joka on tämän kirkon presidenttinä, johtaa teitä harhaan. Se ei ole suunnitelmassa. Se ei ole Jumalan mielessä.” [Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 205.]

Presidentti Marion G. Romney on kertonut seuraavasta kokemuksestaan:

”Muistan, kuinka vuosia sitten piispana ollessani presidentti Heber J. Grant puhui seurakunnallemme. Kokouksen jälkeen vein hänet autolla kotiin. – – Vierelläni seisten hän pani kätensä olalleni ja sanoi: ’Poikani, pidä aina katseesi kirkon presidentissä, ja jos hän joskus käskää sinun tehdä jotakin, mikä on väärin, ja sinä teet sen,

Herra siunaa sinua siitä.’ Sitten hän sanoi pilke silmäkulmassaan: ’Mutta ei sinun tarvitse olla huolissasi. Herra ei koskaan salli puhe-torvensa johtaa kansaa harhaan.’” (Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1960, s. 78.)²⁰

Kerrotaan, kuinka Brigham Young ajaessaan erään kaupungin läpi näki miehen rakentamassa taloa ja antoi vain kehotuksen tehdä seinistä kaksi kertaa paksummat. Koska mies piti presidentti Youngia profeettana, hän muutti suunnitelmiaan ja teki seinistä kaksi kertaa paksummat. Vähän sen jälkeen kaupunki joutui tulvan valtaan. Se aiheutti paljon tuhoa, mutta tämän miehen talon seinät pysyivät pystyssä. Kun hän rakensi talonsa kattoa, hänen kuultiin laulavan: ”Kiitos, Luojamme, profeetasta!”²¹

Meillä kirkon jäsenillä on kestettävänäme joitakin vaikeita aikoja, jos aiomme päästä kotiin turvallisesti. Meille annetaan mahdollisuus valita joidenkuiden antamien ristiriitaisten neuvojen välillä. Siksi meidän täytyy oppia – ja mitä pikemmin opimme, sen parempi – pitämään katseemme profeetassa, kirkon presidentissä.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi: ”Oppikaa pitämään katseenne profeetassa” (osa 1). Mitä tämä tarkoittaa sinun kohdallasi?
- Mistähän syystä meille tärkein profeetta on nykyinen kirkon presidentti? (Ks. osa 2.) Mitä neuvoja olemme hiljattain saaneet elävältä profeetalta?
- Kun käyt läpi osaa 3, muistele jotakin kertaa, jolloin olet noudattanut profeetan neuvoa, vaikka et ole täysin ymmärtänyt sitä. Mitä me voimme oppia sellaisista kokemuksista?
- Mieti sitä ”tärkeää ohjetta”, josta presidentti Benson puhuu osassa 4. Mitä siunauksia olet saanut, kun olet ollut uskollinen tälle tärkeälle ohjeelle?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

2. Aik. 20:20; Aam. 3:7; Ef. 2:19–20; 4:11–15; OL 1:14–16, 37–38; 107:91–92; UK 6

Opetusvihje

”Älä pelkää hiljaisuutta. Ihmiset tarvitsevat usein aikaa ajatella kysymyksiä ja vastata niihin voidakseen ilmaista omat ajatuksensa. Voit pitää tauon, kun olet esittänyt kysymyksen, kun on kerrottu jokin hengellinen kokemus tai kun jollakulla on vaikeuksia ilmaista ajatuksiaan.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 66–67.)

Viitteet

1. Lainattuna artikkelissa H. David Burton, ”Jos nämä vanhat seinät voisivat puhua”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 33.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 528.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 528.
4. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1947, s. 23.
5. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1947, s. 27.
6. Ks. esim. Conference Report, lokakuu 1968, s. 17; Conference Report, huhtikuu 1970, s. 127; *Ensign*, tammikuu 1973, s. 57; ”Valmistautukaa ahdistuksen aikoja varten”, *Valkeus*, huhtikuu 1981, s. 64–69; ”Neuvoja pyhille”, *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 9–14.
7. Lainattuna artikkelissa W. Grant Bangerter, ”Eräs merkittävä hetki kirkon historiassa”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 39.
8. Lainattuna artikkelissa Don L. Searle, ”President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church”, *Ensign*, joulukuu 1985, s. 5.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 134.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 132.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 132.
12. ”Jesus Christ – Gifts and Expectations”, *New Era*, toukokuu 1975, s. 16–17.
13. Ks. ”Profeetan seuraaminen –14 perusasiaa”, *Valkeus*, kesäkuu 1981, s. 3.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 142.
15. ”Listen to a Prophet’s Voice”, *Ensign*, tammikuu 1973, s. 59.
16. Ks. ”Profeetan seuraaminen –14 perusasiaa”, s. 8.
17. Ks. ”Joseph Smith – profeetta meidän sukupolvellemme”, *Valkeus*, huhtikuu 1982, s. 107.
18. Ks. ”Profeetan seuraaminen –14 perusasiaa”, s. 3–6, alkuperäinen kursivointi poistettu.
19. Ks. ”Profeetan seuraaminen –14 perusasiaa”, s. 1–2, alkuperäinen kursivointi poistettu.
20. Ks. ”Profeetan seuraaminen –14 perusasiaa”, s. 3, alkuperäinen kursivointi poistettu.
21. ”Civic Standards for the Faithful Saints”, *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 61; ks. myös Sidney Alvarus Hanks ja Ephraim K. Hanks, *Scouting for the Mormons on the Great Frontier*, 1948, s. 78–80.
22. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1966, s. 122.



Tavoitelkaa Henkeä kaikessa, mitä teette

”Meidän on oltava avoimia ja vastaanottavaisia Pyhän Hengen kuiskauksille kaikissa elämämme asioissa.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Antaessaan muille johtaville auktoriteeteille neuvoja palvelemisesta kirkossa presidentti Ezra Taft Benson sanoi usein: ”Muistakaa, veljet, että tässä työssä Henki ratkaisee.”¹ Ja kun hän ja nämä veljet palvelivat yhdessä, hän opetti tätä periaatetta esimerkiksi osoittaen, että Herra ”on lähellä palvelijoitaan, vieläpä kuiskausetaisyysdellä”². Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista kertoi tilanteesta, jolloin hän oli presidentti Bensonin mukana eräissä vaarnakonferenssissa, jossa kutsuttaisiin uusi vaarnajohtaja:

”Rukoiltuamme, pidettyämme puhutteluita, mietiskelyämme ja rukoiltuamme uudelleen vanhin Benson kysyi, tiesinkö, kuka uusi vaarnajohtaja olisi. Sain, etten ollut vielä saanut sitä innoitusta. Hän katsoi minua pitkään ja vastasi, ettei hänkään ollut. *Saimme* kuitenkin innoitusta pyytää kolmea kelpollista pappeudenhaltijaa puhumaan konferenssin lauantai-illan kokouksessa. Hieman sen jälkeen kun kolmas puhuja oli aloittanut, Henki kuiskasi minulle, että hänen tulisi olla uusi vaarnajohtaja. Vilkaisin presidentti Bensonia ja näin kyynelten vierivän hänen kasvoillaan. Me olimme molemmat saaneet ilmoitusta – mutta yksinomaan tavoittelemalla edelleen taivaallisen Isämme tahtoa, kun kuljimme eteenpäin uskossa.”³

Erään uusien lähetysjohtajien konferenssin alussa presidentti Benson antoi seuraavan neuvon:

”Olen sanonut hyvin monta kertaa veljilleni, että Henki on tärkein yksittäinen tekijä tässä työssä. Kun teillä on Henki ja pidätte kutsumuksenne kunnialla, voitte tehdä ihmeitä Herralle lähetyskentällä.



"Kuinka me saamme Hengen? 'Uskon rukouksen kautta', sanoo Herra."

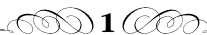
Ilman Henkeä ette milloinkaan menesty, olivatpa lahjanne ja kykynne *millaiset tahansa*.

Seuraavien kolmen päivän aikana saatte erinomaista opetusta. Käsikirjoja jaetaan, tehtävistä ja toimintatavoista keskustellaan, menettelytapoja analysoidaan, ja kaikki tämä on teille mitä hyödyllisintä. Mutta suurin apu, mitä koskaan saatte lähetysjohtajina, ei tule käsi- tai oppikirjoista. Suurin apunne tulee Herralta itseltään, kun anotte ja pyydätte sitä Häneltä nöyrässä rukouksessa. Kun teidät ajetaan yhä uudelleen polvillenne pyytämään Häneltä jumalallista apua tehtävänne hoitamiseen, tunnette Hengen vaikutuksen, saatte vastauksenne ylhäältä ja lähetyskenttänne menestyy hengellisesti, koska olette riippuvaisia Hänestä ja turvaatte Häneen.”⁴

Presidentti Benson ulotti tämän neuvon kaikille kirkon jäsenille, myös pienille lapsille.⁵ Hän sanoi: ”Tässä työssä Henki ratkaisee – palvelemme missä tahansa. Tiedän, että minun täytyy turvata Henkeen. Hankkikaamme itsellemme tämä Henki ja olkaamme uskollisia kirkon jäseniä – uskollisia lapsia ja vanhempia, tehokkaita kotiopettajia, valistavia opettajia ja innoitettuja seurakuntien ja vaarnojen johtohenkilöitä.”⁶

Vaikka presidentti Benson opetti tätä totuutta julkisesti ja rohkeasti ympäri maailmaa, hänen ensisijainen pyrkimyksensä noudattaa sitä oli yksityinen ja vähäeleinen. Se alkoi kotoa kumppanuudessa hänen vaimonsa Floran kanssa. Floran sisarpuoli Julia Dalley kävi kerran Bensonien luona ja kirjoitti myöhemmin Floralle kirjeen kommentoiden Bensonien perhettä. ”Mikä maan päällä voisi olla ihanteellisempaa?” hän sanoi. ”Ihailen elämäntapanne yksinkertaisuutta, mutta suurimman vaikutuksen minuun teki se, että kodissanne asui Herran Henki.”⁷

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Meidän tulee tavoitella Pyhän Hengen jatkuvaa kumppanuutta kaikkina elämämme päivinä.

Yksi varma tapa päätellä, olemmeko suoralla ja kaidalla polulla, on se, tunnemmeko me Herran Hengen elämässämme.

Pyhän Hengen vaikutus tuo tiettyjä hedelmiä.

Apostoli Paavali sanoi, että Hengen hedelmää ovat ”rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä” (Gal. 5:22–23).

Hengen läsnäolo on kaikkein tärkein asia meidän elämässämme. Olen aina ollut sitä mieltä. Meidän on oltava avoimia ja vastaanottavaisia Pyhän Hengen kuiskauksille kaikissa elämämme asioissa. – Nämä kuiskaukset tulevat useimmiten silloin kun meillä ei ole kiire sovittuihin tapaamisiin ja kun ajatuksemme eivät ole kiinni jokapäiväisen elämän huolissa.⁸

Me kaikki tarvitsemme eniten hengellisyyttä – sitä, että olemme sopusoinnussa Herran Hengen kanssa. Meidän tulee tavoitella Pyhän Hengen jatkuvaa kumppanuutta kaikkina elämämme päivinä. Kun meillä on Henki, niin me rakastamme palvelemista, me rakastamme Herraa ja me rakastamme niitä, joiden kanssa palvelemme ja joita palvelemme.

Profeetta Joseph Smith ilmestyi presidentti Brigham Youngille useita vuosia marttyyrikuolemansa jälkeen. Kuulkaa hänen sanoமாnsa:

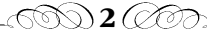
”Käske ihmisten olla nöyriä ja uskollisia ja kuuliaisia Herran Hengelle, niin se johtaa heidät oikeaan. Varokaa vaimentamasta hiljaista ääntä; se kertoo heille, mitä tehdä ja minne mennä; se saa aikaan valtakunnan hedelmät. Käske veljiä pitämään sydämensä avoinna vakaumukselle, niin että kun Pyhä Henki tulee heille, heidän sydämensä on valmis ottamaan sen vastaan.” –

Tämä myöhempien aikojen työ on hengellistä. Sen ymmärtäminen, rakastaminen ja huomaaminen vaatii hengellisyyttä. Tavoitelkaa siis Henkeä kaikessa, mitä teette. Pitäkää se kanssanne jatkuvasti. Se on haasteemme.⁹

Me elämme hyvin jumalattomassa maailmassa. Meitä ympäröi propaganda, että paha on hyvää ja hyvä on paha. Meihin vaikuttavia vääriä opetuksia on runsain määrin. Melkein kaikki, mikä on tervehenkistä, hyvää, puhdasta, kohottavaa ja vahvistavaa, asetetaan kyseenalaiseksi useammin kuin koskaan aikaisemmin.

Yksi syy, miksi me olemme täällä maan päällä, on se, että oppisimme erottamaan totuuden erheestä. Sen erottamisessa meitä auttaa Pyhä Henki, eivätkä vain älylliset kykymme.

Kun me etsimme totuutta vilpittömästi ja rehellisesti, täyttyy tämä kaunis lupaus: ”Jumala antaa teille [tietoa] Pyhän Henkensä kautta, nimittäin Pyhän Hengen sanomattoman suuren lahjan kautta” (OL 121:26).¹⁰



Jos olemme nöyriä ja vastaanottavaisia, Herra antaa meille kehotuksia tunteidemme kautta.

Rukoilkaa taivaallista Isää, että Hän siunaisi teitä aina Hengellään. Me kutsumme Henkeä usein Pyhäksi Hengeksi. – Pyhä Henki auttaa teitä valitsemaan oikein. Pyhä Henki suojelee teitä pahalta. Hän kuiskaa teille hiljaisella vienolla äänellä kehottaen tekemään oikein. Kun te *teette* hyvää, teistä *tuntuu* hyvältä, ja se on Pyhän Hengen puhetta teille. Pyhä Henki on ihmeellinen toveri. Hän on *aina* valmiina auttamaan teitä.¹¹

Pohtikaa sellaisia asioita, joita ette ymmärrä. Herra antoikin Oliver Cowderylle käskyn: ”Sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; siten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan sisälläsi; sen tähden sinä *tunnet*, että se on oikein” (OL 9:8, kursivointi lisätty).

Huomasitteko viimeisen lauseen? ”Sinä *tunnet*, että se on oikein.”

Useimmiten me kuulemme Herran sanat tunteena. Jos olemme nöyriä ja vastaanottavaisia, Herra antaa meille kehotuksia tunteidemme kautta. Siksi Hengen kehotukset saavat meidät toisinaan tuntemaan suurta iloa, toisinaan liikuttavat kyyneliin. Omat tunteeni ovat monia kertoja heltyneet ja herkistyneet, kun Henki on koskettanut minua.

Pyhä Henki tekee tunteemme herkemmiksi. Tunneimme suurempaa hyväntahtoisuutta ja myötätuntoa toisiamme kohtaan. Olemme rauhallisempia ihmissuhteissamme. Pystymme rakastamaan toisiamme enemmän. Ihmiset haluavat olla lähellämme, koska kasvommekin säteilevät Hengen vaikutusta. Olemme jumalisempia luonteeltamme. Sen seurauksena olemme vastaanottavaisempia Pyhän Hengen kuiskauksille ja pystymme siten käsittämään selkeämmin hengellisiä asioita.¹²

 3

Me saamme Hengen rukoilemalla vilpittömästi ja paastoamalla.

Kuinka me saamme Hengen? ”Uskon rukouksen kautta”, sanoo Herra [OL 42:14]. Siksi meidän täytyy rukoilla vilpittömästi ja vakain aikein. Meidän täytyy rukoilla suurempaa uskoa ja rukoilla, että Henki on mukana opetuksessamme. Meidän tulee pyytää Herralta anteeksiantoa.

Meidän pitää rukoilla samassa Hengessä ja yhtä palavasti kuin Mormonin kirjan Enos rukoili. Useimmille tuo innoittava kertomus on tuttu, joten en kertaakaan sen taustaa. Haluan vain kiinnittää huomionne näihin sanoihin. Enos todisti: ”Minä kerron teille kamppailusta, joka minulla oli Jumalan edessä, ennen kuin sain syntini anteeksi.” Hän selvensi tuota kamppailua Jumalan kanssa. Pankaa merkille palavuus hänen anomisessaan:

”Minun sielullani oli nälkä.”

”Minä polvistuin maahan Luojan eteen.”

”Minä huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa ja anomisessa *oman sieluni puolesta*.”

”Kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa.”

Sitten Enos todisti: ”Minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu. – – Sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.” Kun hän kysyi Herralta, kuinka se oli tapahtunut, Herra vastasi hänelle: ”Uskosi tähden Kristukseen – –. Uskosi on *tehnyt sinut puhtaaksi*.” (En. 2, 4–8, kursivointi lisätty.)

Enos oli parantunut hengellisesti. Rukoiltuaan voimallisesti Jumalaa hän koki sen, mitä uskolliset millä tahansa taloudenhoitokaudella voivat kokea, todella kokevatkin ja mitä heidän täytyy kokea, jos he haluavat nähdä Jumalan ja täytyä Hänen Hengellään.¹³

Jos haluatte saada virkanne ja kutsumuksenne hengen – –, kokeilkaa paastoamista jonkin aikaa. En tarkoita vain sitä, että jätätte väliin yhden aterian ja sitten syötte kaksin verroin seuraavalla aterialla. Tarkoitan todellista paastoamista ja rukoilemista sen aikana.



*”Päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen
luo Hengelle otollisen ilmapiirin.”*

Se antaa teille enemmän virkanne ja kutsumuksenne todellista henkeä ja sallii Hengen toimia kauttanne paremmin kuin mikään muu, mitä tiedän.¹⁴

4

**Päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen,
johon liittyy pyhien kirjoitusten kohtien
mietiskeleminen, luo Hengelle otollisen ilmapiirin.**

Tutkikaa pyhiä kirjoituksia uutterasti itsekseen joka päivä. Päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen luo Hengelle otollisen ilmapiirin.¹⁵

Käyttäkää aikaa mietiskelyyn. Yhden pyhien kirjoitusten kohdan – Jaak. 1:5 – mietiskeleminen johdatti nuoren pojan lehtoon

keskustelemaan taivaallisen Isänsä kanssa. Se aukaisi taivaat tällä taloudenhoitokaudella.

Uuden testamentin Johanneksen evankeliumin erään kohdan mietiskeleminen johti suureen ilmoitukseen kolmesta kirkkauden asteesta [ks. Joh. 5:29; OL 76].

Erään Pietarin kirjeessä olevan kohdan mietiskeleminen aukaisi taivaat presidentti Joseph F. Smithille niin että hän näki henkimaailman. Tämä ilmoitus, joka tunnetaan näkynä kuolleiden lunastuksesta, on nyt osa Oppia ja liittoja [ks. 1. Piet. 3:18–20; 4:6; OL 138].

Pohdiskelkaa, kuinka merkittävän vastuun Herra on antanut meille. Herra on neuvonut: ”Antakaa iankaikkisuuden vakavien totuuksien viipyä mielessänne” (OL 43:34). Ette voi tehdä sitä, jos maailman huolet täyttävät mielenne.

Lukekaa ja tutkikaa pyhiä kirjoituksia. Pyhiä kirjoituksia tulee tutkia kotona isän ja äidin johdolla ja esimerkistä. Pyhiä kirjoituksia on tarkoitus ymmärtää Pyhän Hengen voimalla, sillä Herra on luvannut uskollisilleen ja kuuliaisilleen: ”Voit tuntea salaisuuksia ja rauhaa tuovia asioita” (OL 42:61).

Seuraavat presidentti Spencer W. Kimballin sanat havainnollistavat sitä, kuinka me voimme saada enemmän hengellisyyttä elämäämme:

”Kun alan suhtautua välinpitämättömästi Jumalaan ja kun tuntuu siltä, ettei kuuntelemassa ole yhtään jumalallista korvaa eikä mikään jumalallinen ääni puhu, huomaan, että olen itse hyvin, hyvin kaukana. Jos uppoudun pyhiin kirjoituksiin, etäisyys lyhenee ja hengellisyys palaa. Huomaan rakastavani syvemmin niitä, joita minun täytyy rakastaa koko sydämeistäni ja mielestäni ja koko voimallani, ja rakastaessani heitä enemmän huomaan, että minun on helpompi noudattaa heidän neuvoaan.” – –

Tämä on hyvä neuvo, jonka tiedän kokemuksesta olevan totta.

Mitä paremmin te tunnette pyhät kirjoitukset, sitä lähempänä Herran mieltä ja tahtoa te olette ja sitä läheisemmiksi tulette puolisoina ja lapsina. Tulette huomaamaan, että kun luette pyhiä kirjoituksia, iankaikkisuuden totuudet pysyvät mielessänne.¹⁶

Vastustaja ei halua, että kodeissamme tutkitaan pyhiä kirjoituksia, ja niinpä hän järjestää ongelmia, jos vain voi. Mutta meidän täytyy olla päättäväisiä.¹⁷

Me emme voi tuntea Jumalaa ja Jeesusta, ellemme tutki Heitä koskevia asioita ja sitten tee Heidän tahtonsa mukaan. Tämä toimintatapa johtaa siihen, että saamme enemmän ilmoitettua tietoa, ja jos noudatamme sitä, se johtaa meidät saamaan lisää totuuksia. Jos noudatamme tätä kaavaa, saamme lisää valoa ja iloa, mikä lopulta johtaa meidät Jumalan kasvojen eteen, missä me Hänen kanssaan saamme täyteen.¹⁸



Pyhä Henki on kanssamme, kun me kunnioitamme, arvostamme ja noudatamme Jumalan lakeja.

Meille on opetettu, että Henki ei asu epäpyhissä tempeleissä [ks. Hel. 4:24]. Siksi yksi tärkeimmistä asioista elämässämme on huolehtia siitä, että oma elämämme on järjestyksessä.¹⁹

Saanan puhua kuuliaisuudesta. Te opettelette parhaillaan kaikkien Herran käskyjen pitämistä. Kun teette niin, Herran Henki on kanssanne. Teillä on hyvä tunne omasta itsestänne. Ette voi *tehdä* väärin ja *tuntea* oikein. Se on mahdotonta!²⁰

Kuuliaisuudesta [viisauden sanalle] luvattu ajallinen siunaus on seuraava: He ”saavat terveyttä napaansa ja ydintä luihinsa, – – [he] juoksevat eivätkä uuvu ja vaeltavat eivätkä väsy” (OL 89:18, 20).

Minusta on kuitenkin aina tuntunut, että suurempi siunaus, jota viisauden sanan ja kaikkien muiden käskyjen noudattamisesta on luvattu, on hengellinen.

Kuulkaa tätä hengellistä lupautta: ”Kaikki pyhät, jotka muistavat pitää nämä sanat ja tehdä niiden mukaan vaeltaen kuuliaisina *käskyille*, – – löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salatun aarteita” (OL 89:18–19, kursivointi lisätty).

Jotkut ovat luulleet, että tämä lupaus edellyttää vain viisauden sanan ehtojen noudattamista, mutta kuten huomaatte, meidän täytyy vaeltaa kuuliaisina *kaikille* käskyille. Silloin me saamme tiettyjä hengellisiä lupauksia. Se merkitsee sitä, että meidän täytyy noudattaa

kymmenysten lakia, pyhittää lepopäivä, pysyä moraalisesti puhtaina ja hyveellisinä ja noudattaa kaikkia muita käskyjä.

Kun teemme kaiken tämän, meille luvataan: he ”löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita” (OL 89:19).

Kukapa isä tai äiti ei kaipaisi Herran innoitusta kasvattaessaan lapsiaan? Todistan teille, että voitte saada nämä siunaukset. Vanhemmat eivät varmastikaan haluaisi tottelemattomuudellaan estää lapsiaan saamasta Herran siunauksia. Kaikkien Israelin isien ja äitien tulee olla kelvollisia tämän lupauksen saamiseen.

Meidän tulee elää Jumalan käskyjen mukaan, jotta olisimme kelvollisia pääsemään Herran huoneeseen. Siellä jaetaan viisautta ja suuria tiedon aarteita, jotka vaikuttavat onneemme tässä elämässä ja iloomme läpi iankaikkisuuden. – –

En usko, että kirkon jäsenellä voi olla aktiivinen ja elinvoimainen todistus evankeliumista, ellei hän pidä käskyjä. Todistus ei ole jotakin sellaista, minkä saamme vain kerran, vaan se on jatkuvaa innoitettua tietoa siitä, että tämä työ on totta. Pyhä Henki on niiden kanssa, jotka kunnioittavat, arvostavat ja noudattavat Jumalan lakeja. Ja juuri tämä Henki antaa ihmiselle innoitusta. Todistan nöyrästi, että tämä lupaus on tosi.²¹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi, että Pyhän Hengen kuiskaukset ”tulevat useimmiten silloin kun meillä ei ole kiire sovittuihin tapaamisiin ja kun ajatuksemme eivät ole kiinni jokapäiväisen elämän huolissa” (osa 1). Kuinka me voimme pysyä vastaanottavaisina Hengelle silloinkin kun meillä on tällaisia paineita?
- Presidentti Benson opetti: ”Jos olemme nöyriä ja vastaanottavaisia, Herra antaa meille kehotuksia tunteidemme kautta” (osa 2). Mitä olet oppinut sellaisten kehotusten tunnistamisesta?
- Osassa 3 presidentti Benson kannustaa meitä noudattamaan Enosin esimerkkiä, josta kerrotaan Mormonin kirjassa. Mitä opetuksia voimme saada Enosilta Hengen kumppanuuden tavoittelemisesta?

- Miten se, että luet pyhiä kirjoituksia, eroaa siitä, että mietiskelet jotakin pyhien kirjoitusten kohtaa? (Ks. osa 4.) Mistähän syystä ahkera, päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa meitä olemaan avoimia Hengen kehotuksille?
- Presidentti Benson sanoi: ”Pyhä Henki on niiden kanssa, jotka kunnioittavat, arvostavat ja noudattavat Jumalan lakeja” (osa 5). Mistähän syystä pyrkimyksemme pitää käskyt vaikuttavat kykyymme saada innoitusta?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 4:15–16; Moosia 2:36–37; OL 8:2–3; 45:56–57; 76:5–10; 121:45–46

Tutkimisen avuksi

”Kun tutkit, kiinnitä tarkoin huomiota ideoihin, jotka tulevat mieleesi, ja tunteisiin, joita saat sydämeesi” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 18). Voisit kirjoittaa muistiin saamasi vaikutelmat, vaikka tuntuisi, etteivät ne liity sanoihin, joita luet. Ne voivat olla juuri niitä asioita, joita Herra haluaa ilmoittaa sinulle.

Viitteet

1. Thomas S. Monsonin lainaamana artikkelissa ”Kaukonäköinen suunnitelma – kallisarvoinen lupaus”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 65.
2. Ks. ”Etsikää Herran Henkeä”, *Valkeus*, syyskuu 1988, s. 6.
3. ”Henkilökohtainen ilmoitus: profeettojen opetukset ja esimerkki”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 87–88.
4. ”My Challenges to Mission Presidents”, uusien lähetysjohtajien seminaari, 25. kesäkuuta 1986.
5. Ks. ”Kirkon lapsille”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 76.
6. ”Pyhä tehtävä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 79.
7. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1988, s. 128.
8. Ks. ”Etsikää Herran Henkeä”, s. 2–3.
9. Ks. ”Etsikää Herran Henkeä”, s. 6; Brigham Youngin lainaamat Joseph Smithin sanat ovat julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 102.
10. *Come unto Christ*, 1983, s. 22.
11. Ks. ”Kirkon lapsille”, s. 76.
12. Ks. ”Etsikää Herran Henkeä”, s. 4–5.
13. *Come unto Christ*, s. 92–93.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 331–332.
15. ”My Challenges to Mission Presidents”, alkuperäinen kursivointi poistettu.
16. Ks. ”Etsikää Herraa”, s. 3; Spencer W. Kimballin sanat ovat julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 72.
17. Ks. ”Pyhä tehtävä”, s. 80.
18. Ks. ”Häntä seuraamassa”, *Valkeus*, helmikuu 1989, s. 6.
19. *Come unto Christ*, s. 92.
20. Ks. ”Valmistautukaa lähetystyöhön”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 36.
21. Ks. ”Periaate, johon liittyy lupaus”, *Valkeus*, lokakuu 1983, s. 95–96.



Los Angelesin temppeli Kaliforniassa Yhdysvalloissa



Herran huoneen verrattomat siunaukset

*”Juuri temppeleissä me saamme Jumalan suurimmat
siunaukset, jotka liittyvät iankaikkiseen elämään.
Temppelit ovat todellakin portteja taivaaseen.”*

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

”**O**len Herralle kiitollinen siitä, että minulla on temppeliin liittyviä muistoja hyvin kaukaa lapsuudesta saakka”, presidentti Ezra Taft Benson on sanonut. ”Muistan oikein hyvin, kuinka palasin pikkupoikana pellolta Idahon Whitneyssä ja kotitaloa lähestyessäni kuulin äitini laulavan laulua ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain’ (*MAP-lauluja*, 144).

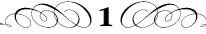
Voin vieläkin nähdä mielessäni, kuinka hän hikipisaroita otsallaan oli kumartuneena silitysraudan ylle, ja lattia oli peitetty puhtailla papereilla hänen silittäessään pitkiä valkoisia vaatekappaleita. Kun kysyin, mitä hän teki, hän vastasi: ’Nämä ovat temppelivaatteita, poikani. Isäsi ja minä menemme temppeliin.’

Sitten hän pani vanhan silitysraudan liedelle, veti tuolin lähelle omaani ja kertoi minulle temppelityöstä – siitä, kuinka tärkeää on voida mennä temppeliin ja osallistua siellä suoritettaviin pyhiin toimituksiin. Hän sanoi myös toivovansa hartaasti, että jonakin päivänä hänen lapsillaan ja lastenlapsillaan ja lastenlastensa lapsilla voisi olla mahdollisuus nauttia näistä verrattomista siunauksista.

Nämä ihanat muistot temppelityön hengestä olivat siunauksena maalaiskodissamme. – Nämä muistot ovat tulleet mieleeni, kun olen vihkinyt Hengen vaikutuksen alaisena Herran huoneessa avioliittoon jokaisen lapsemme ja lapsenlapsemme, äitini lastenlapset ja lastenlasten lapset.

Nämä ovat minulle hyvin rakkaita muistoja.”¹

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Temppelet ovat vertauskuvia kaikesta, mitä pidämme rakkaana.

Temppeli on taivasta lähin paikka kuolevaisessa maailmassa.²

Temppeli on valona kaikille sillä alueella – vertauskuva kaikesta, mitä pidämme rakkaana.³

Temppeli muistuttaa alati läsnäolollaan siitä, että Jumala on tarkoittanut perheen olevan iankaikkinen.⁴

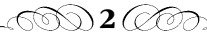
Temppeli on jatkuva, näkyvä vertauskuva siitä, ettei Jumala ole jättänyt ihmistä hapuilemaan pimeydessä. Se on ilmoituksen paikka. Vaikka me elämme langenneessa maailmassa – jumalattomassa maailmassa – pyhiä paikkoja on varattu ja pyhitetty, jotta kelvolliset miehet ja naiset voivat oppia taivaan järjestyksen ja noudattaa Jumalan tahtoa.⁵

Temppeli seisoo todistuksena siitä, että Jumalan voima voi voittaa pahan voimat keskuudessamme. Monet vanhemmat sekä kirkossa että muualla ovat huolissaan siitä, kuinka suojautua jumalattomuuden kasvavaa vyöryä vastaan, joka uhkaa hukuttaa kristilliset periaatteet. Huomaan olevani täysin samaa mieltä kuin presidentti Harold B. Lee toisen maailmansodan aikana. Hän sanoi: ”Me puhumme tänä aikana turvallisuudesta, ja silti meiltä jää ymmärtämättä, että – – meillä on pyhä temppeli, josta me voimme löytää vertauskuvat, joiden kautta voitaisiin saada voimaa, jolla tämä kansakunta pelastuisi tuholta.”⁶

Yhdysvaltain presidentti oli pyytänyt minua [maatalousministerinä] Beverly Hills Hilton -hotellissa Los Angelesissa Kaliforniassa pidetyissä juhlissa tervehtimään yhtä melko uuden tasavallan presidenttiä. Tämä mies oli 88-miljoonaisen kansan presidentti valtiossa, joka oli levittäytynyt noin 3 000 saarelle noin 1 600 kilometrin pituiselle alueelle ja oli ollut itsenäinen vasta muutaman vuoden. Kun istuimme noilla päivällisillä, joiden järjestäjänä oli suurelta osin ollut elokuvateollisuus ja joihin osallistui monia elokuvätähtiä, katselin ulos kauniista ulokeikkunasta. Näin bulevardin päässä pienellä kukkulalla pehmeät valonheittimet suurenmoisen Los Angelesin

tempppelin ympärillä, ja minulla oli ilo osoittaa se vieraillemme ja ystäville pöydässämme ja muissa pöydissä. Siinä istuessamme ajattelin: ”Suuri osa siitä, mitä täällä tänä iltana tapahtuu, on pelkäämistään elämän pintakuohua. Ne asiat, jotka kestävät, jotka ovat todellisia, jotka ovat tärkeitä, ovat niitä, joita Jumalan temppelellä edustaa.”⁷

Olkoon temppelellä jatkuva muistuttaja siitä, että elämä on iankaikista ja että kuolevaisuudessa tekemämme liitot voivat olla ikuisia.⁸



Me tarvitsemme temppeletoimituksia ja -liittoja saavuttaaksemme pappeuden täyteyden ja valmistautuaksemme palaamaan Jumalan kasvojen eteen.

Kun meidän taivaallinen Isämme asetti Aadamin ja Eevan tämän maan päälle, Hän teki sen tarkoituksenaan opettaa heille, kuinka he voivat palata Hänen kasvojensa eteen. Isämme lupasi Vapahtajan, joka lunastaisi heidät heidän langenneesta tilastaan. Hän esitti heille pelastussuunnitelman ja kehotti heitä opettamaan lapsilleen uskoa Jeesukseen Kristukseen ja parannusta. Edelleen Jumala antoi Aadamille ja hänen jälkeläisilleen käskyn mennä kasteelle, ottaa vastaan Pyhä Henki ja astua Jumalan Pojan järjestykseen.

Jumalan Pojan järjestykseen astuminen tarkoittaa samaa kuin nykyään astuminen Melkisedekin pappeuden täyteyteen, joka on saatavissa vain Herran huoneessa.

Koska Adam ja Eeva olivat noudattaneet näitä vaatimuksia, Jumala sanoi heille: ”Sinä olet hänen järjestyksensä mukaan, joka on ilman päivien alkua ja vuosien loppua kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen” (Moos. 6:67).

Kolme vuotta ennen Aadamin kuolemaa tapahtui jotakin hyvin merkittävää. Hän vei poikansa Setin, pojanpoikansa Enosin ja muut ylipapit, jotka olivat hänen jälkeläisiään suoraan alenevassa polvessa, sekä muut vanhurskaat jälkeläisensä Adam-ondi-Ahmaniksi kutsuttuun laaksoon. Siellä Adam antoi näille vanhurskaille jälkeläisille viimeisen siunauksensa.

Sen jälkeen heille ilmestyi Herra [ks. OL 107:53–56]. – –

Kuinka Adam toi jälkeläisensä Herran kasvojen eteen?

Vastaus: Aadam ja hänen jälkeläisensä astuivat Jumalan pappeuden järjestykseen. Nykyään me sanoisimme, että he menivät Herran huoneeseen ja saivat siunauksensa.

Sitä pappeuden järjestystä, josta pyhissä kirjoituksissa puhutaan, sanotaan toisinaan patriarkaaliseksi järjestykseksi, koska se siirtyi isältä pojalle. Mutta muuten tätä järjestystä kuvataan nykyajan ilmoituksissa perheen hallitsemisen järjestykseksi, jossa mies ja nainen tekevät liiton Jumalan kanssa – aivan kuten Aadam ja Eeva – tullakseen sinetöidyiksi iankaikkisuudeksi ja saadakseen jälkeläisiä sekä täyttäkseen Jumalan tahdon ja tehdäkseen Hänen työtään koko kuolevaisen elämänsä ajan.

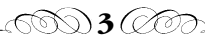
Jos mies ja vaimo ovat uskollisia liitoilleen, he ovat oikeutettuja selestisen valtakunnan korkeimman asteen siunaukseen. Nykyaikana näitä liittoja voi tehdä ainoastaan menemällä Herran huoneeseen.

Aadam noudatti tätä järjestystä ja toi jälkeläisensä Jumalan kasvojen eteen. – –

Voimme astua tähän pappeuden järjestykseen vain siten, että noudatamme kaikkia Jumalan käskyjä ja etsimme Abrahamin tavoin isien siunauksia [ks. Abr. 1:1–3] menemällä Isämme huoneeseen. Niitä ei voi saada missään muussa paikassa tämän maan päällä!

– – Menkää temppeliin, meidän Isämme huoneeseen, saamaan isienne siunaukset, jotta olisitte oikeutettuja saamaan pappeuden korkeimmat siunaukset. ”Sillä ilman tätä kukaan ihminen ei voi nähdä Jumalan, tosiaankaan Isän, kasvoja ja elää” (OL 84:22).

Meidän Isämme huone on järjestyksen huone. Me menemme *Hänen* huoneeseensa astuaksemme siihen pappeuden järjestykseen, joka oikeuttaa meidät saamaan kaiken, mitä Isällä on, jos olemme uskollisia.⁹



Temppelitoimitusten ja -liittojen kautta me voimme saada varjelusta ja Jumalan suurimmat siunaukset, jotka liittyvät iankaikkiseen elämään.

Herran huoneen siunaukset ovat iankaikkisia. Ne ovat meille kaikkein tärkeimpiä, koska juuri temppeleissä me saamme Jumalan

suurimmat siunaukset, jotka liittyvät iankaikkiseen elämään. Temppeilit ovat todellakin portteja taivaaseen.¹⁰

Herra haluaa, että jokainen aikuinen mies ja nainen kirkossa saa temppeilin toimitukset. Se tarkoittaa sitä, että heidän tulee saada endaumentti ja että kaikki avioparit tulee sinetöidä iankaikkisuudeksi. Nämä toimitukset tuovat heidän avioliitolleen suojan ja siunauksen. Myös heidän lapsensa ovat siunattuja syntyessään liiton alaisina. Liiton alaisena syntyminen oikeuttaa nuo lapset perintöoikeuden tuomaan siunaukseen, joka takaa heille iankaikkiset vanhemmat, tapahtuipa vanhemmille mitä tahansa, kunhan lapset pysyvät kelvollisina noihin siunauksiin.¹¹

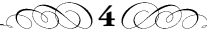
Eikö mielestänne olekin tärkeää, että kun pyhiä on nykyään kaikkialla maan päällä, niin heille tarjotaan temppeleitä siellä, missä he ovat? Niiden toimitusten kautta, joita he saavat pyhissä paikoissa, heidät varustetaan vanhurskaudella ja heille annetaan suuressa määrin Jumalan voimaa.¹²

Taivaan toimituksiin liittyy voimaa – jopa jumaluuden voimaa – joka voi tehdä ja tekeekin tyhjäksi pahuuden voimat, jos me olemme kelvollisia noihin pyhiin siunauksiin. Yhteisöämme suojellaan, perhettämme suojellaan, lapsiamme varjellaan, kun me elämme evankeliumin mukaan, käymme temppeleissä ja elämme lähellä Herraa. – Jumala siunatkoon meitä pyhiä, että eläisimme niiden liittojen ja toimitusten arvoisina, jotka toimitetaan tässä pyhässä paikassa.¹³

Viisas taivaallinen Isä antoi temppeleiseremonian auttaakseen meitä tulemaan enemmän Kristuksen kaltaisiksi.¹⁴

Me emme pysty elämään selestisten olentojen seurassa, elleimme ole puhtaita ja pyhiä. Ne lait ja toimitukset, joiden ansiosta miehet ja naiset voivat tulla pois maailmasta ja tulla pyhitetyiksi, suoritetaan ainoastaan näissä pyhissä paikoissa. Ne on annettu ilmoituksen välityksellä ja niitä ymmärretään ilmoituksen välityksellä. Tästä syystä yksi johtavista veljistä nimitti temppeleitä ”Herran yliopistoksi”.¹⁵

Yksikään kirkon jäsen ei voi tulla täydelliseksi ilman temppeilin toimituksia. Meidän tehtävämme on auttaa niitä, joilla ei ole näitä siunauksia, saamaan ne.¹⁶



Meillä on etuoikeus avata pelastuksen ovet esivanhemmillemme.

Temppeleitä rakennetaan ja vihitään käyttöön, jotta vanhemmat voidaan pappeuden kautta sinetöidä lapsiinsa ja lapset voidaan sinetöidä vanhempiinsa. Nämä sinetöimistöimitukset koskevat sekä eläviä että kuolleita. Jos meitä ei sinetöidä esivanhempiimme ja jälkeläisiimme, tämän maailman tarkoitus, ihmisen korotus, on tullut täysin hävitetyksi meidän kohdallamme.¹⁷

Se, että aviomies ja vaimo – jos he ovat uskollisia – sinetöidään temppeleissä, ei riitä takaamaan heidän korotustaan. Heidät täytyy lisäksi liittää iankaikkisesti esivanhempiinsa, ja heidän täytyy huolehtia siitä, että työ tehdään myös noiden esivanhempien puolesta. He eivät voi ”päästä täydellisyyteen ilman meitä”, sanoi apostoli Paavali, emmekä ”mekään voi päästä täydellisyyteen ilman kuolleitamme” (OL 128:15). Jäsentemme täytyy sen vuoksi ymmärtää, että heillä on yksilöllinen vastuu huolehtia siitä, että heidät liitetään esivanhempiinsa – tai kuten pyhien kirjoitusten kohdassa sanotaan, ”isiimme”. Se on Opin ja liittojen luvun 2 jakeen 2 tarkoitus Moronin julistaessa, että Elia ”istuttaa lasten sydämiin isille annetut lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen”.¹⁸

Kun ajattelen sukututkimusta, näen ihmisiä – rakastamiani ihmisiä, jotka odottavat, että sukumme jäsenet, heidän jälkeläisensä, auttavat heitä saamaan korotuksen selestisessä valtakunnassa.¹⁹

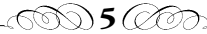
Meidän etuoikeutemme on avata pelastuksen ovet noille sieluille, jotka saattavat olla vankeina pimeydessä henkien maailmassa, jotta he saisivat evankeliumin valon ja heidät tuomittaisiin kuten meidätkin. Niin, ”sellaisia tekoja kuin minä teen” – tarjoamalla evankeliumin pelastavat toimitukset muille – olette tekin tekevä [ks. Joh. 14:12]. Kuinka monet tuhannet sukulaistemme odottavat yhä näitä sinetöimistöimituksia?

On aihetta kysyä: ”Olenko minä yksilönä tehnyt kaiken voitavani verhon tällä puolella? Tuleeko minusta pelastaja heille, omille esivanhemmilleni?”

Me emme voi päästä täydellisyyteen ilman heitä! Korotus on perheasia.²⁰

Väliverho on hyvin ohut. Me elämme iankaikkisuudessa. Jumalalle kaikki on kuin yksi päivä. Kuvittelen, ettei Herralle ole mitään väli-verhoa. Kaikki on yhtä suurta ohjelmaa. Olen varma, että taivaassa riemuitaan, kun me tapaamme temppelissä. Esivanhempamme riemuitsevat, ja toivon ja rukoilen, että me käytämme hyväksi tilaisuudet, joita meille on nyt tarjolla käydä temppelissä säännöllisesti.²¹

Niiden teistä, jotka olette tutkineet sukuanne, jotka ymmärrätte työn tärkeyden ja olette tunteneet perheiden yhteen liittämisen ja jalosta perinnöstänne tiedon saamisen tuoman innon, pitää jakaa tuo into muiden kanssa. Auttakaa heitä näkemään se ilo ja täytytymys, jonka te näette tässä työssä. Meidän pitää käännyttää useampia jäsenistämme tähän työhön. Työtä on paljon, kuten kaikki tiedätte, ja on monia, monia jäseniä, jotka voisivat tehdä tätä työtä ja jotka nauttisivat tehdessään tätä työtä, jos jotkut meistä – te kaikki – vain syyttäisitte heissä sen kipinän innollanne, esimerkillänne ja omistautumisellanne.²²



Lasten ja nuorten pitää saada tietää siunauksista, jotka odottavat heitä temppelissä.

Temppeli on pyhä paikka, ja temppelitoimitukset ovat luonteeltaan pyhiä. Sen pyhyyden vuoksi me olemme toisinaan haluttomia sanomaan mitään temppelistä lapsillemme ja lastenlapsillemme.

Tämän seurauksena monille ei tule todellista halua mennä temppeliin, tai kun he menevät sinne, he menevät ilman kovinkaan paljon taustatietoa, joka valmistaisi heitä niihin sitoumuksiin ja liittoihin, joita he solmivat.

Uskon, että oikea ymmärrys tai taustatiedot voivat mittaamattoman paljon valmistaa nuoriamme menemään temppeliin. Uskon, että tällainen ymmärrys edistää heissä halua etsiä pappeuden siunauksiaan aivan samoin kuin Abraham etsi omiaan [ks. Abr. 1:1–4].²³

Kun lapsenne kysyvät, miksi me solmimme avioliiton temppelissä, teidän tulee opettaa heille, että temppeli on ainoa paikka maan päällä, missä voidaan suorittaa tiettyjä toimituksia. Teidän tulee myös kertoa lapsillenne omista tunteistanne, kun polvistuite yhdessä pyhän alttarin ääreen ja otitte vastaan liitot, jotka tekivät mahdolliseksi sen, että heidät on sinetöity teihin ikuisesti.²⁴



"Jumala siunatkoon meitä, että opettaisimme lapsillemme ja lastenlapsillemme, mitä suuria siunauksia he voivat saada menemällä temppeliin."

Kuinka sopivaa äitien ja isien onkaan näyttää temppeliä ja sanoa lapsilleen: "Tuolla meidät vihittiin iankaikkiseen avioliittoon." Näin te voitte juurruttaa temppeliavioliiton ihanteen lastenne mieleen ja sydämeen jo pienestä pitäen.²⁵

Meidän tulee kertoa perheellemme rakkaudestamme esivanhempiamme kohtaan ja kiitollisuudestamme siitä, että voimme auttaa heitä saamaan pelastavat toimitukset, kuten vanhempani kertoivat minulle. Kun teemme niin, perheessämme vahvistuvat entisestään arvostuksen ja kiintymyksen siteet.²⁶

Uskon, että nuoret ovat paitsi halukkaita ja kykeneviä tekemään sukututkimustyötä, he ovat myös hyvä keino tuoda eloa koko ohjelmaan.²⁷

Jumala siunatkoon meitä, että opettaisimme lapsillemme ja lastenlapsillemme, mitä suuria siunauksia he voivat saada menemällä temppeliin.²⁸

 6

Lisääntynyt temppelessäkäynti johtaa lisääntyneeseen henkilökohtaiseen ilmoitukseen.

Olen ottanut tavakseni, että aina kun vihin nuorenparin avioliittoon, ehdotan heille, että he palaavat temppeliin mahdollisimman pian ja menevät jälleen temppelein läpi aviomiehenä ja vaimona. Heidän ei ole mahdollista ymmärtää täysin pyhän endaumentin tai sinetöimisten tarkoitusta yhdellä käynnillä temppelessä, mutta kun he käyvät temppelessä usein, he huomaavat selvemmin sen kauneuden, merkityksen ja tärkeyden. Olen saanut myöhemmin muutamilta näistä nuoristapareista kirjeitä, joissa kiitetään siitä, että tuota asiaa eritoten tähdennettiin. Kun he käyvät usein temppelessä, heidän rakkaudellaan toisiaan kohtaan on taipumus lisääntyä ja heidän avioliitollaan on taipumus vahvistua.²⁹

Käydessämme temppelessä me saamme oivalluksia ihmisen iankaikkisen matkan tarkoituksesta. Näemme tärkeimmistä tapahtumista – menneistä, nykyisistä ja tulevista – kauniita ja vaikuttavia vertauskuvia, jotka esittävät ihmisen tehtävää suhteessa Jumalaan. Meitä muistutetaan velvoitteistamme, kun solmimme vakavia liittoja, jotka liittyvät taivaalliselle Isällemme osoittamaamme kuuliaisuuteen, pyhittäytymiseen, uhraamiseen ja omistautuneeseen palvelamiseen.³⁰

Lupaan teille, että kun käytte entistä enemmän meidän Jumalamme temppeleissä, te saatte entistä enemmän henkilökohtaista ilmoitusta siunaukseksi elämääne samalla kun olette siunaukseksi kuolleille.³¹

Näiden rakkaiden temppeleiden rauhassa me löydämme joskus ratkaisuja elämämme vakaviin ongelmiin. Siellä Hengen vaikutuksesta meihin virtaa joskus puhdasta tietoa. Temppeleit ovat henkilökohtaisen ilmoituksen paikkoja. Kun jokin ongelma tai vaikeus on painanut minua, olen mennyt Herran huoneeseen rukous sydämesäni saadakseni vastauksen. Nuo vastaukset ovat tulleet selkeästi ja tavalla, josta ei voi erehtyä.³²

Käymmekö temppelessä usein saadaksemme niitä henkilökohtaisia siunauksia, joita säännöllinen temppeleipalvelu tuo? Herran

pyhissä temppeleissä vastataan rukouksiin ja saadaan ilmoituksia ja opetusta Hengeltä.³³

Tehkäämme temppelistä meille pyhä koti ollessamme poissa iankaikkisesta kodistamme.³⁴

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi, että temppeli on ”vertauskuva kaikesta, mitä pidämme rakkaana”, ja toi esiin joitakin totuuksia, joista temppeli on vertauskuvana (ks. osa 1). Mitä temppelit edustavat sinulle?
- Kuinka presidentti Bensonin osassa 2 olevat opetukset pappeuden siunauksista soveltuvat kaikkiin perheenjäseniin? Kun käyt läpi tätä osaa, pohdi etuoikeuttasi ja vastuutasi auttaa sukulaisia valmistautumaan paluuseen Jumalan eteen.
- Lukiessasi osaa 3 pohdi presidentti Bensonin opetuksia siunauksista, joita saamme temppelitoimitusten kautta. Millä tavoin temppelitoimitukset ovat olleet sinulle siunaukseksi? Jos et ole vielä saanut temppelitoimituksia, pohdi, mitä voit tehdä valmistautuaksesi saamaan ne.
- Presidentti Benson sanoi: ”Kun ajattelen sukututkimusta, näen ihmisiä – rakastamiani ihmisiä” (osa 4). Kuinka tämä huomio voisi vaikuttaa siihen, miten suhtaudut sukututkimustyöhön? Miten me voimme auttaa useampia esivanhemmistamme saamaan evankeliumin siunaukset?
- Mitä voimme tehdä auttaaksemme lapsia ja nuoria valmistautumaan temppelitoimituksiin ja -liittoihin? Millä tavoin nuoret voisivat tuoda eloa koko sukututkimusohjelmaan? (Ks. osa 5.)
- Presidentti Benson kannusti, että meidän tulee tehdä ”temppelistä – pyhä koti ollessamme poissa iankaikkisesta kodistamme” (osa 6). Mitä nämä sanat merkitsevät sinulle? Pohdi siunauksia, joita olet saanut, kun olet käynyt temppelissä.

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 2:2–3; OL 97:15–16; 109:8–23; 124:39–41; 138:32–34

Opetusvihje

”Usein oppiaiheeseen sisältyy enemmän aineistoa kuin pystyt käytettävissäsi olevan ajan kuluessa opettamaan. Sinun tulee niissä tapauksissa valita sellaista aineistoa, josta on eniten hyötyä niille, joita opetat.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 98.)

Viitteet

1. Ks. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, *Valkeus*, toukokuu 1986, s. 2–4.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 260.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.
4. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, s. 2.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 252.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256; Harold B. Leen sanat ovat julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1942, s. 87.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, 1974, s. 85.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.
9. Ks. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, s. 4–6.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 255.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 259.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 255–256.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 250.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 252; ks. myös ElRay L. Christiansen, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1968, s. 134.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 252.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 248.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 248–249.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 164.
20. Ks. ”Koska minä elän, niin tekin saatte elää”, *Valkeus*, huhtikuu 1994, s. 7.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 253.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 162.
23. Ks. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, s. 4.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 258.
25. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, s. 2.
26. *Come unto Christ through Temple Ordinances and Covenants*, lehtinen, 1987, s. 2.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 163.
28. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, s. 6.
29. *God, Family, Country*, s. 183.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 251.
31. Ks. ”Mormonin Kirja ja Opin ja Liittojen Kirja”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 80.
32. Ks. ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, s. 4.
33. ”Tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 76.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.



Presidentti ja sisar Benson olivat aina lojaaleja ja uskollisia toisilleen.



Avioliitto ja perhe – Jumalan säätämiä

”Perhe on Jumalan parhaita linnoituksia meidän aikamme pahuutta vastaan. Auttakaa pitämään perheenne lujana ja läheisenä ja kelvollisena saamaan taivaallisen Isän siunauksia.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Avioliittonsa alusta alkaen Ezra ja Flora Benson asettivat kotinsa ja perheensä tärkeimmälle sijalle. Kun heidän lapsensa olivat pieniä, he alkoivat tähdentää ajatusta, etteivät he halunneet, että heidän perheessään olisi ”tyhjiä tuoleja” iankaikkisuudessa.¹ Presidentti Benson tähdensi tätä samaa sanomaa palvellessaan kirkon johtohenkilönä. Hän sanoi:

”Jumala tarkoitti perheen iankaikkiseksi. Koko sielustani todistan tämän julistuksen olevan totta. Siunatkoon Hän meitä lujittamaan kotiamme ja jokaisen perheenjäsenen elämää niin että aikanaan me voimme ilmoittaa taivaalliselle Isällemme Hänen selestisessä kodissaan, että olemme kaikki siellä – isä, äiti, sisko, veli, kaikki toisilleen rakkaat. Jokaisella tuolilla on istuja. Me kaikki olemme palanneet kotiin.”²

Presidentti ja sisar Bensonille pyrkimys lujittaa perhettään alkoi oman avioliiton vaalimisesta. He olivat rakastavia ja omistautuneita, lojaaleja ja uskollisia. Vaikka he eivät olleet taipuvaisia riitelyyn, he kävivät usein suorasukaisia keskusteluja.³ He luottivat toisiinsa ehdottomasti, minkä he tunsivat olevan yksi avioliittonsa suurista vahvuuksista. ”En ole koskaan, *en koskaan* epäillyt Floran uskollisuutta”, on presidentti Benson sanonut.⁴

Presidentti ja sisar Benson tukivat ja vahvistivat toisiaan. ”Floralla on ollut enemmän näkemystä minusta ja mahdollisuuksistani kuin

kenelläkään muulla elämässäni. Hänen uskonsa ja tukensa ovat olleet suuri siunaus”, on presidentti Benson sanonut.⁵ Usein kun hän on tuntenut riittämättömyyttä vaativissa tehtävissään, sisar Benson on pyyhkinyt pois hänen kyyneleensä ja lohduttanut häntä.⁶ Sisar Benson on pyytänyt Herralta apua miehensä tukemiseen ja kannustanut lapsiaan tekemään samoin. ”Isän puolesta on rukoiltu ja paastottu paljon”, tytär Barbara on sanonut.⁷

Avioliittonsa lujalle perustukselle pohjaten presidentti ja sisar Benson opettivat lapsilleen iankaikkisten perhesuhteiden tärkeyttä. ”Vanhempamme juurruttivat meidän lasten keskuuteen syviä uskolisuuden ja rakkauden tunteita”, on poika Mark sanonut. ”En usko, että sellainen ilmapiiri syntyy kotona luonnostaan, vaan siihen kannustavat ja sitä edistävät välittävä ja rakastava äiti ja isä.”⁸

Bensonien odottaman käyttäytymismallin sekä perheen etusijalle asettamisen keskipisteenä oli evankeliumi. He tekivät työtä luodakseen kodin, jossa vallitsi rakkaus, jossa lapset oppivat ja kehittyivät ja jossa heillä oli hauskaa. Bensonit halusivat, että heidän kotinsa on turvapaikka maailmalta. ”Se ei tarkoita sitä, etteikö meillä ollut vaikeuksia”, poika Reed on sanonut. ”Emme aina tulleet toimeen keskenämme. Emme aina tehneet kotiaskareitamme. Koettelimme äidin kärsivällisyyttä toisinaan ääri rajoille. Mutta kaiken sen taustalla oli tunne perheykseydestä, että me kaikki pyrimme vetämään yhtä köyttä.”⁹ Sisar Benson on myöntänyt: ”Kukaan ei ole täydellinen. Meidän perheessämme tavoitteenamme ei ole liioitella toistemme puutteita vaan kannustaa toinen toistamme tulemaan paremmaksi.”¹⁰

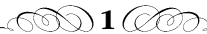
Bensonien lapset olivat vielä pieniä, kun heidän isänsä kutsuttiin palvelemaan kahdentoista apostolin koorumissa, ja presidentti Benson oli huolissaan siitä, kuinka hänen matkustusaikataulunsa vaikuttaisi hänen aikaansa heidän kanssaan. Hän kirjoitti päiväkirjaansa: ”Laaja matkustaminen kirkon työssä vie minut suuresta määrin pois perheeni luota. – – Luotan vilpittömästi siihen, että voin olla uskollinen perheeni jäseniä kohtaan, pitää heidät lähellä kirkkoa ja silti täyttää velvoitteeni yhtenä johtavista auktoriteeteista. Tiedän kuitenkin, ettei se ole mikään helppo tehtävä.”¹¹

Se, ettei se ollut helppoa, sai presidentti Bensonin tekemään lujasti töitä, jotta hän pysyisi lähellä perhettään. ”Muutamat

suloisimmista, sielua tyydyttävimmistä vaikutelmista ja kokemuk-
sista elämässäni liittyvät kotiin ja perhesiteisiin”, hän on sanonut.¹²

Vuonna 1957, ollessaan Yhdysvaltain maatalousministeri, presi-
denti Benson teki neljä viikkoa kestäneen matkan maailman ympäri
luodakseen kaupankäyntimahdollisuuksia. Hänen mukanaan olivat
sisar Benson sekä tyttäret Beverly ja Bonnie. He kävivät 12 maassa,
joissa he tapasivat hallitusten johtohenkilöitä ja kävivät tutustu-
massa nähtävyyksiin, pakolaiskeskuksiin ja maatalouden toimintaan.
Presidentti Bensonista tuntui, että matka oli onnistunut, koska se oli
lisännyt kaupankäyntimahdollisuuksia ja myös herättänyt suopeutta
kirkkoa kohtaan. Heidän palatessaan kotiin tytär Beth oli odotta-
massa koneen laskeutumista. Nähdessään vanhempansa hän alkoi
juosta kyynelsilmin heitä kohti. Hänen isänsä levitti kätensä ja veti
hänet rakastavaan syleilyyn. Presidentti Benson muisteli: ”Kaikkien
[näkemiemme] maailman ihmeiden rinnalla se hetki oli äkkiä koko
matkan paras.”¹³

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Perhe on tärkein organisaatio ajassa ja iankaikkisuudessa.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko pitää
perhettä tärkeimpänä organisaationa ajassa ja koko iankaikkisuu-
dessa. Kirkko opettaa, että kaiken tulee keskittyä perheeseen ja per-
heen ympärille. Se painottaa, että perhe-elämän varjeleminen ajassa
ja iankaikkisuudessa menee kaikkien muiden pyrkimysten edelle.¹⁴

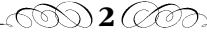
Kodille ei voi olla tyydyttävää korviketta. Sen perusta on yhtä
vanha kuin maailma. Sen tehtävän on Jumalan säätänyt.¹⁵

Yksikään kansakunta ei koskaan kohoja kotiensa yläpuolelle.
Kirkko ei koskaan kohoja kotiensa yläpuolelle. Me emme ole yhtään
sen parempia kansana kuin ovat kotilietemme, kotimme. – – Hyvä
koti on kallioperustus, sivilisaation kulmakivi. Sitä on varjeltava. Sitä
on vahvistettava.¹⁶

Jotkut kysyvät minulta kirkon johtohenkilönä, miksi me
panemme niin paljon painoa kodille ja perheelle, kun ympäril-
lämme on paljon suurempia ongelmia. Vastaus on tietenkin, että

suuremmat ongelmat ovat pelkästään heijastusta yksilöiden ja perheiden ongelmista.¹⁷

Jumala on säätänyt avioliiton ja perhe-elämän. Iankaikkisessa mielessä pelastus on perheasia. Jumala pitää vanhempia vastuullisina taloudenhoitotehtävästään, joka on perheen kasvattaminen. Se on mitä pyhin tehtävä.¹⁸



Onnellisessa avioliitossa aviomies ja vaimo rakastavat ja palvelevat Jumalaa ja toisiaan.

Avioliitto, koti ja perhe ovat enemmän kuin pelkästään yhteiskunnallisia instituutioita. Ne ovat jumalallisia, eivät ihmistekoisia. Jumala on säätänyt avioliiton aivan alusta asti. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa olevassa kertomuksessa tuosta ensimmäisestä avioliitosta Herra tuo esiin neljä merkittävää asiaa: ensiksi, että ihmisen ei ole hyvä olla yksin; toiseksi, että nainen luotiin miehelle kumppaniksi; kolmanneksi, että heidän kahden tulee olla yksi liha; ja neljänneksi, että miehen tulee jättää isänsä ja äitinsä ja liittyä vaimoonsa. (Ks. 1. Moos. 2:18, 24.)

Myöhemmin, aivan kuin tähdentääkseen aiempaa lausuntoaan, Herra sanoi: ”Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erotako” (Matt. 19:6). Hän on sanonut myös: ”Rakasta vaimoasi koko sydämestäsi ja liity häneen äläkä kehenkään muuhun” (OL 42:22).¹⁹

Pyhissä kirjoituksissa meille sanotaan: ”Aadam alkoi viljellä maata – –, niin kuin minä, Herra, olin häntä käskenyt. Ja Eevakin, hänen vaimonsa, teki työtä hänen kanssansa. – – He alkoivat lisääntyä ja täyttää maata. – – Ja Aadam ja Eeva, hänen vaimonsa, huusivat avuksi Herran nimeä – –. Ja Aadam ja Eeva siunasivat Jumalan nimeä, ja he ilmoittivat kaikki asiat pojillensa ja tyttärillensä. – – Eivätkä Aadam ja Eeva, hänen vaimonsa, lakanneet huutamasta avuksi Jumalaa.” (Moos. 5:1–2, 4, 12, 16.)

Tästä innoitetusta kirjoituksesta näemme, että Aadam ja Eeva antoivat meille ihanteellisen esimerkin avioliiton liittosuhteesta. He tekivät yhdessä työtä, he saivat yhdessä lapsia, he rukoilivat yhdessä ja he opettivat lapsilleen evankeliumia – yhdessä. Tämä on kaava, jota Jumala haluaisi kaikkien vanhurskaiden miesten ja naisten noudattavan.²⁰

Avioliittoa tulee pitää pyhänä liittona Jumalan edessä. Avioparilla ei ole velvollisuuksia ainoastaan toisiaan vaan myös Jumalaa kohtaan. Hän on luvannut siunauksia niille, jotka kunnioittavat tätä liittoa.

Uskollisuus avioliittolupauksille on rakkauden, luottamuksen ja mielenrauhan ehdoton edellytys. Aviorikoksen Herra on kiistattomasti tuominnut. – –

Itsehillinnän ja mielenmaltin tulee olla aviosuhteen vallitsevia periaatteita. Avioparin täytyy oppia hillitsemään kielensä samoin kuin intohimonsa.

Rukoileminen kodissa ja kahdenkeskinen rukous vahvistavat [avioparin liittoa]. Vähitellen ajatukset, toiveet ja ideat tulevat yhteiseksi, kunnes pyritte samoihin tavoitteisiin ja päämääriin.

Luottakaa Herraan, profeettojen opetuksiin ja pyhiin kirjoituksiin avun ja ohjauksen lähteinä etenkin erimielisyyksien ja ongelmien ilmaantuessa.

Hengellinen kasvu on seurausta ongelmien ratkaisemisesta yhdessä – ei niiden pakoilemisesta. Nykyajan kohtuuton yksilöllisyyden korostaminen aiheuttaa itsekeskeisyyttä ja erkaantumista. Herran esittämä tapa on yhä se, että kaksi yksilöä tulee yhdeksi lihaksi. (Ks. 1. Moos. 2:24.)

Onnellisen avioliiton salaisuus on Jumalan ja toinen toisensa palveleminen. Avioliiton päämäärä on ykseys ja yhteenkuuluvuus sekä itsensä kehittäminen. Paradoksaalista on, että mitä enemmän palvelemme toinen toistamme, sitä enemmän kasvamme hengellisesti ja tunneperäisesti.²¹

Apostoli Paavalin neuvo on mitä kaunein ja osuvin. Hän sanoi yksinkertaisesti: ”Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa” (Ef. 5:25).

Myöhempien aikojen ilmoituksessa Herra puhuu uudelleen tästä velvollisuudesta. Hän sanoo: ”Rakasta vaimoasi koko sydäimestäsi ja liity häneen äläkä kehenkään muuhun” (OL 42:22). Minun tietääkseni pyhissä kirjoituksissa on mainittu vain yksi muu asia, jota meidän on käsketty rakastaa koko sydämeistämme, ja se on Jumala itse. Ajatelkaa, mitä se merkitsee!



”Se rakkaus, jota tunnemme täällä, [on] juuri se aines, joka sitoo perheet yhteen ajaksi ja iankaikkisuudeksi.”

Voitte osoittaa tällaista rakkautta vaimoanne kohtaan monin tavoin. Ensinnäkin ja ennen kaikkea mikään muu kuin itse Jumala ei saa olla vaimoanne tärkeämmällä sijalla elämässänne – ei työ, ei hovitukset, ei harrastukset. Teidän vaimonne on teidän kallisarvoinen, iankaikkinen apunne – teidän kumppaninne.

Mitä merkitsee rakastaa jotakuta koko sydämeästään? Se merkitsee sitä, että rakastaa kaikilla tunteillaan ja kaikella omistautumisellaan. Kun rakastatte vaimoanne koko sydämeštänne, ette varmastikaan voi halventaa tai arvostella häntä tai etsiä hänestä vikoja tai loukata häntä sanoilla tai pahantuulisella käytöksellä tai teoilla.

Mitä merkitsee liittyä häneen? Se merkitsee sitä, että pysytte lähellä häntä, olette hänelle lojaaleja ja uskollisia, vaihdatte ajatuksia hänen kanssaan ja ilmaisette hänelle rakkauttanne.²²

Aviomies ja vaimo, jotka rakastavat toisiaan, huomaavat, että rakkaus ja uskollisuus saavat aikaan rakkautta ja uskollisuutta. Tämänkaltainen rakkaus luo lasten tunne-elämän kasvuille otollisen

ilmapiirin. Perhe-elämän tulee olla onnen ja ilon aikaa, jota lapset muistelevat mielellään.²³

3

Lujat perheet vaalivat rakkautta, kunnioitusta ja tukea jokaista perheenjäsentä kohtaan.

Lujittakaamme perhettä. Perherukoukset ja yksin lausutut rukoukset aamuin ja illoin voivat tuoda Herran siunauksia perhekunnallemme. Ruoka-aika tarjoaa erinomaisen ajankohdan käydä läpi perheen päivän toimia ja ravita kehon lisäksi myös henkeä, kun perheenjäsenet vuorotellen lukevat pyhiä kirjoituksia, erityisesti Mormonin kirjaa. Iltahetki on hieno ajankohta kiireiselle isälle mennä kunkin lapsensa vuoteen vierelle juttelemaan heidän kanssaan, vastaamaan heidän kysymyksiinsä ja kertomaan heille, kuinka paljon heitä rakastetaan.²⁴

Perhe on Jumalan parhaita linnoituksia meidän aikamme pahuutta vastaan. Auttakaa pitämään perheenne lujana ja läheisenä ja kelvollisena saamaan taivaallisen Isän siunauksia. Näin tehdesänne saatte uskoa ja lujutta, mikä on ikuisesti siunauksena elämällemme.²⁵

Yksi suuri asia, jota Herra vaatii meiltä jokaiselta, on se, että luomme kodin, jossa vallitsee iloinen ja positiivinen, hyvään tähtäävä ilmapiiri. Huonekalujen rahallinen arvo ja kylpyhuoneiden määrä eivät tulevana vuosina merkitse paljoakaan, kun taas sillä, ovatko lapset tunteneet kotonaan rakkautta ja hyväksyntää, on huomattava merkitys. Suuri merkitys on myös sillä, vallitsiko kodissa ilo ja nauru vaiko riita ja kiista.²⁶

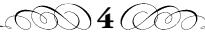
Onnellisissa perheissä jokaista perheenjäsentä rakastetaan ja kunnioitetaan. Perheenjäsenet tietävät olevansa rakastettuja ja arvostettuja. Lapset tuntevat, että vanhemmat rakastavat heitä. Siksi he tuntevat turvallisuutta ja itsevarmuutta.

Lujissa perheissä vaalitaan tehokasta kommunikointia. Perheenjäsenet selvittävät ongelmansa, tekevät yhdessä suunnitelmia ja pyrkivät yhteistyössä yhteisiin päämääriin. Perheiltaa ja perheneuvostoa pidetään ja käytetään tehokkaana keinona tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Lujissa perheissä isä ja äiti pysyvät lähellä lapsiaan. He puhuvat. Jotkut isät pitävät kullekin lapselle virallisia puhutteluja, toiset tekevät sen epävirallisesti, ja toiset taas viettävät säännöllisesti aikaa kunkin lapsen kanssa erikseen.

Jokaisella perheellä on ongelmia ja haasteita, mutta onnelliset perheet yrittävät löytää ratkaisut yhdessä turvautumatta arvosteluun ja riitaan. Perheenjäsenet rukoilevat toistensa puolesta, keskustelevat keskenään ja kannustavat toisiaan. Toisinaan nämä perheet paastoavat yhdessä jonkun perheenjäsenen puolesta.

Lujien perheiden jäsenet tukevat toisiaan.²⁷



Koti on lapsille paras paikka oppia evankeliumin periaatteet ja tavat.

Perheessä voidaan kaikkein tehokkaimmin juurruttaa kestäviä arvoja perheenjäsenten mieleen. Kun perhe-elämä on lujaa ja perustuu Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteille ja tavoille, – – ongelmia ei niin helposti esiinny.²⁸

Menestyvät vanhemmat ovat havainneet, että lasten kasvattaminen paheen saastuttamassa ympäristössä ei ole helppoa. Sen tähden he pyrkivät määrätietoisesti tarjoamaan parhaita tervehenkisiä vaikutteita. He opettavat moraaliperiaatteita. He hankkivat ja lukevat hyviä kirjoja. He valvovat television katselua. He hankkivat kuunneltavaksi hyvää ja kohottavaa musiikkia. Mutta mikä tärkeintä, he lukevat pyhiä kirjoituksia ja keskustelevat niistä luodakseen hengellisen ajattelutavan.

Onnellisissa myöhempien aikojen pyhien kodeissa vanhemmat opettavat lapsiaan ymmärtämään uskoa Jumalaan, parannusta, kastetta ja Pyhän Hengen lahjaa. (Ks. OL 68:25.)

Perherukous on näissä perheissä säännöllinen tapa. Rukous on oikea keino ilmaista kiitollisuutta siunauksista ja tunnustaa nöyrästi riippuvuus kaikkivaltiaan Jumalan antamasta voimasta, avusta ja tuesta.

Viisaasti ja totuudenmukaisesti sanotaan, että perhe, joka polvistuu yhdessä, seisoo suoraselkäisenä Herran edessä!²⁹

Lapset tarvitsevat tietoa siitä, keitä he ovat iankaikkisuuden näkökulmasta katsottuna. Heidän on tarpeen tietää, että heillä on iankaikkinen taivaallinen Isä, johon he voivat luottaa, jota he voivat rukoilla ja jolta he voivat saada ohjausta. Heidän on tarpeen tietää, mistä he ovat tulleet, jotta heidän elämällään olisi tarkoitus ja päämäärä.

Lapsia täytyy opettaa rukoilemaan, luottamaan Herran johdatukseen ja ilmaisemaan kiittolisuutensa siunauksistaan. Muistan polvistuneeni lasteni vuoteen viereen ja auttaneeni heitä heidän rukouksissaan.

Lapsia täytyy opettaa erottamaan oikea väärästä. He voivat ja heidän täytyy oppia Jumalan käskyt. Heille täytyy opettaa, että on väärin varastaa, valehdella, petkuttaa tai himoita toisten omaa.

Lapsia täytyy opettaa tekemään työtä kotona. Heidän tulee kotona oppia, että rehellinen työ kasvattaa omanarvontuntoa ja itsekunnioitusta. Heidän tulee oppia tuntemaan työniloa, joka on seurausta hyvin suoritetusta tehtävästä.

Lapsia täytyy ohjata vapaa-aikanaan tervehenkisten ja myönteisten toimintojen pariin.³⁰

Kirkon perheiltaohjelmassa, jonka tarkoituksena on lujittaa ja varjella perhettä, on yksi ilta joka viikko varattu siihen, että isät ja äidit kokoavat poikansa ja tyttärensä ympärilleen kodissaan.³¹

Evankeliumin periaatteita voidaan juurruttaa [nuorten mieleen] tehokkaiden perheiltöiden avulla, joissa nuoria vahvistetaan niin, ettei heillä ole mitään tarvetta pelätä tulevaisuuttaan. Tällaisen opetuksen täytyy tapahtua uskon, todistuksen ja valoisan asenteen avulla.³²

Huoneenne saattaminen järjestykseen on Jumalan käskyjen pitämistä. Se luo sopusointua ja rakkautta – –. Sitä on päivittäinen perherukous. Sitä on perheenne opettaminen ymmärtämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Sitä on jokaisen perheenjäsenen eläminen Jumalan käskyjen mukaan. Sitä on – – kelvollisuus saada temppelisuositus, jotta kaikki perheenjäsenet saisivat korotuksen toimitukset ja perheenne sinetöitäisiin yhteen iankaikkisuudeksi. Sitä on liiallisen velan välttäminen ja se, että perheenjäsenet maksavat rehellisesti kymmenyksensä ja uhrinsa.³³

 5

Jumala on ilmoittanut, että perhe voi säilyä haudan tuolle puolen.

Se rakkaus, jota tunnemme täällä, ei ole ohikiitävää varjoa vaan juuri se aines, joka sitoo perheet yhteen ajaksi ja iankaikkisuudeksi.³⁴

Taivaan Jumala ilmoitti Joseph Smithin kautta totuuden, että perhe voi säilyä haudan tuolle puolen – että myötätuntemme, kiintymyksemme ja rakkautemme toisiamme kohtaan voivat olla olemassa ikuisesti.³⁵

Mikään uhraus ei ole liian suuri iankaikkisen avioliiton siunausten saamiseksi. Useimmille meistä temppelissä käyminen on niin helppoa ja kenties niin vaivatonta, että suhtaudumme tähän siunaukseen liian välinpitämättömästi. Aivan samoin kuin on asiantaita muiden uskollisuutta edellyttävien asioiden kohdalla evankeliumin mukaisessa elämässä, avioliiton solmiminen Herran tavalla vaatii halua kieltää itseltä jumalattomuus – maailmallisuus – ja päätäväisyyttä tehdä Isän tahto. Tämän uskoa osoittavan teon avulla me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan ja otamme huomioon vielä syntymättömät jälkeläisemme. Koska perheemme on suurin ilonlähteenämme tässä elämässä, se voi hyvin olla sitä myös iankaikkisuudessa.³⁶

Koti ja perhe. Mitä suloisia muistoja tulvahtaakaan rintaamme, kun nämä rakkaat sanat vain mainitaan! Saanen rukoillen ja koko sieluni palavalla innolla toivoa, että te tuntisitte kunniakkaan vanhemmuuden tuoman sanomattoman ilon ja tyytyväisyyden. Teiltä jää kokematta yksi tämän elämän ja iankaikkisuuden syvimmistä ilonaiheista, jos harkitusti vältätte vanhemmuuden ja kodin perustamisen vastuun. Kuten profeetta Joseph Smithin kautta ilmoitettiin, täällä ja tämän jälkeen kokemamme onnen todellinen perusta on suurenmoinen oppi kodista ja kestävästä perhesuhteista.³⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson opetti: ”Iankaikkisessa mielessä pelastus on perheasia” (osa 1). Mitä tämä merkitsee sinulle? Mitä perheenjäsenet voivat tehdä toistensa pelastamiseksi?
- Kun tutkit presidentti Bensonin neuvoja osassa 2, pohdi, kuinka se kaikki liittyy siihen, mitä hän kutsui onnellisen avioliiton salaisuudeksi. Miksi mielestäsi tämä salaisuus johtaa onneen?
- Mieti, mitä presidentti Benson sanoi osassa 3 onnellisten perheiden tavoista. Miten nämä tavat lujittavat perheitä? Pohdi, mitä voit tehdä noudattaaksesi näitä neuvoja.
- Mistähän syystä juuri perheessä voidaan kaikkein tehokkaimmin juurruttaa kestäviä arvoja? (Pane osasta 4 merkille presidentti Bensonin erityisiä neuvoja opettamisesta perheessä.) Milloin olet nähnyt perheenjäsenten auttavan toisiaan oppimaan evankeliumin periaatteita?
- Presidentti Benson todisti, että perheet voivat säilyä haudan tuolle puolen (ks. osa 5). Mitä ajatuksia ja tunteita sinussa herää, kun mietit tätä totuutta? Mitä suloisia muistoja tulee mieleesi, kun puhutaan kodista ja perheestä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Ps. 127:3–5; 1. Kor. 11:11; 3. Nefi 18:21; OL 49:15; 132:18–19; ks. myös ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129

Tutkimisen avuksi

”Evankeliumin tutkimisesi on tehokkainta, kun Pyhä Henki opettaa sinua. Aloita aina evankeliumin tutkimisesi rukoilemalla, että Pyhä Henki auttaisi sinua oppimaan.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 18.)

Viitteet

1. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 363.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 493.
3. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 126.
4. Artikkelissa Derin Head Rodriguez, ”Flora Amussen Benson – profeetan apu, Herran palvelijatar”, *Valkeus*, kesäkuu 1987, s. 19.
5. ”Flora Amussen Benson – profeetan apu, Herran palvelijatar”, s. 18.
6. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 179.
7. Barbara Benson Walker, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 179.

8. Mark Amussen Benson, julkaisussa "Flora Amussen Benson: Handmaidens of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion", s. 20.
9. Reed Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 140.
10. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 133.
11. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 178.
12. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 126.
13. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 327.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 489.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1949, s. 198.
16. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1953, s. 122.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 521.
18. Ks. "Perhesuhteiden kestävyiden pääperiaatteet", *Valkeus*, huhtikuu 1983, s. 118.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 534.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 534.
21. Ks. "Perhesuhteiden kestävyiden pääperiaatteet", s. 119–120.
22. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, oppilaan kirja, uskonto 234 ja 235, 2005, s. 128–129.
23. Ks. "Perhesuhteiden kestävyiden pääperiaatteet", s. 119.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 491.
25. Ks. "Sä nuoris Jumalamme", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 41.
26. Ks. "Isiltä vaaditaan suuria", *Valkeus*, lokakuu 1981, s. 59.
27. Ks. "Neuvoja pyhille", *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 11.
28. Ks. "Perhesuhteiden kestävyiden pääperiaatteet", s. 119.
29. Ks. "Neuvoja pyhille", s. 11.
30. Ks. "Perhesuhteiden kestävyiden pääperiaatteet", s. 120–121.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 528.
32. Ks. "Menestyköön Jumalan valtakunta", *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 60.
33. Ks. "Isiltä vaaditaan suuria", s. 61–62.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 492.
35. Ks. "Koska minä elän, niin tekni saatte elää", *Valkeus*, huhtikuu 1994, s. 6.
36. Ks. "Tämä on uhripäivä", *Valkeus*, lokakuu 1979, s. 58.
37. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 491–492.



Isien ja äitien pyhät kutsumukset

*”Olkaamme uskollisia tälle suurelle vanhemmuuden
velvoitteelle, tälle pyhälle velvoitteelle.”*

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Presidentti Ezra Taft Benson opetti hyvän vanhemmuuden tärkeyttä sanoin ja esimerkillään, kotona ja ympäri maailman, kirkossa ja yhteiskunnassa. ”Kasvattakaa lapsianne rakkaudella ja Herran ohjeiden mukaan”, hän sanoi.¹ ”Jumala pitää vanhempia vastuullisina taloudenhoitotehtävästään, joka on perheen kasvattaminen. Se on mitä pyhin tehtävä.”²

Presidentti Benson ja hänen vaimonsa Flora työskentelivät tiiviisti yhdessä täyttäessään pyhiä velvollisuuksiaan vanhempina. He ”tarttuivat perheyksikkönsä hoivaamistehtävään tarmokkuudella ja innolla”³. He neuvottelivat säännöllisesti yhdessä lapsistaan ja muista asioista. ”Ymmärsin, että rinnallani oli hengellisesti tarkkänäköinen nainen”, presidentti Benson on sanonut.⁴

He tekivät yhdessä työtä luodakseen kodin, jossa heidän lapsensa voisivat varttua ja oppia – ja jossa heidän lapsensa halusivat olla. ”Olin mieluummin kotona kuin missään muualla”, heidän poikansa Mark on sanonut. ”Se oli turvapaikka myrskyltä. Äiti oli suojeleva tekijä, ja siellä oli isän lujuus.”⁵

Presidentti ja sisar Benson tarttuivat tehtäväänsä vanhempina rukoillen. Mark on sanonut: ”Äidillä oli enemmän uskoa kuin kenelläkään naisella, jonka olen koskaan tuntenut. – En ole ikinä elämässäni nähnyt enempää rukouksia. Hän oli hetkessä polvillaan rukoilemassa lastensa puolesta, eikä ollut väliä sillä, oliko kyse kokeista tai tappelusta koulun kentällä. Hänellä ja isällä oli kummallakin sellainen yksinkertainen usko.”⁶



Ezra Taft Benson potkiensa Reedin ja Markin kanssa

Presidentti Benson oli usein poissa kotoa työnsä ja kirkon tehtäviensä vuoksi, joten Flora otti täyttääkseen suuren osan heidän kuuden lapsensa hoivaamisen ja opettamisen edellyttämästä tehtävästä. Hän nautti suuresti äitiydestään. ”Koti on kiintymystemme keskus kuolevaisuudessa”, hän on sanonut.⁷ Mark on muistellut: ”Äiti kerta kaikkiaan rakasti kotia. Ja hän rakasti meitä – ei siksi, että se oli hänen velvollisuutensa, vaan koska se oli hänen elämänsä.”⁸ Ilmaistessaan tunteitaan äitinä olemisen tärkeydestä Flora kirjoitti: ”Jos haluat löytää suuruutta, älä mene valtaistuimen luo vaan mene kehdon ääreen. Äideissä on valtavaa voimaa. Äiti on se, joka muo-
vaa sydämen ja elämän ja muokkaa luonnetta.”⁹

Kun presidentti Benson oli poissa kotoa, hän etsi aina tapoja pitää huolta perheestään ja lujittaa sitä. Hän oli säännöllisesti yhteydessä heihin puhelinsoitoin ja kirjein. Kun hän oli kotona, hän vietti heidän kanssaan niin paljon aikaa kuin mahdollista. Hän kertoi usein tarinaa ”kiireisestä isästä, joka selitti, miksi hän pelasi tunte-
kausia poikansa kanssa palloa, sanomalla: ’Otan mieluummin selkäsäryn nyt kuin murheen myöhemmin.’”¹⁰

Presidentti Benson vietti myös runsaasti aikaa kahden kesken kunkin lapsensa kanssa. Mark muisteli, että isä vei hänet Salt Lake Cityyn Utahissa erikoislääkärille: ”Kuinka hauskaa olikaan olla isän kanssa, vain hän ja minä! Me puhuimme mistä vain minä halusin. Jo poikasena tiesin, että isä rakastaa minua, koska hän oli kanssani ja auttoi minua parantumaan.”¹¹

Presidentti Benson otti lapsiaan mukaan matkoilleen, kun se oli mahdollista. Maaliskuussa 1948 hän otti mukaan silloin 7-vuotiaan tyttärensä Bonnien maataloutta käsittelevään kokoukseen Nebraskan osavaltioon Yhdysvalloissa. ”Lehdistö oli niin kiinnostunut pienen tytön luontevasta käytöksestä sekä siitä, miten tavallisuudesta poikkeavan esimerkin isä antoi tuodessaan niin pienen lapsen niin pitkälle matkalle osallistumaan niin arvostettuun tapahtumaan, että Bonnien kuva oli seuraavana aamuna [sanomalehden] etusivulla. Mutta vanhin Bensonille tuo tapahtuma ei ollut mitenkään tavallisuudesta poikkeava. Hän otti usein lapsia mukaan kotikaupungin ulkopuolelle suuntautuville matkoille, koska hän halusi sekä lujittaa hyviä suhteita heihin että sivistää heitä.”¹²

Ezra Taft Bensonin opetuksia

1

Isän kutsumus on iankaikkinen.

Isät, teidän kutsumuksenne on iankaikkinen kutsumus, josta teitä ei vapauteta koskaan. Niin tärkeitä kuin kirkon tehtävät ovatkin, ne ovat luonteeltaan vain määräaikaista, ja sitten tapahtuu asianmukainen vapauttaminen. Mutta isän kutsumus on iankaikkinen, ja sen tärkeys ulottuu ajan tuolle puolen. Se kutsumus on sekä ajaksi että iankaikkisuudeksi.¹³

Isyyden kaavamme tai mallimme on taivaallinen Isämme. Kuinka Hän toimii lastensa kanssa? Tietääkseen sen [isien] pitää tietenkään jotakin evankeliumista, Herran suuresta suunnitelmasta.¹⁴

Miehelle ei ole suurempaa kutsumusta kuin olla vanhurskas patriarkka, joka on solminut avioliiton Herran huoneessa ja joka johtaa lapsiaan. Jopa itse Elohim pyytää meitä puhuttelemaan Häntä näin: ”Isä meidän, joka olet taivaissa” (Matt. 6:9; ks. myös 3. Nefi 13:9).¹⁵

2

Isän tulee toimia hengellisenä johtajana perheessään.

Isän täytyy tuntea nälkää ja janoa ja kaipuuta siunata perhettään, mennä Herran luokse, pohtia Jumalan sanoja ja elää Hengen mukaan, jotta hän tuntisi Herran mielen ja tahdon ja sen, mitä hänen pitää tehdä johtaakseen perhettään.¹⁶

[Isät], teillä on pyhä tehtävä toimia perheenne hengellisenä johtajana.

Kahdentoista neuvoston joitakin vuosia sitten julkaisemassa lehtisessä sanotaan seuraavaa: ”Isyys on johtajuutta – tärkeintä laatuaan. Se on aina ollut sitä ja tulee aina olemaan. Isä, iankaikkisen toverisi avun, neuvojen ja rohkaisun avulla sinä johdat kotona.” (*Isä, tutkisteletapojasi*, lehtinen, s. 10.) – –

Sydämessäni rakkaus Israelin isä kohtaan haluan esittää kymmenen tapaa, joilla isät voivat johtaa lapsiaan hengellisesti:

1. Antakaa isän siunauksia lapsillenne. Kastakaa ja konfirmoikaa lapsenne. Asettakaa poikanne papputeen. Näistä tulee lastenne elämän hengellisiä kohokohtia.

2. Johtakaa henkilökohtaisesti perherukouksia, päivittäistä pyhien kirjoitusten lukemista ja viikoittaisia perheilloja. Teidän henkilökohtainen osallistumisenne osoittaa lapsillenne, kuinka tärkeitä nämä asiat todella ovat.

3. Käykää kirkon kokouksissa koko perhe yhdessä aina kun mahdollista. Perheen jumalanpalvelus teidän johdollanne on elintärkeää lastenne hengelliselle hyvinvoinnille.

4. Menkää jonnekin kahdestaan kunkin poikanne ja tyttärenne kanssa. – –

5. Tehkää lomista ja matkoista ja retkistä perheen perinteitä. Lapset eivät koskaan unohda näitä muistoja.

6. Keskustelkaa säännöllisesti kahden kesken kunkin lapsenne kanssa. Antakaa heidän puhua siitä, mistä he haluavat. Opettakaa heille evankeliumin periaatteita. Opettakaa heille todellisia arvoja. Kertokaa heille, että rakastatte heitä. Lasten kanssa kahden kesken vietetty aika kertoo heille, mikä isälle on tärkeintä.

7. Opettakaa lapsenne tekemään työtä ja osoittakaa heille, että jonkin arvokkaan tavoitteen saavuttamiseksi kannattaa tehdä työtä. – –

8. Suosikaa kodissanne hyvää musiikkia ja taidetta ja kirjallisuutta. Koti, jossa on hienostuneisuuden ja kauneuden ilmapiiri, on ikuisesti siunaukseksi lastenne elämässä.

9. Käykää säännöllisesti temppelissä vaimonne kanssa, mikäli etäisyydet sen sallivat. Silloin lapsenne ymmärtävät paremmin tempeliavioliiton, temppelilupausten ja iankaikkisen perheyksikön tärkeyden.

10. Antakaa lastenne nähdä, että saatte iloa ja tyydytystä palvellessanne kirkossa. Tämä voi tarttua heihin, niin että hekin haluavat palvella kirkossa ja rakastavat valtakuntaa.

Israelin aviomiehet ja isät, te voitte tehdä todella paljon perheenne pelastukseksi ja korotukseksi! Teidän tehtävänne on erittäin tärkeä.¹⁷

Joskus kuulemme jopa kirkossa miehistä, jotka luulevat, että perheenpään asema antaa heille jonkinlaisen ylemmyyden ja oikeuden määrällä ja esittää vaatimuksia perheelleen.



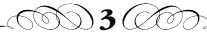
”Keskustelkaa säännöllisesti kahden kesken kunkin lapsenne kanssa.”

Apostoli Paavali huomauttaa, että ”mies on vaimonsa pää, *niin kuin* myös Kristus on seurakunnan pää” (Ef. 5:23, kursivointi lisätty). Tätä esikuvaa meidän tulee seurata roolissamme johtaa kotona. Emme näe Vapahtajan johtavan seurakuntaa kovalla tai epäystävällisellä tavalla. Emme näe Vapahtajan kohtelevan seurakuntaansa epäkunnioittavasti tai laiminlyövän sitä. Emme näe Vapahtajan käyttävän voimakeinoja tai pakkoa toteuttaakseen tarkoituksensa. Emme koskaan näe Vapahtajan tekevän mitään muuta kuin sellaista, mikä rakentaa, kohottaa, lohduttaa ja korottaa seurakuntaa. Veljet, sanon teille kaikella vakavuudella, että Hän on se esikuva, jota meidän on seurattava johtaessamme perhettämme hengellisesti.¹⁸

Kotinne patriarkkana teillä on vakava vastuu johtaa työskentelyä lastenne kanssa. Teidän täytyy auttaa luomaan koti, jossa Herran Henki voi vallita. – –

Kodin tulee olla perheellenne rauhan ja ilon tyyssija. Yhdenkään lapsen ei varmastikaan pitäisi pelätä omaa isäänsä – varsinkaan pappeudenhaltijaisää. Isän velvollisuus on tehdä kodistaan onnellinen ja iloinen paikka. – – Vanhurskaan isän voimallinen vaikutus esimerkkinä olemisessa, kurinpidossa ja opettamisessa, hoitamisessa

ja rakastamisessa on olennaisen tärkeää lasten hengelliselle hyvinvoinnille.¹⁹



Äidin rooli on Jumalan säätämä.

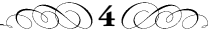
[Äidit] ovat tai heidän pitäisi nimenomaan olla perheen sydän ja sielu. Maallisissa tai pyhissä kirjoituksissa ei ole jalompaa sanaa kuin sana *äiti*. Ei ole jalompaa työtä kuin se, mitä hyvä ja jumalaa-pelkäävä äiti tekee.

Iankaikkisessa perheessä Jumala järjesti niin, että isien tulee johtaa kotona. Isät elättävät, rakastavat, opettavat ja johtavat. Myös äidin rooli on Jumalan säätämä. Äitien on määrä saattaa lapsia maailmaan, kasvattaa, ravita, rakastaa ja kouluttaa heitä. Niin ilmoitukset julistavat.²⁰

Me käsitämme, että jotkut naiset eivät ilman omaa syytään kykene saamaan lapsia. Näille ihanille sisarille jokainen Jumalan profeetta on luvannut, että he saavat lapsia iankaikkisuuksissa ja ettei heiltä tulla kieltämään jälkeläisiä.

Puhtaan uskon, hartaiden rukousten, paaston ja erityisten siunausten avulla monet näistä samoista ihanista sisarista jalo kumppani vierellään ovat saaneet kokea ihmeitä elämässään, ja heitä on siunattu lapsilla. Toiset ovat rukoillen päättäneet adoptoida lapsia. Me kiitämme näitä erinomaisia aviopareja niistä uhrauksista ja siitä rakkaudesta, jota he ovat antaneet näille omakseen ottamilleen lapsille.²¹

Jumala siunatkoon suurenmoisia äitejämme. Me rukoilemme puolestanne. Me tuemme teitä. Me kunnioitamme teitä, kun synnyttätte lapsia, ravitsette, koulutatte, opetatte ja rakastatte heitä ikuisuutta varten. Lupaam teille taivaan siunauksia ja kaiken, mitä Isällä on (ks. OL 84:38), kun pidätte kunniaa jalointa kaikista kutsumuksista – äitiyttä Siionissa.²²



Äitien tulee rakastaa ja opettaa lapsiaan sekä viettää tehokasta aikaa heidän kanssaan.

Äidit Siionissa, teidän Jumalalta saamanne tehtävät ovat ratkaisevan tärkeitä omalle korotuksellenne sekä perheenne pelastukselle ja korotukselle. Lapsi tarvitsee äitiään enemmän kuin kaikkea sitä, mitä rahalla voi ostaa. Se, että vietätte aikaa lastenne kanssa, on lahjoista suurin.²³

Sydämessäni rakkaus Siionin äitejä kohtaan haluaisinkin nyt ehdottaa kymmentä tapaa, joilla äitimme voivat viettää ansiokasta aikaa lastensa kanssa.

[Ensiksi], aina kun mahdollista, varatkaa aikaa ollaksenne lastenne elämän tienristeyksissä, kun lapsenne tulevat tai menevät – kun he lähtevät kouluun ja tulevat koulusta, kun he lähtevät trefeille ja palaavat kotiin, kun he tuovat ystäviään kotiin. Olkaa tienristeyksissä, olivatpa lapsenne kuusi- tai kuusitoistavuotiaita. – –

Toiseksi, äidit, varatkaa aikaa olla lastenne todellisia ystäviä. Kuunnelkaa lapsianne, todella kuunnelkaa. Keskustelkaa heidän kanssaan, naurakaa ja laskekaa leikkiä heidän kanssaan, laulakaa heidän kanssaan, leikkikää heidän kanssaan, itkekää heidän kanssaan, halatkaa heitä, kehukaa heitä rehellisesti. Niin, viettäkää säännöllisesti kiireetöntä kahdenkeskistä aikaa kunkin lapsen kanssa. Olkaa lastenne todellisia ystäviä.

Kolmanneksi, varatkaa aikaa lukea lapsillenne. Kehdosta alkaen lukekaa pojillenne ja tyttärillenne. – – Istutatte lapsiinne rakkauden hyvään kirjallisuuteen ja todellisen rakkauden pyhiin kirjoituksiin, jos luette lapsillenne säännöllisesti.

Neljänneksi, varatkaa aikaa rukoilla lastenne kanssa. Perherukoukset tulisi pitää isän johdolla aamuin illoin. Antakaa lastenne tuntea uskonne, kun pyydätte taivaan siunauksia heidän ylleen. – – Antakaa lastenne osallistua perherukouksiin ja henkilökohtaisiin rukouksiin ja iloitkaa heidän suloisista sanoistaan heidän taivaalliselle Isälleen.

Viidenneksi, varatkaa aikaa merkityksellisiin viikoittaisiin perheiltoihin. Antakaa lastenne olla aktiivisesti mukana. Opettakaa heille



"Varatkaa aikaa lukea lapsillenne."

oikeita periaatteita. Tehkää tästä yksi suurenmoisista perheperinteistänne. – –

Kuudenneksi, varatkaa aikaa olla yhdessä aterioilla mahdollisimman usein. Tämä on haastavaa lasten kasvaessa ja elämän tullessa kiireisemmäksi. Mutta iloinen keskustelu, päivän suunnitelmista ja toiminnoista kertominen ja erityiset opetustilaisuudet tapahtuvat aterioilla, koska vanhemmat ja lapset tekevät työtä sen eteen.

Seitsemänneksi, varatkaa aikaa lukea päivittäin pyhiä kirjoituksia yhdessä perheenä. – – Mormonin kirjan lukeminen yhdessä perheenä tuo eritoten lisää hengellisyyttä kotiinne ja antaa sekä vanhemmille että lapsille voimaa vastustaa kiusauksia, ja he saavat nauttia Pyhän Hengen kumppanuudesta jatkuvasti. Lupaam teille, että Mormonin kirja muuttaa perheenne elämän.

Kahdeksanneksi, varatkaa aikaa toimia yhdessä perheenä. Tehkää perheretkistä ja huviretkistä ja syntymäpäiväjuhlista ja matkoista erityisiä hetkiä ja muistojen rakentajia. Aina kun se on mahdollista, käykää perheenä tilaisuuksissa, joissa joku perheenjäsenistä on osallisena, kuten koulunäytelmissä, pallopeleissä, esityksissä tai kun perheenjäsen pitää puheen. Käykää kirkon kokouksissa yhdessä ja istukaa yhdessä perheenä, kun voitte tehdä niin. Äidit, jotka auttavat

perhettään rukoilemaan ja leikkimään yhdessä, [auttavat perhettään pysymään] yhdessä ja siunaavat lasten elämää iankaikkisesti.

Yhdeksänneksi, äidit, varatkaa aikaa opettaa lapsianne. Ottakaa vaarin opetustilaisuuksista aterialla, epämuodollisesti tai erityisinä aikoina yhdessä, sängyn reunalla päivän päätteeksi tai yhdessä varhaisella aamukävelyllä. – –

Äidin rakkaus ja rukouksentäyteinen huoli lapsistaan on tärkeimpiä ainesosia lasten opettamisessa. Opettakaa lapsille evankeliumin periaatteita. Opettakaa heille, että kannattaa olla hyvä. Opettakaa heille, ettei synnissä ole turvaa. Opettakaa heille rakkautta Jeesuksen Kristuksen evankeliumia kohtaan ja todistusta sen jumalallisuudesta.

Opettakaa pojillenne ja tyttärillenne säädyllisyyttä ja opettakaa heitä kunnioittamaan miehuutta ja naiseutta. Opettakaa lapsillenne sukupuolista puhtautta, soveliaita seurustelun mittapuita, temppele-avioliittoa, lähetystyössä palvelemista ja kirkon tehtävien hyväksymisen ja kunniaissa pitämisen tärkeyttä.

Opettakaa heille rakkautta työtä kohtaan ja hyvän koulutuksen arvoa.

Opettakaa heille oikeanlaisen viihteen tärkeyttä, mukaan lukien sopivat elokuvat, videot, musiikki, kirjat ja lehdet. Keskustelkaa pornografian ja huumeiden pahuudesta ja opettakaa heille puhtaan elämän arvo.

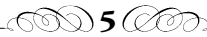
Niin, äidit, opettakaa lapsillenne evankeliumia omassa kodissanne, oman kotilietenne äärellä. Tämä on tehokkainta opetusta, mitä lapsenne tulevat koskaan saamaan. – –

Kymmenenneksi ja viimeiseksi, äidit, varatkaa aikaa todella rakastaa lapsianne. Äidin pyyteetön rakkaus on lähellä Kristuksen kaltaista rakkautta.

Teidän teini-ikäiset lapsennekin tarvitsevat sellaista rakkautta ja huomiota. Monien äitien ja isien tuntuu olevan helpompaa ilmaista rakkauttaan lapsilleen, kun nämä ovat pieniä, mutta vaikeampaa, kun nämä ovat vanhempia. Tehkää rukoillen työtä tämän eteen. Sukupolvien kuilua ei tarvitse olla. Ja avain siihen on rakkaus. Nuoremme tarvitsevat rakkautta ja huomiota, eivät periksi antamista.

He tarvitsevat myötäelämistä ja ymmärtämystä, eivät äitien ja isien välinpitämättömyyttä. He tarvitsevat vanhempiensa aikaa. Äidin ystävälliset opetukset ja hänen rakkautensa ja luottamuksensa teini-ikäistä poikaa tai tytärtä kohtaan voi kirjaimellisesti pelastaa tämän pahalta maailmalta.²⁴

Tiedättekö yhden syyn, miksi vanhurskaat äidit rakastavat lapsiaan niin paljon? Koska he uhrautuvat heidän vuokseen niin paljon. Me rakastamme sitä, minkä vuoksi uhraudumme, ja me uhraudumme sen vuoksi, mitä rakastamme.²⁵



Vanhempien tulee tehdä työtä yhdessä yksimielisinä ja rakkaudessa lastensa kasvattamiseksi.

Aviomiehen ja vaimon Jumalan kumppaneina luomistyössä tulee innokkaasti ja rukoillen toivottaa tervetulleeksi lapsia kotiinsa. – – Siunattu se mies ja vaimo, joilla on lapsia perheessään. Syvimmät ilot ja siunaukset elämässä liittyvät perheeseen, vanhemmuuteen ja uhrauksiin. Noiden suloisten henkien saaminen kotiin on käytännöllisesti katsoen minkä tahansa uhrauksen arvoista.²⁶

Kun vanhemmat kumppanuudessa, rakkaudessa ja yksimielisyydessä täyttävät Jumalan säätämät tehtävänsä ja lapset puolestaan osoittavat rakkautta ja kuuliaisuutta, tuloksena on suuri ilo.²⁷

Jumala auttakoon meitä tukemaan toinen toistamme. Alkakoon se kotona, kun tuemme perhettämme. Olkoon siellä uskollisuuden, yksimielisyyden, rakkauden ja keskinäisen kunnioituksen henkeä. Olkoon aviomies lojaali vaimolleen, uskollinen hänelle, rakastakoon häntä, pyrkiköön helpottamaan hänen kuormiaan ja jakamaan vastuun lasten hoitamisesta, valmentamisesta ja kasvattamisesta. Osoittakoon äiti ja vaimo avuliaisuuden henkeä aviomiehelleen, kannattakoon ja tukekoon häntä hänen pappeusvelvollisuuksissaan ja olkoon lojaali ja uskollinen niille tehtäville, joita hän saa Jumalan pappeudelta.²⁸

Olkaamme uskollisia tälle suurelle vanhemmuuden velvoitteelle, tälle pyhälle velvoitteelle, että rakentaisimme kotimme lujasti iankaikkisille periaatteille, ettei meidän tarvitsisi katua. Älkäämme koskaan olko uskottomia sille suurelle luottamustehtävälle, joka meille

on uskottu. Pitäkäämme aina mielessä, että nämä kotiimme tulleet henget ovat kallisarvoisia henkiä.²⁹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi: ”Isyyden kaavamme tai mallimme on taivaallinen Isämme” (osa 1). Millä tavoin maanpäälliset isät voivat noudattaa taivaallisen Isän antamaa mallia?
- Pohdi presidentti Bensonin luettelo kymmenestä keinosta, joilla isät voivat olla hengellisiä johtajia lapsilleen (ks. osa 2). Millähän tavoin kukin näistä suosituksista voisi vaikuttaa lapsiin?
- Presidentti Benson julisti: ”Ei ole jalompaa työtä kuin se, mitä hyvä ja jumalaapelkäävä äiti tekee” (osa 3). Mitä esimerkkejä olet nähnyt jalosta äitiydestä? Mitä me äitiyttä koskevien maailmallisten asenteiden muuttuessa voimme tehdä pitääksemme yllä äitien jaloja ja pyhiä tehtäviä?
- Mitä hyötyä koituu siitä, että vanhemmat ja lapset viettävät aikaa yhdessä? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 4.)
- Mitä siunauksia saa sellainen koti, jossa vanhemmat ovat yksimielisiä tehtävissään? (Ks. osa 5.) Kuinka isät ja äidit voivat olla enemmän yhtä? Millä tavoin yksinhuoltajat voivat saada voimaa, jota he tarvitsevat näiden tehtävien täyttämiseen?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Sananl. 22:6; Ef. 6:4; Moosia 4:14–15; Alma 56:45–48; 3. Nefi 22:13; ks. myös ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129

Opetusvihje

”Kun valmistaudut hengellisesti ja tunnustat Herran opetuksesi, sinusta tulee välikappale Hänen käsissään. Pyhä Henki antaa voiman sanoillesi.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 41.)

Viitteet

1. ”Perhesuhteiden kestävyuden pääperiaatteet”, *Valkeus*, huhtikuu 1983, s. 120, alkuperäinen kursivointi poistettu.
2. Ks. ”Perhesuhteiden kestävyuden pääperiaatteet”, s. 118.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 127.

4. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 141.
5. Mark Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 133.
6. Mark Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 139.
7. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 134.
8. Mark Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 133.
9. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 130.
10. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 134.
11. Mark Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 138.
12. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God*, 1996, s. 165.
13. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, oppilaan kirja, uskonto 234 ja 235, 2005, s. 127.
14. Ks. *Pappeuden velvollisuudet ja siunaukset*, pappeudenhaltijoiden perusoppikirja, osa B, 1980, s. 15.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 496.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 511.
17. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 127, 129–130.
18. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 128.
19. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 129.
20. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 2003, s. 215.
21. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 169.
22. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 172.
23. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 170.
24. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 170–172.
25. ”Jesus Christ – Gifts and Expectations”, *Ensign*, joulukuu 1988, s. 6.
26. Ks. *Iankaikkinen avioliitto*, s. 168–169.
27. Ks. ”Neuvoja pyhille”, *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 10.
28. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1951, s. 155.
29. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1953, s. 123.



"Tunnen erityistä lämpöä ajatellessani ikäihmisiä. -- Tunnen jossakin määrin ymmärtäväni heitä, sillä olen yksi heistä."



Ikäihmiset kirkossa

”Olkoot nämä kultaiset vuodet kaikkein parhaat vuotenne, kun täysipainoisesti elätte, rakastatte ja palvelette. Ja Jumala siunatkoon niitä, jotka huolehtivat tarpeistanne – perhettänne, ystäviänne, veljiänne ja sisarianne ja johtohenkilöitänne kirkossa.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

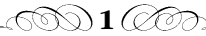
Ezra Taft Benson oli 86-vuotias, kun hänestä tuli kirkon presidentti. Hän ymmärsi ne ilot ja haasteet, joita kohtaa elämän myöhempinä vuosina. Yksi ilonaihe hänelle oli se, että hän sai olla edelleen vaimonsa Floran kanssa. Aviopari juhli 60. hääpäiväänsä, kun presidentti Benson oli ensimmäistä vuotta kirkon presidenttinä. He nauttivat toistensa seurasta ja kävivät yhdessä temppelissä lähes joka perjantaitaamu. Presidentti Bensonin 87-vuotispäivän juhlassa joku kysyi häneltä, mikä oli hänen pitkän, onnellisen elämänsä salaisuus. ”Ennen kuin hän ehti vastata, sisar Benson sanoi pilke silmäkulmassa mutta paljonpuhuvasti: ’Hänellä on hyvä vaimo.’”¹

Vanhoilla päivillään presidentti ja sisar Benson viettivät mielellään aikaa lastensa ja lastenlastensa kanssa, ja heidän perheensä oppi jatkuvasti heidän esimerkistään. ”Yhden lapsen tytär asui isovanhempiensa luona suuren osan presidenttikauden ensimmäisistä puolestatoista vuodesta ja matkusti heidän pyynnöstään usein heidän kanssaan auttaen heitä ja huolehtien heidän henkilökohtaisista tarpeistaan. Ja hän havainnoi omakohtaisesti isovanhempiaan näiden kodissa – heidän treffejään jäätelöbaariin, istumista käsi kädessä sohvalla muistelemassa, laulamassa ja nauramassa yhdessä, lämpimiä tapaamisia kotiopettajien ja muiden kanssa, jotka tulivat käymään.”²

Lastenlapset ymmärsivät, mikä siunaus oli saada nauttia viisaiden ja rakastavien isovanhempien vaikutuksesta. ”Yksi lapsenlapsi kirjoitti kiitoksensa, kun presidentti Benson oli neuvonut häntä ja hänen aviomiestään eräässä vaikeassa päätöksessä. ’Kysyimme sinulta, mitä ajattelit, ja sinä sanoit: ”Rukoilkaa siitä. Minä uskon, että teette oikean päätöksen.” Uskosi meihin antoi meille lisää itseluottamusta.’”³

Heti 90-vuotispäivänsä jälkeen pidettyyn yleiskonferenssiin presidentti Benson valmisti puheen, joka oli osoitettu ”ikäihmisille kirkossa sekä heidän perheilleen ja niille, jotka huolehtivat heidän tarpeistaan”. Sen johdannossa hän ilmaisi oman yhteytensä aiheeseen: ”Tunnen erityistä lämpöä ajatellessani ikäihmisiä – tuota ihmeellistä miesten ja naisten ryhmää. Tunnen jossakin määrin ymmärtäväni heitä, sillä olen yksi heistä.”⁴

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Herra tuntee ikäihmiset, rakastaa heitä ja on uskonut heille monia suurimmista tehtävistään.

Herra tuntee kansansa ikäihmiset ja rakastaa heitä. Näin on aina ollut, ja juuri heille Hän on uskonut monet suurimmista tehtävistään. Eri taloudenhoitokausilla Hän on johtanut kansaansa jo ikään-tyneiden profeettojensa kautta. Hän on tarvinnut iän tuomaa viisautta ja kokemusta, innoittavaa ohjausta niiltä, jotka vuosia ovat olleet uskolliset Hänen evankeliumilleen.

Herra siunasi iäkstä Saaraa niin että tämä synnytti Abrahamille lapsen. Kuningas Benjamin piti kenties suurimman saarnansa, kun hän oli jo vanhus ja lähellä kuolemaansa. Hän oli todella väline Herran käsissä, koska hän pystyi johtamaan kansaansa ja saamaan aikaan rauhan sen keskuudessa.

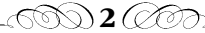
Monet muut miehet ja naiset kautta aikojen ovat saaneet paljon aikaan, kun he ovat ryhtyneet palvelemaan Herraa ja Hänen lapsiaan vielä vanhoilla päivilläänkin.

Meidän taloudenhoitokaudellamme monet Herran kutsumista profeetoista ovat saaneet kutsun, kun he ovat olleet yli 70- tai 80-vuotiaita tai sitäkin vanhempia. Herra todella tuntee lapsensa,

jotka ovat antaneet niin paljon kokemustensa vuosina, ja Hän rakastaa heitä!

Me rakastamme teitä, jotka olette ikäihmisiä kirkossa. Te olette nopeimmin kasvava väestönosa nykyään maailmassa ja kirkossa.

Me soisimme, että kultaiset vuotenne olisivat suurenmoisia ja antoisia. Me rukoilemme, että te tuntisitte iloa, joka koituu hyvin eletystä elämästä, mieluisista muistoista ja Kristuksen sovituksen kautta tulevista vielä suuremmista odotuksista. Me toivomme, että tunnette rauhaa, jonka Herra on luvannut niille, jotka pyrkivät jatkuvasti pitämään Hänen käskynsä ja noudattamaan Hänen esimerkkiään. Me toivomme, että päivänne ovat täynnään tekemistä ja mahdollisuuksia palvella muita, jotka eivät ole yhtä onnekkaita kuin te. Iäkkäämpi merkitsee melkein aina parempaa, sillä viisautenne ja kokemusten runsaus voi kasvaa kasvamistaan, kun palvelette muita.⁵



Me voimme elää myöhemmät vuotemme parhaalla mahdollisella tavalla.

Haluaisimme mainita kahdeksan tapaa, joiden avulla voimme saada eniten vanhuusvuosistamme:

1. *Työskennelkää temppelissä ja käykää siellä usein.* Meidän vanhempien ihmisten tulee käyttää voimiamme paitsi esivanhempiemme siunaukseksi myös varmistuaksemme siitä, että sikäli kuin mahdollista kaikki jälkeläisemme saavat temppelin tuomat korotuksen toimitukset. Tehkää työtä perheenne parissa, neuvotelkaa niiden kanssa, jotka ovat ehkä vielä haluttomia valmistautumaan, ja rukoilkaa heidän puolestaan.

Kehotamme kaikkia, jotka vain voivat, käymään temppelissä usein ja ottamaan vastaan tehtäviä palvella temppelissä, milloin terveys ja voimat ja etäisyys sen sallivat. Me odotamme teidän auttavan temppelipalveluksessa. Temppelien määrän kasvaessa on tarpeen, että useimmat jäsenet valmistautuvat tähän suloiseen palvelukseen. Sisar Benson ja minä olemme kiitollisia siitä, että miltei joka viikko voimme käydä yhdessä temppelissä. Mikä siunaus se onkaan ollut elämässämme!

2. *Kootkaa ja kirjoittakaa perhe- ja sukuhistorioita.* Me pyydämme teitä kokoamaan ja kirjoittamaan ahkerasti henkilö-, perhe- ja sukuhistorioitanne. Niin monessa tapauksessa te olette ainoita, joiden muistissa on rakkaidenne historia, muistot, päivämäärät ja tapahtumat. Joissakin tapauksissa te *olette* perheenne historia. Eipä ole juuri parempaa tapaa perintönne säilyttämiseksi kuin se, että kokoatte ja kirjoitatte historioitanne.

3. *Osallistukaa lähetystyöhön.* Me tarvitsemme yhä enemmän vanhempia lähetysaarnajia lähetystyöhön. Me pyydämme sadoittain useampia aviopareja, joiden terveys ja varallisuus sallivat, järjestämään elämänsä ja asiansa ja lähtemään lähetystyöhön. Kuinka me tarvitsemme teitä lähetyskentällä! Te pystytte tekemään lähetystyötä tavalla, johon meidän nuoret lähetysaarnajamme eivät pysty.

Olen kiitollinen siitä, että kaksi leskeksi jäänyttä sisartani saivat olla yhdessä lähetystyössä Englannissa. He olivat täyttäneet 68 ja 73 vuotta, kun heidät kutsuttiin, ja se oli heille molemmille aivan erinomainen kokemus.

Minkä esimerkin ja siunauksen jälkeläisilleen isovanhemmat antavatkaan palvellessaan lähetystyössä. Lähetystyöpalvelu vahvistaa useimpia vanhempia aviopareja, jotka lähtevät, ja tuo heille elinvoimaa. Tämän pyhän palveluksen tien kautta monet tulevat pyhitetyiksi ja tuntevat sen ilon, jonka saa auttaessaan muita tuntemaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteyden. – –

4. *Toimikaa johtajina luomalla perheen yhteenkuuluvuutta.* Me kehotamme kaikkia vanhempia jäseniä mahdollisuuksiensa mukaan kutsumaan perheensä yhteen. Järjestäkää heidät yhtenäiseksi yksiköksi. Toimikaa johtajina perheen tilaisuuksissa. Järjestäkää perhetapaamisia, joissa sinne saapuvat voivat tuntea ja oppia yhteenkuuluvuutta ja perheen perintöä. Jotkin suloisimmista muistoista, mitä minulla on, ovat oman perheeni jälleennäkemisistä ja kokoon-tumisista yhteen. Vaalikaa perheen suurenmoisia perinteitä, jotka yhdistävät teitä iankaikkisesti. Kun me tämän teemme, me voimme luoda kappaleen taivasta yksittäisessä perheessä täällä maan päällä. Iankaikkisuushan on itse asiassa vain vanhurskaan perhe-elämän jatke.



”Olkoot nämä kultaiset vuodet aivan parhaimmat vuotenne, kun täysipainoisesti elätte, rakastatte ja palvelette.”

5. *Ottakaa vastaan ja hoitakaa kirkon tehtäviä.* Luotamme siihen, että kaikki vanhemmat jäsenet, jotka vain voivat, ottavat vastaan kirkon tehtäviä ja hoitavat ne arvokkaasti. Olen kiitollinen siitä, että tunnen henkilökohtaisesti veljiä, jotka ovat yli 70- ja 80-vuotiaita ja jotka palvelevat piispoina ja seurakunnanjohtajina. Kuinka me tarvitsemme teidän neuvojanne ja vaikutustanne, teidän, jotka olette kulkeneet elämän tietä! Meidän on kaikkien tarpeen kuulla onnistumisistanne ja siitä, kuinka te olette selviytyneet suruista, tuskista ja pettymyksistä, joita kokemalla olette vahvistuneet.

Teille on tarjolla runsaasti tilaisuuksia palvella useimmissa kirkon apujärjestöissä. Teillä on aikaa ja vakaa perustus evankeliumissa, minkä ansiosta voitte tehdä suurenmoista työtä. Te voitte monin tavoin olla esimerkkinä uskollisesta palvelemisesta kirkossa. Me kiitämme teitä kaikesta, mitä olette tehneet, ja rukoilemme, että Herra vahvistaa teitä, jotta voitte tehdä vieläkin enemmän.

6. *Suunnitelkaa taloudellinen tulevaisuutenne.* Kun etenette kohti eläkepäiviä ja senjälkeisiä vuosikymmeniä, kehotamme kaikkia teitä vanhempia jäseniä suunnittelemaan ja säästämään

kokopäivätyön päättymistä seuraavia vuosia varten. Välttäkäämme tarpeetonta velkaa. Varoitamme teitä myös allekirjoittamasta nimeänne edes perheenjäsenten velkasitoumuksiin, jos se vaarantaa eläketulonne.

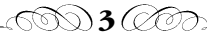
Varokaa elämänne ehtopuolella entistäkin enemmän äkkirikastumisohjelmia, asuntonne kiinnittämistä tai riskisijoittamista. Edetkää varovaisesti, jotta koko elinikäinen suunnittelu ei valuisi hukkaan yhden tai useampien huonojen taloudellisten päätösten vuoksi. Suunnitelkaa taloudellinen tulevaisuutenne varhain ja noudattakaa sitten suunnitelmaanne.

7. Palvelkaa Kristuksen kaltaisella tavalla. Kristuksen kaltainen palveleminen tuo korotuksen. Koska tiedämme sen, kehotamme kaikkia vanhempia jäseniä, jotka vain pystyvät, panemaan sirppinsä työhön muiden palvelemiseksi. Se voi olla osa pyhittymisprosessia. Herra on luvannut, että ne, jotka kadottavat elämänsä muiden palvelemisessa, löytävät sen. Profeetta Joseph Smith kertoi meille, että meidän tulee ”käyttää elämämme” (ks. OL 123:13) Herran tarkoitusten toteuttamiseen.

Rauha, ilo ja siunaukset seuraavat niitä, jotka palvelevat toisia. Me todella suositamme Kristuksen kaltaista palvelemista kaikille, mutta erityisen suloista se on ikäihmisten elämässä.

8. Pysykää fyysisesti hyvässä kunnossa, terveinä ja aktiivisina. Olemme hyvillämme niistä toimista, joilla niin monet ikäihmiset pyrkivät pysymään terveinä ikääntyessään. – –

Kuinka mukavaa onkaan nähdä, että ikäihmisemme pysyvät reip-paina ja aktiivisina! Pysymällä aktiivisena sekä mieli että ruumis toimivat paremmin.⁶



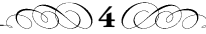
Ne, jotka ovat menettäneet rakkaitaan tai jotka pelkäävät olla yksin, saavat apua toipumiseensa palvelemalla muita.

Niille, jotka ovat menettäneet puolisonsa, haluamme myös ilmaista rakkautemme. Joskus jotkut teistä tuntevat lähes ylivoimaista tarpeet-tomuutta ja yksinäisyyttä. Monessa tapauksessa näin ei kuitenkaan tarvitse olla. Edellä mainitsemieni kahdeksan ehdotuksen lisäksi tässä on joitakin toimintamuotoja, joista on ollut apua muille.

Joillakuilla yksin elävillä riittää tekemistä, kun he valmistavat tilkkutäkin jokaiselle lapsenlapselle, joka avioituu, tai jokaiselle uudelle vauvalle, joka syntyy sukuun. Toiset kirjoittavat kirjeitä syntymäpäiviksi tai käyvät lastenlasten koulu- ja urheilutapahtumissa, kun vain pystyvät. Jotkut kokoavat kuva-albumeja kustakin lapsenlapsesta heidän syntymäpäivälahjoikseen. – –

Näemme useiden leskiemme toimivan vapaaehtoisina sairaaloissa tai suorittavan muuta palvelua asuinpaikkakunnallaan. Hyvin monet saavat tyydytystä auttamalla tällaisilla tavoilla.

Fyysisesti hyvässä kunnossa olevalle paras keino yksinäisyyden ja tarpeettomuuden tunteen voittamiseen on unohtaa itsensä ja ryhtyä auttamaan muita, jotka todella tarvitsevat apua. Lupaamme niille, jotka palvelevat tällä tavoin, että pystytte voittamaan jossakin määrin rakkaanne menetyksen tuoman tuskan tai yksinään jäämisen pelon. Paras tapa tuntea olonsa paremmaksi omassa tilanteessaan on parantaa jonkun toisen olosuhteita.⁷



Sairauden ja tuskan aikoina me voimme pysyä vahvoina asenteissamme ja hengessämme.

Niille, jotka ovat sairaita ja jotka kärsivät tuskaa ja tämän elämän vastoinkäymisiä, tarjoamme erityistä rakkautta ja huolenpitoa. Olette lähellä sydäntämme ja rukouksissamme. Muistakaa, mitä isä Lehi sanoi siunauksenaan pojalleen Jaakobille, joka oli kärsinyt vanhempien veljiensä Lamanin ja Lemuelin käsissä. Hän sanoi: ”Sinä – – tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi” (2. Nefi 2:2). Sen Hän tekee myös teille.

Rukoilemme, että pyritte jatkuvasti pysymään vahvoina asenteissanne ja hengessänne. Tiedämme, ettei se ole aina helppoa. Rukoilemme, että ne, jotka nyt hoitavat ne tehtävät, joihin ette itse enää kykene, tekevät sen rakkautta tuntien, hellästi ja huolehtivassa hengessä.

Toivomme, että vaalitte edelleen sydämessänne ja mielessänne hyviä ajatuksia ja tunteita ja karkotatte sieltä nopeasti sellaiset, jotka ovat teille vahingollisia ja tuhoisia. Luotamme siihen, että rukoilette päivittäin ja tarpeen mukaan jopa tunneittain. Mormonin kirjassa

opetetaan elämään ”kiittäen päivittäin niistä monista armoteoista ja siunauksista, joita [Jumala] teille lahjoittaa” (Alma 34:38).

Tulette huomaamaan, että päivittäinen Mormonin kirjan lukeminen kohottaa henkeänne, vetää teitä lähemmäksi Vapahtajaanne ja auttaa teitä tuntemaan paremmin evankeliumia, niin että voitte kertoa sen suurista totuuksista muille.⁸



On tärkeää, että perheet osoittavat iäkkäille vanhemmilleen ja isovanhemmilleen sitä rakkautta, huolenpitoa ja arvonantoa, jonka nämä ansaitsevat.

Saanan nyt puhua kotvasen ikäihmisten perheille. Toistamme kohdan Psalmeista: ”Älä hylkää minua nyt vanhuuden päivinä, älä jätä, kun voimani uupuvat” (Ps. 71:9).

Kehotamme perheitä osoittamaan iäkkäille vanhemmilleen ja isovanhemmilleen sitä rakkautta, huolenpitoa ja huomiota, jonka he ansaitsevat. Muistakaamme pyhien kirjoitusten sisältämä käsky, että meidän täytyy huolehtia omaisistamme, ettei meitä havaittaisi epäuskoisia pahemmiksi (ks. 1. Tim. 5:8). Olen hyvin kiitollinen omasta rakkaasta perheestäni ja siitä rakastavasta huolenpidosta, jota he ovat osoittaneet vanhemmilleen niin monen vuoden ajan.

Muistakaa, että vanhemmat ja isovanhemmat ovat meidän vastuamme, ja meidän on huolehdittava heistä parhaalla mahdollisella tavalla. Kun iäkkäillä jäsenillä ei ole perhettä, joka huolehtisi heistä, tulee pappesusjohtajien ja Apuyhdistyksen johtohenkilöiden pyrkiä kaikkiin tavoin huolehtimaan heidän tarpeistaan samalla rakkautta osoittavalla tavalla. Annamme muutamia ehdotuksia ikäihmisten perheille.

Aina siitä pitäen, kun Herra kaiversi kymmenen käskyä kivitauluihin, Hänen sanansa Siinailta ovat kaikuneet kautta vuosisatojen: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” (2. Moos. 20:12).

Vanhempiemme kunnioittaminen merkitsee sitä, että me arvostamme heitä suuresti. Me rakastamme heitä, olemme heistä kiitollisia ja tunnemme huolta heidän onnestaan ja hyvinvoinnistaan. Me kohtelemme heitä kohteliaasti ja huomaavaisesti. Me pyrimme ymmärtämään heidän näkökantansa. Kunnioitukseen kuuluu toki

myös vanhempien vanhurskaiden halujen ja toiveiden kunnioittaminen.

Vanhempamme ansaitsevat kunnioituksemme myös siksi, että he ovat antaneet meille elämän. He ovat lisäksi lähes poikkeuksetta joutuneet tekemään lukemattomia uhrauksia, kun he ovat huolehtineet meistä varhaisen ja myöhemmän lapsuutemme ajan, huolehtineet elämämme välttämättömyyksistä sekä hoivanneet meitä sairastaessamme ja kun olemme läpikäyneet kasvamisen tunnekuohut. Monissa tapauksissa he ovat antaneet meille mahdollisuuden saada koulutuksen ja jossakin määrin itse kouluttaneet meidät. Suuren osan siitä, mitä me tiedämme ja teemme, olemme oppineet heidän esimerkistään. Olkaamme heille alati kiitollisia ja osoittakaamme tuota kiitollisuutta.

Oppikaamme myös olemaan anteeksiantavaisia vanhempiamme kohtaan, jotka ovat saattaneet tehdä virheitä meitä kasvattaessaan, mutta jotka miltei aina ovat kasvattaneet meitä parhaimpien kykyjensä mukaan. Antakaamme heille aina anteeksi, kuten mekin toivoisimme omien lastemme antavan meille anteeksi meidän tekemämme virheet.

Kun vanhemmat ikääntyvät, meidän tulisi kunnioittaa heitä suomalla heille valinnanvapaus ja tilaisuus olla itsenäisiä niin kauan kuin mahdollista. Älkäämme ottako heiltä pois oikeutta tehdä valintoja, joita he yhä pystyvät tekemään. Jotkut vanhemmat pystyvät elämään ja huolehtimaan itsestään hyvinkin pitkään ja haluavat tehdä sen. Jos he pystyvät siihen, antakaa heidän tehdä se.

Jos he eivät enää oikein pysty huolehtimaan itsestään, niin perheen, kirkon ja yhteiskunnan voimavaroja saatetaan tarvita heidän avukseen. Kun vanhukset eivät enää pysty huolehtimaan itsestään edes lisäävun turvin, heitä voidaan mahdollisesti hoitaa jonkun omaisen kotona. Tällaisessa tilanteessa saatetaan tarvita myös kirkon ja yhteiskunnan voimavaroja.

Avustajan rooli on erittäin tärkeä. Sellainen henkilö tarvitsee paljon tukea ja apua. Hän on tavallisesti iäkäs puoliso tai keski-ikäinen tytär, jolla on myös omia lapsia hoidettavanaan iäkkään isän tai äidin lisäksi.⁹



”Isovanhemmilla voi olla syväallinen vaikutus lastenlapsiinsa.”

6

Ne, joita on siunattu läheisillä suhteilla isovanhempiin ja muihin ikäihmisiin, saavat nauttia rikkaasta toveruudesta ja yhdessäolosta.

Toivomme myös, että otatte ikäihmiset mukaan perheen toimintaan, mikäli mahdollista. On todella ilo nähdä eloisia ja suloisia lastenlapsia rakastava isoisä tai isoäiti keskellään. Lapset rakastavat sellaisia hetkiä. Heille ovat mieleen isovanhempien vierailut ja osallistuminen perheen aterioihin, perheiltoihin ja muihin erityistapahtumiin. Tämä tarjoaa tilaisuuksia opettaa lapsia kunnioittamaan, rakastamaan ja arvostamaan ikääntyneitä ihmisiä sekä huolehtimaan heistä.

Isovanhemmilla voi olla syväallinen vaikutus lastenlapsiinsa. He eivät yleensä ole niin rasittuneita ja kiireisiä kuin vanhemmat, ja siksi he voivat avata kirjoja, lukea ja kertoa tarinoita ja opettaa evankeliumin periaatteiden mukaista elämää. Lapset saavat elämästä näkymän, joka on antoisa ja joka voi tuoda heille turvallisuutta, rauhaa ja voimaa. Te voitte lähettää kirjeitä, ääninauhoja ja kuvia eritoten silloin, kun välimatkat ovat pitkiä eikä tapaaminen

ole mahdollista kovin usein. Ne, joita on siunattu läheisillä suhteilla isovanhempiin ja muihin ikäihmisiin, saavat nauttia rikkaasta tove-ruudesta ja yhdessäolosta. Iäkkäät voivat osallistua valmistujaisiin, häihin, temppeleihin – – sekä muihin erityistilaisuuksiin perheenjäsenten kanssa.

Meistä on mieluisaa nähdä lastemme ja lastenlastemme kasvavan ja yltävän saavutuksiin eri tavoin, kun osallistumme heidän iloihinsa ja riemuitsemme heidän voitoistaan. Onnellisuus siunaa elämäämme, kun lapsemme ponnistelevat elämässään ja pääsevät tavoitteisiinsa. Kohdasta 3. Joh. 4 luumme: ”Mikään ei tuota minulle suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni elävän totuudessa.” Ja sen tietäessämme voimme tuntea suurempaa rakkautta ja rohkeutta jatkaa omilla taistoissamme.¹⁰



Kirkon johtohenkilöiden tulee rukoilla tavoitella Henkeä, kun he auttavat jäseniä täyttämään ikäihmisten tarpeet.

Kehotamme ikäihmisten pappeusjohtajia olemaan vastaanottavaisia taivaallisen Isämme hengelle, kun he arvioivat ja täyttävät näiden hengellisiä, fyysisiä, emotionaalisia ja taloudellisia tarpeita. Luotamme siihen, että käytätte neuvonantajianne, Melkisedekin pappeuden koorumien johtohenkilöitä ja Apuyhdistyksen johtohenkilöitä, kotiopettajia ja kotikäyntiopettajia tämän suuren tehtävän suorittamiseen, sillä meidän täytyy täyttää nämä velvollisuudet auliisti ja epäröimättä.

Toivomme, että pappeusjohtajat ja apujärjestöjen johtohenkilöt antavat edelleenkin iäkkäille tehtäviä, joissa nämä voivat käyttää viisauden ja neuvojen varastojaan. Toivomme, että jokainen voi mahdollisuksiensa mukaan olla kotiopettaja tai kotikäyntiopettaja. Jopa ne, joille liikkuminen kodin ulkopuolella on vaikeaa, voivat osallistua toisinaan tähän huolenpitoon puhelinsoitoin, kirjoittamalla kirjeitä tai suorittamalla joitakin muita erityistehtäviä.

Pappeusjohtaja voi tehdä paljon auttaakseen ja rohkaistakseen yksittäisiä ihmisiä ja aviopareja, kun nämä valmistautuvat palvelemaan lähetystyössä. Nimienpoimintaohjelma [jota kutsutaan sukututkimuksessa nykyään indeksoinniksi] ja huoltotyöohjelma ovat

hyötyneet suuresti niistä, jotka ovat jo ikääntyneitä ja joilla on mahdollisuus palvella tällä tavoin.

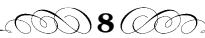
Toivomme, että kaikki iäkkäät ihmiset ja avioparit saavat koti-opettajikseen ja kotikäyntiopettajikseen sellaisia henkilöitä, jotka huomaavat heidän tarpeensa ja haluavat huolehtia heistä. On hyvin lohdullista ja rauhoittavaa tietää, että on joku, jonka puoleen voi kääntyä hädän tullen ja tarpeen vaatiessa. Tarpeiden arvioimisessa ja täyttämässä on kuitenkin tärkeää toimia huomaavaisesti, diplomaattisesti ja vilpittömästi.

Toivomme, että annatte itsenäisesti toimeen tuleville ikäihmisille mahdollisuuden osallistua laupeudentyöhön. Ottakaa heidät mukaan myös vaarnan ja seurakunnan tapahtumiin, varsinkin jäsenet, joilla ei ole puolisoa tai joilla on heistä riippuvainen puoliso. Niin monta kertaa heidät unohdetaan. Voimme osoittaa rakastavaa huolenpitoamme erityisesti puolison kuollessa. Se on useimpien kohdalla hyvin paljon tahdikkuutta vaativaa aikaa.

Toisinaan perheenjäsenet, jotka huolehtivat jatkuvasti sellaisten henkilöiden fyysisestä ja emotionaalisesta hyvinvoinnista, joilla on erityistarpeita, tarvitsevat kipeästi lomaa tehtävästään ja arvostavat sitä suuresti. On tärkeää auttaa perhettä toimimaan edelleenkin perheenä suomalla sille ajoittain vapautus niistä raskaista tehtävistä, jotka liittyvät pitkäaikaissairaana tai kuolevan potilaan hoitoon. Kaikki tarvitsevat rakastavaa tukea ja helpotusta vakavan sairauden tai ongelman tuomista raskaista velvollisuuksista.

Kulkeminen paikasta toiseen on iäkkäille usein suuri ongelma. Me voimme auttaa tarjoamalla heille keinon päästä sunnuntai-kokouksiin, käymään rakkaiden luona, kaupassa tai lääkärissä tai terveyskeskuksessa.

Meidän tulee siis rukoillen pyrkiä saamaan innoitusta ja ohjausta huolehtiessamme iäkkäistä. Ihmisiä ja heidän tarpeitaan on aina hyvin monenlaisia.¹¹



Myöhemmät vuotemme voivat olla parhaat vuotemme.

Jumala siunatkoon ikäihmisiä kirkossa. Rakastan teitä koko sydämeistäni. Olen yksi teistä.

Teillä on niin paljon, minkä vuoksi elää. Olkoot nämä kultaiset vuodet kaikkein parhaat vuotenne, kun täysipainoisesti elätte, rakastatte ja palvelette. Ja Jumala siunatkoon niitä, jotka huolehtivat tarpeistanne – perhettänne, ystäviänne, veljiänne ja sisarianne ja johtohenkilöitänne kirkossa.

Jätän teille todistukseni elämisen ilosta – ilosta, joka koituu *täysipainoisesta* elämisestä evankeliumin mukaan, metallinpuhdistajan tulen kestämisestä ja käynnissä olevasta pyhittymisprosessista. Apostoli Paavali sanoikin hyvin: ”Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa” (Room. 8:28).

Jätän teille siunaukseni. Vapahtaja elää. Tämä on Hänen kirkkonsa. Työ on totta, ja Herramme ja Vapahtajamme sanoin: ”Turvautukaa minuun ja kestäkää loppuun asti, niin te saatte elää; sillä sille, joka kestää loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän” (3. Nefi 15:9).¹²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Kuinka sinä olet hyötynyt itseäsi vanhempien ihmisten viisaudesta ja kokemuksesta? (Ks. osa 1.)
- Osassa 2 presidentti Benson luettelee kahdeksan asiaa, joita iäkkäät ihmiset voivat tehdä, jotta he voisivat elää myöhemmät vuotensa parhaalla mahdollisella tavalla. Pohdi kutakin ehdotusta. Kuinka nämä ehdotukset voivat rikastaa elämäämme iästämme riippumatta?
- Mistähän syystä palveleminen on paras keino voittaa yksinäisyys ja tarpeettomuuden tunne? (Ks. osa 3.) Milloin olet nähnyt sen olevan totta?
- Pohdi presidentti Bensonin neuvoja meille silloin, kun olemme sairaita ja meillä on tuskaa (ks. osa 4). Kuinka nämä neuvot voivat auttaa meitä ”pysymään vahvoina asenteissamme ja hengessämme”?
- Pohdi presidentti Bensonin opetuksia, jotka ovat osassa 5. Millä tavoin lapset ja lastenlapset voivat kunnioittaa iäkkäitä vanhempiaan ja isovanhempiaan?

- Milloin olet nähnyt nuorten ja iäkkäiden ihmisten nauttivan toistensa seurasta? (Ks. osa 6.) Mitä voimme tehdä perheessämme ja kirkossa vaaliaksemme sellaisia ihmissuhteita?
- Millä tavoin kirkon johtohenkilöt ja seurakunnan jäsenet voivat auttaa ikäihmisten tarpeiden täyttämässä? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 7.)
- Mitä sinulle tarkoittaa sellaisen ilon kokeminen, joka tulee täysipainoisesta elämisestä evankeliumin mukaan? (Ks. osa 8.) Mitä esimerkkejä olet nähnyt ihmisistä, jotka ovat kestäneet uskollisesti loppuun asti?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Sananl. 20:29; Jes. 46:3–4; Luuk. 2:36–38; Ef. 6:1–3; Tit. 2:1–5; Jaak. 1:27; OL 121:7–8

Tutkimisen avuksi

”Toimiminen oppimasi mukaan tuo lisää kestävä ymmärrystä (ks. Joh. 7:17)” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 19).
Voisit kysyä itseltäsi, kuinka voit käyttää evankeliumin opetuksia kotona, työssä ja kirkon tehtävissäsi.

Viitteet

- | | |
|--|---|
| 1. Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , 1987, s. 502. | 6. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 3–5. |
| 2. <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 504. | 7. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 5. |
| 3. <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 504–505. | 8. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 5. |
| 4. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, <i>Valkeus</i> , tammikuu 1990, s. 3. | 9. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 5. |
| 5. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 3. | 10. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 5–6. |
| | 11. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 6. |
| | 12. Ks. ”Kirkon vanhemmille jäsenille”, s. 6. |



Siveyden lain noudattaminen

”Taivaan moraalilaki sekä miehille että naisille on täydellinen puhtaus ennen avioliittoa ja ehdoton uskollisuus avioliitossa.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Matkustaessaan laajalti uskonnollisena ja poliittisena johtajana presidentti Ezra Taft Benson oli erittäin tietoinen tasaisesta moraalista ja etenkin siveyden lain rappeutumisesta kaikkialla maailmassa. Hän otti tiukan kannan tätä rappeutumista vastaan opettaen, että ”siveyden laki on periaate, jolla on iankaikkista merkitystä”¹. Hän julisti, että ”kirkossa ja Jumalan valtakunnassa siveellinen puhtaus ei koskaan tule olemaan vanhanaikaista, mitä tahansa maailma tekee tai sanoo”². Hän opetti edelleen: ”Meidän täytyy olla tässä *maailmassa*, joka ei välitä moraalista tai on moraaliton – – mutta ei olla tästä *maailmasta*. Meidän täytyy pystyä nukahtamaan iltaisin niin, ettei meidän tarvitse sitä ennen tuudittaa omaatuntoamme kehtolauluin.”³

Havainnollistaakseen sitä, miten tärkeää on pysyä puhtaana maailman moraalittomista vaikutuksista, presidentti Benson esitti seuraavan kertomuksen:

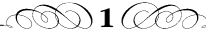
”Mieleeni tulee kertomus nuoresta työstä, joka oli menossa trefeille maineeltaan kyseenalaiseen paikkaan vastoin vanhempiensa viisasta neuvoa. Hänen kysymyksensä oli: ’Mitä vahinkoa on siitä, että käy vain katsomassa, mitä siellä tapahtuu?’ Hänen vanhempansa antoivat ilmeisesti hänelle periksi ja ehdottivat, että hän pukeutuisi tilaisuutta varten ihastuttavaan valkoiseen mekkoonsa. Ennen kuin hänen seuralaisensa saapui, hänen isänsä sanoi: ’Tekisitkö minulle palveluksen, ennen kuin lähdet, ja kävisit savustamossa hakemassa siivun pekonia?’



Kuuliaisuus siveyden laille tuo "merkityksellistä iloa ja onnea".

Tyttö tyrmistyi tästä pyynnöstä ja kysyi: 'Parhaassa mekossaniko? En ikinä pääsisi eroon siitä kamalasta hajusta.' Hänen äitinsä sanoi: 'Juuri niin. Et voi käydä savustamossa imemättä hieman sen vaikutusta. Meidän mielestämme olet niin fiksu, ettet mene paikkaan, josta tullessasi olisit vähemmän kaunis ja puhdas kuin mennessäsi sinne.' Tuon viisaan neuvon turvin tämä nuori tyttö teki oikean päätöksen pysyä tahrattomana ja puhtaana maailman pahoista vaikutuksista."⁴

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Jumala on antanut lapsilleen siveyden mittapuun.

Tällä taloudenhoitokaudella Herra toisti Siinailta annetun käskyn sanoessaan: ”Älä – – tee aviorikosta, – – *äläkä tee mitään sen kaltaista*” (OL 59:6, kursivointi lisätty). Herra on ajan alusta asti asettanut sukupuoliselle puhtaudelle selkeän mittapuun, josta ei voi erehtyä. Se on aina ollut, on nyt ja tulee aina olemaan sama. Tämä mittapuu on siveyden laki. Se on sama kaikille: miehille ja naisille, vanhoille ja nuorille, rikkaille ja köyhille.⁵

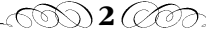
Kirkossa ei ole mitään kahtalaista siveyden mittapuuta. Taivaan moraalilaki sekä miehille että naisille on täydellinen puhtaus ennen avioliittoa ja ehdoton uskollisuus avioliitossa.⁶

Mormonin kirjassa profeetta Jaakob sanoo, että Herra iloitsee lastensa siveydestä (ks. MK Jaak. 2:28). Ymmärrätkö sen, veljeni ja sisareni? Herra ei ole ainoastaan mielissään siitä, kun me olemme siveitä, vaan Hän *iloiilee* siveydestä. Mormon opetti samaa pojalleen Moronille kirjoittaessaan, että siveys ja hyveellisyys ovat ”kaikkeaa muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa” (Moroni 9:9).⁷

Miesten ja naisten luonnollinen halu olla yhdessä on Jumalasta. Mutta sellaista suhdetta rajoittavat Hänen lakinsa. Nuo asianmukaisesti avioliittoon varatut asiat, kun niihin ryhdytään avioliiton suojissa, ovat oikein ja Jumalan mielen mukaisia, ja ne täyttävät käskyn lisääntyä ja täyttää maa. Mutta nuo samat asiat, kun niitä tehdään avioliiton siteiden ulkopuolella, ovat kirus.⁸

Menkää vihkialttarille puhtaina ja tahrattomina. Säästäkää avio-suhteeseen se suloinen ja intiimi kanssakäyminen, jonka taivaan

Jumalan mukaan tulee olla osa avioliittoa. Siihen ei pidä ryhtyä avioliiton ulkopuolella. En välitä siitä, mitä maailma sanoo, sillä nämä ovat Jumalan valtakunnan mittapuut.⁹



Ruton kaltainen synti tämän sukupolven keskuudessa on sukupuolinen moraalittomuus.

Ruton kaltainen synti tämän sukupolven keskuudessa on sukupuolinen moraalittomuus. Profeetta Joseph sanoi, että tästä tulisi Israelin vanhimille enemmän kiusauksia, Saatanan rusikoimista ja vaikeuksia kuin mistään muusta.¹⁰

Sukupuolinen moraalittomuus on kyykäärme, joka iskee paitsi maailmaan myös kirkkoon tänä aikana. Se, ettei myönnä sitä, on vaarallisen omahyväistä tai kuin pään työntämistä pensaaseen. Rikosten luokassa vain murha ja Pyhän Hengen kieltäminen ovat vakavampia kuin luvaton sukupuolisuhde, jota me nimitämme hau-reudeksi, kun kyse on ihmisestä, joka ei ole naimisissa, ja raskaammaksi aviorikoksen synniksi, kun kyseessä on ihminen, joka on naimisissa. Tiedän, että maan lait eivät pidä siveettömyyttä yhtä vakavana kuin Jumala pitää, eivätkä rankaise yhtä ankarasti kuin Jumala rankaisee, mutta se ei muuta sen vastenmielisyyttä. Jumalan silmissä miehille ja naisille on olemassa vain yksi siveyden mittapuu. Jumalan silmissä siveys ei ole koskaan vanhanaikaista. – –

Mikään synti ei nykyaikana johda Herran Hengen menettämiseen kansamme keskuudessa useammin kuin sukupuolinen siveettömyys. Se saa kansamme kompastumaan estäen heidän kasvunsa, heikentäen heidän hengellisiä voimiaan ja altistaen heidät muille synneille.¹¹

Ennen avioliittoa suhteiden rakentaminen fyysiselle pohjalle on erittäin vaarallista. – – Sellaisten Jumalan edessä laittomien suhteiden vahingolliset vaikutukset siirtyvät avioelämään tuoden mukanaan pettymystä, murhetta ja kodin rakenteen heikkenemisen.¹²

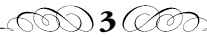
Siveellinen puhtaus on iankaikkinen periaate. Jumalan Henki ei voi asua epäpuhtaissa temppeleissä [ks. Hel. 4:24]. Puhtaus on elämää antavaa, epäpuhtaus kuolettavaa. Jumalan pyhiä lakeja ei voi rikkoa rankaisematta. Suuret kansakunnat ovat kaatuneet, kun niistä on tullut moraaliltaan rappeutuneita, koska siveettömyyden synnit

ovat tehneet niiden kansalaisista vaurioituneita ja vammautuneita olentoja, jotka eivät ole kyenneet kohtaamaan aikansa haastetta.¹³

Siveettömyys on kaikista paheista raskauttavin, kun taas siveellinen puhtaus on yksi onnistuneen kotielämän suurimmista suoja-
muureista. Onnellisia ja menestyviä koteja ei voi rakentaa siveettö-
myydelle.¹⁴

Jotkut oikeuttaisivat siveettömyytensä väittäen, että sen rajoittami-
sessa on kyse vain uskonnollisista säännöistä, jotka ovat merkityk-
settömiä, koska todellisuudessa Jumalaa ei ole olemassa. Huomaatte
tämän olevan pelkästään valheellista järkeilyä, jonka tarkoituksena
on oikeuttaa ihmisen lihallinen mieliteko, halu ja himo. Jumalan
laki on peruuttamaton. Se koskee kaikkia, uskoivatpa he Jumalaan
tai eivät. Jokainen on sen rangaistusten alainen, vaikka hän kuinka
rittää selitellä niitä tai olla välittämättä niistä.

Siveettömyys – – tuo aina mukanaan siihen liittyvän katumuksen.
Ihminen ei voi antautua siveettömiin suhteisiin kärsimättä sen vahin-
gollisista seurauksista. Hän ei voi tehdä väärin ja tuntea oikein – se
on mahdotonta. Aina kun joku rikkoo Jumalan lakeja, hän maksaa
rangaistuksen suruna, murheena, katumuksena, itsekunnioituksen
puutteena, ja hän erkaantuu Jumalan Hengen yhteydestä.¹⁵



Meidän on valmistauduttava vastustamaan kiusausta pysyäksemme siveellisesti puhtaina.

Useimmat ihmiset lankeavat sukupuoliyhteyksiin pyrkiessään erheel-
lisellä tavalla tyydyttämään inhimillisiä perustarpeita. Meillä kai-
killa on tarve tuntea olevamme rakastettuja ja arvokkaita. Me kaikki
tavoittelemme iloa ja onnea elämässämme. Tämän tietäen Saatana
houkuttelee usein ihmisiä siveettömyyteen korostamalla heidän
perustarpeitaan. Hän lupaa nautintoa, onnea ja tyydytystä.

Mutta tämä on tietysti petosta. Kuten Sananlaskujen kirjoittaja
sanoo: ”Mieletön siis se mies, joka viettelee toisen vaimon – niin
tekee vain se, joka ei hengestään piittaa” (Sananl. 6:32). Samuel
Lamanilainen opetti samaa sanoessaan: ”Te olette tavoitelleet onnea
tekemällä pahaa, mikä on vastoin – – vanhurskauden luonnetta”
(Hel. 13:38). Alma sanoi sen yksinkertaisemmin: ”Jumalattomuus
ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10).¹⁶

On olemassa sanonta: On parempi valmistautua ja torjua kuin katua ja korjata. Kuinka totta se onkaan siveyden lain kohdalla. Ensimmäinen suojarustus pitääksemme itsemme siveellisesti puhtaina on se, että valmistaudumme vastustamaan kiusausta ja estämme itseämme lankeamasta syntiin.¹⁷

Puhtaat ajatukset

Hallitkaa ajatuksenne. Kukaan ei sorru siveettömyyteen hetkessä. Siveettömyyden ensimmäiset siemenet kylvetään aina ajatuksissa. Kun sallimme ajatustemme viipyä sopimattomissa tai siveettömissä asioissa, on ensimmäinen askel siveettömyyden tiellä otettu. Varoitan erityisesti pornografian paheesta. Kuulemme kerran toisensa jälkeen syvälle syntiin langenneilta, että usein ensimmäinen askel heidän tiellään rikkomukseen alkoi pornografiasta. Vapahtaja opetti, että kun mies vaikka vain katsoo naista himoiten häntä, eli toisin sanoen, kun hän antaa ajatustensa päästä pois hallinnasta, hän on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen naisen kanssa (ks. Matt. 5:28; OL 63:16).¹⁸

Ne, jotka ajattelevat puhtaita ajatuksia, eivät tee likaisia tekoja. Te olette vastuussa Jumalalle paitsi teoistanne myös ajatustenne hallitsemisesta. Eläkää siis niin, ettette punastuisi häpeästä, jos ajatuksenne ja tekonne väläytettäisiin valkokankaalle kirkossa. Se vanha sanonta pitää yhä paikkansa, että kun kylvää ajatuksia, korjaa tekoja, kun kylvää tekoja, korjaa tapoja, kun kylvää tapoja, korjaa luonteen ja luonne ratkaisee iankaikkisen kohtalon. ”Sillä niin kuin [ihminen] mielessään laskee, niin hän menettelee” (ks. Sananl. 23:7, vuoden 1933 suomennos).¹⁹

Ajatelkaa tarkoin profeetta Alman sanoja harhaan joutuneelle pojalleen Koriantonille: ”[Hylkää] syntisi [äläkä] enää seuraa silmiesi himoja” (Alma 39:9).

”Silmiesi himoja.” Mitä se tarkoittaa meidän aikanamme?

Elokuvia, televisio-ohjelmia ja videotallenteita, jotka ovat sekä kaksimielisiä että säädyttömiä.

Lehtiä ja kirjoja, jotka ovat siveettömiä ja pornografisia.

Me neuvomme teitä – – olemaan saastuttamatta mieltänne sellaisilla alhaisilla asioilla, sillä mieli, jonka läpi tällainen saasta kulkee, ei palaa koskaan entiselleen.²⁰

Olkaa puhtaita. Olkaa hyveellisiä ajatuksissanne ja teoissanne. Lukekaa hyviä kirjoja. Älkää koskaan antako mielenne altistua pornografialle. – – Herran sanoin: ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta; silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä – –. Pyhä Henki on kumppanisi alati.” (OL 121:45–46.)²¹

Rukouksia voiman saamiseksi

Rukoilkaa aina voimaa vastustaa kiusausta. Kiusaus kohtaa meitä jokaista. Se tulee monissa muodoissa ja ilmestyy monissa vaeuvuissa, mutta Herra on antanut meille keinon vastustaa sitä. Hän sanoi profeetta Joseph Smithille: ”Rukoile alati, että selviytyisit voitajaksi, niin, että voitaisit Saatanan ja välttyisit Saatanan palvelijoiden käsiltä, jotka tukevat hänen työtään” (OL 10:5). Meidän tulee päivittäisissä rukouksissamme pyytää Herralta jatkuvaa voimaa vastustaa kiusausta, etenkin siveyden lakiin liittyviä kiusauksia.²²

Eteenne ei tule kiusausta, jota ette voisi kaihtaa. Älkää antako itsenne joutua tilanteisiin, joissa on helppoa langeta. Kuunnelkaa Hengen kehotuksia. Jos olette mukana sellaisessa, että teistä tuntuu, ettette voi rukoilla ja pyytää Herran siunauksia sille, mitä teette, niin olette mukana vääränlaisessa toiminnassa.²³

Sopimattomien tilanteiden välttäminen

Naimisissa olevat miehet ja naiset flirttailevat ja leikittelevät joskus vastakkaisen sukupuolen edustajien kanssa. Järjestetään niin sanottuja viattomia tapaamisia tai vietetään liian paljon aikaa yhdessä. Kaikissa näissä tapauksissa ihmiset aina puolustautuvat sanomalla, että ne ovat luonnollisia ystävyden ilmauksia. Mutta se, mikä saattaa näyttää viattomalta kiusoittelulta tai hauskanpidolta jonkun vastakkaisesta sukupuolista olevan kanssa, saattaa helposti johtaa vakavampaan kanssakäymiseen ja lopulta uskottomuuteen puolisoa kohtaan.

Meidän on hyvä kysyä itseltämme: Olisiko puolisoni ilahtunut, jos hän tietäisi minun tekevän tätä?²⁴



”Jos olette naimattomia ja seurustellette, suunnitelkaa tarkoin myönteistä ja rakentavaa toimintaa.”

Jos olette naimisissa, välttää kahdenkeskistä yhdessäoloa vastakkaisista sukupuolta olevien kanssa, mikäli mahdollista. Monet siveettömyyden tragediat alkavat siitä, kun mies ja nainen ovat kahdestaan toimistossa tai kirkossa tai autotallilla. Aluksi heillä ei ehkä ole aikomustakaan tai ajatustakaan tehdä syntiä. Mutta olosuhteet luovat hedelmällisen maaperän kiusaukselle. Yksi asia johtaa toiseen, ja hyvin pian voi olla seurauksena murhenäytelmä. On paljon helpompaa välttää alun alkaen sellaisia tilanteita, niin että kiusauksella ei ole mitään mahdollisuutta herätä.²⁵

Säädyllisyys

Olkaa säädyllisiä. Säädyllisyys pukeutumisessa, kielenkäytössä ja käytöksessä on hienostuneisuuden todellinen merkki ja hyveellisen myöhempien aikojen pyhän tunnusmerkki. Kaihtakaa kaikkea alhaista, mautonta ja kaksimielistä.²⁶

Terveellinen, myönteinen toiminta

Voittakaa paha hyvällä. Voitte voittaa monia huonoja taipumuksia hyvällä fyysisellä rasituksella ja terveellisellä toiminnalla. Terve sielu,

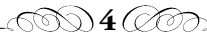
joka on vapaa alkoholin ja tupakan ruumista ja henkeä turruttavista vaikutuksista, on paremmassa kunnossa kukistamaan Paholaisen.²⁷

Jos olette naimattomia ja seurustelette, suunnitelkaa tarkoin myönteistä ja rakentavaa toimintaa, niin ettette jää kahdestaan siten, ettei teillä ole muuta tekemistä kuin osoittaa fyysistä kiintymystä. Tässä on kyse siitä periaatteesta, että täytämme elämämme myönteisellä tekemisellä, niin ettei kielteisellä ole mahdollisuutta menestyä.²⁸

Täyttäkää elämänne myönteisillä voimanlähteillä. Ei riitä, että me vain yritämme vastustaa pahaä tai poistamme synnin elämästämme. Meidän täytyy myös täyttää elämämme vanhurskaudella. Meidän täytyy tehdä sellaista, mikä antaa hengellistä voimaa.

Tarkoitan esimerkiksi sitä, että uppoudumme pyhiin kirjoituksiin. Lukemalla ja tutkimalla päivittäin pyhiä kirjoituksia saamme elämäämme voimaa, jota ei voi saada millään muulla tavalla. Jokapäiväinen rukous on toinen suuri voimanlähde. Kun paastoamme saadaksemme erityistä voimaa ja erityisiä siunauksia, voimme vahvistua normaaleja kykyjämme enemmän. Kristillinen palvelutyö, kirkossa käynti ja palveleminen valtakunnassa voivat kaikki lisätä lujuttamme ja voimavarojamme.

Meidän täytyy tehdä enemmän kuin vain poistaa kielteiset vaikutteet elämästämme. Meidän täytyy korvata ne vanhurskaalla tekemisellä, joka antaa meille voimaa ja päättäväisyyttä elää niin kuin meidän tulee.²⁹



Ne, jotka ovat langenneet sukupuolisyntiin, voivat tulla jälleen puhtaiksi tekemällä asianmukaisen parannuksen.

Saattaa olla niitä, joille neuvo valmistautua ja torjua tulee liian myöhään. Olette kenties jo langenneet syvälle vakavaan syntiin. Jos näin on asian laita, niin nyt teillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin korjata elämänne ja tehdä parannus synneistänne. Teille haluan ehdottaa viittä tärkeää asiaa, jotka voitte tehdä tulaksenne taas siveellisesti puhtaiksi. Lähtekää heti pois sellaisesta tilanteesta, joka saa tai voi saada teidät tekemään syntiä. Pyytäkää Herralta voimaa voittaa kiusaus. Antakaa pappeusjohtajienne auttaa teitä selvittämään rikkomus ja palaamaan Herran laumaan. Juokaa



*Presidentti Ezra Taft Benson neuvoi vanhempia
opettamaan lapsilleen siveyden lakia.*

jumalallisesta lähteestä ja täyttäkää elämänne myönteisillä voimainlähteillä. Muistakaa, että asianmukaisen parannuksen tekemällä te voitte tulla jälleen puhtaiksi.

Niille, jotka maksavat todellisen parannuksen vaatiman hinnan, on varma lupaus. Te voitte olla jälleen puhtaita. Epätoivo voi hälvetä. Anteeksiantamuksen suloinen rauha tulee elämäänne. Tällä taloudenhoitokaudella Herra puhui selkeästi, kun Hän sanoi: ”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää” (OL 58:42).³⁰

5

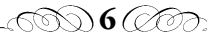
**Vanhempien tulee opettaa lapsiaan
elämään siveyden lain mukaan.**

Vanhempien tulee antaa lapsilleen, kun he ovat vielä pieniä, tarkkoja ohjeita siveydestä sekä heidän fyysiseksi että moraaliseksi suojakseen.³¹

Jos vanhemmat rakastavat ja kunnioittavat toisiaan ja jos heillä on pyhässä kumppanuudessaan toistensa täysi tuki ja ehdoton

uskollisuus, nämä välttämättömät seikat siirtyvät huomisen koteihin. Sitä vastoin jos kodissa on kiistelyä, riitelyä ja sopusoinnun puutetta ja kun ollaan poissa kotoa, harrastetaan vaarallista flirttailua muiden kanssa, niin se heikentää huomisen koteja. – –

Kodeistamme täytyy tulla lujia suojamuureja siten, että juurrutamme vanhurskautta ja tuomme niihin rauhaa, yksimielisyyttä ja epäitsekkyyttä henkilökohtaisella puhtaudella, ehdottomalla uskollisuudella ja yksinkertaisella omistautumisella perheelle. Vanhempien täytyy pitää avioliittoa jumalallisena instituutiona ja kunnioittaa vanhemmuutta. Lapsia täytyy innoittaa opetuksin ja esimerkiksi valmistautumaan avioliittoon, suojautumaan siveettömyyttä vastaan aivan kuin jotakin inhottavaa sairautta vastaan ja harjoittamaan muita kristillisiä perushyveitä.³²



Jumala on antanut meille siveyden lain tuomaan meille iloa.

Taivaallinen Isämme haluaa meidän vain olevan onnellisia. Hän antaa meille ainoastaan sellaisia käskyjä, jotka tuovat meille iloa. Ja yksi varmimpia Jumalan antamia periaatteita tuon ilon löytämiseksi on siveyden laki. Rukoilen koko sydämestäni, että harkitsette erittäin vakavasti tämän lain pitämisestä koituvaa iloa ja sen rikkomisen traagisia seurauksia.³³

Syy hyveellisyyteen – johon sisältyy henkilökohtainen siveellisyys, puhtaat ajatukset ja tavat sekä nuhteettomuus – on se, että meillä täytyy olla Henki ja Jumalan voima elämässämme, jotta voimme tehdä Jumalan työtä. Ilman sitä voimaa ja vaikutusta emme ole sen paremmassa asemassa kuin ihmiset muissa organisaatioissa. Tuo hyveellisyys loistaa läpi ja vaikuttaa muihin vieden heitä kohti parempaa elämää ja saa kirkkoon kuulumattomat kyselemään uskostamme.³⁴

Olkaa uskollisia Jumalan pyhille laeille. Muistakaa, ettei niitä voi rikkoa rankaisutta. Jos haluate olla onnellisia ja menestyviä maallisissa suhteissanne, seurustelussanne ja kotinne rakentamisessa, mukauttakaa elämänne taivaan iankaikkisiin lakeihin. Muuta keinoa ei ole.³⁵

Siveettömyydessä ei ole mitään pysyvää onnea. Siveyden lain rikkomisesta ei saa mitään iloa. Käy aivan päinvastoin. Se saattaa antaa hetkellistä nautintoa. Hetken aikaa kaikki saattaa tuntua ihanalta. Mutta pian suhde kärsii. Tilalle tulee syyllisyys ja häpeä. Alamme pelätä syntiemme paljastumista. Meidän täytyy hiiviskellä ja salailla, valehdella ja pettää. Rakkaus alkaa kuolla. Katkeruus, mustasukkaisuus, kiukku ja jopa viha alkavat voimistua. Ne ovat kaikki synnin ja rikkomuksen luonnollisia seurauksia.

Toisaalta, kun me noudatamme siveyden lakia ja pidämme itsemme siveellisesti puhtaina, saamme siunauksena suuremman rakkauden ja rauhan, tunnemme suurempaa luottamusta ja kunnioitusta aviopuolisoamme kohtaan, syvempää omistautumista toisillemme ja sen tähden syvää ja merkityksellistä iloa ja onnea.³⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson sanoi, että Herran sukupuolista puhtautta koskeva mittapuu on niin selkeä, ettei siitä voi erehtyä (ks. osa 1). Kuinka tämä mittapuu eroaa maailman viesteistä?
- Mitä siveyden lain rikkomisesta seuraa? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 2.)
- Mitä nimenomaisia asioita me voimme tehdä varjellaksemme itseämme ja perhettämme sukupuolisilta kiusauksilta? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 3.)
- Käy läpi presidentti Bensonin neuvot niille, jotka ovat langenneet vakavaan syntiin (ks. osa 4). Mitä ajattelet ja tunnet pohtiesasi Herran lupausta toivottaa parannuksen tehnyt tervetulleeksi takaisin Herran laumaan?
- Mistähän syystä on tärkeää, että vanhemmat antavat lapsilleen, kun nämä ovat vielä pieniä, tarkkoja ohjeita siveydestä? Kuinka vanhempien uskollisuus toisiaan kohtaan vaikuttaa heidän lastensa ajatuksiin avioliitosta ja siveyden laista? (Ks. osa 5.)
- Mitä ovat siveyden lain pitämisen riemulliset seuraukset? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 6.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

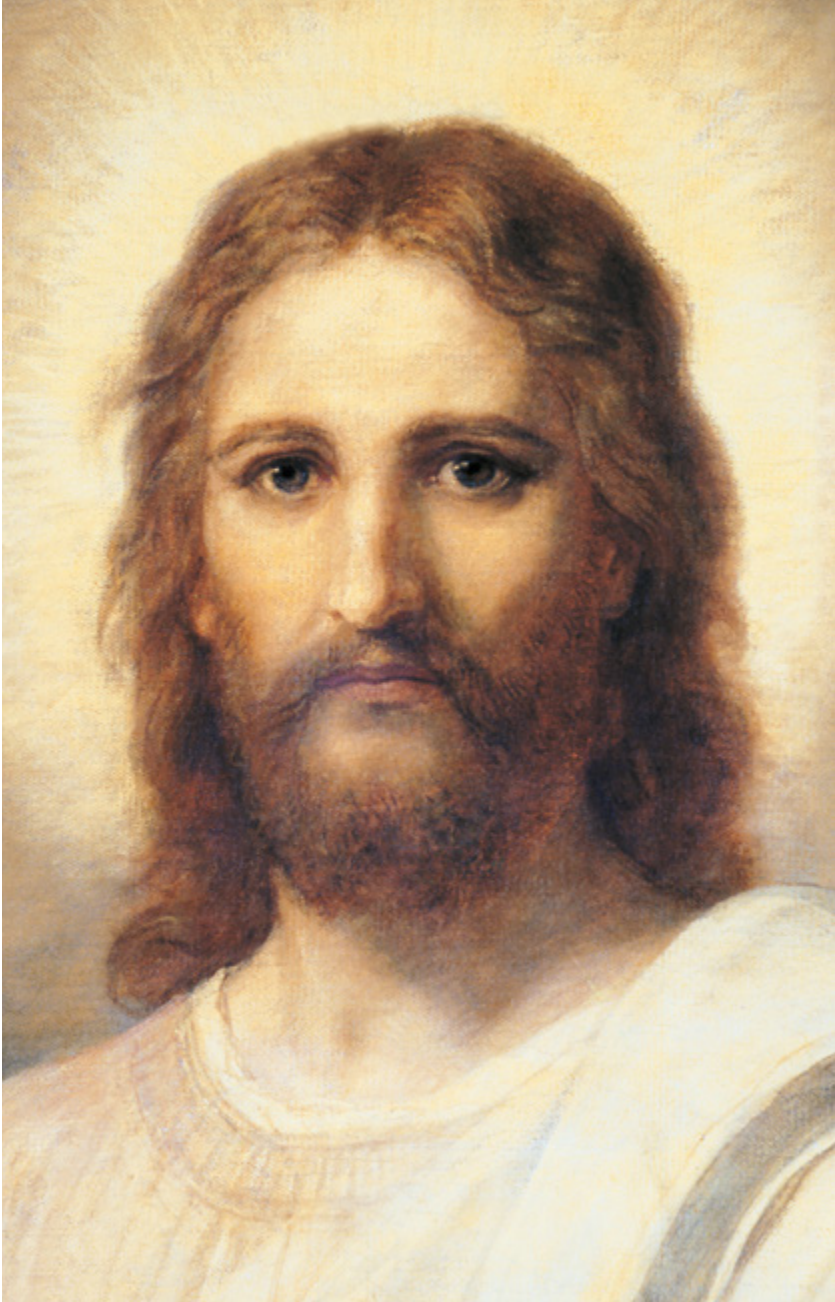
1. Moos. 39:7–21; 1. Kor. 6:18–20; Gal. 5:16; Alma 38:12; 39:3–5;
3. Nefi 12:27–30; OL 42:22–25

Opetusvihje

”Kannusta oppilaitasi tulemaan luokkaan valmistautuneina oppimaan ja osallistumaan. Kun he itse kukin pyrkivät oppimaan evankeliumia, on todennäköisempää, että he myötävaikuttavat oppimisilmapiirin syntymiseen oppitunneilla.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 80.)

Viitteet

1. ”Siveyden laki”, *Valkeus*, lokakuu 1988, s. 36.
2. Ks. ”Sanoma nousevalle sukupolvelle”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 46.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 285.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 282–283.
5. Ks. ”Siveyden laki”, s. 36.
6. Ks. ”Sanoma nousevalle sukupolvelle”, s. 45–46.
7. Ks. ”Siveyden laki”, s. 36.
8. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 59.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 281.
10. Ks. ”Astian puhdistaminen sisältä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 3; Joseph Smithin sanat artikkelissa Brigham Young, ”Instructions to Missionaries”, *Deseret News*, 13. kesäkuuta 1860, s. 113.
11. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 59.
12. ”Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man”, *New Era*, syyskuu 1979, s. 43.
13. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1959, s. 113.
14. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1949, s. 196.
15. *This Nation Shall Endure*, 1977, s. 97.
16. Ks. ”Siveyden laki”, s. 37.
17. Ks. ”Siveyden laki”, s. 38.
18. Ks. ”Siveyden laki”, s. 38.
19. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 60.
20. Ks. ”Sä nuoris Jumalamme”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 43; ks. myös ”Kirkon nuorille naisille”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 73.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 285.
22. Ks. ”Siveyden laki”, s. 39.
23. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 60.
24. Ks. ”Siveyden laki”, s. 39.
25. Ks. ”Siveyden laki”, s. 39.
26. Ks. ”Kirkon nuorille naisille”, s. 72.
27. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 60.
28. Ks. ”Siveyden laki”, s. 39.
29. Ks. ”Siveyden laki”, s. 40.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 284.
31. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 59.
32. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1949, s. 197–198.
33. Ks. ”Siveyden laki”, s. 40.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 278.
35. ”Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man”, s. 43.
36. Ks. ”Siveyden laki”, s. 37–38.



*Vapahtaja, joka on sydämeltään lempeä ja nöyrä (ks. Matt. 11:29),
on suurin esimerkkimme nöyryydestä.*



Varokaa ylpeyttä

”Ylpeys on yleismaailmallinen synti, suuri pahe. Lääke ylpeyttä vastaan on nöyryys.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kirkon presidenttinä presidentti Ezra Taft Benson opetti, mitä eroa on ylpeydellä ja nöyryydellä:

”Ylpeys ei katso Jumalaan eikä välitä siitä, mikä on oikein. Se katsoo toiseen ihmiseen ja kiistelee siitä, kumpi on oikeassa. – –

Ylpeydelle on luonteenomaista kysyä: ’Mitä minä haluan elämältä?’ sen sijaan, että kysyisi: ’Mitä Jumala haluaisi minun tekevän elämälläni?’ Siinä oma tahto on vastakkain Jumalan tahdon kanssa. Se on pikemminkin ihmispelkoa kuin jumalanpelkoa.

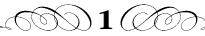
Nöyryys ottaa huomioon Jumalan tahdon – Hänen tuomioidensa pelon ja lähimmäisten tarpeet. Ylpeiden korvissa kaikuu maailman suosio; nöyrien sydäntä lämmittää taivaan suosio.”¹

Nämä opetukset olivat tuttuja miehille, jotka olivat palvelleet presidentti Bensonin kanssa kahdentoista apostolin koorumissa. He tiesivät, että heidän kooruminsa presidentti ei ollut koskaan huolissaan omien näkemystensä kohtalosta – hän halusi ainoastaan tietää Jumalan tahdon ja noudattaa sitä. Presidentti Boyd K. Packer, joka palveli myöhemmin itsekin kahdentoista apostolin koorumin presidenttinä, kertoi presidentti Bensonin suhtautumisesta keskusteluihin koorumin kokouksissa: ”Presidentti Bensonin kanssa pystyi olemaan eri mieltä tarvitsematta huolestua siitä, että siinä oli jotakin henkilökohtaista. Keskustelimme perinpohjaisesti asioista kantamatta huolta siitä, mikä hänen näkemyksensä saattaisi olla.”² Vanhin Russell M. Nelson, joka palveli kahdentoista apostolin koorumissa kaksi vuotta presidentti Bensonin ollessa sen johtaja, sanoi: ”Joka

seikassa, vaikka se ei olisi ollut hänen mielipiteensä, presidentti Benson mittasi tilannetta vain yhtä normia vasten – mikä on valtakunnan parhaaksi? Jos se tarkoitti jonkin poimun taittamista tavalla, jolla hän ei olisi sitä tehnyt, niin olkoon sitten niin. Hän halusi vain sitä, mikä oli valtakunnan parhaaksi.”³

Hallituksen edustajana presidentti Benson oli yhtä omistautunut tekemään sitä, mikä oli Jumalan valtakunnan parhaaksi. Palvellessaan Yhdysvaltain maatalousministerinä hän sai paljon maailman suosiota⁴ sekä myös suuren määrän ankaraa arvostelua. Hän ei antanut kummankaan soida korvissaan. Sen sijaan hän oli uskollinen muistutukselle, jonka hän sai usein vaimoltaan Floralta: ”Älä välitä siitä, mitä maailma ajattelee sinusta, kunhan olet väleissä Herran kanssa.”⁵ Tyytyväisenä taivaan hiljaiseen suosioon⁶ hän pyrki aina tekemään Jumalan tahdon.

Ezra Taft Bensonin opetuksia



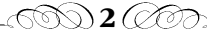
Herra on varoittanut meitä ylpeydestä.

Opissa ja liitoissa sanotaan, että Mormonin kirja on aikakirja tuhoutuneesta kansasta (ks. OL 20:9). Miksi se tuhoutui? Tämä on Mormonin kirjan tärkeimpiä sanomia. Mormon antaa vastauksen kirjan viimeisissä luvuissa näillä sanoilla: ”Katso, tämän kansakunnan eli Nefin kansan ylpeys on koitunut sen tuhoksi” (Moroni 8:27). Ja jottei meiltä jäisi Mormonin kirjassa huomaamatta tämän tuhoutuneen kansan tärkeä sanoma, Herra varoittaa meitä Opissa ja liitoissa: ”Varokaa ylpeyttä, ettei teistä tulisi sellaisia kuin nefiläiset muinoin” (OL 38:39).

Pyydän vilpittömästi osakseni teidän uskoanne ja rukouksianne, kun yritän valottaa tätä Mormonin kirjan sanomaa, ylpeyden syntiä. Tämä asia on painanut raskaana sieluani jo jonkin aikaa. Tiedän, että Herra haluaa tästä asiasta puhuttavan nyt.

Kuolevaisuutta edeltävässä neuvonpidossa ylpeys tuhosi Lusiferin, sarastuksen pojan (ks. 2. Nefi 24:12–15; OL 76:25–27; Moos. 4:3). Tämän maailman lopussa, kun Jumala puhdistaa maan tulella, ylpeät poltetaan kuin oljenkorret, ja sävyisät perivät maan (ks. 3. Nefi 12:5; 25:1; OL 29:9; JS–H 37; Mal. 3:19).

Herra käyttää Opissa ja liitoissa kolmeen kertaan sanontaa ”varokaa ylpeyttä” muun muassa varoittaessaan kirkon toista vanhinta Oliver Cowderya ja profeetan vaimoa Emma Smithiä (OL 38:39; ks. myös 23:1; 25:14).⁷



Ylpeyden keskeisin piirre on vihamielisyys Jumalaa ja lähimmäisiämme kohtaan.

Ylpeys on hyvin väärin ymmärretty synti, ja monet tekevät syntiä tietämättään (ks. Moosia 3:11; 3. Nefi 6:18). Pyhissä kirjoituksissa ei tunneta sellaista kuin vanhurskas ylpeys – ylpeyttä pidetään aina syntinä. Käyttipä maailma siis tätä termiä miten tahansa, meidän on ymmärrettävä, kuinka Jumala sitä käyttää, jotta voimme ymmärtää pyhien kirjoitusten kieltä ja hyötyä siitä. (Ks. 2. Nefi 4:15; Moosia 1:3–7; Alma 5:61.)

Useimmat meistä ajattelevat ylpeyden olevan itsekeskeisyyttä, omahyväisyyttä, pöyhkeyttä, ylimielisyyttä tai kopeutta. Nämä kaikki ovat synnin osatekijöitä, mutta ydinasia puuttuu vielä.

Ylpeyden keskeisin piirre on vihamielisyys – vihamielisyys Jumalaa ja vihamielisyys lähimmäisiämme kohtaan. *Vihamielisyys* tarkoittaa vihaa tai vihanpitoa tai vastarinnan tilaa. Se on voima, jolla Saatana haluaa hallita meitä.

Ylpeys on luonteeltaan pohjimmiltaan kilpailevaa. Me asetamme oman tahtomme vastakkain Jumalan tahdon kanssa. Kun me suuntaamme ylpeytemme Jumalaa vastaan, se tapahtuu siinä hengessä, että ”tapahtukoon minun tahtoni eikä sinun”. Kuten Paavali sanoi, ”kaikki ovat kiinnostuneita vain omasta edustaan eivätkä Jeesuksen Kristuksen asiasta” (Fil. 2:21).

Kun oma tahtomme kilpailee Jumalan tahdon kanssa, pääsevät halumme, mieltymyksemme ja himomme valloilleen (ks. Alma 38:12; 3. Nefi 12:30).

Ylpeät eivät voi hyväksyä sitä, että Jumalalla on valtuus antaa heidän elämäänsä koskevia ohjeita (ks. Hel. 12:6). He asettavat oman käsityksensä totuudesta Jumalan suurta tietoa vastaan, omat kykynsä Jumalan pappeuden voimaa vastaan, omat saavutuksensa Hänen voimallisia tekojaan vastaan.

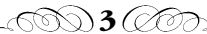
Meidän vihamielisyytemme Jumalaa kohtaan ilmenee monissa muodoissa, kuten kapinointina, kovasydämysyytenä, uppiniskaisuutena, katumattomuutena, pöyhkeytenä, loukkaantuvaisuutena ja merkkien etsimisenä. Ylpeät haluavat Jumalan olevan samaa mieltä heidän kanssaan. Heitä ei kiinnosta muuttaa omaa mielipidettään Jumalan mielen mukaiseksi.

Toinen merkittävä osa tästä hyvin yleisestä ylpeyden synnistä on vihamielisyys lähimmäisiämme kohtaan. Meillä on päivittäin kiusaus kohottaa itsemme toisten yläpuolelle ja vähätellä heitä (ks. Hel. 6:17; OL 58:41).

Ylpeät tekevät kaikista ihmisistä vihollisiaan asettamalla älykkyytensä, mielipiteensä, tekonsa, varallisuutensa, kykynsä tai minkä tahansa maallisen mittapuun muita vastaan. C. S. Lewis on kirjoittanut: ”Ylpeys ei saa mitään huvia siitä, että sillä on jotakin, vaan siitä, että sillä on enemmän kuin naapurilla. – – Vertailu tekee sinut ylpeäksi: ilo siitä, että olet muiden yläpuolella. Kun kilpailun olemus on poissa, ylpeys on poissa.” (*Ehyt elämä*, suom. Ruth Wathén, 1962, s. 148.)

Kuolevaisuutta edeltäneessä neuvostossa Lusifer asetti oman ehdotuksensa kilpailemaan Isän suunnitelman kanssa, jota Jeesus Kristus kannatti (ks. Moos. 4:1–3). Lusifer halusi saada kaikkia muita suuremman kunnian (ks. 2. Nefi 24:13). Lyhyesti sanottuna hänen ylpeä halunsa oli syrjäyttää Jumala (ks. OL 29:36; 76:28).

Pyhissä kirjoituksissa on runsaasti todisteita siitä, kuinka vakavia seurauksia ylpeyden synnistä on ollut yksilöille, ryhmille, kaupungeille ja kansoille. ”Ylpeys käy lankeemuksen edellä” (Sananl. 16:18). Ylpeys tuhosi nefiläisten kansakunnan ja Sodomian kaupungin (ks. Moroni 8:27; Hes. 16:49–50.)⁸



Ylpeät pelkäävät enemmän ihmisten tuomiota kuin Jumalan tuomiota.

Ylpeyden tähden Kristus ristiinnaulittiin. Fariseukset olivat vihoisinaan, koska Jeesus väitti olevansa Jumalan Poika, mikä uhkasi heidän asemaansa, joten he päättivät surmata Hänet (ks. Joh. 11:53).



Kuningas Nooan ylpeys johti sekä Abinadin kuolemaan että hänen omaan kuolemaansa.

Saulista tuli Daavidin vihollinen ylpeyden tähden. Hän oli kateellinen, koska israelilaisten naisten joukot lauloivat, että ”Saul kaa-toi miehiä tuhansin, Daavid kymmenintuhansin” (1. Sam. 18:6–8).

Ylpeät pelkäävät enemmän ihmisten tuomiota kuin Jumalan tuomiota (ks. OL 3:6–7; 30:1–2; 60:2). ”Mitä ihmiset minusta ajattelevat?” on tärkeämpää kuin ”Mitä Jumala minusta ajattelee?”

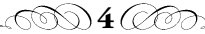
Kuningas Nooa aikoi vapauttaa profeetta Abinadin, mutta kun hänen jumalattomat pappinsa vetosivat hänen ylpeyteensä, Abinadi joutui liekkeihin (ks. Moosia 17:11–12). Herodesta murehdutti hänen vaimonsa pyyntö, että Johannes Kastaja mestattaisiin. Mutta hänen ylpeä halunsa näyttää hyvältä pöytävieraiden silmissä sai hänet surmaamaan Johanneksen (ks. Matt. 14:9; ks. myös Mark. 6:26).

Ihmisten tuomion pelkääminen ilmenee haluna kilpailla ihmisten hyväksynnästä. Ylpeät rakastavat ihmisten antamaa kunniaa enemmän kuin Jumalan antamaa kunniaa (ks. Joh. 12:42–43). Synti ilmenee siinä, mistä syystä teemme sen mitä teemme. Jeesus sanoi aina

tekevänsä Jumalan mielen mukaan (ks. Joh. 8:29). Eikö meidän olisi hyvä pitää motiivinamme Jumalan mielen mukaan toimimista sen sijaan että yritämme kohottaa itsemme veljemme yläpuolelle ja voittaa toisen?

Jotkut ylpeät ihmiset eivät ole niinkään kiinnostuneita siitä, riittääkö heidän palkkansa heidän tarpeisiinsa, kuin siitä, että se on suurempi kuin jonkun muun palkka. Heidän palkkionsa on siinä, että he ovat vähän muiden yläpuolella. Tämä on ylpeää vihamielisyyttä.

Kun ylpeys on saanut vallan sydämessämme, me menetämme riippumattomuutemme maailmasta ja vaihdamme vapautemme riippuvuuteen ihmisten arvostelusta. Maailma huutaa Pyhän Hengen kuiskauksia äänekkäämmin. Ihmisten järkeily kumoaa Jumalan ilmoitukset, ja ylpeät päästävät otteensa rautakaiteesta. (Ks. 1. Nefi 8:19–28; 11:25; 15:23–24.)⁹



Ylpeys ilmenee monin tavoin.

Ylpeys on synty, jonka me helposti näemme muissa mutta harvoin tunnustamme itsessämme. Useimmat meistä pitävät ylpeyttä syntinä, johon syyllistyvät huipulla olevat, kuten rikkaat ja oppineet, jotka katsovat alaspäin meihin muihin (ks. 2. Nefi 9:42). Meidän keskuudessamme on kuitenkin paljon yleisempi vaiva, ja se on ylpeys, joka katsoo alhaalta ylöspäin. Se ilmenee hyvin monin tavoin: ihmiset etsivät vikoja, juoruilevat, puhuvat pahaa takanapäin, nurisevat, elävät yli varojensa, ovat pahansuopia, ovat ahneita, pidättyvät osoittamasta kiitollisuutta ja kiitosta, joka voisi kohottaa toista, ja ovat anteeksiantamattomia ja kateellisia.

Tottelemattomuus on pohjimmiltaan ylpeää valtataistelua jotakuta sellaista vastaan, joka on meihin nähden valta-asemassa. Kohteena voivat olla vanhemmat, pappesusjohtaja, opettaja tai perimmiltään Jumala. Ylpeä ihminen vihaa sitä, että joku on hänen yläpuolellaan. Hän luulee sen alentavan hänen omaa asemaansa.

Itsekkyys on ylpeyden tavallisimpia ilmenemismuotoja. Tärkeintä ja keskeisintä on se, ”kuinka kaikki vaikuttaa minuun”

– omahyväisyys, itsesääli, maailmallinen itsensä toteuttaminen, halujensa tyydyttäminen ja itsekkyyys.

Ylpeys johtaa salaliittoiin, joita tehdään vallan, hyödyn ja maailman kunnian saamiseksi. (Ks. Hel. 7:5; Et. 8:9, 16, 22–23; Moos. 5:31.) Tämä ylpeyden synnin hedelmä, nimittäin salaliitot, aiheutti sekä jerediläisen että nefiläisen sivilisaation sortumisen, ja se on ollut ja tulee vielä olemaan monen kansan tuhoutumisen syynä (ks. Et. 8:18–25).

Yksi ylpeyden ilmenemismuoto on riita. Kiistelyt, tappelut, vääryydellä vallitseminen, sukupolvien välinen kuilu, avioerot, perheväkivalta, kapinat ja levottomuudet ovat kaikki tätä ylpeyden muotoa.

Riitaisuus karkottaa Herran Hengen perheistämme. Se ajaa pois myös monet perheenjäsenet. Riitaisuus ulottuu vihaisesti lausutusta sanasta maailmanlaajuisiin selkkauksiin. Pyhissä kirjoituksissa meille sanotaan, että ”ylimielisyydestä koituu vain riitaa” (Sananl. 13:10; ks. myös Sananl. 28:25).

Pyhät kirjoitukset todistavat, että ylpeät loukkaantuvat helposti ja kantavat kaunaa (ks. 1. Nefi 16:1–3). He pidättävät anteeksi-antonsa pitääkseen toisen velallisenaan ja oikeuttaakseen omat loukatut tunteensa.

Ylpeät eivät ota helposti vastaan neuvoja tai ojennusta. (Ks. Sananl. 15:10; Aam. 5:10.) He asettuvat puolustuskannalle oikeuttaakseen ja selitelläkseen heikkouksiaan ja epäonnistumisiaan (ks. Matt. 3:9; Joh. 6:30–59).

Ylpeät odottavat maailman kertovan heille, ovatko he arvokkaita vai eivät. Heidän omanarvontuntonsa riippuu siitä, kuinka korkealla heidän katsotaan olevan maallisen menestyksen tikapuilla. He tuntevat olevansa arvokkaita yksilöinä, jos riittävän suuri joukko on heitä alempana saavutuksissa, kyvyissä, kauneudessa tai älykkyydessä. Ylpeys on rumaa. Se sanoo: ”Jos sinä menestyt, minä olen epäonnistunut.”

Jos me rakastamme Jumalaa, teemme Hänen tahtonsa ja pelkäämme Hänen tuomiotaan enemmän kuin ihmisten, silloin meillä on omanarvontuntoa.¹⁰



Nöyryys tuo ykseyttä ja voimaa avioliittoon ja perheeseen.

5

Ylpeys rajoittaa edistymistä tai pysäyttää sen.

Ylpeys on sananmukaisesti kirouksen tuova synti. Se rajoittaa edistymistä tai pysäyttää sen (ks. Alma 12:10–11). Ylpeät eivät ota helposti vastaan opetusta (ks. 1. Nefi 15:3, 7–11). He eivät muuta mieltään ottaakseen vastaan totuuden, koska se merkitsisi sitä, että he ovat olleet väärässä.

Ylpeys vaikuttaa haitallisesti kaikkiin suhteisiimme – suhteeseemme Jumalaan ja Hänen palvelijoihinsa, suhteisiin miehen ja vaimon, vanhempien ja lasten, työnantajan ja työntekijän, opettajan ja oppilaan ja koko ihmissuvun kesken. Ylpeytemme määrästä riippuu, kuinka me suhtaudumme Jumalaamme ja veljiimme ja sisariimme. Kristus haluaa kohottaa meidät sille tasolle, missä Hän on. Haluammeko me tehdä samoin muille?

Ylpeys hämärtää tunteemme siitä, että olemme Jumalan lapsia ja että kaikki ihmiset ovat veljiä keskenään. Se erottaa ja jakaa ihmiset ”luokkiin rikkauksiensa ja oppimismahdollisuuksiensa mukaan”

(3. Nefi 6:12). Ykseys on mahdotonta ylpeälle kansalle, ja ellemme me ole yhtä, me emme ole Herran (ks. Moosia 18:21; OL 38:27; 105:2–4; Moos. 7:18).

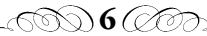
Ajatelkaa, mitä ylpeys on maksanut meille menneisyydessä ja mitä se nyt maksaa meille omassa elämässämme, perheessämme ja kirkossa.

Ajatelkaa, millainen parannus voisi tapahtua ja kuinka ihmisten elämä voisi muuttua, avioliitot säilyä ja kodit vahvistua, jos ylpeys ei estäisi meitä tunnustamasta syntejämme ja hylkäämistä niitä (ks. OL 58:43).

Ajatelkaa, kuinka monet jäsenet ovat vähemmän aktiivisia kirkossa, koska he ovat loukkaantuneet eikä heidän ylpeytensä salli heidän antaa anteeksi tai täysin nauttia Herran pöydän antimia.

Ajatelkaa niitä kymmeniätuhansia nuoria miehiä ja pariskuntia, jotka voisivat olla lähetystyössä, ellei heidän ylpeytensä estäisi heitä kääntämästä sydäntään Jumalan puoleen (ks. Alma 10:6; Hel. 3:34–35).

Ajatelkaa, kuinka temppeilyö lisääntyisi, jos tähän jumaliseen työhön käytetty aika olisi tärkeämpää kuin ne monet ylpeät pyrki-
mykset, jotka kilpailevat ajastamme.¹¹



Lääke ylpeyttä vastaan on nöyryys.

Ylpeys vaikuttaa meihin kaikkiin eri aikoina ja eri asteisesti. Nyt ymmärrämme, miksi Lehin unessa näkemä rakennus, joka kuvaa maailman ylpeyttä, oli suuri ja avara ja miksi ihmisjoukko, joka siihen meni, oli suuri (ks. 1. Nefi 8:26, 33; 11:35–36).

Ylpeys on yleismaailmallinen synti, suuri pahe. Aivan niin, ylpeys on yleismaailmallinen synti, suuri pahe.

Lääke ylpeyttä vastaan on nöyryys – sävyisyys ja myöntövyys (ks. Alma 7:23). Se on särkynyt sydän ja murtunut mieli. (Ks. 3. Nefi 9:20; 12:19; OL 20:37; 59:8; Ps. 34:19; Jes. 57:15; 66:2.) Rudyard Kipling on sanonut sattuvasti:

*Vaimentuu riemu väen uskollisen,
on poissa päälliköt ja kuninkaat.*

*Vain yksi Sinulle on otollinen:
Sydämet, joilta katumuksen uhrin saat.
Aseiden Herra, meitä älä jätä,
etemme koskaan unohtaisi tätä. --*

Jumala haluaa nöyrän kansan. Me voimme joko nöyrtyä itse tai meidät voidaan pakottaa nöyrytymään. Alma sanoi: ”Siunattuja ovat ne, jotka nöyrtyvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä” (Alma 32:16).

Päätäkäämme olla nöyriä.

Me voimme päättää nöyrtyä voittamalla vihamielisyytemme veljiämme ja sisariamme kohtaan, arvostamalla heitä niin kuin itseämme ja kohottamalla heidät yhtä korkealle tai korkeammalle kuin me itse olemme (ks. OL 38:24; 81:5; 84:106).

Me voimme päättää nöyrtyä ottamalla vastaan neuvoja ja nuhteita (ks. MK Jaak. 4:10; Hel. 15:3; OL 63:55; 101:4–5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Sananl. 9:8).

Me voimme päättää nöyrtyä antamalla anteeksi niille, jotka ovat loukanneet meitä (ks. 3. Nefi 13:11, 14; OL 64:10).

Me voimme päättää nöyrtyä palvelemalla epäitsekäästi (ks. Moosia 2:16–17).

Me voimme päättää nöyrtyä lähtemällä lähetystyöhön ja saarnaamalla sanaa, joka voi tehdä muut nöyriksi (ks. Alma 4:19; 31:5; 48:20).

Me voimme päättää nöyrtyä käymällä useammin tempelissä.

Me voimme päättää nöyrtyä tunnustamalla ja hylkäämällä syntimme ja syntymällä Jumalasta (ks. OL 58:43; Moosia 27:25–26; Alma 5:7–14, 49).

Me voimme päättää nöyrtyä rakastamalla Jumalaa, alistamalla oman tahtomme Hänen tahtoonsa ja asettamalla Hänet ensimmäiselle sijalle elämässämme (ks. 3. Nefi 11:11; 13:33; Moroni 10:32).

Päätäkäämme olla nöyriä. Me pystymme siihen. Tiedän sen.

Rakkaat veljeni ja sisareni, meidän täytyy valmistautua lunastamaan Siion. Juuri ylpeyden synty esti meitä perustamasta Siionia

profeetta Joseph Smithin aikana. Sama ylpeyden synty lopetti pyhitetytymisen nefiläisten keskuudessa (ks. 4. Nefi 24–25).

Ylpeys on suuri kompastuskivi Siionille. Toistan: Ylpeys *on* suuri kompastuskivi Siionille.

Meidän täytyy puhdistaa astia sisältä voittamalla ylpeys (ks. Alma 6:2–4; Matt. 23:25–26).

Meidän täytyy taipua Pyhän Hengen kutsuun, riisua päältäämme ylpeä luonnollinen ihminen, tulla pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta ja tulla lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi (ks. Moosia 3:19; Alma 13:28).

Rukoilen palavasti, että voimme tehdä niin ja pyrkiä edelleen kohti jumalallista päämääräämme.¹²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson toi esiin, että ylpeys johti nefiläisten kansakunnan tuhoon (ks. osa 1). Mistähän syystä ylpeys on niin tuhoava voima?
- Millä tavoin ihmiset saattavat asettaa oman tahtonsa Jumalan tahtoa vastaan? (Ks. osa 2.) Mitä siunauksia saamme, kun noudattamme Jumalan tahtoa?
- Mistähän syystä me toisinaan kysymme ”Mitä ihmiset minusta ajattelevat?” ennemmin kuin ”Mitä Jumala minusta ajattelee?” (Ks. osa 3.) Kuinka elämämme muuttuu, kun suurin toiveemme on toimia Jumalan mielen mukaan?
- Käy läpi osassa 4 luetellut ylpeyden ilmenemismuodot. Kuinka me voimme välttää näitä ylpeyden ilmenemismuotoja elämässämme?
- Presidentti Benson sanoi: ”Ylpeys vaikuttaa haitallisesti kaikkiin suhteisiimme” – suhteeseemme Jumalaan ja muihin (osa 5). Miksi näin on? Millä tavoin suhteemme kohentuvat, kun me olemme nöyriä?

- Osassa 6 presidentti Benson luettelee tapoja, joilla voimme päättää olla nöyriä. Mistähän syystä on parempi päättää olla nöyriä omasta tahdostaan kuin pakosta?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 23:12; Luuk. 18:9–14; Jaak. 4:6; Alma 5:27–28; OL 112:10; 121:34–40

Tutkimisen avuksi

Sovella profeetan sanoja itseesi miettimällä, kuinka hänen opetuksensa koskevat sinua (ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 176–177). Voit kysyä itseltäsi, kuinka nuo opetukset voivat auttaa sinua elämäsi huolissa, kysymyksissä ja haasteissa.

Viihteet

- | | |
|--|--|
| <ol style="list-style-type: none"> 1. Ks. "Astian puhdistaminen sisältä", <i>Valkeus</i>, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 5. 2. Julkaisussa Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i>, 1987, s. 429–430. 3. Julkaisussa <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i>, s. 430. 4. Ks. "Astian puhdistaminen sisältä", s. 5. 5. Flora Amussen Benson, julkaisussa <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i>, s. 293. 6. Ks. "Astian puhdistaminen sisältä", s. 5. | <ol style="list-style-type: none"> 7. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", <i>Valkeus</i>, heinäkuu 1989, s. 3. 8. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", s. 3. 9. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", s. 3–4. 10. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", s. 4–5. 11. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", s. 5. 12. Ks. "Kavahtakaa ylpeyttä", s. 5; katkelma runosta Rudyard Kipling, "Päätöshymni", <i>Valkoisen miehen taakka</i>, suom. Antero Manninen, 1976, s. 127. |
|--|--|



Johtaminen

”Jos teistä on määrä tulla tulevia johtajia kirkossa, maassanne ja kodissanne, teidän täytyy olla lujia uskossa, horjumattomia pahuutta kohdatessanne.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Ezra Taft Benson alkoi oppia johtajana olemista nuoruudessaan. Kun hän oli melkein 13-vuotias, hänen isänsä kutsuttiin palvelemaan lähetystyössä. Perheen vanhimpana lapsena Ezra otti hoitaakseen monia johtamistehtäviä perheen maatilalla isänsä ollessa poissa. Muutamia vuosia myöhemmin, kun hänet kutsuttiin Brittein saarten lähetyskentälle, hän palveli seurakunnanjohtajana ja Newcastleen konferenssin (vastaa nykyistä piiriä) johtajana. Myöhemmin hän palveli kolmessa vaarnan johtokunnassa – kerran neuvonantajana, kerran lyhyen aikaa vaarnanjohtajana ja kerran pidemmän rupeaman vaarnanjohtajana. Ammattiurallaan hän toimi monissa johtotehtävissä maatalouden toimialalla. Koska hänestä tuli johtaja ja asiantuntija maatalousalalla, presidentti Dwight D. Eisenhower pyysi häntä palvelemaan korkeimmassa maatalouteen liittyvässä tehtävässä Yhdysvalloissa. Kahdeksan vuoden ajan hän toimi presidentti Eisenhowerin alaisuudessa Yhdysvaltain maatalousministerinä.

Ennen kuin presidentti Bensonista tuli kirkon presidentti, hän palveli 12 vuotta kahdentoista apostolin koorumin presidenttinä. Koorumin jäsenet kunnioittivat häntä suuresti johtajanaan. Vanhin Bruce R. McConkie ”kertoí usein perheenjäsenille, ettei hän ollut kirkossa koskaan tavannut presidentti Bensonin veroista hallintomiestä”¹.

Johtaessaan kahtatoista presidentti Benson kannusti koorumin jäseniä ilmaisemaan ajatuksensa vapaasti, vaikka hän olisikin ollut eri mieltä. Kun vanhin Russell M. Nelson oli uusi jäsen koorumissa, hän ajatteli, ettei hänen ehkä pitäisi puhua suoraan. ”Mutta



Presidentti Ezra Taft Benson ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa: presidentti Gordon B. Hinckley (vasemmalla) ja presidentti Thomas S. Monson (oikealla)

[presidentti Benson] ei suvainnut sitä”, hän sanoi. ”Itse asiassa kävi niin, että jos olin hiljaa jostakin asiasta, hän sai minut sanomaan mielipiteeni.”²

Vaikka presidentti Benson pyysi kaikilta mielipiteitä, hän ei antanut keskustelun eksyä asiasta. Presidentti Howard W. Hunter sanoi, että ”hän osasi saada johtavat veljet käymään avointa ja suoraa keskustelua ja kykeni ohjaamaan ja johtamaan sitä, niin että he päätyivät yksimieliseen tulokseen, jota kaikki kannattivat”³. Kun ”häneistä tuntui, että asiasta oli keskusteltu riittävästi, hänellä oli tapana sanoa: ’Meillä taitaa olla nyt niitettynä tarpeeksi heinää. Paalataan niitä vähän’, ja toi näin asian päätökseen.”⁴

Presidentti Benson välitti niistä, joita hän johti, ja hän opetti esimerkillään. ”En tiedä ketään, joka ottaisi työtoverinsa paremmin huomioon tai olisi kiinnostuneempi heidän hyvinvoinnistaan”, sanoi presidentti Gordon B. Hinckley. ”Hän ei pyydä muita tekemään sellaista, mitä hän on haluton tekemään itse, vaan pikemminkin hän antaa palvelemisesta esimerkin meille muille seurattavaksi.”⁵ Presidentti Benson oli myös tehokas jakamaan työtä muille opettaen ja rakentaen heitä siinä samalla.

Yleiskonferenssissa, jossa presidentti Benson hyväksyttiin kirkon presidentiksi, presidentti Gordon B. Hinckley ilmaisi vakauksensa siitä, että Herra oli valinnut ja valmistanut presidentti Bensonin johtamaan kirkkoa:

”Todistan teille, että Herra itse valitsi Ezra Taft Bensonin kahdenkymmentä vuotta sitten. Herra itse on näiden vuosien ajan koetellut ja harjaannuttanut, koulunut ja valmistanut häntä. – –

Hänet tuntevana ja hänen rinnallaan seisovana todistan, että hän on mies, jolla on uskoa, koeteltua johtamistaitoa, suurta rakkautta Herraa ja Hänen työtään kohtaan ja rakkautta Jumalan poikia ja tyttäriä kohtaan kaikkialla. Hän on mies, joka on osoittanut kykynsä.”⁶

Ezra Taft Bensonin opetuksia

1

Tehokkaat johtajat ovat lujia uskossa ja näyttävät hyvää esimerkkiä.

Kristuksen johtajuuden voima on lähtöisin Hänen esimerkkinsä tuomasta haasteesta. Hänen vetoomuksensa oli: ”Tule ja seuraa minua!” – Se, miten Hän onnistuneesti sai ihmiset uskollisiksi ja omistautumaan vanhurskauden periaatteille, johtui siitä, että rakkaus oli suuri motivoiva tekijä. Hän auttoi meitä ymmärtämään, että niistä Jumalan kaltaisista ominaisuuksista, jotka kussakin meistä vaativat ilmaisua, voi tulla suurenmoisen eläviä tosiasioita. Hänen esimerkkinsä tuo edelleenkin ihmiskunnalle suurimman toivon ja voiman.⁷

Jos teistä on määrä tulla tulevia johtajia kirkossa, maassanne ja kodissanne, teidän täytyy olla lujia uskossa, horjumattomia pahuutta kohdatessanne, ja kuten Paavali sanoi, pukea ”yllenne Jumalan taiselutarvustus, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.” (Ef. 6:11–12.)⁸

Nuoremme tarvitsevat vähemmän arvostelijoita ja enemmän roolimalleja. Te olette roolimalleja, joista he etsivät elämäntapaa, jota he voivat noudattaa ja josta pitää kiinni. He tarvitsevat innoitusta, joka voi tulla teiltä, kun sovitatte elämänne täysin evankeliumin opetusten mukaan.⁹

2

Ihmiset reagoivat tehokkaaseen johtamiseen.

Nöyryys

Yksi suuren johtajuuden merkkejä on aina ollut ja tulee aina olemaan nöyryyden henki.¹⁰

Hengellinen voima

Hengellinen voima edistää myönteistä ajattelua, myönteisiä ihanteita, myönteisiä tapoja, myönteisiä asenteita ja myönteisiä ponnistuksia. Nämä ovat ominaisuuksia, jotka edistävät viisautta, fyysistä

ja henkistä hyvinvointia sekä innokasta hyväksyntää ja vastakäytännöitä muissa.¹¹

Vain tervehenkisillä ihmisillä on kyky kohottaa ja kannustaa toisiaan suurempaan palvelutyöhön, suurempiin saavutuksiin ja suurempaan voimaan.¹²

Innoitus on välttämätöntä, jotta voi johtaa asianmukaisesti. – – Meillä täytyy olla innoituksen henki, olipa sitten kyse opettamisesta (OL 50:13–14) tai valtakunnan asioiden hoitamisesta (OL 46:2).¹³

Mikään ei ole riittävä korvike Hengelle.¹⁴

Tieto

Aito johtaja yrittää pysyä ajan tasalla asioista. Hän on henkilö, jota ohjaavat ennemminkin periaatteet kuin tarkoituksenmukaisuus. Hän yrittää ottaa oppia kaikesta ihmisten kokemuksesta ja mitata sitä jumalallisen viisauden ilmoitettuihin periaatteisiin.¹⁵

Yksi parhaista tavoista, mitä johtajilla on ymmärtää oikeita periaatteita, on pyhien kirjoitusten ja asianmukaisten käsikirjojen perusteellinen tunteminen ja ymmärtäminen. Useimpia tilanteita on ollut ennenkin, kenties montakin kertaa, ja menettely- ja toimintatavoista ongelman käsittelemiseksi on jo päätetty. Esiin nousevissa kysymyksissä on siksi aina viisasta ottaa selville ja tutustua siihen, mitä niistä on kirjoitettu ja millaisia ovat kirkon menettelytapaohjeet niihin nähden.¹⁶

Johtajia neuvotaan tutkimaan kirkon oppeja, jotta he pystyvät riittävän hyvin esittämään oppimme muille. Käyttääksemme apostoli Paavalin tapaa ilmaista asia, me odotamme teidän olevan luotettavia työntekijöitä, jotka eivät häpeä työtään (ks. 2. Tim. 2:15).¹⁷

Lojaalisuus

Hyvä johtaja odottaa lojaalisuutta. Hän on vastavuoroisesti lojaali. Hän tukee niitä, joille hän on antanut jonkin tehtävän. Lojaalisuus ulottuu velvollisuuden vaatimuksia pidemmälle. Johtaja on lojaali silloin, kun ne, joiden kanssa hän palvelee, saavat kunniaa. Hän tuntee ylpeyttä heidän menestyksestään. Hän ei kumoa päätöksiä, ellei hän ensin ole neuvotellut sen henkilön kanssa, jonka päätöksen hän kumoaa. Hän ei nolaa työtoveria muiden edessä. Hän on tälle rehellinen ja avoin.¹⁸



”Rakkaus ihmisiä kohtaan on tehokkaassa johtamisessa välttämätöntä.”

Ykseys

On olemassa ykseyttä, ”jota selestisen valtakunnan laki vaatii; eikä Siionia voida rakentaa muuten kuin selestisen valtakunnan lain periaatteiden mukaan” (OL 105:4–5). Vaadittujen periaatteiden ja ominaisuuksien joukossa on mielen ja sydämen ykseys. ”Minä sanon teille: Olkaa yhtä; ja ellette te ole yhtä, te ette ole minun”, on Vapahtajan käsky nykyajan kirkolleen (OL 38:27; ks. myös Joh. 17:20–23). Missään tämä vaatimus ei ole välttämättömämpi kuin niiden keskuudessa, jotka Hän on kutsunut johtamaan kaikkialla valtakunnassaan.¹⁹

Rakkaus ja luottamuksen ilmaiseminen

Rakkaus ihmisiä kohtaan on tehokkaassa johtamisessa välttämätöntä. Rakastatteko niitä, joiden kanssa teette työtä? Ymmärrättekö, että sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä (ks. OL 18:10)? Uskotteko te nuorisoon? Huomaatteko kehuvananne heidän hyveitään, kiittävän heitä heidän saavutuksistaan? Vai onko teillä arvosteleva asenne heitä kohtaan, koska he ovat tehneet virheitä?²⁰

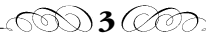
Vielä vaikeampaa kuin kestää arvostelua on toisinaan se, ettei johtajamme sano sanaakaan työstä, joka meille on määrätty. Pienet

huomautukset tai viestit, jotka ovat vilpittömiä ja yksityiskohtaisia, ovat suurenmoisia mielialan kohottajia matkan varrella.²¹

Me tiedämme, – – että se aika, jonka johtaja on henkilökohtaisessa kosketuksessa jäseniin, on tuottoisampaa kuin se, jonka hän viettää kokouksissa ja hallinnollisissa velvollisuuksissa. Henkilökohtainen kontakti on avain vähemmän aktiivisen jäsenen käännöttämiseen.²²

Pyytäminen saa aikaan, etenkin kirkossa, parempia tuloksia – ja parempia tunteita – kuin määrääminen. Muistakaa kertoa syy. Palatkaa asiaan nähdäksenne, kuinka se sujuu. Osoittakaa kiitollisuutta, kun ihmiset noudattavat ohjeita hyvin. Ilmaiskaa luottamusta, kun se voidaan tehdä rehellisesti. Kun jokin menee pieleen, on hyvä käydä asiat läpi ja ottaa selville, missä teitte virheen – älkääkä pelätkö myöntää, että teitte sen. Muistakaa, että jäsenemme ovat vapaaehtoisia, omasta tahdostaan työskenteleviä. Hekin rakastavat Herraa ja Hänen työtään. Rakastakaa heitä. Arvostakaa heitä. Kun tunnette kiusausta moittia toista työntekijää, älkää tehkö sitä. Kokeilkaa kiinnostavaa haastetta ja sen sijaan taputtakaa häntä olalle. Isämme lapset kautta maailman ovat pohjimmiltaan hyviä. Hän rakastaa heitä. Meidänkin pitäisi.²³

Ihmiset eivät pidä siitä, että heidät pakotetaan tekemään jotakin, vaikka se olisi heidän omaksi hyväkseen. Mutta ihmiset reagoivat tehokkaaseen johtamiseen.²⁴



Hyvät johtajat jakavat tehtäviä viisaasti.

Vapahtajan esimerkki tehtävien jakamisesta

Jopa maailman perustukset laskettiin jaetulla valtuudella. Jeesus muistutti monta kertaa ihmisille, että Hänen tehtävänsä maan päällä oli jaettua valtuutta. Hänen kirkkonsa palauttaminen sai alkunsa jaetusta valtuudesta.

Puhuessaan juutalaisille synagogassa Jeesus sanoi heille, että Hänen Isänsä oli valtuuttanut Hänet: ”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon” (Joh. 6:38).²⁵



Palvelutyössään kuolevaisuudessa Jeesus Kristus jakoi valtuutta kahdelletoista apostolilleen.

Jeesus antaa meille mestarillisen esimerkin hyvästä johtamisesta oikeanlaisen tehtävien jakamisen avulla. – – Monet Hänen valtuuttamistaan lähetyssaarnaajista matkasivat ilman rahakukkaroa tai laukua. Ihmiset kärsivät suuria vaikeuksia toteuttaessaan Hänen ohjeitaan. Jotkut heistä kuolivat julmalla tavalla Hänen palveluksessaan. Mutta Hänen valtuuttamansa opetuslapset lähtivät maailmaan rohkeina kuin leijonat toteuttamaan Hänen antamaansa tehtävää. He saavuttivat sellaista, mitä he eivät olleet koskaan uskoneet mahdolliseksi. Kukaan johtaja ei ole koskaan motivoinut miehiä ja naisia siten kuin Hän.²⁶

Jeesuksen Kristuksen kirkko rakentaa johtajia siten, että se ottaa ihmisiä mukaan jakamalla valtuutta. Kun Jeesus oli maan päällä, Hän kutsui kaksitoista apostolia auttamaan kirkon johtamisessa. Hän kutsui myös seitsenkymmenet. Hän jakoi tehtäviä muille. Hänen kirkossaan ei olisi sivustakatsojia. Kaikkien oli määrä olla mukana rakentamassa osaltaan valtakuntaa. Ja rakentaessaan valtakuntaa he rakentuivat itse.

Jeesuksen tarkoituksena oli korottaa yksilö. – –

Jeesuksen tarkoituksena oli tehdä jokaisesta miehestä kuningas, rakentaa häntä johtamistaidossa iankaikkisuuteen. Sinä muistorikkaana iltana viimeisen aterian jälkeen Hän sanoi yhdelletoista – -: ”Totisesti, totisesti: joka uskoo minuun, on tekevä sellaisia tekoja kuin minä teen, ja vielä suurempiakin, [koska minä] menen Isän luo” (Joh. 14:12). Jakamalla tehtäviä Jeesus halusi kohottaa yksilöä eikä nujertaa häntä. Ja kaikkialla kirkossa nykyään miehet ja naiset kasvavat ja kehittyvät heille annettujen tehtävien kautta.²⁷

Tehtävien jakaminen järjestöissämme

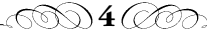
Hyvä hallinnointi tarkoittaa valtuuden jakamista. Työtaakan osittainen jakaminen auttaa teitä ja järjestöänne. Tehokas johtaminen on taidokasta oman panoksenne moninkertaistamista muiden avulla.²⁸

Viisas tehtävien jakaminen edellyttää valmistautumista rukoillen, aivan kuten tehokas opettaminen ja saarnaaminenkin. Herra tekee sen selväksi näillä sanoilla: ”Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa” (OL 42:14). Ja saattaisimme lisätä: ilman Henkeä teidän ei tule jakaa tehtäviä.²⁹

Viisas johtaja kirkossa nykyään ei yritä tehdä työtä itse eikä antaa sellaista vaikutelmaa, ettei kukaan toinen ole riittävän pätevä. Ja kun hän jakaa tehtäviä, hän vakuuttaa samalla, että sillä, jolle hän on tehtävän antanut, on hänen täysi tukensa.³⁰

Kun tehtävä on annettu, johtaja ei unohda kyseistä henkilöä eikä hänen tehtävänsä. Hän seuraa kiinnostuneena mutta ei ”kurki olkapään yli”. Hän antaa yksityiskohtaista kiitosta, kun se on ansaittua. Hän antaa hyödyllistä rohkaisua, kun sitä tarvitaan. Kun hänestä tuntuu, ettei tehtävää hoideta ja tarvitaan muutosta, hän toimii rohkeasti ja lujasti mutta ystävällisesti. Kun aika palvella tehtävässä on tullut täyteen, hän antaa tunnustusta ja kiitosta.³¹

Yksikään viisas johtaja ei usko, että kaikki hyvät ideat ovat hänestä lähtöisin. Hän pyytää ehdotuksia niiltä, joita hän johtaa. Hän antaa heidän tuntea, että he ovat tärkeä osa päätöksentekoa. Hän antaa heidän tuntea, että he toteuttavat omia menettelytapojaan, eivät pelkästään hänen.³²



Kirkon johtajat ovat välineitä Jumalan käsissä, ja heidän tulee tavoitella Henkeä johtaessaan ja rakentaessaan muita.

Nykyään kirkossa johtaja saa yleensä sellaisia suorituksia kuin hän todella odottaa. Hänen pitää kurottaa korkealle. Hänen tulee vakuuttaa niille, joille hän antaa tehtäviä, että Herran palveluksessa heillä on jopa enemmän voimia kuin tavallisissa tehtävissä. Me emme voi epäonnistua Herran työssä, kun teemme parhaamme. Me olemme pelkkiä välineitä, sillä tämä on Herran työtä. Tämä on Hänen kirkkonsa, Hänen evankeliumisuunnitelmansa. Ne, joiden kanssa me työskentelemme, ovat Hänen lapsiaan. Hän ei salli meidän epäonnistua, jos me teemme oman osamme. Hän vahvistaa meitä tarpeen tullen jopa ylittämään omat lahjamme ja kykymme. Minä tiedän sen.³³

Meidän täytyy muistaa, että – – kirkko – – ei ole liikemaailma. Sen menestystä mitataan pelastettuina sieluina, ei liikevoitoina ja tappioina. Tietenkin meidän pitää olla tehokkaita ja tuotteliaita, mutta meidän pitää myös olla keskittyneitä iankaikkisiin tavoitteisiin. Varokaa tuomasta maailmallisista menetelmistä ja terminologiaa pyhiin pappeustehtäviin. Muistakaa, että rationaaliset ongelmanratkaisumenetelmät, vaikka niistä apua onkin, eivät yksistään riitä valtakunnan työssä. Jumalan työtä täytyy tehdä uskon, rukouksen ja Hengen turvin, ”ja jos se tapahtuu jollakin muulla tavalla, se ei ole Jumalasta” (OL 50:18).³⁴

Kirkon koko tarkoitus on rakentaa miehiä ja naisia, joista tulee Jumalan kaltaisia asenteissaan, ominaisuuksissaan ja ihanteissaan.³⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson opetti, että johtajien tulee näyttää vanhurskasta esimerkkiä (ks. osa 1). Miksi esimerkillä on niin voimakas vaikutus? Kuinka johtajien vanhurskas esimerkki on vaikuttanut sinuun?

- Tutki hyvien johtajien ominaisuuksia, joita selitetään osassa 2. Mistähän syystä ihmiset reagoivat sellaiseen johtamiseen? Mieti, mitä voit tehdä kehittääksesi näitä ominaisuuksia.
- Presidentti Benson opetti, että kirkon johtajien tulee noudattaa Vapahtajan esimerkkiä tehtävien jakamisesta (ks. osa 3). Kuinka tehtävien jakaminen auttaa Jumalan valtakunnan rakentamisessa? Millä tavoin sinä olet hyötynyt tehtävistä, joita sinulle on annettu?
- Kuinka palvelemisemme kirkossa saattaisi muuttua, kun muistamme, että se on Herran työtä ja että ne, joiden kanssa työskentelemme, ovat Hänen lapsiaan? (Ks. osa 4.) Mitä olet kokenut toimiessasi välineenä Herran käsissä muiden ihmisten auttamiseksi?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

2. Moos. 18:13–26; Matt. 5:13–16; Luuk. 22:31–32; Alma 17:1–11; OL 38:23–27

Opetusvihje

”Ihmiset kokevat myönteisesti sen, että heidän tekemisilleen annetaan tunnustusta. Voit aivan erityisesti yrittää antaa tunnustusta jokaisen henkilön ajatuksille ja mikäli mahdollista liittää ne luokassa käytävään keskusteluun.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, s. 35.)

Viitteet

- | | |
|---|--|
| 1. Julkaisussa Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , 1987, s. 429. | 11. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371. |
| 2. Julkaisussa <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 430. | 12. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 455. |
| 3. Julkaisussa <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 430. | 13. <i>God, Family, Country: Our Three Great Loyalties</i> , 1974, s. 126. |
| 4. Julkaisussa <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 429. | 14. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375. |
| 5. Julkaisussa <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 474–475. | 15. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 377. |
| 6. Ks. ”Tulkkaa ottamaan osanne”, <i>Valkeus</i> , 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 44. | 16. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375. |
| 7. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , 1988, s. 345. | 17. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375. |
| 8. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 372. | 18. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371. |
| 9. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375–376. | 19. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 372. |
| 10. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371. | 20. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 370. |

21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 371.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 147.
23. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 376–377.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 345.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 378.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 378.
27. *God, Family, Country*, s. 135–136.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 379.
29. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 379–380.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 379.
31. *God, Family, Country*, s. 140.
32. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 371.
33. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 372.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 372–373.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 373.



”Ruoki minun lampaitani”

”Meidän kaikkien täytyy oppia olemaan todellisia paimenia. Meidän täytyy osoittaa toisia kohtaan samaa rakkautta, jota Hyvä Paimen osoittaa meille kaikille. Jokainen sielu on Hänelle kallisarvoinen.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Presidentti Ezra Taft Benson kertoi kokemuksesta, jonka hän oli saanut palvellessaan neuvonantajana vaarnan johtokunnassa:

”Eräässä vaarnan johtokunnan kokouksessa Boisessa Idahossa vuosia sitten yritimme valita johtajaa vaarnan heikoimpaan ja pienimpään vanhinten koorumiin. Kirjurimme oli tuonut luettelon kaikista tuon koorumin vanhimmista, ja luettelossa oli miehen nimi, jonka olin tuntenut joitakin vuosia. Hän tuli vahvasta myöhempien aikojen pyhien perheestä, mutta hän ei tehnyt juuri mitään kirkossa.

Jos piispa pyysi tekemään vähän työtä seurakuntakeskuksessa, hän yleensä tuli, ja jos vanhimmat halusivat pelata softballia, hänet nähtiin toisinaan pelaamassa heidän kanssaan. Hänellä oli johtamistaitoa, sillä hän oli erään palvelujärjestön puheenjohtaja ja menestyi siinä hyvin.

Sanoin vaarnanjohtajalle: ’Valtuuttaisitko minut lähtemään tapamaan tätä miestä ja haastamaan häntä sovittamaan elämänsä kirkon mittapuihin ja johtamaan koorumiaan? Tiedän, että se on vähän satumankauppaa, mutta hänellä on tarvittavat kyvyt.’

Vaarnanjohtaja vastasi: ’Lähde vain, niin Herra siunaa sinua.’

– – Menin tämän miehen kotiin. En koskaan unohda ilmettä hänen kasvoillaan, kun hän avasi oven ja näki vaarnan johtokunnan jäsenen seisovan ovella. Hän kutsui minut epäröiden sisään. Hänen vaimonsa oli valmistamassa päivällistä, ja haistoin keittiöstä tulevan kahvin tuoksun. Pyysin häntä kutsumaan vaimonsa luoksemme, ja



"Nyt on aika toteuttaa käytännössä Vapahtajan opetusta hyvästä paimenesta."

kun olimme istuutuneet, kerroin hänelle, miksi olin tullut. 'En aio pyytää sinulta vastausta tänään', sanoin hänelle. 'Haluan vain, että lupaat minulle, että ajattelet asiaa, rukoilet siitä ja mietit, mitä se merkitsee perheesi kannalta, niin tulen sitten ensi viikolla tapamaan sinua.' Lisäsin: 'Jos päätät olla ottamatta tehtävää vastaan, me rakastamme sinua silti.'

Seuraavana sunnuntaina, heti kun hän avasi oven, näin, että oli tapahtunut muutos. Hän ilahtui nähdessään minut ja kutsui minut nopeasti sisään ja pyysi vaimoaan liittymään seuraamme. Hän sanoi: 'Veli Benson, olemme tehneet niin kuin sanoit. Olemme ajatelleet asiaa ja rukoilleet siitä, ja olemme päättäneet ottaa tehtävän vastaan. Jos teillä veljillä on niin paljon luottamusta minuun, olen valmis sovittamaan elämäni kirkon mittapuihin, mikä minun olisi pitänyt tehdä kauan sitten.'

Hän sanoi myös: 'En ole juonut lainkaan kahvia sen jälkeen kun olit täällä viime viikolla enkä aio juodakaan enää.'

Hänet erotettiin vanhinten koorumin johtajaksi, ja osallistuminen hänen koorumissaan alkoi lisääntyä – ja lisääntyi jatkuvasti. Hän ryhtyi työhön, osoitti rakkautta vähemmän aktiivisille vanhimille ja toi heidät mukaan. Muutamaa kuukautta myöhemmin muutin pois vaarnan alueelta.

Kului vuosia, ja sitten yhtenä päivänä temppeleiaukiolla Salt Lake Cityssä luokseni tuli mies, joka ojensi kätensä ja sanoi: 'Veli Benson, et taida muistaa minua?'

'Kyllä minä muistan', vastasin, 'mutta en muista nimeäsi.'

Hän sanoi: 'Muistatko, miten tulit erään käskyjä rikkovan vanhimman kotiin Boisessa seitsemän vuotta sitten?' Ja silloin tietenkin kaikki palasi mieleeni. Sitten hän sanoi: 'Veli Benson, en ikinä elä niin kauan, että kykenisin kiittämään sinua tarpeeksi siitä, että tulit kotiimme sinä sunnuntai-iltapäivänä. Minä olen nyt piispa. Luulin olevani onnellinen, mutta en tiennyt, mitä todellinen onni on.'¹

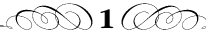
Tämän ja muiden kokemusten innoittamana presidentti Benson kannusti uskollisia myöhempien aikojen pyhiä auttamaan niitä kirkon jäseniä, jotka "elävät erossa kirkosta ja evankeliumin vaikutuksesta"². Huhtikuun 1984 yleiskonferenssissa hän sanoi: "Me iloitsemme monien veljemme ja sisariemme aktivoitumisesta.

Kehotamme pappesusjohtajia ja apujärjestöjen johtohenkilöitä jatkamaan tätä suurta työtä.”³ Samalla viikolla hän puhui ryhmälle pappesusjohtajia tarpeesta ystävystyä kirkossa miehiin, joita ei ole vielä asetettu vanhimmiksi:

”Sydämeni kääntyy noiden miesten, perheenpäiden, puoleen. – – En usko, että meillä on kirkossa tänä aikana suurempaa haastetta kuin aktivoida nuo miehet ja tuoda heidät siihen pisteeseen, että he voivat viedä perheensä Herran huoneeseen, missä heille avautuvat rikkaimmat ihmisten tuntemat siunaukset tässä maailmassa ja tulevassa maailmassa.

Veljet, toivomme ja rukoilemme, että näette tämän aktivointityön suurempana kuin vain hetkellisenä ohjelmana. Toivomme, että kun tätä aikakautta kirkkomme historiassa merkitään muistiin, siitä sanotaan, että se merkitsi aikaa, jolloin Jumalan kirkko toi monia eksyneitä ja kadonneita sieluja takaisin.”⁴

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Herran seuraajina tehtäväämme kuuluu ojentaa auttava kätemme niille veljillemme ja sisarillemme, jotka ovat erkaantuneet kirkosta.

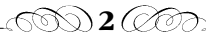
Herran kirkon tarkoitus on edistää Jumalan jokaisen pojan ja tyttären edistymistä kohti iankaikkisen elämän korkeimpia siunauksia. – –

Haluaisin käsitellä tehtäväämme tehdä pyhät täydellisiksi, eritoten haastetta aktivoida ne, jotka eivät ole enää täysin aktiivisia kirkossa. Nämä jäsenet, jotka ovat veljiämme ja sisariamme, elävät tällä hetkellä erossa kirkosta ja evankeliumin vaikutuksesta.

Tässä vähemmän aktiivisten jäsenten ryhmässä on monia kenties välinpitämättömiä tai piittaamattomia, jotka eivät käy kirkossa. Heissä on myös niitä, jotka ovat hetkellisesti hukassa, koska me emme tiedä heidän olinpaikkaansa. Jotkut heistä ovat uusia käännynnäisiä, jotka eivät ilmeisesti saaneet sitä hoivaavaa huolenpitoa ja opetusta, joka olisi saanut heidät kuulumaan ”samaa kansaan kuin pyhät” (ks. Ef. 2:19). Monet ovat naimattomia aikuisia.

Näille henkilöille meidän kirkon jäsenten ja Herran seuraajien täytyy osoittaa taas rakkautta ja uudistaa sydämellinen kutsu tulla takaisin. ”Tulkaa takaisin. Tulkaa takaisin ja kestitkää itseänne Herran pöydässä ja maistakaa jälleen pyhien yhteyden suloisia ja ihania hedelmiä.” (”Joy in Christ”, *Ensign*, maaliskuu 1986, s. 88.)

Edessämme oleva haaste on suuri. – – Meidän täytyy osoittaa suurta uskoa, tarmoa ja sitoumusta, jos aiomme tavoittaa nämä veljet ja sisaret. Mutta meidän täytyy tehdä se. Herra odottaa meidän tekevän sen. Ja me teemme sen!⁵



Kun pyrimme huolehtimaan niistä, jotka ovat kulkeneet harhaan, meidän tulee soveltaa Vapahtajan opetusta hyvästä paimenesta.

Nyt on aika toteuttaa käytännössä Vapahtajan opetusta hyvästä paimenesta edessämme olevaan haasteeseen tuoda takaisin kadonneet lampaat ja eksyneet karitsat.

”Mitä arvellette: jos jollakulla on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, niin eikö hän jätä ne yhdeksänkymmentäyhdeksän vuorille ja lähde etsimään sitä eksynyttä?

Ja jos hän sen löytää – totisesti: hän iloitsee siitä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä, jotka eivät olleet eksyksissä.” (Matt. 18:12–13.)

Jeesuksen aikana palestiinalainen paimen tunsu jokaisen lampaansa. Nuo lampaat tunsivat hänen äänensä ja luottivat häneen. Ne eivät seuranneet vieraita. Kun sitten paimen kutsui, lampaat menivät hänen luokseen. (Ks. Joh. 10:1–5, 14.)

Iltaisin paimenet johdattivat lampaansa aitaukseen tai lammastarhaan. Lammastarhaa ympäröivät korkeat muurit, ja muurien päälle nostettiin orjantappuroita estämään villieläimiä ja varkaita kiipeämästä muurien yli. Joskus kuitenkin nälkä ajoi villieläimen hyppäämään muurien yli lampaiden keskelle pelästyttäen ne ja uhaten niitä.

Sellainen tilanne erotti todellisen paimenen – sellaisen, joka rakasti lampaitaan – palkkapaimenesta, joka teki työtä vain velvollisuudesta palkan vuoksi. Todellinen paimen oli valmis uhraamaan



Kun vaalimme seurakunnissamme ystävyyttä, autamme toisiamme pysymään Hyvän Paimenen laumassa.

henkensä lampaidsensa puolesta. Hän meni lampaiden keskelle ja taisteli niiden hyvinvoinnin puolesta. Palkollinen taas arvosti omaa turvallisuuttaan enemmän kuin lampaiden ja pakeni yleensä vaaraa.

Jeesus käytti tätä aikalaistensa yleisesti tuntemaa esimerkkiä julistaakseen, että Hän on Hyvä Paimen, todellinen paimen. Koska Hän rakastaa veljiään ja sisariaan, Hän olisi valmis vapaaehtoisesti antamaan henkensä heidän puolestaan. (Ks. Joh. 10:11–18.)

Lopulta Hyvä Paimen todella antoi henkensä lampaiden puolesta – sinun ja minun, meidän kaikkien.

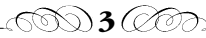
Vertauskuvalla hyvästä paimenesta on merkittävää vastaavuutta kirkkoon tänä aikana. Lampaat tarvitsevat valppaiden paimenten johtoa. Liian monet harhailevat. Joitakuita houkuttelevat pois hetkelliset häiriötekijät. Toiset ovat aivan eksyksissä.

Me ymmärrämme, että – aivan kuten menneinä aikoina – jotkut lampaat kapinoivat ja ”ovat kuin villikatras, joka pakenee paimenelta” (Moosia 8:21). Mutta suurin osa ongelmistamme johtuu rakastavan ja huolehtivan kaitsemisen puutteesta, ja paimenia täytyy kouluttaa useampia.

Paimenen hoivissa uusia jäseniämme, äskettäin evankeliumin vastaanottaneita, täytyy hoivata valppaalla perehdytyksellä sitä mukaa kuin heidän tietämyksensä evankeliumista lisääntyy ja he alkavat elää uusien mittapuiden mukaan. Sellainen huomio varmistaa osaltaan, etteivät he palaa vanhoihin tapoihin.

Paimenen rakastavan huolenpidon ansiosta nuoremme, nuoret karitsamme, eivät niin helposti lähde harhailemaan. Ja jos he lähtevät, paimenen sauvan koukku – rakastava käsivarsi ja ymmärtävä sydän – auttaa heidän takaisin tuomisessaan.

Paimenen huolenpidon turvin monet niistä, jotka eivät ole nyt lauman piirissä, voidaan vielä tuoda takaisin. Monet niistä, jotka ovat solmineet avioliiton kirkon ulkopuolella ja ovat omaksuneet maailman elämäntavan, saattavat vastata kutsuun palata laumaan.⁶



Myöhempien aikojen pyhät, jotka ovat eksyneet, tarvitsevat todellisten ja rakastavien paimenten aitoa, sydämellistä huolenpitoa.

Tähän *vanhaan* ongelmaan, että lampaat harhailevat muualle etsimään ruokaa, ei ole mitään *uusia* ratkaisuja. Siihen vastuulliseen tehtävään, jonka Jeesus antoi Pietarille ja jota Hän tähdensi esittämällä sen kolme kertaa, on päteväksi osoittautunut ratkaisu: ”Ruoki minun karitsoitani. Kaitse minun lampaitani. Ruoki minun lampaitani.” (Ks. Joh. 21:15–17.)

Aivan kuten Mormonin kirjassa hienosti kehoitetaan, Kristuksen kirkkoon kastettuja täytyy jatkuvasti muistaa ja ravita Jumalan hyvällä sanalla (ks. Moroni 6:4).

Ratkaisu on siis lauman kaitsemisessa ja ravitsemisessa rukoilun – toisin sanoen henkilökohtaisessa huolenpidossa. Todellisen ja rakastavan paimenen täytyy tuntea aitoa, rakastavaa huolta, ei vain pinnallista kiinnostusta, jota palkollinen saattaisi osoittaa.

Kun käsittelemme sitä, millainen on todellinen paimen, ymmärrämme, että Herra on antanut tämän velvollisuuden pappeudenhaltijoille. Mutta myös sisarilla on ”kaitsemisen” tehtäviä siinä laupiaassa ja rakastavassa palvelutyössä, jota he suovat toisilleen ja muille. Näin ollen meidän kaikkien täytyy oppia olemaan todellisia

paimenia. Meidän täytyy osoittaa toisia kohtaan samaa rakkautta, jota Hyvä Paimen osoittaa meille kaikille. Jokainen sielu on Hänelle kallisarvoinen. Hänen kutsunsa odottaa jokaista jäsentä – Jumalan jokaista poikaa ja tytärtä.

”Katso, hän lähettää kutsun kaikille ihmisille, sillä armon käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti, ja hän sanoo: Tehkää parannus, niin minä otan teidät vastaan. – –

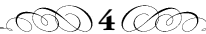
Tulkaa minun luokseni, niin te saatte nauttia elämän puun hedelmää; – –

niin, tulkaa minun luokseni ja tuokaa julki vanhurskauden tekoja.” (Alma 5:33–35.)

Hänen kutsuaan ei kielletä keneltäkään. Kaikki, jotka ottavat vastaan Hänen armollisen kutsunsa nauttia Hänen evankeliumistaan, ovat tervetulleita. Lampaat – jotkut hämmentyneitä, jotkut piittaamattomia, jotkut muihin asioihin syventyneitä – täytyy löytää ja rakastaa takaisin aktiivisuuteen. Tässä työssä täytyy käyttää avuksi kaikkia pappeuden ja apujärjestöjen resursseja.

Tähän haasteeseen ei koskaan vastata riittävästi, ennen kuin vaaranojen, seurakuntien, koorumien ja apujärjestöjen johtohenkilöt ja uskolliset jäsenet kaikkialla käyttävät tahtoaan ja uskoaan tuodakseen vähemmän aktiiviset taas täysin aktiivisiksi kirkossa.

Kun pyritte vilpittömästi saavuttamaan tämän kelvollisen tavoitteen, me kehotamme teitä painottamaan uudelleen tehokasta pappeuden kotiopetusta ja tehokasta Apuyhdistyksen kotikäyntiopetusta. Kotiopetus ja kotikäyntiopetus ovat innoitettuja ohjelmia. Ne on suunniteltu tavoittamaan jokainen kirkon jäsen joka kuukausi, niin aktiiviset kuin vähemmän aktiiviset. Pyydän teitä tähdentämään lisääntyvässä määrin kotiopetusta ja kotikäyntiopetusta.⁷



Kun me edelleenkin palvelemme veljiämme ja sisariamme, me voimme auttaa heitä vastaanottamaan evankeliumin kaikki siunaukset ja toimitukset.

Rukoustemme tänään täytyy olla yhtä palavia ja huolestuneita kuin Alman rukoukset, kun hän pyrki tuomaan takaisin harhailevat soralilaiset, jotka olivat eksyneet pois Herrasta:

”Oi Herra, suo meille menestystä heidän tuomisessaan *jälleen* sinun luoksesi Kristuksessa.

Katso, oi Herra, heidän sielunsa ovat kallisarvoisia, ja monet heistä ovat veljiämme; anna meille sen tähden, oi Herra, voimaa ja viisautta, jotta voimme tuoda nämä veljemme *jälleen* sinun luoksesi.” (Alma 31:34–35, kursivointi lisätty.) – –

Sielujen aktivoimisen periaatteet eivät muutu. Ne ovat seuraavat:

1. Kadonneet tai vähemmän aktiiviset täytyy löytää, ja heihin täytyy ottaa yhteyttä.

2. Heille täytyy osoittaa rakastavaa huolenpitoa. Heidän täytyy tuntea rakkautemme.

3. Heille täytyy opettaa evankeliumia. Heidän täytyy tuntea Pyhän Hengen voima opettajiensa välityksellä.

4. Heidät täytyy ottaa mukaan joukkoomme.

5. Heillä täytyy olla merkityksellisiä kirkon tehtäviä.

Mormonin kirjan sanoin meidän ”tulee edelleen palvella” (3. Nefi 18:32).

Toivomme erityisesti sitä, että uudet käännyttäiset otetaan täysin mukaan kirkon toimintaan. Heidät täytyy ottaa lämpimästi vastaan.

Olkaamme yhtä pyrkimyksissämme tuoda vähemmän aktiiviset jälleen täysin aktiivisiksi kirkossa. Niin tehdessämme me kaikki olemme entistä yhteensopivammin toteuttamassa kirkon tehtävää – tuoda evankeliumi kaikkine siunauksineen ja toimituksineen täydemmin kaikkien kirkon jäsenten elämään. Kirkko ”tarvitsee jokaista jäsentä” (OL 84:110), ja jokainen jäsen tarvitsee evankeliumia, kirkkoa ja kaikkia sen toimituksia.

Tavoitelkaamme kaikki Herran siunauksia, jotta vahvistuisimme ja saisimme sen välttämättömän voiman ja vaikutuksen, jota tarvitsemme, kun ahkeruimme yhdessä tässä suuressa rakkauden työssä.⁸

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Millaisia ovat tuntemuksesi, kun ajattelet niitä perheenjäseniä tai ystäviä, jotka elävät erossa kirkosta ja evankeliumin

vaikutuksesta? Mitä me voimme tehdä auttaaksemme heitä? (Ks. osa 1.)

- Pohdi presidentti Bensonin opetuksia siitä, mitä eroa on palkatulla ja todellisella paimenella (ks. osa 2). Kuinka me voimme olla parempia paimenia?
- Presidentti Benson muistutti meitä siitä, että ihmiset tarvitsevat todellisen ja rakastavan paimenen aitoa, sydämellistä huolenpitoa (ks. osa 3). Kuinka me voimme oppia tuntemaan sydämellistä huolenpitoa muista? Kun pohdit tätä kysymystä, mieti palvelemissasi kotiopettajana tai kotikäyntiopettajana.
- Mitähän edelleen palveleminen tarkoittaa? (Ks. 3. Nefi 18:32.) Pohdi niitä viittä periaatetta, jotka presidentti Benson esitti auttaakseen meitä palvelemaan niitä, joilla on tarve tulla jälleen aktiivisiksi kirkossa (ks. osa 4). Millä tavoin kukin näistä periaatteista voi auttaa jotakuta vastaanottamaan evankeliumin siunaukset?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 9:10–12; Luuk. 15; 22:32; 1. Piet. 5:2–4; Moroni 6:4; OL 18:10–16; 84:106

Tutkimisen avuksi

”Lukeminen, tutkiminen ja pohtiminen eivät ole sama asia. Me luemme sanoja ja saamme kenties ajatuksia. Me tutkimme ja kenties löydämme pyhistä kirjoituksista kaavoja ja yhteyksiä. Mutta kun me pohdimme, me kutsumme Hengen antamaan ilmoitusta. Pohtiminen on minulle sitä ajattelemista ja rukoilemista, mitä teen luettuani ja tutkittuani pyhien kirjoitusten kohtia huolella.” (Henry B. Eyring, ”Palvelkaa Hengen voimalla”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 60.)

Viihteet

- | | |
|---|--|
| <ol style="list-style-type: none"> 1. ”Feed My Sheep”, <i>Ensign</i>, syyskuu 1987, s. 4–5. 2. ”Feed My Sheep”, s. 3. 3. Ks. ”Neuvoja pyhille”, <i>Valkeus</i>, lokakuu 1984, s. 14. | <ol style="list-style-type: none"> 4. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i>, 1988, s. 234. 5. ”Feed My Sheep”, s. 3. 6. ”Feed My Sheep”, s. 3–4. 7. ”Feed My Sheep”, s. 4. 8. ”Feed My Sheep”, s. 4–5. |
|---|--|



Ajallisen ja hengellisen huoltotyön periaatteet

”Kaikki, mikä koskee ihmiskunnan taloudellista, sosiaalista ja hengellistä hyvinvointia, on ja tulee aina olemaan tärkeää Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Vuonna 1936, jolloin ihmiset kaikkialla maailmassa kamppailivat suuren lamakauden tuomissa taloudellisissa haasteissa, ensimmäinen presidenttikunta esitteli uuden huoltotyöohjelman. Tätä ohjelmaa, jota kutsuttiin kirkon turvaohjelmaksi, ei laadittu almujen antamiseksi hädänalaisille vaan ”auttamaan ihmisiä auttamaan itseään”¹. Kun ensimmäinen presidenttikunta ja muut kirkon johtohenkilöt laativat tämän ohjelman, he opettivat ahkeran työnteon, omavaraisuuden ja palvelemisen peruseriaatteita. He kannustivat kirkon jäseniä maksamaan kymmenykset ja paastouhrit, tuottamaan ja varastoimaan elintarvikkeita, välttämään tarpeetonta velkaa sekä säästämään rahaa tuleviin tarpeisiin.

Tuohon aikaan presidentti Ezra Taft Benson palveli neuvonantajana erään vaarnan johtokunnassa Idahon Boisessa. Hän toimi myös Idahon osavaltiossa ekonomistina, markkinointiasiantuntijana ja tilanhoidon asiantuntijana. Hän otti vaarnanjohtajaltaan vastaan tehtävän osallistua kokoukseen, jossa kirkon turvaohjelma esiteltäisiin. Hän muisteli myöhemmin: ”Otin kaikesta sielustani vastaan kaiken, mitä kuulin sinä päivänä. Palasin Boisen vaarnaan ja ilmaisin veljilleni, että tämä julkistettu ohjelma on taloudellisesti, sosiaalisesti ja hengellisesti järkevä, ja ilmaisin luottavani siihen, että kirkon jäsenet ottaisivat sen varauksettomasti vastaan ohjelmanä, joka oli paitsi järkevä myös tarpeellinen.”²



Vanhin Ezra Taft Benson, oikealla, lähetysohjaaja Max Zimmerin kanssa, joka toimi Sveitsin lähetysohjaajan vt. johtajana, tarkastamassa huoltotyötarvikkeita Genevessä Sveitsissä vuonna 1946

Kaksi kuukautta sen jälkeen kun presidentti Benson oli esitellyt ohjelman vaarnalleen, ”oli käynnissä lukuisia huoltotyöhankkeita: yksi seurakunta oli perustanut monen hehtaarin suuruisen puutarhan, toisessa oli kylvetty kuusi hehtaaria sokerijuurikkaita ja erään seurakunnan Apuyhdistys purkitti ruokaa ja valmisti tilkkutäkkejä ja vaatteita. [Yksi seurakunta] jopa rakensi pienen purkittamon.”³

Presidentti Benson näki huoltotyöohjelman laajalle levinneen vaikutuksen kymmenen vuotta myöhemmin. Ollessaan kahden-toista apostolin koorumin jäsen hän sai tehtäväkseen johtaa kirkkoa Euroopassa heti toisen maailmansodan jälkeen. Noissa sodan runtelemisissa maissa hän johti kirkon hanketta sellaisten tavaroiden toimittamiseksi, jotka auttaisivat ihmisiä tulemaan jälleen omavaraisiksi. Hän kertoi kokemuksestaan, kun kirkon ensimmäinen huoltotyötarvikelähetys saapui Berliiniin Saksaan:

”Otin mukaani lähetyskentän vt. johtajan Richard Ranglackin. Kävelimme vanhaan pommitettuun varastorakennukseen, jossa aseistettujen vartijoiden silmälläpidon alaisena säilytettiin kallisarvoisia huoltotyötavaroitamme. Varaston toisessa päässä näimme miltei kattoon saakka ulottuvat laatikkopinot.

’Onko noissa kaikissa laatikoissa ruokaa?’ Richard kysyi. ’Yritätkö sanoa minulle, että nuo laatikot ovat täynnä ruokaa?’

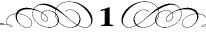
’Kyllä, veljeni’, vastasin, ’ruokaa ja vaatteita ja vuodevaatteita – ja toivottavasti hieman lääkintätarvikkeita.’

Richard ja minä otimme alas yhden laatikoista. Avasimme sen. Se oli täynnä ruoista arkisinta – kuivattuja papuja. Kun tuo hyvä mies näki pavut, hän pani kätensä laatikkoon ja juoksutti papuja sormiensa läpi, ja sitten hän murtui ja itki kiitollisuudesta kuin lapsi.

Avasimme toisen laatikon, ja se oli täynnä rouhittua vehnää, ei sen enempää eikä vähempää kuin juuri sellaista, millaiseksi Herra oli tehnyt sen ja millaista Hän oli tarkoittanut sen olevan. Richard pisti hyppysellisen vehnää suuhunsa. Hetken kuluttua hän katsoi minua kyynelsilmin – ja minunkin silmäni olivat kosteat – ja sanoi pudistellen hitaasti päätään: ’Veli Benson, on vaikeata uskoa, että ihmiset, jotka eivät koskaan ole nähneet meitä, tekisivät näin paljon hyväksemme.’

Sellainen on Herran järjestelmä! Vapaaehtoisia lahjoituksia, joihin on innostanut veljellinen rakkaus ja uhrimieli ja toisten auttaminen auttamaan itseään. Sellainen takaa arvokkuuden ja itsekunnioituksen.”⁴

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Herra on innokas ja halukas siunaamaan kansaansa ajallisesti ja hengellisesti.

Veljeni ja sisareni, käsitellessään ajallisia asioita Herra on tosiaan sanonut:

”Kaikki on minulle hengellistä, enkä minä ole milloinkaan antanut teille ajallista lakia” [OL 29:34].

Tavoite on tietenkin hengellinen. Me elämme kuitenkin aineellisessa, fyysisessä, ajallisessa maailmassa. – –

Ihminen on kaksitahoinen olento, ajallinen ja hengellinen, ja varhaisissa ilmoituksissa tälle kansalle Herra tarttui monta kertaa tilaisuuteen antaa ajallisia asioita koskevan ohjeen ja käskyn. Hän ohjasi pyhiä ja kirkon johtohenkilöitä maan ja muun omaisuuden hankkimisessa, temppelien rakentamisessa, jopa kirjapainon ja kaupan perustamisessa sekä majatalon rakentamisessa ”väsyneelle matkailijalle” [ks. OL 124:22–23]. Viisauden sanana tunnetussa suuressa ilmoituksessa Hän paitsi teki selväksi, mikä on ihmiselle hyväksi ja mikä ei, myös esitti pääpiirteissään suunnitelman karjan ruokkimiseksi, mitä ihmisen tieteelliset tutkimukset yli sadan vuoden ajalta ovat vähitellen puoltaneet [ks. OL 89]. Kaikki se, mikä vaikuttaa ihmisen hyvinvointiin, on aina ollut ja tulee aina olemaan tärkeää kirkolle. Kansaamme on aina neuvottu ajallisissa asioissa. – –

On tärkeää, että ajattelemme selkeästi, veljeni ja sisareni. Pitäkäämme aina mielessä, että kaikki aineelliset asiat ovat vain suurempaa tarkoitusta varten, joka on hengellinen, vaikka Herra on innokas ja halukas siunaamaan kansaansa ajallisestikin. Hän on osoittanut sen monissa ilmoituksissa. Hän on tuonut esiin yhä uudelleen, että meidän tulee rukoilla viljasatomme puolesta, karjamme puolesta, perhekuntamme ja kotimme puolesta sekä pyytää

Herran siunauksia aineellisille toimillemme. Ja Hän on luvannut, että Hän on paikalla ja valmis ja halukas siunaamaan meitä. – –

Herra ei tee meidän puolestamme sitä, minkä me voimme ja mikä meidän pitäisi tehdä itse. Mutta Herran tarkoitus on huolehtia pyhistään. Kaikki, mikä koskee ihmiskunnan taloudellista, sosiaalista ja hengellistä hyvinvointia, on ja tulee aina olemaan tärkeää Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle.⁵

Hoitaessamme mitä tahansa huoltotyöohjelman aluetta meidän on pidettävä mielessämme tärkein tarkoitus, minkä vuoksi se laadittiin. Sen määrittely tarkoitus on ”mahdollisuuksien mukaisesti panna alulle järjestelmä, jolla laiskuuden kirous hävitettäisiin, avustusten tuottama paha poistettaisiin ja riippumattomuus, ahkeruus, säästäväisyys ja itsekunnioitus saatettaisiin jälleen voimaan kirkon jäsenten keskuudessa. Kirkon pyrkimyksenä on auttaa ihmisiä auttamaan itseään. Työ on jälleen saatettava kunniaansa kirkkomme jäsenten elämää hallitsevana periaatteena.”⁶

Kirkon huoltotyöohjelman vahvuus on siinä, että jokainen perhe noudattaa kirkon johtohenkilöiden innoitettua ohjetta olla omavarainen valmistautumalla riittävästi. Jumala haluaa pyhiensä valmistautuvan niin, että ”kirkko [kuten Herra on sanonut] voi pysyä riippumattomana kaikista muista luoduista selestisen maailman alapuolella” (OL 78:14).⁷

Pyhien kirjoitusten vertaus viidestä viisaasta ja viidestä tyhmästä morsiusneidosta [ks. Matt. 25:1–13] on muistutus siitä, että ihminen voi odottaa liian kauan ennen kuin yrittää saattaa hengelliset ja ajalliset asiansa järjestykseen. Olemmeko me valmistautuneet?⁸

2

Me hankimme elämän perusedellytykset ja kehityimme jumalisissa ominaisuuksissa, kun teemme työtä tarmokkaasti, määrätietoisesti ja epätietoisesti.

Kun isä Aadam karkotettiin Eedenin puutarhasta, yksi ensimmäisiä hänelle ilmoitettuja periaatteita oli tämä: ”Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen” (1. Moos. 3:19). Kaikki se aineellinen, mitä elämässä hankimme, syntyy työmme tuloksena ja Jumalan sallimuksesta. Vain työnteko tuottaa elämisen perusedellytykset.⁹

Jumala on käskenyt ihmistä elämään oman otsansa, ei jonkun toisen otsan, hiestä.¹⁰

Meidän evankeliumimme on työn evankeliumi – tarkoituksenmukaisen, epäitsekään ja Kristuksen todellisen rakkauden hengessä tehdyn työn evankeliumi. Vain siten me voimme kasvaa jumalissa ominaisuuksissa. Vain siten meistä voi tulla kelvollisia väli-neitä Herran käsissä muiden siunaamiseksi sillä voimalla, joka voi johtaa ihmisten elämän kohentumiseen.

Meidän tulee olla nöyrän kiitollisia tästä haasteesta, tästä perinöstä, tästä tilaisuudesta palvella ja sen runsaista palkinnoista. Kuinka onnekkaita ovatkaan ne, jotka voivat noudattaa Herran suunnitelmaa saadakseen tätä voimaa ja jotka käyttävät sitä muiden siunaukseksi. Niin Kristus teki. Niin meilläkin on etuoikeus tehdä.¹¹

Huoltotyöapua saavien tulee tehdä työtä kykyjensä mukaan ansaitakseen hyödykkeitä tai paastouhriapua. Kun ihmisille ei tarjota mielekkäitä työtehtäviä, kun heitä ei rohkaista tekemään työtä, kirkkoon voi kehittyä rappeuttava almujärjestelmä, ja se heikentäisi sitä tarkoitusta, jota varten huoltotyöohjelma laadittiin. Taivaassa on laki, jota me emme ole täysin oppineet täällä maan päällä, ettei ihmisiä voi auttaa pysyvästi, jos heidän puolestaan tehdään se, mitä he voivat tehdä ja mitä heidän pitäisi tehdä itse.¹²

Meidän tulee pyytää Herran siunauksia kaikille tekemisillemme eikä meidän pidä koskaan tehdä mitään, mille emme voi pyytää Hänen siunauksiaan. Meidän ei pidä odottaa, että Herra tekee puolestamme sen, mitä me voimme tehdä itse. Minä uskon uskoon ja tekoihin ja siihen, että Herra siunaa enemmän ihmistä, joka tekee työtä saadakseen sen, mitä hän rukoilee, kuin ihmistä, joka vain rukoilee.¹³

Tarmokas, määrätietoinen työnteko johtaa hyvään terveyteen, kiitettäviin saavutuksiin, puhtaaseen omaantuntoon ja virkistävään uneen. Työ on aina ollut siunaus ihmiselle. Olkoon teillä terve kunnioitus työtä kohtaan, tehtiinpä se mielellä, sydämellä tai käsillä. Nauttikaa aina rehellisen uurastuksen tuomasta tyydytyksestä. – – Ette voi milloinkaan toivoa tai uneksia itseänne taivaaseen. Teidän on maksettava uurastuksen, uhrauksen ja vanhurskaan elämän hinta.¹⁴



Kaikki perheenjäsenet voivat osallistua hankkeeseen elintarvikkeiden tuottamiseksi.

3

Kun tuotamme ja varastoimme elintarvikkeita, me saamme siitä välitöntä hyötyä ja valmistaudumme tuleviin tarpeisiin.

Oletteko koskaan pysähtyneet ajattelemaan, mitä paikkakunnallemme ja maallemme tapahtuisi, jos kuljetusyhteydet katkeaisivat tai jos joutuisimme sotaan tai kokisimme lamakauden? Mistä te ja naapurinne hankkisitte elintarvikkeita? Kuinka pitkään lähikauppanne tai ostoskeskuksenne pystyisivät tyydyttämään paikkakuntanne tarpeet?

Pian toisen maailmansodan jälkeen ensimmäinen presidenttikunta kutsui ja lähetti minut Eurooppaan järjestämään uudelleen lähetyskenttämme ja aloittamaan ohjelman elintarvikkeiden ja vaatteiden jakamiseksi pyhille. Elävinä ovat muistoissani ihmiset, jotka joka aamu nousivat junaan mukanaan kaikenlaisia pikkuesineitä ja matkustivat maaseudulle vaihtaakseen omaisuuttaan elintarvikkeisiin. Illalla asemat olivat täynnä ihmisiä, joilla oli sylin täydeltä vihanneksia ja hedelmiä sekä sekalainen joukko vinkuvia sikoja ja kaakattavia kanoja. Koskaan ei ole kuultu sellaista hälinää. Nämä

ihmiset olivat tietenkin valmiit vaihtamaan miltei mitä tahansa siihen hyödykkeeseen, joka ylläpitää elämää – ruokaan.

Lähes unohtunut tapa saavuttaa taloudellista omavaraisuutta on elintarvikkeiden tuottaminen kotona. Me olemme liiaksi tottuneet menemään kauppaan ja ostamaan sen, mitä tarvitsemme. Kun itse tuotamme jonkin verran tarvitsemastamme ravinnosta, me vähennämme suuresti inflaation vaikutusta varoihimme. Vielä tärkeämpää on, että opimme tuottamaan omat elintarvikkeemme ja saamme kaikki perheenjäsenet mukaan hyödylliseen hankkeeseen. – –

Saanan ehdottaa, että tekisitte niin kuin muutkin ovat tehneet. Liittykää yhteen ja pyytäkää lupa saada käyttää jotakin tyhjää tonttia kasvimaana tai vuokratkaa maapala ja perustakaa puutarha. Jotkin vanhinten koorumit ovat tehneet niin koorumina, ja kaikki hankkeessa mukana olleet ovat saaneet korjata vihannes- ja hedelmä-satoa ja kokeneet yhteistyön ja perheen osallistumisen suomat siunaukset. Monet perheet ovat kääntäneet nurmikkoa kasvimaaksi.

Me kehotamme teitä olemaan entistä omavaraampia niin että – kuten Herra on julistanut – ”huolimatta ahdingosta, joka laskeutuu teidän päällenne, kirkko voi pysyä riippumattomana kaikista muista luoduista selestisen maailman alapuolella” (OL 78:14). Herra haluaa meidän olevan riippumattomia ja omavaraisia, koska nämä tulevat olemaan ahdingon aikoja. Hän on varoittanut meitä yhä uudelleen tästä mahdollisuudesta.

Elintarviketuotanto liittyy vain yhtenä osana jatkuvaan kehokseen varastoida – – ruokavarasto olosuhteissa, joissa se on lain sallima. Kirkko ei ole määrännyt, millaisia elintarvikkeita pitäisi varastoida. Sen ratkaiseminen on jätetty yksittäisten jäsenten tehtäväksi. – –

Elintarvikkeiden tuotantoa ja varastointia koskeva ilmoitus saattaa olla meidän ajalliselle hyvinvoinnillemme nykyaikana yhtä tärkeä kuin oli arkkiin nouseminen Nooan ajan ihmisille. – –

Suunnitelkaa ruokavarastonne kartuttamista aivan kuten suunnittele te säästöjenne kartuttamista. Säästäkää jokaisesta palkastanne hieman varastoa varten. Purkittakaa tai pullottakaa puutarhanne hedelmiä ja vihanneksia. Opetelkaa säilömään ruokaa kuivaamalla ja mahdollisesti pakastamalla. Ottakaa varastoiminen huomioon

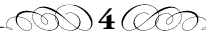
talousarviossanne. Varastoikaa siemeniä ja hankkikaa riittävästi työvälineitä voidaksenne toimia. Jos säästätte suunnitellen toisen auton tai television hankkimista tai jonkin muun pelkästään mukavuutta tai huvia lisäävän esineen ostamista, teidän on ehkä asetettava asiat uuteen tärkeysjärjestykseen. Me kehotamme teitä vakavasti tekemään sen rukoillen ja *tekemään sen nyt*. – –

Liian usein me paistattelemme mukavasti omahyväisyydessämme järkeillen, että sodan tuhot, taloudellinen katastrofi, nälänhätä ja maanjäristys eivät voi tapahtua täällä. Ne, jotka näin uskovat, eivät joko tunne Herran ilmoituksia tai eivät usko niihin. Ne, jotka itse-riittoisesti luulevat, ettei näitä onnettomuuksia tapahdu, että pyhien vanhurskauden ansiosta ne jotenkin kumotaan, joutuvat pettymään ja katumaan katkerasti sitä päivää, jolloin he hautoivat mielessään sellaista harhakuvitelmaa.

Herra on varoittanut meitä yhä uudelleen suuren ahdingon ajasta ja antanut meille neuvoja palvelijoidensa välityksellä siitä, kuinka me voimme valmistautua näihin vaikeisiin aikoihin. Olemmeko me ottaneet vaarin Hänen neuvoistaan? – –

Veljeni ja sisareni, noudattakaa uskollisesti näitä neuvoja, niin olette siunattuja – kaikkein siunatuin kansa koko maan päällä. Te olette hyviä ihmisiä. Minä tiedän sen. Mutta meidän kaikkien tulee olla parempia kuin olemme. Pyrkikäämme siihen, että pystyisimme kotituotannon ja -varastoinnin avulla ruokkimaan sekä itsemme että myös muita.

Jumala siunatkoon meitä, että olisimme valmistautuneet edesämme olevia aikoja varten, sillä ne saattavat olla tähänastisista vaikeimmat.¹⁵



Me saamme sydämeemme rauhaa ja tyytyväisyyttä, kun säästämme osan ansioistamme ja vältämme tarpeetonta velkaa.

Kehottaisin teitä kunnioittavasti elämään työn, säästäväisyyden ja omavaraisuuden perusperiaatteiden mukaan ja opettamaan lapsianne esimerkillänne. – – Eläkää omien tulojenne mukaisesti. Pankaa säännöllisesti osa noista ansioista säästöön. Välttäkää tarpeetonta velkaa. Olkaa viisaita älkääkä yrittäkö kartuttaa omaisuuttanne



Eläminen yli varojen voi tuoda valtavasti murhetta.

liian nopeasti. Opetelkaa käyttämään hyvin sitä, mitä teillä on, ennen kuin mietitte lisää haalimista.¹⁶

Jotkut ovat valitettavasti elätelleet mielessään toiveita siitä, että kun me koemme vaikeita aikoja, kun olemme harkitsemattomasti ja tuhlaavaisesti käyttäneet voimavarojamme ja eläneet yli varojemme, me voimme odottaa kirkon tai yhteiskunnan auttavan meitä selviytymään vaikeuksistamme. On jäseniä, jotka ovat unohtaneet kirkon huoltotyösuunnitelman peruseriaatteen, jonka mukaan yksikään tosi myöhempien aikojen pyhä ei siirrä taakkaa omasta elatuksestaan muille, jos hän on itse työkykyinen. – –

Meidän on utterammin kuin milloinkaan aikaisemmin opittava ja sovellettava käytäntöön taloudellisen omavaraisuuden periaatteita. Me emme tiedä, milloin sairaudesta tai työttömyydestä johtuva kriisitilanne vaikuttaa omiin oloihimme. Me tiedämme, että Herra on säättänyt maailmanlaajuisia onnettomuuksia tulevaisuuteen ja on varoittanut meitä ja kehottanut meitä valmistautumaan. Tästä syystä johtavat veljet ovat toistuvasti tähdentäneet ”takaisin perusasioihin” -ohjelmaa, mitä tulee ajalliseen ja hengelliseen hyvinvointiin.¹⁷

Herra haluaa pyhiensä olevan vapaita ja riippumattomia edessä olevina tiukkoina aikoina. Mutta yksikään ihminen, joka on taloudellisessa orjuudessa, ei ole todella vapaa.¹⁸

Kuninkaiden kirjassa kerrotaan naisesta, joka tuli itkien profeetta Elisän luo. Hänen aviomiehensä oli kuollut, ja hänellä oli velka, jota hän ei pystynyt maksamaan. Velkoja oli tulossa hakemaan hänen kahta poikaansa myydäkseen heidät orjiksi.

Ihmeen tekemällä Elisa järjesti naiselle suuren määrän öljyä. Sitten Elisa sanoi naiselle: ”Myy nyt öljy ja maksa velkasi. Sinä ja poikasi voitte vielä elää sillä, mitä jää jäljelle.” (Ks. 2. Kun. 4:1–7.)

”Maksa velkasi, niin voitte elää.” Kuinka hyödyllisiä nuo sanat ovatkaan aina olleet! Se on viisas neuvo meille tänäkin päivänä! –

Monet ihmiset uskovat, ettei vakavaa taantumaa tule enää koskaan. Koska he tuntevat olonsa turvalliseksi olettaessaan, että heillä on jatkuvasti työpaikka ja että he saavat säännöllistä palkkaa ja tuloja, he sitovat tulevat ansionsa ajattelematta lainkaan, mitä tekisivät, jos he menettäisivät työnsä tai jos heidän tulonsa loppuisivat jostakin muusta syystä. Mutta parhaat auktoriteetit ovat sanoneet toistuvasti, ettemme ole vielä riittävän älykkäitä hallitsemaan talouttamme ilman että taloustilanne koskaan huonontuisi. Ennemmin tai myöhemmin tilanteet muuttuvat.

Toinen syy velan lisääntymiseen on vieläkin syvemmällä ja huolestuttaa vieläkin enemmän. Se on materialismin lisääntyminen verrattuna hengellisiin arvoihin sitoutumiseen. On monia perheitä, jotka paremmalta näyttääkseen sitoutuvat hankkimaan kalliilta alueelta suuremman ja kalliimman talon kuin tarvitsevat. – Elintason nousun myötä tuo kiusaus lisääntyy jokaisen uuden laitteen myötä, joita markkinoille ilmaantuu. Nykyisen mainonnan taitavat, huolella suunnitellut menetelmät on tähdätty kuluttajan vastustuskyvyn heikoimpiin kohtiin. Se on johtanut valitettavasti kasvavaan tunteeseen, että aineelliset asiat pitäisi saada nyt, ilman odottamista, ilman säästämistä, ilman kieltäymystä.

Mikä vielä pahempaa, suurella osalla perheistä, joilla on henkilökohtaista velkaa, ei ole minkäänlaista rahoitusomaisuutta [säästöjä], johon turvautua. Millaisia vaikeuksia heillä onkaan edessään, jos heidän tulonsa äkkiä lakkaisivat tai vähenisivät tuntuvasti! Me kaikki

tuntemme perheitä, jotka ovat ottaneet velkaa enemmän kuin voivat maksaa. Sellaisissa tilanteissa koetaan valtavasti murhetta.¹⁹

Tarkoitukseni ei ole sanoa, että kaikki velka on pahasta. Ei tietenkään. Järkevä liikevelka on yksi kasvun osatekijöistä. Järkevä asunovelka on todellinen apu perheelle, jonka täytyy ottaa lainaa kodin hankkimiseen.²⁰

Pidemmän päälle on helpompaa elää tulojemme mukaan ja vastustaa kiusausta lainata tulevista varoista, paitsi välttämättömissä tilanteissa – ei koskaan ylellisyyksiä varten. Ei ole oikein itseämme eikä yhteisöämme kohtaan olla niin ajattelemattomia rahankäytösämme, että sinä päivänä kun tulomme loppuvat, meidän täytyy kääntyä avustusjärjestöjen tai kirkon puoleen saadaksemme taloudellista apua.

Kehotan teitä vakavasti olemaan sitomatta itseänne osamaksuihin, jotka ovat usein tavattoman korkeita. Säästäkää nyt ja ostakaa myöhemmin, niin olette paljon paremmassa asemassa. Säästätte itseltänne korkean koron ja muut maksut, ja säästämänne raha saattaa tarjota teille tilaisuuden ostaa myöhemmin huomattavalla käteisalennuksella.

– – Vastustakaa kiusausta hankkia suin päin koti, joka on paljon suurellisempi tai tilavampi kuin todella tarvitsette.

Kuinka paljon paremmassa asemassa olettekaan, etenkin nuoret perheet, jotka ovat vasta aloittamassa elämäänsä, jos hankitte ensin pienen talon, jonka voitte odottaa maksavanne suhteellisen lyhyessä ajassa. – –

Älkää jättäkö itseänne älkääkö perhettänne suojattomina kohtaamaan taloudellisia myrskyjä. Luopukaa ylellisyyksistä ainakin joskin aikaa säästöjen kokoamiseksi. Kuinka viisasta onkaan varautua lastenne tulevan opiskelun ja oman vanhuutenne varalle. – –

Veljet ja sisaret, me saamme sydämeemme rauhaa ja tyytyväisyyttä, kun elämme varojemme mukaan. Jumala suokoon meille viisautta ja uskoa ottaa vaarin pappeusjohtajien innoitetuista neuvoista päästä veloistamme, elää varojemme mukaan ja maksaa menomme – lyhyesti: ”maksakasi, niin voitte elää”.²¹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Osassa 1 presidentti Benson hahmottelee kirkon huoltotyöohjelman peruseriaatteet. Millä tavoin nämä periaatteet vaikuttavat ajalliseen hyvinvointiimme? Millä tavoin ne vaikuttavat hengelliseen hyvinvointiimme?
- Mitä hyötyä on tarmokkaasta, määrätietoisesta työnteosta? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 2.) Mistä asioista sinä nautit työnteossa? Mitä voimme tehdä auttaaksemme lapsia ja nuoria oppimaan nauttimaan työnteosta?
- Mitä siunauksia koituu siitä, että noudatamme presidentti Bensonin osassa 3 antamia neuvoja? Mieti, mitä aiot tehdä nykyisessä tilanteessasi noudattaaksesi näitä neuvoja.
- Mistähän syystä viisas rahankäyttö johtaa rauhaan ja tyytyväisyyteen? Mitä me sen sijaan voimme joutua kokemaan, kun emme elä omien ansiotulojemme mukaan? (Ks. osa 4.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

MK Jaak. 2:17–19; Alma 34:19–29; OL 19:35; 42:42; 75:28–29; 104:78; Moos. 5:1

Opetusvihje

”Auttaaksesi oppijoita olemaan valmiita vastaamaan kysymyksiin voit ennen jonkin kohdan lukemista ja jotakin esitystä kertoa, että pyydät heitä sen jälkeen vastaamaan kysymyksiin – –. Voit sanoa esimerkiksi: ”Kuunnelkaa, kun luen tämän kohdan, niin että voitte kertoa, mikä siinä eniten kiinnostaa teitä.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 69.)

Viitteet

1. Heber J. Grant, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1936, s. 3.
2. ”Church Welfare – Economically Socially Spiritually Sound”, huoltotyöohjelman maatalouskokous, 7. lokakuuta 1972, s. 5.
3. Sheri Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 119.
4. Ks. ”Tarpeiden tyydyttäminen Herran varastohuonejärjestelmän avulla”, *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 94.
5. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1945, s. 160, 163–164.
6. Ks. ”Tarpeiden tyydyttäminen Herran varastohuonejärjestelmän avulla”, s. 93; Heber J. Grantin sanat julkaisusta *Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. XXV.
7. ”Prepare Ye”, *Ensign*, tammikuu 1974, s. 81.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 61.

9. Ks. "Valmistautukaa ahdistuksen aikoja varten", *Valkeus*, huhtikuu 1981, s. 64.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 481.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 484.
12. Ks. "Tarpeiden tyydyttäminen Herran varastohuonejärjestelmän avulla", s. 93.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 485.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 481.
15. Ks. "Valmistautukaa ahdistuksen aikoja varten", s. 65–69.
16. "The Ten Commandments: America at the Crossroads", *New Era*, heinäkuu 1978, s. 39.
17. Ks. "Valmistautukaa ahdistuksen aikoja varten", s. 64; lainaten julkaisua *Welfare Plan Handbook*, 1952, s. 2, siten kuin Marion G. Romney on sitä lainannut artikkelissa "Church Welfare – Some Fundamentals", *Ensign*, tammikuu 1974, s. 91.
18. "Prepare Ye", s. 69.
19. Ks. "Maksakaa velkanne ja eläkää", *Valkeus*, lokakuu 1987, s. 2–3.
20. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1957, s. 54.
21. Ks. "Maksakaa velkanne ja eläkää", s. 3–5.



Evankeliumin vieminen maailmaan

*”Me olemme mieluusti mukana taivaallisen
Isämme kumppaneina suuressa työssä Hänen
lastensa pelastukseksi ja korotukseksi.”*

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Presidentti Ezra Taft Bensonin kohdalla lähetystyö kuului perheen perinteisiin. ”Isälläni oli yksitoista lasta”, hän on selittänyt. ”Me kaikki yksitoista olemme olleet lähetystyössä. Myös vaimoni on ollut lähetystyössä, ja mikä parasta, viimeisen puoli vuotta [hänen lähetystyöstään] hänen leskeksi jäänyt äitinsä palveli hänen kanssaan. Koska olen pojista vanhin, muistan hyvin ne kirjeet, joita oma isäni kirjoitti ollessaan lähetystyössä keskilännessä. Kotiimme tuli lähetystyöhenki, joka ei ole koskaan kaikonnut, ja olen siitä nöyrän kiitollinen.”¹

Presidentti Benson palveli kokoaikaisessa lähetystyössä Brittein saarten lähetyskentällä vuosina 1921–1923, ja lähetystyöhenki eli hänessä kauan noiden kahden ja puolen vuoden jälkeen. Kun hän esimerkiksi oli Yhdysvaltain maatalousministeri vuosina 1953–1961, hän oli tekemisissä monien muihin uskontokuntiin kuuluvien ihmisten kanssa. Yleiskonferenssissa huhtikuussa 1961 hän sanoi pyhille: ”Minulla on noin 9 000 ihmisen nimet, joiden kanssa olen ollut yhteydessä virallisessa asemassani. Toivon voivani antaa heistä nimi-viitteen. Haluaisin, että jokainen heistä kuulisi evankeliumia. Kunpa kaikki Isämme lapset voisivat nauttia siunauksista, jotka koituvat siitä, että ottaa vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja elää sen mukaan.”²

Presidentti Bensonin into lähetystyön tekemiseen jatkui hänen myöhempinä vuosinaan, ja hän halusi kaikkien kirkon



"Annamme auliisti aikaamme ja varojamme, joilla [Herra] saattaa meitä siunata, Hänen valtakuntansa vakiinnuttamiseksi maan päällä."

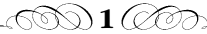
jäsenten omaksuvan saman innon. Hän puhui suoraan nuorille miehille valmistautumisesta kokoaikaiseen lähetystyöpalveluun. ”Valmistautukaa nyt”, hän sanoi. ”Valmistautukaa fyysisesti, henkisesti, sosiaalisesti ja hengellisesti.”³ Hän kehotti vanhempia ohjaamaan poikiaan tässä valmistautumisessa. Hän neuvoi myös nuoria sisaria ja kirkon vanhempia jäseniä harkitsemaan vakavasti palvelemista kokoaikaisessa lähetystyössä. Ja hän kehotti kaikkia kirkon jäseniä kertomaan evankeliumista lähimmäisilleen.

Presidentti Thomas S. Monson kertoi tilanteesta, jolloin presidentti Bensonin rakkaus lähetystyötä kohtaan innoitti erästä tulevaa lähetysaarnajaa: ”Eräänä perjantaina hän ja sisar Benson noudattivat tavanmukaista käytäntöään ja osallistuivat istuntoon Jordan Riverin temppeleissä. Siellä presidentti Bensonin luo tuli nuorukainen, joka tervehti profeettaa ilo sydämessään ja ilmoitti, että hänet oli kutsuttu kokoaikaiseen lähetystyöhön. Presidentti Benson tarttui juuri kutsuttua lähetysaarnajaa kädestä ja hymy huulillaan sanoi: ’Ota minut mukaasi! Ota minut mukaasi!’ Lähetysaarnaja todisti, että tavallaan hän *ottikin* presidentti Bensonin mukaansa lähetystyöhön, sillä tämä tervehdys osoitti presidentti Bensonin kestäväää rakkautta ja hänen omistautumistaan lähetystyölle ja hänen haluaan olla aina Herran palveluksessa.”⁴

Presidentti Bensonin omistautumisessa evankeliumista kertomiseen oli keskeistä rakkaus kaikkia taivaallisen Isän lapsia kohtaan. ”Isämme lapset tarvitsevat evankeliumia. – – Minä tiedän, että Herra rakastaa heitä, ja Hänen nöyränä palvelijanaan minulla on sydämessäni rakkaus tämän maailman miljoonia ihmisiä kohtaan.”⁵ Pohtiessaan Vapahtajan rakkauden voimaa hän todisti: ”Siunauksemme moninkertaistuvat, kun me välitämme Hänen rakkauttaan lähimmäisellemme.”⁶

Osallistuttuaan koko elämänsä ajan lähetystyöhön ja kannustettuaan muita pyhiä tekemään samoin presidentti Benson saattoi vakuuttaa: ”Olen maistanut lähetystyön ilon. Koko maailmassa ei ole muuta työtä, joka voi tuoda ihmiselle suurempaa iloa ja onnea.”⁷

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Maailma janoaa tosi uskontoa, ja meillä on tuo uskonto.

Vaikuttaa siltä, että sen jälkeen kun Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus olivat ilmestyneet kirkkaudessaan Joseph Smithille, ensimmäinen suuri velvollisuus, joka palautetulle kirkolle annettiin, oli evankeliumin vieminen maailmaan – kaikille Isämme lapsille.

Se on todellakin ollut äärimmäisen tärkeä, suuri ja dramaattinen sarja tapahtumia – uhrauksen, ilon, vaikeuksien, rohkeuden ja ennen kaikkea lähimmäisenrakkauden tapahtumia. Missään maan päällä ei ole sen vertaista inhimillistä tapahtumasarjaa. Niin, tämän rakkaudentyön toteuttaminen on vaatinut verta, hikeä ja kyyneliä. Ja miksi me olemme tehneet sitä? Koska taivaan Jumala on käskenyt niin, koska Hän rakastaa lapsiaan, ja on Hänen tahtonsa, että kaikki miljoonat maan päällä saavat tilaisuuden kuulla ja omasta vapaasta tahdostaan ottaa vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin loistavat, pelastavat ja korottavat periaatteet ja elää niiden mukaan.⁸

Vakaumukseni on, että maailma tarvitsee enemmän kuin mitään muuta Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, ja maailman ihmiset haluavat sitä, mitä evankeliumi antaa, mutta he eivät oivalla sitä. He kaipaavat evankeliumin tuomaa ankkuria, joka antaa heille vastaukset heitä kohtaaviin ongelmiin ja joka tuo heille turvallisuuden tunteen ja sisäisen rauhan tunteen. Veljeni ja sisareni, evankeliumi on ainoa vastaus maailman ongelmiin.⁹

Vain evankeliumi pelastaa maailman sen itse aiheuttamalta tuholta. Vain evankeliumi yhdistää kaikkiin etnisiin ryhmiin ja kansoihin kuuluvat ihmiset rauhaan. Vain evankeliumi tuo iloa, onnea ja pelastuksen ihmiskunnalle.¹⁰

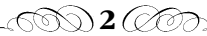
Maailma janoaa tosi uskontoa, ja meillä on tuo uskonto.¹¹

Tämä on se loistava sanoma, jonka haluamme jakaa maailman kanssa: että Jumalan valtakunta on palautettu Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta. Se on suurin sanoma sitten Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen.¹²

Me otamme nöyrästi ja kiittolisina vastaan tämän tärkeän vastuun, joka kirkolle on annettu. Me olemme mieluusti mukana taivaallisen

Isämme kumppaneina suuressa työssä Hänen lastensa pelastukseksi ja korotukseksi. Annamme auliisti aikaamme ja varojamme, joilla Hän saattaa meitä siunata, Hänen valtakuntansa vakiinnuttamiseksi maan päällä. Me tiedämme, että se on ensimmäinen velvollisuutemme ja suuri tilaisuutemme. Tämä henki on ollut luonteenomaista Jeesuksen Kristuksen kirkon lähetystyölle kaikkina aikoina. Se on ollut huomattavana merkinä meidän aikamme, aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden, alkamisesta. Missä ikinä löytyykin uskolisia myöhempien aikojen pyhiä, siellä on myös tämä epäitsekkään uhrautumisen henki koko maailman suurimman asian hyväksi.¹³

Meillä on suuri tehtävä. Meidän täytyy olla valmiita, sekä nuorten että vanhojen. Meidän täytyy olla kohottavana vaikutuksena kansakuntien keskuudessa, uskollisia vanhurskauden periaatteille.¹⁴



Me kaikki voimme olla lähetysaarnajia, olipa tilanteemme tai asemamme elämässä mikä tahansa.

Herran kirkon jäsenenä meidän on suhtauduttava vakavasti lähetystyöhön. Jos ahkeroitte niin kuin teidän pitäisi, jos rakastatte tätä työtä, olette mukana pelastamassa ihmislasten sieluja.¹⁵

Lähetystyötä ei pidä nähdä pelkästään pappeusvelvollisuutena, vaan meidän jokaisen tulee lisäksi odottaa tätä kokemusta suurella ilolla ja suurin toivein. Evankeliumista kertomisen todellinen päämäärä on tuoda sieluja Kristuksen luokse, opettaa ja kastaa taivaallisen Isämme lapsia niin että voimme iloita heidän kanssaan (ks. OL 18:15) Isämme valtakunnassa.¹⁶

Tämä on meidän suuri yhteinen vastuumme. Emme voi väistää sitä. Älköön kukaan mies tai nainen ajatelko, että hän olisi asuinpaikkansa tai yhteiskunnallisen asemansa tai ammattinsa tai virkansa takia vapautettu tästä vastuusta.¹⁷

Nuoret miehet ja nuoret naiset

Me toivomme, että jokainen nuori mies suunnittelee olevansa Herran sanansaattaja.¹⁸

Kuinka poikiin luodaan halu lähteä lähetystyöhön? Apua päätöksentekoon lähetystyöhön lähtemisestä ei lykätä – -. Auttakaa heitä tekemään tuo päätös 9-, 10- tai 11-vuotiaina! Koti on se taimilava,

jossa nuoret miehet koulitaan. Ja *jokaista* nuorta miestä tulee valmistaa kotonaan palvelemaan.

Aluksi poikaa voidaan valmistaa lähetystyöhön siten, että häntä opetetaan rukoilemaan, hänelle luetaan kertomuksia Mormonin kirjasta ja muista pyhistä kirjoituksista, pidetään perheiltoja ja annetaan hänen [opettaa] osia oppiaiheesta, opetetaan hänelle siveellisen puhtauden periaatteita, avataan säästötili tulevaa lähetystyötä varten, opetetaan hänelle työntekoa ja annetaan hänelle tilaisuuksia palvella muita ihmisiä.¹⁹

Me haluamme lähetyskentille sellaisia nuoria miehiä, jotka voivat olla alusta asti tehokkaita, joilla on sellainen henkilökohtaisesta vanhurskaudesta ja puhtaasta elämästä syntynyt usko, että heidän lähetystyönsä voi olla hienoa ja tuloksekasta.²⁰

Herra haluaa jokaisen nuoren miehen palvelevan kokoaikaisessa lähetystyössä. – Nuori mies ei voi tehdä mitään tärkeämpää. Opiskelu voi odottaa. Apurahoja voi lykätä. Ammatillisia tavoitteita voi siirtää tuonemmaksi. Niin, jopa tempPELLIavioliiton pitäisi odottaa, kunnes nuori mies on palvellut kunniakkaasti Herraa kokoaikaisessa lähetystyössä.

– Nuoret naiset, myös teillä voi olla tilaisuus palvella kokoaikaisessa lähetystyössä. Olen kiitollinen siitä, että oma iankaikkinen kumppanini palveli lähetystyössä Havaijissa ennen kuin meidät vihittiin Suolajärven tempPELLISSÄ, ja olen iloinen siitä, että lastenlasteni joukossa on kolme tytärtä, jotka ovat palvelleet kokoaikaisessa lähetystyössä. Jotkut parhaista lähetyssaarnaajistamme ovat nuoria sisaria.²¹

Vanhemmat lähetyssaarnaajat

Me tarvitsemme lähetystyöhön yhä enemmän vanhempia lähetyssaarnaajia.²²

Monet vanhemmat pariskunnat voisivat palvella lähetystyössä. Niin tehdessään he tulevat huomaamaan, että lähetystyö on ainutlaatuisella tavalla siunaukseksi heidän lapsilleen, lastenlapsilleen ja lastenlastensa lapsille. Se on suurena esimerkkinä heidän jälkeläisilleen.²³



"Herra odottaa meidän olevan lähetyssaarnaajia."

Monet pariskunnat voivat todistaa, että heidän palvelemisensa lähetystyössä on ollut heidän onnellisimpia aikojaan yhdessä, koska he ovat silloin täysin omistautuneet yhdelle asialle – lähetytyölle.²⁴

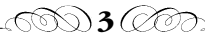
Jäsenlähetyssaarnaajat

Meidän täytyy tähdentää, että me tarvitsemme enemmän jäsenlähetytyötä. Kokemus on osoittanut, että se on hedelmällisintä lähetytyötä. Jäsenlähetytyö on yksi suurista avaimista jäsentemme yksilölliseen kasvuun. Vakaumukseni on, että jäsenlähetytyö kohottaa hengellisyyttä jokaisessa seurakunnassa, jossa sitä tehdään.²⁵

Kuinka kauan on siitä, kun olette kutsuneet naapurin sakramentti-kokoukseen tai vaarnakonferenssiin tai tulemaan kotiinne perheiltään? Kuinka kauan siitä on, kun olette todella keskustelleet evankeliumista? Tällaiset kokemukset ovat suurenmoisia.²⁶

Herra tukee jäseniä heidän lähetystyötehtävässään, jos heillä vain on uskoa yrittää.²⁷

Meidän on aika kohottaa katseemme, saada näkemys tämän suuren työn tärkeydestä. Herra odottaa sitä meiltä. Ei riitä, että on pelkästään jäsen kirkossa ja käy sakramenttikokouksessa, maksaa kymmenykset, tukee huoltotyöohjelmaa. Se kaikki on hyvää – mutta se ei riitä. Herra odottaa meidän olevan lähetysaarnaajia, elävän evankeliumin mukaan – kyllä, täysin, ja auttavan Hänen valtakuntansa rakentamisessa.²⁸



Mormonin kirja on se suuri viiri, jota meidän on käytettävä tehdessämme lähetystyötä.

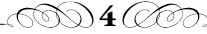
Mormonin kirja on niin kirkon jäseniä kuin kirkkoon kuulumattomiakin varten. Yhdessä Herran Hengen kanssa Mormonin kirja on suurenmoisoin väline, minkä Jumala on antanut meille maailman käännyttämiseksi. Jos aiomme saada sielujen sadon, meidän täytyy käyttää sitä välinettä, jonka Herra on suunnitellut tähän työhön – Mormonin kirjaa.

Ja usein juuri Mormonin kirjan lukeminen saa meidät lähtemään lähetystyöhön. Me tarvitsemme enemmän lähetysaarnaajia. Mutta me tarvitsemme myös paremmin valmistautuneita lähetysaarnaajia, jotka tulevat seurakunnista ja kodeista, joissa tunnetaan Mormonin kirja ja rakastetaan sitä. Me tarvitsemme lähetysaarnaajia, joilla on palava todistus sen jumalallisuudesta ja jotka voivat Hengen avulla kehottaa tutkijoitaan lukemaan ja pohtimaan sen sanoja tietäen täysin varmasti, että Herra ilmoittaa heille siitä totuuden Pyhän Hengen voimalla. Me tarvitsemme lähetysaarnaajia, jotka ovat sanomamme vertaisia.²⁹

Mormonin kirja on se suuri viiri, jota meidän on käytettävä tehdessämme lähetystyötä. Se osoittaa, että Joseph Smith oli profeetta. Se sisältää Kristuksen sanoja, ja sen suuri tehtävä on tuoda ihmisiä Kristuksen luokse. Kaikki muu on toisarvoista. Mormonin kirjan kultainen kysymys on ”Haluatko tietää enemmän Kristuksesta?” Mormonin kirja on suuri lupaavien tutkijoiden löytäjä. Siinä ei ole sellaista, ”mikä on mieluisaa maailmalle”, ja siksi maailmalliset eivät ole kiinnostuneita siitä. Se on suuri seula. (Ks. 1. Nefi 6:5.)

Käännynnäinen, joka Mormonin kirjan avulla rakentaa Kristuksen kalliolle ja pitää kiinni rautakaiteesta, eroaa käännynnäisestä, joka ei sitä tee.³⁰

Emme saa unohtaa, että Herra itse antoi Mormonin kirjan tärkeimmäksi todistajakseen. Mormonin kirja on yhä voimallisin lähetystyövälineemme. Käyttäkäämme sitä.³¹



Menestyäksemme lähetystyössä meidän täytyy saada Henki, oppia nöyryyttä, rakastaa ihmisiä ja ahkeroida.

Lähetysaarnajat kysyvät toisinaan: ”Kuinka voin menestyä? Kuinka tulee tehokkaaksi lähetystyössä?” Tässä on neljä koeteltua keinoa, joiden avulla sekä lähetysaarnajat että jäsenet menestyvät lähetystyössä.

Ensiksi, pyrkikää saamaan Henki.

Meillä on oltava Herran Henki, jos haluamme menestyä. Meille on opetettu, että Henki ei asu epäpyhissä temppeleissä. Siksi yksi ensimmäisistä tärkeimmistä asioista elämässämme on huolehtia siitä, että oma elämämme on järjestyksessä. Herra julisti: ”Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat” (OL 38:42).

Vapahtaja on antanut meille evankeliuminsa opettamista koskevan lakinsa: ”Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa” (OL 42:14).³²

Jos on jokin sanoma, jota olen toistanut veljilleni kahdentoista koorumissa, se on, että Henki ratkaisee. Henki on se, millä on merkitystä. En tiedä, kuinka usein olen sen sanonut, mutta en koskaan väsy sanomaan sitä – Henki on se, millä on eniten merkitystä.³³

Toiseksi, oppikaa nöyryyttä.

Herra on sanonut, ettei kukaan ”voi auttaa tässä työssä, ellei hän ole nöyrä ja täynnä rakkautta” (OL 12:8). Nöyryys ei kuitenkaan tarkoita heikkoutta. Se ei tarkoita arkuutta, eikä se tarkoita pelkoa. Me voimme olla nöyriä ja myös pelottomia. Me voimme olla nöyriä ja myös rohkeita. Nöyryys on sitä, että me tunnustamme riippuvuutemme korkeammasta voimasta, jatkuvan tarpeen Herran tuesta Hänen työssään.³⁴

Emme voi tehdä tätä työtä yksin. Tämä on Hänen työtään. Tämä on Hänen evankeliuminsa. Meidän täytyy saada Hänen apunsa. Pyytäkää sitä, tehkää työtä sen eteen, vuodattakaa sielunne Herralle saadaksenne sitä.³⁵

Kolmanneksi, rakastakaa ihmisiä.

Meidän täytyy oppia rakastamaan ihmisiä. Meidän sydämemme täytyy kääntyä heidän puoleensa puhtaassa evankeliumin rakkauudessa toiveenamme kohottaa heitä, vahvistaa heitä, opastaa heitä korkeampaan, jalompaan elämään, joka vie lopulta korotukseen Jumalan selestisessä valtakunnassa. Me tähdennämme niiden ihmisten jaloja ominaisuuksia, joiden kanssa olemme tekemisissä, ja me rakastamme heitä Jumalan lapsina, joita Herra rakastaa. – –

Meistä ei tule ikinä tehokkaita, ennen kuin opimme myötätuntoa kaikkia Isämme lapsia kohtaan – ennen kuin opimme rakastamaan heitä. Ihmiset tuntevat, milloin heitä rakastetaan. Monet kaipeavat sitä. Kun me olemme myötätuntoisia heitä kohtaan, he vastaavat siihen ja osoittavat hyvää tahtoa meitä kohtaan. Olemme saaneet ystävän.³⁶

Meillä – – on suuri velvollisuus rakastaa lähimmäisiämme. Se on toinen kahdesta suuresta käskystä. Monet lähimmäisistämme eivät ole vielä kirkon jäseniä. Meidän täytyy olla hyviä lähimmäisiä. Meidän täytyy rakastaa kaikkia Isämme lapsia ja olla tekemisissä heidän kanssaan.

Kuinka rukoukseen, että me täytyisimme Jumalan rakkaudella lähimmäistämme kohtaan!³⁷

Neljänneksi, ahkeroikaa.

Jos haluamme säilyttää Hengen, meidän täytyy tehdä *työtä*. Ei ole suurempaa iloa eikä tyydytystä kuin raskaan työpäivän päätteeksi tietää, että olemme tehneet parhaamme.

Yksi lähetystyön suurimmista salaisuuksista on työ. Jos lähetysaarnaaja tekee työtä, hän saa Hengen. Jos hän saa Hengen, hän opettaa Hengen avulla, ja jos hän opettaa Hengen avulla, hän koskettaa ihmisten sydäntä ja hän on onnellinen. Työ, työ, työ – sille ei ole olemassa mitään tyydyttävää korviketta, ei varsinkaan lähetystyössä.³⁸

Tiedän, että Jumala elää. Tämä on Hänen työtään. Hän on puhunut jälleen taivaista sanoman koko maailmalle, ei vain kouralliselle myöhempien aikojen pyhiä vaan kaikille veljillemme ja sisarillemme niin kirkossa kuin kirkon ulkopuolellakin. Antakoon Jumala meille voimaa viedä tuo sanoma maailmaan, elää evankeliumin mukaan, pitää yllä kirkon mittapuita, että olisimme oikeutettuja luvattuihin siunauksiin.³⁹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi maailma tarvitsee evankeliumia enemmän kuin mitään muuta? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 1.) Mitä palautettuja totuuksia uskot maailman janoavan?
- Kun käyt läpi osaa 2, mieti neuvoja, jotka soveltuvat itseesi ja perheeseesi. Millä tavoin jokainen meistä voi tilanteestamme riippumatta kertoa evankeliumista? Kuinka me voimme valmistautua kokoaikaiseen lähetystyöhön? Kuinka me voimme valmistaa muita kokoaikaiseen lähetystyöhön?
- Presidentti Benson sanoi: ”Mormonin kirja on suurenmoisin väline, minkä Jumala on antanut meille maailman käännäyttämiseksi” (osa 3). Milloin olet nähnyt ihmisten kokevan kääntymyksen Mormonin kirjaa tutkimalla? Millä tavoin voisimme tehdä enemmän työtä Mormonin kirjojen jakamiseksi?
- Presidentti Benson esitti neljä koeteltua keinoa menestykseen lähetystyössä (ks. osa 4). Miksihän nämä keinot johtavat menestykseen lähetystyössä? Mitä esimerkkejä olet nähnyt ihmisistä, jotka noudattavat näitä periaatteita?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Mark. 16:15; 1. Tim. 4:12; Alma 17:2–3; 26:1–16; OL 4; 12:7–9; 15:4–6; 88:81; 123:12–17

Tutkimisen avuksi

”Kerro muille, mitä opit. Näin tehdessäsi omat ajatukseti selkiintyvät ja muistat oppimasi paremmin.” (Ks. *Opettaminen, kutsumuksesta suurin*, 2000, s. 17.)

Viitteet

1. "Meidän tehtävämme on kertoa evankeliumista", *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 7.
2. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1961, s. 112–113.
3. "Valmistautukaa lähetystyöhön", *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 37.
4. Ks. "Herra olkoon tiellä kanssasi", *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 81.
5. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 129.
6. Ks. "Elämä on ikuinen", *Valkeus*, huhtikuu 1972, s. 147.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 213.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 128.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1961, s. 113.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 188.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1955, s. 49.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 110.
13. Ks. "Lähetystyö – suuri velvollisuus", *Valkeus*, lokakuu 1972, s. 427.
14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1950, s. 147.
15. "Suuriarvoisinta", *Valkeus*, helmikuu 1990, s. 2.
16. Ks. "Suuriarvoisinta", s. 5.
17. "Meidän tehtävämme on kertoa evankeliumista", s. 7.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 189.
19. Ks. "Meidän tehtävämme on kertoa evankeliumista", s. 5–6.
20. "Sä nuoriso Jumalamme", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 43.
21. "Kirkon nuorille naisille", *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 72.
22. Ks. "Kirkon vanhemmille jäsenille", *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 3.
23. Ks. "Pyhä tehtävä", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 79.
24. Ks. "Meidän tehtävämme on kertoa evankeliumista", s. 7.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 208–209.
26. Ks. "Suuriarvoisinta", s. 2.
27. Ks. "Suuriarvoisinta", s. 2.
28. Ks. "Suuriarvoisinta", s. 2.
29. Ks. "Suuriarvoisinta", s. 4.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 203–204; ks. myös "Mormonin kirja on Jumalan sanaa", *Valkeus*, elokuu 1972, s. 45.
31. Ks. "Suuriarvoisinta", s. 2.
32. *Come unto Christ*, 1983, s. 91–92; ks. myös "Menestyksellisen jäsenlähetystyön avaimet", *Valkeus*, huhtikuu 1991, s. 4.
33. Uusien lähetysjohtajien seminaari, 3. huhtikuuta 1985.
34. Ks. "Menestyksellisen jäsenlähetystyön avaimet", s. 5.
35. "Principles for Performing Miracles in Missionary Work", uusien lähetysjohtajien seminaari, 21. kesäkuuta 1988.
36. Ks. "Menestyksellisen jäsenlähetystyön avaimet", s. 6.
37. Ks. "Meidän tehtävämme on kertoa evankeliumista", s. 7.
38. Ks. "Menestyksellisen jäsenlähetystyön avaimet", s. 6.
39. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1943, s. 21.



Vahvista vaarnasi

”Siionin vaarnat ja piirit ovat vertauskuva niistä Herran tarkoittamista pyhistä paikoista, joihin Hänen pyhiensä on määrää kokoontua viimeisinä aikoina suojaan myrskyltä.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Tammikuun 13. päivänä 1935 Boisen vaarnan jäsenet Idahossa hyväksyivät 35-vuotiaan Ezra Taft Bensonin ensimmäiseksi neuvonantajaksi vaarnansa johtokuntaan. Vaarnanjohtaja Scott S. Brownin alaisuudessa presidentti Benson sai monia tilaisuuksia palvella, johtaa ja opettaa. Hän oli esimerkiksi tärkeässä osassa auttamassa erästä Melkisedekin pappeuden haltijaa tulemaan jälleen aktiiviseksi kirkossa¹, ja hän oli osaltaan johtamassa vaarnan ponnistuksia kirkon huoltotyöohjelman toteutuksessa².

Vuonna 1938 vaarnan jäsenmäärä oli noussut yli 8 000:een, joten ensimmäinen presidenttikunta päätti jakaa vaarnan kolmeksi vaarnaksi. Presidentti Benson sanoi olleensa ”järkyttynyt”, kun hänet 27. marraskuuta 1938 kutsuttiin johtamaan yhtä noista vaarnoista. Hänen vaimonsa Flora kertoi heidän lapsilleen, että oli siunaus, että isä sai ottaa vastaan tämän kutsumuksen.³

Presidentti Bensonin palvelutyö vaarnanjohtajana oli siunaus koko vaarnalle. Hän jatkoi huoltotyön periaatteiden opettamista ja kiinnitti erityistä huomiota nuoriin. Ennen erästä vaarnakonferenssin kokousta hän huomasi, että ryhmä nuoria miehiä yritti livahtaa pois vaarnakeskuksesta. ”He etenivät hitaasti käytävää pitkin kohti takaovea ja pitivät katseensa eteisaulassa varmistaakseen, ettei heidän poistumistaan huomattaisi. Siinä vaiheessa presidentti Benson astui ulos toimistostaan, arvioi tilanteen ja levitti molemmat käsi-vartensa käytävän poikki niin että pojat päätyivät suoraan hänen



Yksi vaarnan tarkoitus on ”yhdistää ja tehdä täydellisiksi jäseniä – ulottamalla heille kirkon ohjelmat, toimitukset ja evankeliumin opetus”.

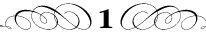
syliinsä. 'Pojat, onpa mukavaa nähdä teidät', hän sanoi. 'Mennään yhdessä konferenssiin.' Hän johdatti heidät etupenkkiin, ja myöhemmin hän kutsui heidät lausumaan todistuksensa."⁴

Palveltuaan vajaan kaksi kuukautta vaarnanjohtajana presidentti Benson koki uuden yllätyksen. Hänelle tarjottiin työtä Maanviljelijäosuuskuntien valtakunnallisen neuvoston pääsihteerinä, mikä edellyttäisi, että hän työskentelisi Washington D.C:ssä. Ensin hän kieltäytyi tarjouksesta, mutta neuvoteltuaan Floran ja ensimmäisen presidenttikunnan kanssa hän päätti ottaa tehtävän vastaan.⁵ Kun hänet vapautettiin vaarnanjohtajan tehtävästä 26. maaliskuuta 1939, hän kirjoitti, että se oli "vaikein koskaan kokemani päivä. – – Puheessani [vaarnan jäsenille] Herra siunasi minua suuresti, mutta minun oli hyvin vaikeata hallita tunteitani. Sen parempia ihmisiä ei ole koko maailmassa, [ja] minä rakastan heitä jokaista."⁶

Bensonit muuttivat Bethesdaan Marylandin osavaltioon, lähelle Washington D.C:tä. Vähän yli vuotta myöhemmin presidentti Rudger Clawson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ja vanhin Albert E. Bowen, hänkin kahdentoista koorumista, olivat käymässä alueella järjestääkseen uuden vaarnan. Presidentti Clawson tapasi Ezra Taft Bensonin ja sanoi: "Veli Benson, Herra haluaa, että sinä olet tämän vaarnan johtaja. Mitä sanottavaa sinulla on siihen?" Jälleen presidentti Benson yllättyi. Hän huomautti: "En tunne näitä ihmisiä. Olen asunut täällä hädin tuskin vuoden."⁷ Mutta hän otti nöyrästi vastaan tehtävän ja johti noin 2 000:tta vaarnan jäsentä maantieteellisesti laajan vaarnan alueella. Flora kommentoi hänen palvelutyötään vaarnanjohtajana: "Hän rakastaa sitä todella. Hänelle ei ole tärkeää titteli vaan tärkeää on ilo siitä, että hän voi auttaa mahdollisimman monia näkemään, että evankeliumi on totta."⁸

Myöhemmin apostolina presidentti Benson vieraili vaarnoissa eri puolilla maailmaa. Hän huomautti: "Olen joskus sanonut vaimolleni palattuani noilta vaarnavierailuilta, että en tiedä täsmälleen, millainen taivas tulee olemaan, mutta en voisi pyytää siellä mitään parempaa kuin saada sen ilon ja riemun, että voin olla tekemisissä sellaisten miesten ja naisten kanssa, joita tapaan johtotehtävissä Siionin vaarnoissa ja seurakunnissa ja maailman lähetyskentillä. Meitä on siunattu todella runsaasti."⁹

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Me kirkon jäsenet kokoonnumme Siionin vaarnoihiin.

Kirkkoon kuulumattomat kysyvät toisinaan: ”Mikä on vaarna?” Jäsenetkin kysyvät: ”Mikä merkitys vaarnalla on? Mitä se merkitsee meille jäsenille?”

Kirkkoon kuulumattomille vaarna vastaa muiden kirkkokuntien hiippakuntaa. Vaarna on maantieteellinen alue, joka koostuu useista sen alueen seurakunnista ja jota johtaa johtokunta.

Jäsenille sana *vaarna* on vertauskuvallinen ilmaisu. Kuvitelkaa mielessänne suurta telttaa, jota pitävät pystyssä lujasti maahan iskettyjen vaarnojen varaan kiinnitetyt köydet. Profeetat vertasivat myöhempien aikojen Siionia suureen teltaan, joka sulkee sisäänsä koko maailman [ks. Jes. 54:2; 3. Nefi 22:2]. Telta pysyi pystyssä vaarnoihiin kiinnitettyjen köysien avulla. Nuo vaarnat ovat tietenkin määrättyjen maantieteellisten alueiden organisaatioita kaikkialla maailmassa. Israelia kootaan paraikaa Siionin eri vaarnoihiin.¹⁰

Vaarnalla on ainakin neljä tarkoitusta:

1. Kustakin vaarnasta, jonka johdossa on kolme ylipappia ja tukena kaksitoista miestä, jotka tunnetaan korkeana neuvostona, tulee määrätyn maantieteellisen alueen pyhille kirkko pienois-koossa. Tarkoituksena on yhdistää ja tehdä täydellisiksi jäseniä, jotka asuvat noiden rajojen sisäpuolella, ulottamalla heille kirkon ohjelmat, toimitukset ja evankeliumin opetus.

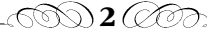
2. Vaarnojen jäsenten tulee olla mallina eli viirinä vanhurskaudesta.

3. Vaarnojen tulee olla puolustus. Jäsenet muodostavat tuon puolustuksen, kun he ovat yhtä paikallisten pappeusvirkaileijoidensa alaisuudessa ja omistautuvat tekemään velvollisuutensa ja pitämään liittonsa. Jos nuo liitot pidetään, niistä tulee turva erhattä, pahuutta ja onnettomuutta vastaan.

Me rakennamme temppeleitä vain sinne, missä meillä on vaar-noja. Temppelein siunaukset ja toimitukset valmistavat ihmistä korotukseen. Tietenkään ei ole mahdollista, että jokaisessa vaarnassa olisi temppeleitä, mutta näemme paraikaa joitakin merkittäviä, jopa

ihmeellisiä edistysaskelia temppelien rakentamisessa eri puolille maailmaa. Sellaisen ohjelman ansiosta kirkon jäsenet voivat saada Herran täydet siunaukset.

4. Vaarnat ovat suoja myrskyltä, joka vuodatetaan koko maan päälle.¹¹

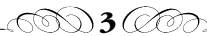


Vaarnoja perustetaan auttamaan vanhempia evankeliumin opettamisessa ja lastensa johdattamisessa pelastuksen toimituksiin.

Opissa ja liitoissa sanotaan:

”Sikäli kuin Siionissa tai *missään sen järjestetyistä vaarnoista* on lasten vanhempia, jotka eivät opeta heitä ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan, ja kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta kätten päällepanemisen kautta kahdeksan vuoden iässä, synti on vanhempien päällä. Sillä tämä on laki Siionin asukkaille eli *kaikissa sen järjestetyissä vaarnoissa.*” (OL 68:25–26, kursivointi lisätty.)

Tässä näette yhden vaarnojen päätarkoituksista. Niitä perustetaan auttamaan vanhempia, joilla on lapsia Siionissa, opettamaan heille Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja antamaan pelastuksen toimitukset. Vaarnoja muodostetaan pyhien täydelliseksi tekemiseksi, ja tuo kehittyminen alkaa kotoa tehokkaan evankeliumin opettamisen myötä.¹²



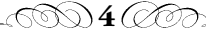
Kun vaarnan jäsenet ilmentävät Herran pyhyiden mittapuuta, vaarnasta tulee kaunis tunnus, jonka koko maailma voi nähdä.

Herra sanoo: ”Sillä Siionin täytyy kasvaa kauneudessa ja pyhydessä; sen rajojen täytyy laajentua; sen vaarnat täytyy vahvistaa; niin, totisesti minä sanon teille, että Siionin täytyy nousta ja pukeutua kauniisiin vaatteisiinsa” (OL 82:14).

Tässä Herra ilmoittaa toisen vaarnan suuren tarkoituksen: olla kauniina tunnuksena, jonka koko maailma voi nähdä. Ilmaus ”pukeutua kauniisiin vaatteisiinsa” tarkoittaa tietenkin sisäistä

pyhyttä, joka jokaisen itseään pyhäksi kutsuvan jäsenen täytyy saavuttaa. Siion on puhdassydämiset (ks. OL 97:21).

Siionin vaarnat vahvistuvat ja Siionin rajat laajentuvat, kun jäsenet ilmentävät sitä pyhyiden mittapuuta, jota Herra odottaa valitulta kansaltaan.¹³



Kukin vaarna toimii puolustuksena ja suojana näkyviä ja näkymättömiä vihollisia vastaan.

Vielä yhdessä ilmoituksessa Herra antaa tämän selityksen vaarnojen tarkoituksesta: ”Totisesti minä sanon teille kaikille: Nouskaa ja loistakaa, jotta valonne olisi viirinä kansakunnille ja jotta yhteen kokoontuminen Siionin maahan ja sen vaarnoihin olisi puolustukseksi ja suojaksi myrskyltä ja vihalta, kun sitä vuodatetaan laimentamattomana koko maan päälle” (OL 115:5–6).

Tässä ilmoituksessa on käsky antaa valomme loistaa niin, että siitä tulee viiri kansakunnille. Viiri on korkeiden ihanteiden vertauskuva. Meidän tulee olla pyhyiden viirinä ja mittapuuna, jonka koko maailma näkee. Siinä on Siionin kauneus.

Sitten Herra ilmoittaa, että Siionin vaarnojen tulee olla ”puolustukseksi ja suojaksi myrskyltä ja vihalta, kun sitä vuodatetaan laimentamattomana koko maan päälle”. Vaarnat ovat pyhien puolustus sekä näkyviä että näkymättömiä vihollisia vastaan. Puolustus on pappeuskanavien kautta annettu ohjaus, joka vahvistaa todistusta ja edistää perheykseyttä ja henkilökohtaista vanhurskautta.

Herra varoitti Opissa ja liitoissa olevien ilmoitustensa esipuheessa: ”Se aika tulee joutuin – hetki ei ole vielä mutta on käsillä – jolloin rauha otetaan pois maan päältä ja Perkeleellä on valta omaan valtakuntaansa” [OL 1:35].

Nyt – – näemme tämän ennustuksen täyttymisen. Saatana käyttää hellittämättömän raivokkaasti voimaa ”omassa valtakunnassaan” eli maan päällä. Hänen vaikutusvaltansa ei ole milloinkaan ollut näin suuri, ja ainoastaan ne, jotka ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen ja noudattaneet pappeusjohtajien neuvoja, säästetään Hänen pahan vaikutuksensa aiheuttamalta tuholta.



Kokoontuessamme yhteen muiden pyhiin kanssa näemme, että vaarna voi olla puolustuksena ja suojana myrskyltä (ks. OL 115:6).

Herra sanoo tuossa esipuheeksi kutsutussa ilmoituksessa myös, että Hänellä ”on valta pyhiinsä, ja hän hallitsee heidän keskuudessaan” [OL 1:36]. Hän tekee sen toimimalla valittujen palvelijoidensa sekä vaarnojen ja seurakuntien johtajien kautta.¹⁴

Kun kirkko kasvaa, on erittäin tärkeää, että me rakennamme sitä vakaasti ja hyvin ja että tulevaisuudessa vaarnoissamme on ne perusainekset, jotka ovat välttämättömiä menestykselle, ja että nykyisissä vaarnoissa tehdään väsymättä työtä, jotta vaarnat olisivat hengelliseltä toteutukseltaan täysin toimivia. Näiden vaarnojen on määrä olla tämänpäivän Siionin kokoamispaikkoja, ja niiden pitää olla hengellisiä turvapaikkoja ja mahdollisimman monin tavoin omavaraisia.¹⁵

Siionin vaarnat ja piirit ovat vertauskuva niistä Herran tarkoittamista pyhistä paikoista, joihin Hänen pyhiensä on määrä kokoontua viimeisinä aikoina suojaan myrskyltä. Te ja lapsenne kokoontutte tänne jumalanpalvelukseen, tekemään pyhiä toimituksia, olemaan yhdessä, oppimaan, laulamaan, soittamaan, tanssimaan, näyttämään, urheilemaan ja yleisesti ottaen kehittymään ja kehittämään toisianne. Usein pidetään merkittävänä sitä, että

seurakuntakeskuksissamme on torni, joka kohoaa kohti taivaita ver-
tauskuvana siitä, kuinka elämämme pitäisi olla aina liikkeessä ylös-
päin kohti Jumalaa.¹⁶

Mormonin kirjan profeetta Nefi näki ennalta ajan, jolloin pyhät
olisivat hajallaan vaarnoissa kaikkialla maailmassa. Hän näki ajan,
jolloin Herra antaisi heille suojaa, kun tuhoisat myrskyt uhkaavat
heidän olemassaoloaan. Nefi profetoi: ”Ja tapahtui, että minä, Nefi,
näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien
päälle ja Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu kaikkialle
maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan voi-
malla suuressa kirkkaudessa” (1. Nefi 14:14).

Ilmoituksen kautta me tiedämme, että myöhemmin aikoina on
oleva vaaroja, onnettomuuksia ja vainoa, mutta pyhät voivat säästyä
olemalla vanhurskaita. Herran lupaus Mormonin kirjassa on varma:
”Hän varjelee vanhurskaat voimallansa” (1. Nefi 22:17).¹⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Kun olet lukenut osan 1, kuinka vastaisit henkilölle, joka kysyy,
miksi kirkon jäsenet on järjestetty vaaroihin?
- Presidentti Benson muistutti meitä siitä, että vaarnoissa vanhem-
pia autetaan opettamaan evankeliumia lapsilleen ja tarjoamaan
heille pappeuden toimituksia (ks. osa 2). Millä tavoin sinun vaar-
nasi on vahvistanut pyrkimyksiäsi kotona?
- Milloin olet nähnyt vaarnan jäsenten tulevan yhteen näyttääkseen
esimerkkiä, jonka koko maailma voi nähdä? (Ks. osa 3.) Kuinka
sinä olet hyötynyt tällaisesta toiminnasta?
- Millä tavoin vaarna antaa suojaa sekä näkyviä että näkymättömiä
vihollisia vastaan? (Ks. osa 4.) Mitä tilaisuuksia meillä on osallis-
tua vaarnassamme? Mitä siunauksia voimme saada, kun teemme
niin?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

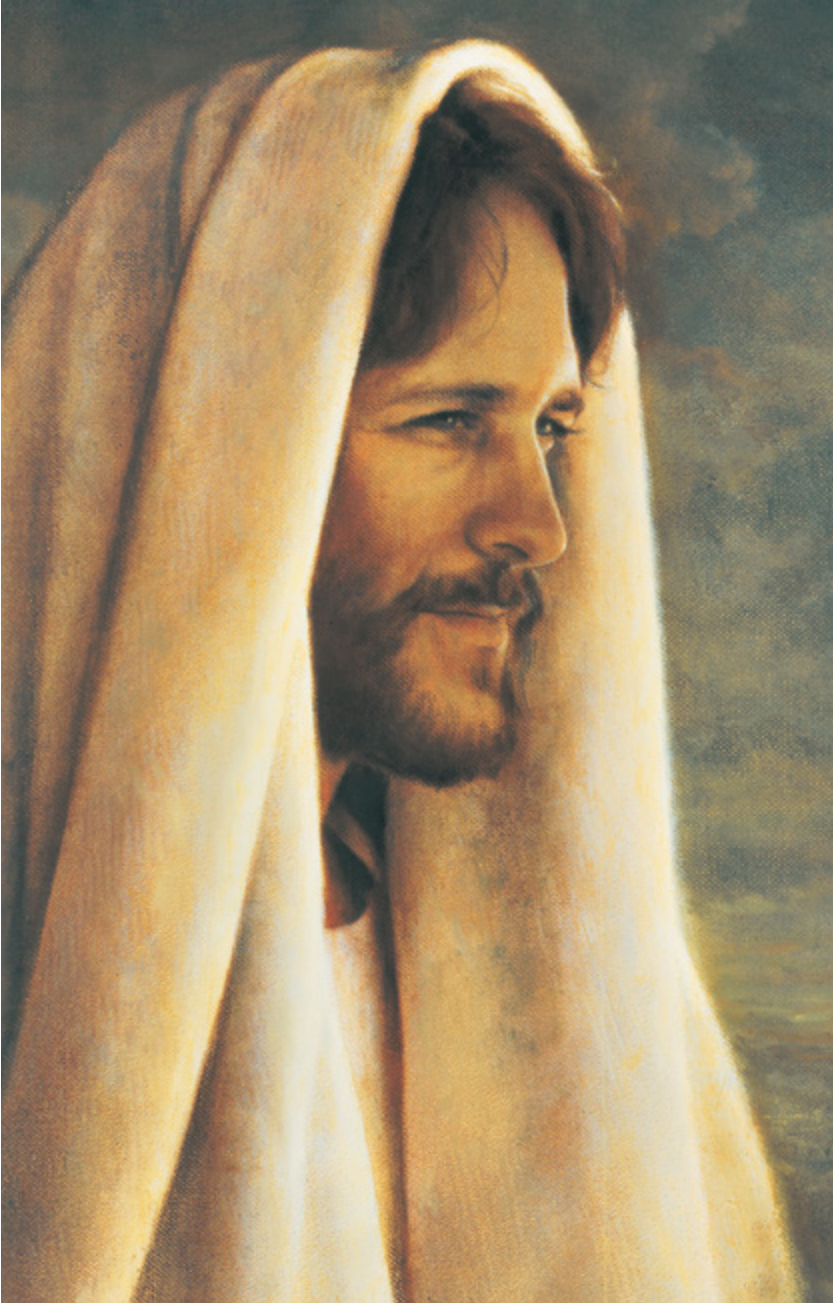
Jes. 25:3–5; Matt. 5:14–16; Moroni 10:31–33; OL 101:17–21; 133:7–9

Opetusvihje

”Taitava opettaja ei ajattele: ’Mitä teen luokassa tänään?’ vaan kysyy: ’Mitä oppilaani tekevät luokassa tänään?’ Ei: ’Mitä opetan tänään?’ Pikemminkin: ’Kuinka autan oppilaitani oivaltamaan, mitä heidän täytyy tietää?’” (Virginia H. Pearce, julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 61.)

Viitteet

1. Ks. luku 20 tässä kirjassa.
2. Ks. luku 21 tässä kirjassa.
3. Ks. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 122; Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God*, 1996, s. 104.
4. Sheri L. Dew Don Schlurfin kertomuksen perusteella, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 122.
5. Ks. luku 1 tässä kirjassa.
6. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 144.
7. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 156–157.
8. Flora Amussen Benson, julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 159.
9. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1948, s. 98.
10. Ks. ”Vahvista vaarnasi”, *Valkeus*, elokuu 1991, s. 3.
11. Ks. ”Vahvista vaarnasi”, s. 5.
12. Ks. ”Vahvista vaarnasi”, s. 3.
13. Ks. ”Vahvista vaarnasi”, s. 4.
14. Ks. ”Vahvista vaarnasi”, s. 4.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 151.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 151–152.
17. Ks. ”Vahvista vaarnasi”, s. 4–5.



"Jeesus vastasi: 'Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.'" (Joh. 14:6.)



Kristukseen keskittynyt elämä

”Paras todellisen suuruuden mitta on se, kuinka Kristuksen kaltaisia me olemme.”

Ezra Taft Bensonin elämänvaiheita

Presidentti Ezra Taft Benson lainasi usein Vapahtajan neuvoa kahdelletoista nefiläiselle opetuslapselle: ”Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: Sellaisia kuin minä olen.” (3. Nefi 27:27.)¹ Tämä periaate – tarve olla enemmän Kristuksen kaltainen – oli toistuva teema presidentti Bensonin palvelutyössä, etenkin hänen palvellessaan kahdentoista apostolin koorumin presidenttinä ja kirkon presidenttinä.

Koska presidentti Benson oli omistanut elämänsä Herran palvelemiseen, hän puhui voimallisesti ja vakaumuksella lausuessaan seuraavat todistuksen sanat:

”Todistan teille, ettei ole suurempaa, kiehtovampaa ja sielua jalostavampaa haastetta kuin pyrkiä tuntemaan Kristus ja kulkea Hänen askelissaan. Meidän esikuvamme Jeesus Kristus vaelsi maan päällä suurena esimerkkinä. Hän on meidän puolustajamme Isän luona. Hän toteutti suuren sovitusuhrin, jotta me voisimme saada ilon täyteyden ja korotuksen Hänen armonsa ja oman parannuksen-tekemme ja vanhurskaudemme mukaan. Hän teki kaiken täydellisesti ja on käskenyt meidän olla täydellisiä niin kuin Hän ja Hänen Isänsä ovat täydellisiä (ks. 3. Nefi 12:48).

’Mitä Jeesus tekisi?’ tai ’Mitä Hän haluaisi minun tekevän?’ ovat kaikkein tärkeimpiä henkilökohtaisia kysymyksiä tässä elämässä. Hänen tietään kulkeminen on elämän suurin saavutus. Kaikkein menestynein on se ihminen, jonka elämä muistuttaa eniten Mestarin elämää.”²

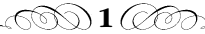
Kehottaessaan pyhiä noudattamaan Vapahtajan täydellistä esimerkkiä presidentti Benson muistutti heitä siitä, että he voisivat tehdä sen vain Vapahtajan avulla. Hän julisti:

”Minä tiedän, että Herra elää. Tiedän, että Hän rakastaa meitä. Tiedän, että erossa Hänestä kukaan ei voi menestyä, mutta Hänen kanssaan kukaan ei voi epäonnistua.

Tiedän, että Jumala voi saada meidän elämästämme irti paljon enemmän kuin me itse.

Olkoon meillä kaikilla moraalista rohkeutta tästä hetkestä alkaen pyrkiä entistä täydellisemmin joka päivä ajattelemaan Kristusta, oppimaan Hänestä, kulkemaan Hänen jälkiään ja tekemään sitä, mitä Hän haluaa meidän tekevän.”³

Ezra Taft Bensonin opetuksia



Jeesuksen Kristuksen esimerkki ja opetukset tarjoavat koko ihmiskunnalle suurenmoisen mittapuun.

Kaksituhatta vuotta sitten maan päällä kulki täydellinen ihminen: Jeesus Kristus. Hän oli taivaallisen Isän ja maallisen äidin Poika. Hän on tämän maailman Jumala Isän alaisuudessa. Hän opetti ihmisille totuutta, jotta he voisivat olla vapaita. Hänen esimerkkinsä ja opetuksensa tarjoavat koko ihmiskunnalle suurenmoisen mittapuun, ainoan varman tien.⁴

Millään muulla yksittäisellä asialla ei ole ollut tämän maan päällä yhtä suurta vaikutusta kuin Jeesuksen Kristuksen elämällä. Ilman Hänen opetuksiaan emme voisi muodostaa itsellemme käsitystä elämästämme. Ilman Häntä me eksyisimme pelon ja pimeyden synnyttämien uskomusten ja palveluskeinojen kangastukseen, jossa vallitsee se, mikä on aistillista ja aineellista. Me olemme kaukana Hänen meille asettamastaan päämäärästä, mutta me emme saa milloinkaan kadottaa sitä näköpiiristämme, kuten emme myöskään saa unohtaa, että ilman Hänen opetuksiaan, Hänen elämänsä, Hänen kuolemaansa ja Hänen ylösnousemustaan meidän nousumme kohti valoa, kohti täydellisyyttä olisi mahdotonta.

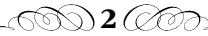
– – Meidän täytyy oppia yhä uudelleen, että vain ottamalla vastaan Mestarin opettaman rakkauden evankeliumin ja elämällä sen

mukaan ja vain täyttämällä Hänen tahtonsa me voimme murtaa meitä sitovat tietämättömyyden ja epäilyksen kahleet. Meidän on opittava tämä yksinkertainen, loistava totuus, jotta voimme nyt ja iankaikkisesti kokea Hengen tuomaa suloista iloa. Meidän on kadotettava itsemme Hänen tahtonsa täyttämässä. Meidän on asetettava Hänet ensimmäiseksi elämässämme.⁵

Johanneksen evankeliumin 14. luvussa Jeesus jättää viimeisen aterian jälkeen opetuslapsilleen hellät jäähyväiset. Hän kertoo heille, että Hän lähtee valmistamaan heille sijaa Isänsä kodissa ja että siellä, missä Hän on, hekin voivat olla. Ja Tuomas sanoo Hänelle:

”Herra, emme me tiedä, minne sinä menet. Kuinka voisimme tuntea tien?”

Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh. 14:5–6.) Tie on edessämme. Se on viitoitettu selkeästi.⁶



Me tulemme Kristuksen luokse, kun me katsomme Häneen jokaisessa ajatuksessa ja otamme mallia Hänen ominaisuuksistaan.

Meidän pitää Mormonin kirjan sanoin ’uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä’ (2. Nefi 25:28). Meidän pitää turvata Kristukseen eikä lihan käsivarteen (ks. 2. Nefi 4:34). Meidän pitää tulla Kristuksen luokse ja tulla täydellisiksi Hänessä (ks. Moroni 10:32). Meidän pitää tulla ”särkynein sydämin ja murtunein mielin” (3. Nefi 12:19), ja meillä pitää olla ”vanhurskauden nälkä ja jano” (3. Nefi 12:6). Meidän pitää tulla kestiten itseämme Kristuksen sanalla (ks. 2. Nefi 31:20) saadessamme sitä Hänen pyhistä kirjoituksistaan, Hänen voidelluiltaan ja Hänen Pyhältä Hengeltään.

Lyhyesti, meidän pitää noudattaa ”elävän Jumalan Pojan esimerkkiä” (2. Nefi 31:16).⁷

Herra sanoi: ”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa” (OL 6:36). Herraan katsominen jokaisessa ajatuksessa on ainoa mahdollinen tapa, jolla me voimme olla sellaisia miehiä ja naisia kuin meidän pitäisi.

Herra esitti opetuslapsilleen kysymyksen: ”Millaisia miehiä teidän siis tulee olla?” Sitten Hän vastasi omaan kysymykseensä sanomalla: ”Sellaisia kuin minä olen.” (3. Nefi 27:27.) Jotta meistä tulisi sellaisia kuin Hän, meidän täytyy pitää Hänet mielessämme – jatkuvasti ajatuksissamme. Joka kerta kun nautimme sakramentin, me sitoudumme muistamaan Hänet aina (ks. Moroni 4:3; 5:2; OL 20:77, 79).

Jos ajatukset tekevät meistä sen, mitä olemme, ja meidän tulee olla Kristuksen kaltaisia, niin meidän täytyy ajatella senkaltaisia ajatuksia kuin Kristus ajattelisi. Saanen toistaa tuon: jos ajatukset tekevät meistä sen, mitä olemme, ja meidän tulee olla Kristuksen kaltaisia, meidän täytyy ajatella senkaltaisia ajatuksia kuin Kristus ajattelisi.

– – Ajatustemme tulee olla Herrassa. Meidän tulee ajatella Kristusta.⁸

Ilmentäkööt henkilökohtainen elämämme, kotimme ja työsuorituksemme Kristuksen kaltaista luonnettamme. Eläkää niin, että muut sanovat teistä: ”Siinä on tosi kristitty!”

Niin, me uskomme Jeesukseen Kristukseen, mutta sen lisäksi me katsomme Häneen, me turvaamme Häneen ja me pyrimme ottamaan mallia Hänen ominaisuuksistaan.⁹

Kristus on meidän ihanteemme. Hän on esikuvamme. – – Paras todellisen suuruuden mitta on se, kuinka Kristuksen kaltaisia me olemme.¹⁰

Olla Vapahtajan kaltainen – mikä haaste kenelle tahansa ihmiselle! Hän on jumaluuden jäsen. Hän on Vapahtaja ja Lunastaja. Hän oli täydellinen joka suhteessa elämässään. Hänessä ei ollut virheitä eikä heikkouksia. Onko meidän – – mahdollista olla sellaisia kuin Hän? Vastaus on kyllä. Me emme ainoastaan *voi* olla, vaan se on tehtävämme, velvollisuutemme. Hän ei antaisi meille tällaista käskyä, jos Hän ei tarkoittaisi, että meidän pitää noudattaa sitä [ks. Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48].

Apostoli Pietari puhui prosessista, jossa ihminen voi tulla osalliseksi jumalallisesta luonnosta (ks. 2. Piet. 1:4). Se on tärkeää, sillä jos me tulemme todella osallisiksi jumalallisesta luonnosta, meistä tulee Hänen kaltaisiaan. Tutkikaamme tarkasti, mitä Pietari opettaa meille tästä prosessista. Hän sanoi näin:



Apostoli Pietari, tässä kuvattuna ylösnouseen Jeesuksen Kristuksen kanssa, opetti, kuinka me voimme ottaa mallia Vapahtajan luonteesta.

”Pyrkikää sen vuoksi osoittamaan uskossanne lujutta, lujudessa oikeaa tietoa,

tiedossa itsehillintää, itsehillinnässä [kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä] jumalanpelkoa,

jumalanpelossa keskinäistä kiintymystä, kiintymyksessä rakautta” (2. Piet. 1:5–7).

Pietarin kuvaamat hyveet ovat osa jumalallista luontoa eli Vapahtajan luonnetta. Ne ovat niitä hyveitä, joita meidän on jäljiteltävä, jos tahdomme olla enemmän Hänen kaltaisiaan. Tarkastelkaamme muutamia näistä tärkeistä ominaisuuksista.

Ensimmäinen ominaisuus, jonka lisänä kaikki muut ovat, on *usko*. Usko on se perusta, jolle jumalallinen luonto rakentuu. – –

Pietari jatkaa sanoen, että meidän tulee lisätä uskoon *lujuutta*. – – Lujuus on hyveellistä käyttäytymistä ja tarkoittaa, että [henkilöllä] on puhtaat ajatukset ja teot. Hänen sydämessään ei ole himoa, koska se tarkoittaisi uskon kieltämistä ja Hengen menettämistä (ks. OL 42:23) – eikä tässä työssä ole mitään tärkeämpää kuin Henki. – –

Luja hyveellisyys on sukua pyhyydelle, jumalisuuden ominaisuudelle. [Meidän] tulee aktiivisesti tavoitella sitä, mikä on hyveellistä ja rakastettavaa, eikä sitä, mikä on halventavaa tai alhaista. Hyve kaudistaa ajatuksiamme lakkaamatta (ks. OL 121:45). Miten kukaan voi antautua pornografian, hävyttömyyden tai raakuuden paheisiin ja pitää itseään täysin hyveellisenä ja lujana? – –

Seuraava askel, jota Pietari kuvaa tässä kasvuprosessissa, on *tiedon* lisääminen uskoomme ja lujuuteemme hyveellisyydessä. Herra on sanonut meille, että ”ihmisen on mahdotonta pelastua tietämättömyydessä” (OL 131:6). Toisessa kohdassa Jumala käski: ”Etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118). – – Vaikka minkä tahansa totuuden tutkiminen on arvokasta, niin pelastuksen totuudet ovat tärkeimpiä totuuksia, mitä kukaan voi oppia. Herran kysymys: ”Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa?” (Matt. 16:26) soveltuu niin opiskeluun kuin maallisen mammonankin tavoitteluun. Herra olisi voinut myös kysyä: ”Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän oppii kaiken maailmasta, mutta ei opi, miten pelastua?” – –

Hengellisen opiskelumme yhdistäminen maalliseen oppimiseemme auttaa meitä keskittymään niihin asioihin, jotka merkitsevät eniten tässä elämässä. – –

Vielä yksi Pietarin kuvaama luonteenpiirre, joka on osa jumalallista luontoa, on *itsehillintä*. [Itsensä hillitsevä henkilö] on pidättyväinen tunteissaan ja puheissaan. Hän tekee asiat maltillisesti eikä antaudu kohtuuttomuuksiin. Sanalla sanoen hän kykenee itsekuriin. Hän on tunteidensa herra eikä toisinpäin. – –

Itsemme hillitsemiseen meidän tulee lisätä *kärsivällisyys* (ks. vuoden 1938 raamatunkäännös). – – Kärsivällisyys on itsekurin yksi muoto. Se on kykyä lykätä tarpeiden tyydytystä ja pitää halunsa aisoissa. Kärsivällinen ihminen ei syyllisty suhteissaan rakkaimpiinsa sellaiseen harkitsemattomaan käytökseen, jota hän katuisi myöhemmin. Kärsivällisyys on levollisuutta paineenkin alla. Kärsivällinen ihminen on ymmärtäväinen toisten virheitä kohtaan.

Hän myös luottaa Herraan. Joskus luemme tai kuulemme ihmisistä, jotka haluavat jotakin siunausta Herralta ja tulevat

kärsimättömiksi, kun se ei tule viipymättä. Osa jumalallista luontoa on luottaa Herraan niin, että voi olla levollinen ja tietää, että Hän on Jumala (ks. OL 101:16).

[Henkilö], jolla on kärsivällisyyttä, ymmärtää rakkaidensa virheitä ja heikkouksia. Koska hän rakastaa heitä, hän ei etsi virheitä, ei arvostele eikä syytä.

Vielä yksi Pietarin mainitsemista ominaisuuksista on *keskinäinen kiintymys*. – Ihminen, joka osoittaa keskinäistä kiintymystä, on myötätuntoinen ja ystävällinen toisille. Hän ottaa huomioon toisten tunteet ja on kohtelias käytökseltään. Hänellä on auttavainen luonne. Keskinäinen kiintymys antaa anteeksi toisten heikkoudet ja virheet. Keskinäinen kiintymys ulottuu kaikkiin – vanhoihin ja nuoriin, eläimiin, alhaisiin ja ylhäisiin.

Nämä ovat jumalallisen luonnon todellisia ominaisuuksia. Huomaatteko, miten meistä voi tulla enemmän Kristuksen kaltaisia, kun olemme lujempia hyveellisyydessä, ystävällisempiä, kärsivällisempiä ja kun hillitsemme paremmin tunteemme?

Apostoli Paavali käytti joitakin eloisia ilmaisuja osoittaakseen, että kirkon jäsenen täytyy olla erilainen kuin maailman ihmiset. Hän kehotti meitä pukemaan yllemme Kristuksen (ks. Gal. 3:27), hylkäämään entisen elämäntapamme ja pukemaan yllemme uuden ihmisen (ks. Ef. 4:22, 24).

Viimeinen ja kruunaava jumalallisen luonnon hyve on *aito rakkaus* eli Kristuksen puhdas rakkaus (ks. Moroni 7:47). Jos me todella pyrkisimme olemaan enemmän Vapahtajamme ja Mestarimme kaltaisia, silloin ylimmän päämäärämme tulisi olla oppia rakastamaan niin kuin Hän rakastaa. Mormon sanoi aitoa rakkautta suurimmaksi kaikista (ks. Moroni 7:46).

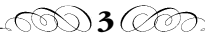
Nykypäivän maailma puhuu paljon rakkaudesta, ja monet etsivät sitä. Mutta puhdas Kristuksen rakkaus eroaa suuresti siitä, mitä maailma ajattelee rakkaudesta. Aito rakkaus ei milloinkaan tavoittele itsekästä tyydytystä. Kristuksen puhdas rakkaus tavoittelee vain toisten iankaikkista kehitystä ja iloa. – –

Vapahtaja julisti, että iankaikkinen elämä on sitä, että tuntee ainoan todellisen Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen (ks. Joh. 17:3). Jos tämä on totta, ja todistan teille vakaasti, että se *on*

totta, niin silloin meidän on kysyttävä, kuinka me tulemme tuntemaan Jumalan. Prosessi, jossa me lisäämme yhden jumalallisen ominaisuuden toiseen, kuten Pietari sanoi, on avain tämän iankaikkiseen elämään johtavan tiedon saavuttamiseen. Huomatkaa Pietarin lupaus, joka seuraa välittömästi tätä kuvattua prosessia:

”Kun näet teillä on kaikki nämä avut *ja ne vielä enenevät*, te ette jää toimettomiksi eikä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen jää teissä vaille hedelmää” (2. Piet. 1:8, kursivointi lisätty).

– – Rukoilen, että nämä Vapahtajan ominaisuudet ja luonteenpiirteet voisivat enentyä meissä niin että kun seisomme tuomiolla ja Hän kysyy meiltä jokaiselta: ”Millainen ihminen siis olet?”, voimme kohottaa katseemme kiitollisina ja iloisina ja vastata: ”Sellainen kuin Sinä olet.”¹¹



**Vapahtaja lohduttaa meitä ja kohottaa meitä
pyrkimyksissämme pysyä tiellä, jonka
Hän on viitoittanut meitä varten.**

Siinä määrin kuin me eksyimme pois Galilean Miehen meille viitoittamalta tieltä, siinä määrin me joudumme tappiolle omissa henkilökohtaisissa taisteluissamme – –. Mutta me emme jää vaille Hänen apuaan. Yhä uudelleen Hän sanoi opetuslapsilleen ja meille kaikille: ”Älköön sydämenne olko levoton. – –

Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen. – –

En minä jätä teitä orvoiksi – –.

Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille.” (Joh. 14:1, 14, 18, 27.)¹²

Tutkikaamme jälleen Mormonin kirjaa – – oppiaksemme joitakin periaatteita siitä, kuinka tulla Kristuksen luokse, omistautua Hänelle, keskittyä Häneen ja olla palavia Hänessä. Lainaamme vain muutamia niistä monista kohdista, jotka liittyvät tähän aiheeseen.

Ensiksi meidän täytyy tietää, että Kristus kutsuu meitä tulemaan luokseen. ”Katso, hän lähettää kutsun kaikille ihmisille, sillä armon käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti – –. Niin, hän sanoo: Tulkaa

minun luokseni, niin te saatte nauttia elämän puun hedelmää.” (Alma 5:33–34.)

Tulkaa, sillä Hän seisoo ”syli avoinna ottaakseen teidät vastaan” (Morm. 6:17).

Tulkaa, sillä ”hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne” (MK Jaak. 3:1).

”Tulkaa hänen luoksensa ja uhratkaa koko sielunne uhriksi hänelle” (Omni 26).

Päättyessään aikakirjan jerediläisten sivilisaatiosta Moroni kirjoitti: ”Minä tahtoisin kehottaa teitä etsimään tätä Jeesusta, josta profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet” (Et. 12:41).

Viimeisissä sanoissaan, jotka on kirjoitettu nefiläisten sivilisaation loppuvaiheissa, Moroni sanoi: ”Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä – –; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille” (Moroni 10:32).

Ne, jotka ovat sitoutuneet Kristukseen, ovat ”Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla – – aina kuolemaan asti” (Moosia 18:9). He pitävät Kristuksen nimen aina sydämeensä kirjoitettuna (ks. Moosia 5:12). He ottavat päällensä Kristuksen nimen, ”päättäen palvella häntä loppuun asti” (Moroni 6:3).

Kun me elämme niin, että Kristus on elämämme keskipiste, ”me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta” (2. Nefi 25:26). Me otamme vastaan mieluisan Jumalan sanan ja kestitsemme itseämme Hänen rakkautellaan (ks. MK Jaak. 3:2). Silloinkin kun Nefin sielu suri hänen pahojen tekojensa tähden, hän sanoi: ”Minä tiedän, keneen olen turvannut. Minun Jumalani on ollut minun tukeni.” (2. Nefi 4:19–20.)

Muistamme Alman neuvon: ”Olkoot kaikki tekemisesi Herralle, ja minne menetkin, tapahtukoon se Herrassa; niin, suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti. Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi.” (Alma 37:36–37.)

”Muistakaa, muistakaa”, sanoi Helaman, ”että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, – – niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, – – sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun” (Hel. 5:12).

Nefi sanoi, että Herra ”on täyttänyt minut rakkaudellansa, jopa niin että se kuluttaa lihaani” (2. Nefi 4:21). Ne, jotka ovat palavia Kristuksessa, ”on tehty eläviksi Kristuksessa” (2. Nefi 25:25). Heidän ei ”tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ahdinkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut” (Alma 31:38). He ovat päässeet Jeesuksen syleilyyn (ks. Morm. 5:11). Nefi sanoi: ”Minä riemuitsen Jeesuksestani, sillä hän on lunastanut minun sieluni” (2. Nefi 33:6). Lehi sanoi: ”Minut on iankaikkisesti ympäröity hänen rakkautensa käsivarsilla” (2. Nefi 1:15). – –

Tuo suuri sielu, Mormon, [kirjoitti kirjeen] rakkaalle pojalleen Moronille näillä sanoilla:

”Poikani, ole uskollinen Kristuksessa, älköönkä se, mitä olen kirjoittanut, murehduttako sinua niin, että se painaisi sinut kuolemaan, vaan nostakoon Kristus sinua, ja pysykööt hänen kärsimyksensä ja kuolemansa ja se, että hän näytti ruumiinsa meidän isillemme, ja hänen armonsä ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja iankaikkisen elämän toivo mielessäsi ikuisesti.

Ja Isän Jumalan, jonka valtaistuin on korkealla taivaissa, ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, joka istuu hänen voimansa oikealla puolella, kunnes kaikki tulee hänen alamaisekseen, armo olkoon ja pysyköön sinun kanssasi ikuisesti.” (Moroni 9:25–26.)

Rukoilen meidän jokaisen puolesta, että mekin noudattaisimme tuota innoitettua neuvoa: ”Ole uskollinen Kristuksessa.” Silloin Hän kohottaa meitä ja Hänen armonsä on ja pysyy meidän kanssamme ikuisesti.¹³

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Benson julisti: ”Millään muulla yksittäisellä asialla ei ole ollut tämän maan päällä yhtä suurta vaikutusta kuin

Jeesuksen Kristuksen elämällä” (osa 1). Millä tavoin Vapahtajan elämä on vaikuttanut maan päällä? Millä tavoin Hänen elämänsä on vaikuttanut sinuun?

- Kuinka elämämme muuttuu, kun me ajattelemme Kristusta? Kuinka ajatuksemme liittyvät ominaisuuksiimme? Kun tutkit osaa 2, pohdi, mitä voit tehdä kehittääksesi täydemmin siinä mainittuja Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia.
- Kuinka osassa 3 olevat opetukset voivat antaa meille toivoa, kun pyrimme olemaan enemmän Vapahtajan kaltaisia? Kuinka Vapahtaja on auttanut sinua pyrkiessäsi seuraamaan Häntä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Mark. 8:34; Fil. 4:13; 1. Joh. 3:23–24; 2. Nefi 25:23, 26; Moosia 3:19; Alma 7:11–13; Moroni 7:48

Tutkimisen avuksi

”Suunnittele sellaista opiskelutoimintaa, joka vahvistaa uskoasi Vapahtajaan” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 22). Kun opiskelet, voisit esimerkiksi esittää itsellesi seuraavankaltaisia kysymyksiä: ”Kuinka nämä opetukset voisivat auttaa minua ymmärtämään paremmin Jeesuksen Kristuksen sovitusta? Kuinka nämä opetukset voivat auttaa minua tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaiseksi?”

Viitteet

1. Ks. esim. ”Vahvista vaarnasi”, *Valkeus*, elokuu 1991, s. 5; ”Ajatelkaa Kristusta”, *Valkeus*, kesäkuu 1989, s. 3; ”Häntä seuraamassa”, *Valkeus*, helmikuu 1989, s. 3.
2. ”Ajatelkaa Kristusta”, s. 3–4.
3. ”Ajatelkaa Kristusta”, s. 4.
4. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1967, s. 58.
5. Ks. ”Elämä on ikuinen”, *Valkeus*, huhtikuu 1972, s. 147.
6. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 128.
7. Ks. ”Ilo Kristuksessa”, *Valkeus*, marraskuu 1986, s. 5.
8. ”Think on Christ”, *Ensign*, huhtikuu 1984, s. 11–13; ks. myös ”Ajatelkaa Kristusta”, s. 4.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 328.
10. Ks. ”Pyhä tehtävä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 80.
11. Ks. ”Mestarin jumalalliset ominaisuudet”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 37–43.
12. ”Elämä on ikuinen”, s. 147.
13. Ks. ”Tulkaa Kristuksen luokse”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 78–79.



Luettelo kuvista

Kansi: Tausta © Artbeats

Kansi: Valokuva Ezra Taft Bensonista
© Busath.com

Sivu 40: Yksityiskohta Heinrich Hofmannin teoksesta *Kristus ja rikas nuorukainen*. C. Harrison Conroy Co., Inc:in luvalla

Sivu 44: Jeff Wardin teos *Muinaisia esimerkkejä, nykyajan lupauksia*

Sivu 62: Robert T. Barrettin teos *Kuolevaisuutta edeltävä Kristus*

Sivu 87: Robert T. Barrettin teos *Alma haluaa tehdä parannuksen*

Sivu 91: Yksityiskohta Del Parsonin teoksesta *Hän on noussut kuolleista*

Sivu 96: Yksityiskohta Joseph Brickeyn teoksesta *Kristus ja Maria haudan luona*

Sivu 99: Walter Ranen teos ”Minä jätän teille rauhan” (Joh. 14:27)

Sivu 104: Harry Andersonin teos *Kristus kutsuu Pietarin ja Andreaksen*

Sivu 110: Greg K. Olsenin teos *Joseph Smithin ensimmäinen näky*

Sivu 114: Kenneth Rileyn teos *Joseph Smith saa levyt*

Sivu 132: David Lindsley'n teos *Veli Joseph*

Sivu 137: Greg K. Olsenin teos *Raamattu ja Mormonin kirja todistavat Kristuksesta*

Sivu 144: Lewis A. Ramsey'n teos *Moroni antaa kultalevyt Josephille Kumorankukkulalla*

Sivu 240: Yksityiskohta Heinrich Hofmannin teoksesta *Kristuksen kuva*. C. Harrison Conroy Co., Inc:in luvalla

Sivu 245: Arnold Fribergin teos *Abinadi kuningas Nooan edessä*

Sivu 260: Walter Ranen teos *Nämä kaksitoista Jeesus lähetti matkaan*

Sivu 266: Greg K. Olsenin teos *Ei enää kadoksissa*

Sivu 310: Greg K. Olsenin teos *Lempeä Parantaja*

Sivu 315: Kamille Corryn teos *Ruoki minun lampaitani*



Hakemisto

A

Ajatukset, puhtaat, 232–233

Anteeksianto

lupaus siitä, 92–93

sukupuolirikkomuksista, 235–236

Avioliitto

Ezra ja Flora Bensonin, 187–188,
213

liitto, 190–193

onnellisuus siinä, 190–193

sen vaaliminen, 187–189

Ks. myös Koti; Perhe; Vanhemmat

B

Benson, Ezra Taft

ammattiura, 14–15, 39, 253, 303

avioliitto Flora Smith Amussenin
kanssa, 13, 187, 188, 199, 213

esimerkki työtovereille hallituk-
sessa, 39, 49, 51

esittelee kirkon huoltotyöohjel-
man vaarnalleen, 275, 277

esittää kutsun eräälle vähemmän
aktiiviselle miehelle palvella
johtajana, 265, 267

heikkenevä terveys, 35–36

hyväksytään kirkon presidentiksi,
32, 155, 255

isänmaallisuus, 23–27

ja lähetystyön perinne perheessä,
289

johtamistyyli, 31–32, 121, 241–242,
253, 255, 265, 267–268

kannustaa erästä lähetystyöhön
valmistautuvaa nuorta miestä,
291

kokoaikainen lähetystyö, 10–11,
109, 111, 289

koulutus, 12, 15

kuolema, 1, 36

kutsutaan kahdentoista apostolin
koorumiin, 17–19

kutsutaan kahdentoista apostolin
koorumin presidentiksi, 31–32

kutsutaan saarnaamaan paran-
nusta, 83

käy baptistikirkossa Moskovassa
Venäjällä, 28–30

lapsuus, 3–5, 63

matkustaa työasioissa perheen-
jäsenten kanssa, 189, 201
nöyryys, 241–242

oppii isältään rukoilemaan, 49
palveleminen kirkossa paikallis-
tasolla, 7–8, 14–16, 253, 265,
267–269, 275, 277–278, 301,
303

palveleminen toisen maailman-
sodan jälkeisessä Euroopassa,
19–23, 57–59, 73, 75, 277,
281–282

palveleminen Yhdysvaltain maa-
talousministerinä, 24–27, 49,
51, 253

perhe, 16, 187–189, 199, 201
puhuu kaikenikäisille kirkon
jäsenille, 34–35

rakkaus Isää Jumalaa kohtaan, 41
rakkaus Jeesusta Kristusta koh-
taan, 97

rukoukset Gordon B. Hinckleyn
kuvaamina, 51

saa apua eräältä upseerilta vas-
tauksena rukoukseen, 58–59

saa innoitusta uuden vaaranjohtajan kutsumiseen, 163
 saa äidiltään tietoa temppeleistä, 175
 seurustelu Flora Amussenin kanssa, 8–10, 11–14
 sisällyttää rukouksen ministeriön kokouksiin, 49–50
 syntymä, 3
 todistaa Jeesuksesta Kristuksesta, 28–31, 34, 95, 97, 311–312
 todistaa Joseph Smithistä, 109, 111
 todistaa Mormonin kirjasta, 32–33, 133–135, 143, 145–146
 todistaa Spencer W. Kimballin profetallisesta kutsumuksesta, 155
 vahvistaa nuorten miesten aktiivisuutta kirkossa, 7–8, 301, 303
 vanhemmat, 5–7, 42, 63, 95
 viettää aikaa perheen kanssa huolimatta velvollisuuksistaan kirkossa ja työssä, 201

Benson, Flora Smith Amussen (vaimo)
 avioliitto Ezra Taft Bensonin kanssa, 13, 187–188, 199, 213
 kokoaikainen lähetystyö, 11–12
 kuolema, 36
 seurustelu Ezra Taft Bensonin kanssa, 8–10, 11–13

Benson, George Taft jr. (isä)
 johtaa perhettään profeetan seuraamisessa, 153
 kokoaikainen lähetystyö, 5–7, 42, 289
 opettaa poikaansa Ezraa rukoilemaan, 49
 usko, 95

Benson, Sarah Dunkley (äiti)
 hänen uskonsa, 95

opettaa pojalleen Ezralle temppeiliä koskevia asioita, 175
 osoittaa uskoa, kun aviomies kutsutaan lähetystyöhön, 5–6

E

Ensimmäinen näky, 111–112
 Esimerkki, johtaminen sen avulla, 256
 Eurooppa, Ezra Taft Bensonin lähetystyö, 19–23, 57–59, 73, 75, 277, 281–282

H

Heikkous, sen voittaminen, 89–90
 Henki. *Ks.* Pyhä Henki
 Huolehtiminen vähemmän aktiivisista kirkon jäsenistä, 265–273
 Huoltotyö, ajalliset ja hengelliset periaatteet, 275–286
 Huoltotyöohjelma, kirkon
 Ezra Taft Benson esittelee vaaralleen, 275, 277–278
 sen tärkein tarkoitus, 279
 tarjoaa työmahdollisuuksia, 280
 vaikutus toisen maailmansodan jälkeisessä Euroopassa, 19–23, 57–59, 277

I

Ikäihmiset
 heidän ottamisensa mukaan perheen toimintaan, 222
 heistä huolehtiminen, 220–225
 Herran rakkaus heitä kohtaan, 214–215
 ja täyttymyksen löytäminen, 215–218, 224–225
 neuvoja heistä kirkon johtohenkilöille, 223–224
 suhde heihin, 222–223
 tehtävät, 214–215

- vahvana pysyminen sairauden aikoina, 219–220
voima, 214
- Ilmoitus**
elävän profeetan kautta, 155–156
Pyhän Hengen kautta, 167
temppelessä käymällä, 183–184
- Isovanhemmat**
Ezra ja Flora Benson isovanhempina, 213–214
suhde heihin, 220–223
Ks. myös Perhe
- Isä Jumala. Ks. Taivaallinen Isä**
- Isänmaallisuus, 23–27**
- Isät**
iankaikkinen kutsumus, 202
neuvoja isille hengellisenä johtajana toimimisesta, 202–205
Ks. myös Vanhemmat; Äidit
-
- J**
- Jeesus Kristus**
Ezra Taft Bensonin rakkaus Häntä kohtaan, 97
haluaa hartaasti auttaa meitä muuttamaan elämämme, 89–90
Häneen katsominen jokaisessa ajatuksessa, 313–314
Hänen esimerkkinsä noudattaminen, 103–107, 255, 259–260, 269–271, 311–320
Hänen kirkkonsa, 92–93
Hänen ominaisuutensa, 314–318
Hänen palvelutyönsä, 97–100
Hänen rakkautensa meitä kohtaan, 41–42, 98
Hänen ristiinnaulitsemisensä, 100
Hänen sovituksensa, 97–100
Hänen ylösnousemuksensa, 100–102
ilmestyi Joseph Smithille, 111–112
lohduttaa meitä ja kohottaa meitä, 318–320
- Mormonin kirjassa, 136–138
muuttaa meitä, jolloin me voimme muuttaa maailmaa, 83–84
pyrkimys tulla Hänen kaltaiseksi, 90–93, 106–107
urhoollisuus todistuksessa Hänestä, 102–103
usko Häneen, 85, 103–105
Vapahtajana, 95–107, 312–313
- Johtaminen**
esimerkin tärkeys siinä, 256
Ezra Taft Bensonin esimerkki siitä, 31–32, 121, 241, 253, 255, 265, 267–268
ja muiden rakentaminen, 262
ja tehtävien jakaminen, 259–261
tehokkaan johtamisen piirteitä, 256–259
Vapahtajan esimerkkiä seuraten, 255, 259–260
- Joseph Smith. *Ks.* Smith, Joseph
- Jumalan sana**
on pyhiä kirjoituksia, elävien profeettojen sanoja sekä henkilökohtaista ilmoitusta, 125
sen tutkimisen siunaukset, 128–129
sen ututtera tutkiminen johtaa uskollisuuteen, 125–128
siihen ei saa suhtautua kevyesti, 130
vahvistaa meitä aikamme haasteissa, 123–125
Ks. myös Mormonin kirja; Pyhien kirjoitusten tutkiminen
- Jumalattomuus**
ei ole koskaan ollut onnea, 67, 85, 231
maailman, 123–125
-
- K**
- Kirkon jäsenyys, sen merkitys, 76–77, 92–93**

Kirkon presidentti
 ei koskaan johda kirkkoa har-
 haan, 160
 kertoo sen, mitä meidän pitää
 kuulla, 158–159
 on tärkein profeetta meille,
 156–158
 saa ilmoitusta kirkkoa varten,
 155–158
 siunauksia hänen seuraamises-
 taan, 153, 155, 160–161

Kiusaus

vastustaminen, 231–235
 välttäminen, 233–234

Koettelemlukset, 73, 75–77, 77–78,
 123–125

Koti

siellä saa suloisimmat kokemuk-
 set elämässä, 188–189
 turvapaikka maailmalta, 188
Ks. myös Avioliitto; Perhe; Van-
 hemmat

Kristus. *Ks.* Jeesus Kristus

Kuuliaisuus

elämän suurena koetuksena, 41,
 47
 siunaukset siitä, 46–47, 84–85,
 171–172

Kääntymys. *Ks.* Sydämenmuutos

L

Lapset

siveyden opettaminen heille,
 236–237
 temppeleitä koskevien asioiden
 opettaminen heille, 181–183

Liitot, 178–179

Lähetystyö

Ezra Taft Bensonin into siihen,
 289, 291
 iäkkäät ja, 216, 294–295
 ja rakkaus, 291, 298

ja työnteko, 298
 kaikissa elämänvaiheissa,
 293–296
 kaikkialle maailmaan, 292–293
 menestys siinä, 297–298
 Mormonin kirjan käyttäminen
 siinä, 134, 143, 145–146,
 149–151, 296–297
 nuoret miehet ja, 293–294
 nuoret naiset ja, 294
 nuorten valmistaminen siihen,
 293–294
 nöyryys ja, 297–298
 perinne Ezra Taft Bensonin per-
 heessä, 289
 Pyhän Hengen vaikutus siinä, 297
 sen tuoma ilo, 291

M

Menneisyys, siinä ei pidä elää, 92

Mormonin kirja

ja elämämme täyttäminen sillä,
 149–151
 ja Oppi ja liitot, 140–141
 Joseph Smith ja, 114–115
 kirjoitettu myöhempiä aikoja
 varten, 147
 myöhempien aikojen pyhien
 uskonnon lakikivi, 133–141
 opettaa tosi oppia, 138–139
 päivittäinen tutkiminen, 148–149
 sen käyttö lähetystyössä, 134,
 143, 144–146, 149–151,
 296–297
 sen lukeminen pienten lasten
 kanssa, 143, 145
 sen tulee olla keskeisellä sijalla
 tutkimisessamme ja opettami-
 sessamme, 134
 sen voima, 33–34, 148–149
 siunauksia sen lukemisesta per-
 heenä, 138
 todistaa Jeesuksesta Kristuksesta,
 136–138

tuo meitä lähemmäksi Jumalaa,
137–138
varoitus sen laiminlyömisestä,
133–135
Ks. myös Jumalan sana; Pyhien
kirjoitusten tutkiminen
Murhe, Jumalan mielen mukainen,
johtaa parannukseen, 88–89

N

Nöyryys
Ezra Taft Bensonin esimerkki,
241–242
johtotehtävissä, 256
lähetystyössä, 298
ylpeyden vastakohta, 241–242,
249–250
Ks. myös Ylpeys

O

Omavaraisuus, 275–286
Onnellisuus
koettelemuksista huolimatta, 73–76
Kristuksen kaltainen elämä johtaa
siihen, 106–107
on tulosta uskosta Jumalaan, 77
onnensuunnitelma on evankeliumin
suunnitelma, 84–85
taivaallinen Isä haluaa meidän
kokevan sitä, 79–80
vaatii ponnistelua, 77–78
Onnensuunnitelma, sen ymmärtäminen
johtaa parannukseen,
84–85
Oppi ja liitot, 140–141
Optimismi, 76–77

P

Palautus, 115–116
Palveleminen
avioliitossa, 190–193
ikäihmisten hyväksi, 223–224
kirkossa, 262

Pappeus
sen täyteys on saatavilla vain
temppeleissä, 177–178
sen voimalla sinetöidään perheitä
temppeleitoimitusten kautta, 180

Parannus

ja sydämenmuutos, 83–84, 86–88
ja toivo, 90–93
Jumalan mielen mukainen murhe
johtaa siihen, 89
on muutakin kuin käyttäytymisen
muutos, 85–86
seuraa uskosta Kristukseen, 85
sukupuolisynnistä, 235–236

Perhe

evankeliumin opettaminen siinä,
195
on iankaikkinen, 180, 187, 196
on tärkeä ajassa ja iankaikkisuudessa,
189–190
rukoileminen perheessä, 53–55
sen vahvistaminen, 190–194, 199,
201
suhde ikäihmisiin perheessä,
220–223
Ks. myös Avioliitto; Isovanhemmat;
Isät; Koti; Vanhemmat;
Äidit

Perheilta, 153, 155, 195

Perherukous, 53–55

Pornografia, 231–233

Profeetta. *Ks.* Kirkon presidentti

Pyhien kirjoitusten tutkiminen
johtaa suurempaan aktiivisuuteen
kirkossa, 125–128
luo Hengelle otollisen ilmapiirin,
169–170

sen arvo, 130

sen siunaukset, 123–129

Ks. myös Jumalan sana; Mormonin
kirja

Pyhä Henki

Hänen johdatuksensa on välttämätöntä Herran työssä, 163, 165

Hänen toveruutensa, 165–167

Hänen vaikutuksensa saaminen pyhiä kirjoituksia tutkimalla, 169–171

Hänen vaikutuksensa saaminen rukoillen ja paastoten, 168–169
 lähetystyö ja, 297
 on kanssamme, kun noudamme Jumalan lakeja, 171–172
 viestii tunteiden välityksellä, 167

Päätökset

edellyttävät rukoilemista ja ponnistelua, 68–69
 ratkaisevat iankaikkisen kohtalomme, 68

R

Raha-asiat, 283–286

Rakkaus

johtamisessa, 258–259
 Jumalaa kohtaan, 39–47
 ”kadonneita lampaita” kohtaan, 265–273
 kotona, 187–189
 Kristuksen puhdas rakkaus, 41–42
 lähetystyössä, 291, 298

Rukous

alati, 52–53, 76
 Bensonin perheen, Ezra Taft Bensonin puolesta, 51–52
 ja pyrkimyksemme sen tehostamiseen, 55–57
 ja vastaukset, 57–60
 Jeesuksen opettama malli siitä, 52–53
 kiusauksen vastustamiseksi, 233
 perheissä, 53–55
 Pyhän Hengen saamiseksi, 168

vaikka tuntisikin itsensä kelvottomaksi, 90

Ruokavarasto, 281–283

S

Saatana

ja valheet, 84, 90
 viha meitä kohtaan, 47

Siionin vaarnat

Ezra Taft Bensonin johtotehtävät niissä, 15–16, 253, 265, 267–268, 275, 277–278, 301, 303
 niiden tarkoitus, 304–308

Siveys

aina ajankohtainen, 227
 mittapuu, on Jumalan antama käsky, 229–230
 sen opettaminen lapsille, 236–237
 siveyden lain rikkomista koskevien kiusausten vastustaminen, 231–235
 siveyden laki, 227–238
 tuo iloa, 237–238

Smith, Joseph

asetettiin ennalta, 117–118
 hänen rukouksensa vaikuttanut miljooniin, 68
 ilmoitukset, 112–113
 ja enkelien käynnit, 112–113
 ja ensimmäinen näky, 111–112
 ja Mormonin kirja, 114–115
 Jumalan valtakunta maan päällä perustettu uudelleen hänen kauttaan, 115–116
 marttyyrikuolema, 116–117
 uskollisuus, 116–117
 viimeisen taloudenhoitokauden johtajana, 117–119

Sota taivaassa, 64–65

Sukupuolirikkomus

anteeksianto siitä, 235–236

kiusauksen vastustaminen,
231–235
sen vaarat, 230–231
Sukututkimus, 180
Suuri lamakausi, 275, 277
Sydämenmuutos
 ja parannus, 83–84, 86–89
 muutos sisältä ulospäin, 84
 tapahtuu vähitellen, 91–93
Säädyllyisyys, 234

T

Tahdonvapaus
 iankaikkinen periaate, 64–65
 sen käyttäminen johtaa seurauk-
 siin nyt ja iankaikkisuudessa,
 65–71
Taivaallinen Isä
 ei koskaan pakota meitä elämään
 evankeliumin mukaan, 65
 haluaa hartaasti auttaa meitä
 muuttamaan elämämme, 89–90
 haluaa meidän olevan onnellisia,
 79–80
 Hänen käskynsä, 41–47, 84–85
 Hänen rakkautensa meitä koh-
 taan, 47
 Hänen tahtonsa noudattaminen,
 79–80
 ilmestyi Joseph Smithille, 111–112
 on aina lähellä, 49
 rakkaus Häntä kohtaan, 39–47
 siunaukset elämän luovuttami-
 sesta Hänelle, 46
 usko Häneen, 105
 vastaa rukouksiin, 57–60
 yhteydenpitomme parantaminen
 Häneen, 55–57
Tehtävien jakaminen, 259–261
Temppeli
 esivanhempien palveleminen
 siellä, 180–181

Ezra Taft Benson saa tietoa siitä
 äidiltään, 175
ilmoituksen saaminen siellä,
 183–184
lasten opettaminen siitä, 181–184
liitot, jotka siellä tehdään,
 177–178
pappeuden täyteys saatavilla vain
 siellä, 177–178
sen toimitusten saaminen,
 177–178
varjelus ja johdatus siellä,
 178–179
vertauskuvana, 176–177
Toivo, 90–93
Toveruus kirkossa, 28, 265–273
Tulevaisuus, eläminen sitä varten,
 92
Työ
 johtaa menestykseen, 63
 lähetystyöpyrkimyksissä, 298
 sen arvo, 279–280

U

Usko
 edeltää parannusta, 85
 johtaa myönteisyyteen ja rau-
 haan, 76–78
 maanviljelijöiden ilmaisemana
 Idahossa, 75
 pyhien ilmaisemana toisen maa-
 ilmansodan jälkeisessä Euroop-
 passa, 73, 75
 sisältää Jeesuksen Kristuksen seu-
 raamisen, 103–105

V

Vanhemmat
 heidän kunnioittamisensa,
 220–221
 heidän tehtävänsä, 202–209
 opettakoot lapsilleen siveyttä,
 236–237

opettakoot lapsilleen temppeliä
 koskevia asioita, 181–184
 ykseys heidän välillään, 209–210
Ks. myös Avioliitto; Isät; Koti;
 Perhe; Äidit

Velka, 283–286

Vähemmän aktiiviset kirkon jäsenet,
 heidän auttamisensa, 265–273

Y

Ykseys

avioliitossa, 190–193
 nöyryys välttämätöntä sen saavut-
 tamiseksi, 248–249
 perheissä, 53–55, 193–194
 tehokkaat johtajat osoittavat sitä,
 258
 vanhemmuudessa, 209–210

Ylpeys

Herra varoittaa siitä, 242–243
 ja sen ilmenemismuodot, 246–247

rajoittaa edistymistä, 248–249
 sen seuraukset, 244–249
 sen vastalääke on nöyryys,
 249–251
 suurempaa pelkoa ihmisten tuo-
 miosta kuin Jumalan tuomiosta,
 244–246
 verrattuna nöyryyteen, 241–242,
 250–251
 vihamielisyyttä Jumalaa ja muita
 kohtaan, 243–244
Ks. myös Nöyryys

Ä

Äidit

Jumalan säätämä tehtävä, 205
 neuvoja heille ajan viettämisestä
 lasten kanssa, 206–209
Ks. myös Isät; Vanhemmat

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

